

EPISTVLAE PRIVATAE GRAECAE

QVAE IN PAPYRIS AETATIS
LAGIDARVM SERVANTVR

EDIDIT

STANISLAVS WITKOWSKI

ADIECTA EST TABVLA PHOTOTYPICA

MCMVI

LIPSIÆ

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἑκάστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔστι μὲν καὶ ἐξ ἄλλου λόγου παντὸς ἰδεῖν τὸ ἦθος τοῦ γράφοντος, ἐξ οὐθενὸς δὲ οὕτως ὥς ἐπιστολῆς.

Demetr. de elocut. 227

(Hercher p. 13).

φιλοφρόνησις γάρ τις βούλεται εἶναι ἢ ἐπιστολὴ σύντομος καὶ περὶ ἀπλοῦ πράγματος ἔκθεσις καὶ ἐν ὀνόμασιν ἀπλοῖς.

Demetr. de elocut. 231

(Hercher p. 14).

Briefe gehören unter die wichtigsten Denkmäler, die der einzelne Mensch hinterlassen kann.

Goethe.

CASIMIRO DE MORAWSKI

S.

ARGUMENTUM.

	Pag.
Conspectus epistularum in hac sylloge editarum . . .	VI
Conspectus papyrorum in hoc libello editarum . . .	X
Conspectus epistularum secundum gradum eruditionis eorum, qui scribunt, dispositus	XI
Conspectus epistularum secundum locos, quibus repertae sunt, dispositus	XIII
Praefatio	XV
Addenda	XXII
Menses Aegyptii	XXIII
Conspectus librorum, qui saepius laudantur saepiusve sunt adhibiti	XXIII
Explicatio ad textum et apparatus criticum	XXVI
Compendia	XXVI
Textus epistularum	1—98
Appendix (Ep. Lips. 104)	98
Indices	101
I. Observationes grammaticae	101
II. Indices	111
A. Index nominum	111
B. Index vocabulorum	116

CONSPECTUS EPISTULARUM IN HAC SYLLOGE EDITARUM.

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
1	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	saec. III. med.	P. Fl. P. I 30, 1
2	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 2
3	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	" "	" II 11, 1
4	Ep. hominis cuiusdam ad Cleo- nis familiam pertinentis ad Cleonem	" "	" II 16
5	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" III 42 H 7
5a	Fragmenta epistulae Philo- nidis ad patrem Cleonem	" "	" III p. 113
6	Ep. Metrodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 f
7	Fragmenta epistularum Me- trodorae uxoris ad Cleonem	" "	" III 42 H 8 a, b, c, d, e
8	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	" "	" II 13, 19
9	Ep. Cleonis ad Paeonem	" "	" II 42 b
10	Ep. Philonis ad Cleonem	" "	" III 42 G 9

B. RELIQUAE EPISTULAE III. SAECULI.

11	Ep. Dioscuridis ad Diopha- nem, strategum nomi Ar- sinoitici	saec. III. med.	P. Fl. P. II 2, 3
----	--	-----------------	-------------------

CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM. VII

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
12	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dios- curidis	saec. III. med.	P. Fl. P. II 2, 4
13	Ep. Alcaei vilici ad dominum Sosiphanem	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	" I 29
14	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem	saec. III.	" III 53 o
15	Ep. Dorothei ad Theodorum	saec. III. (a. 7 Ptol. II. vel III.)	" II 40 b
16	Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia qua- dam ad Mare Rubrum commorantes	saec. III. (a. 24 Ptol. II. vel III.)	" II 40 a
17	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum	saec. III.	" III 53 q
18	Ep. Ammonii ad Apollonium	"	" III 53 n
19	Epistulae fragmentum	"	" III 53 r
20	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum (?)	"	" III 53 k
21	Ep. Ptolemaei ad Achillem	"	P. Goodsp. 3
22	Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	P. Grenf. II 14 d
23	Ep. Aristo . . . ad personam, cuius nomen intercidit	saec. III., ut vid.	P. Alex. 3
24	Epistulae fragmentum	" " "	" " " 4
25	Ep. Timoxeni ad Moschionem	" " "	P. Passalacqua 1563

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM
PERTINENTES.

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM AB UXORE ISIADAE
ET A FRATRE DIONYSIO MISSAE.

26	Ep. Isiadis ad maritum He- phaestionem in Sarapeo reclusum	a. 168, ut vid.	P. Lond. 42
27	Ep. Dionysii ad fratrem He- phaestionem in Sarapeo reclusum	" " "	P. Vat. A

VIII CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.			
28	Ep. Lysimachiad Ptolemaeum	a. 162	P. Par. 32
29	Ep. Dionysii, strategi Mem- phidis, ad Ptolemaeum	a. 164—158	„ „ 49
30	Ep. Apollonii ad fratrem Sarapionem	circa a. 162	„ Lond. 28
31	Initium ep. Apollonii ad fra- trem Hippalum	a. 161	„ „ 33 b
32	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 160	„ Par. 59
33	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 154	„ „ 60
34	Ep. Sarapionis ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium	a. 154	„ „ 43
35	Ep. Ptolemaei ad fratrem Hippalum	circa a. 153	„ „ 58
36	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 153	„ „ 44
37	Ep. Apollonii, fratris Ptol., ad Apollonium, ἡγεμόνα καὶ ἐπιστᾶν τῷ Ἀνομβείῳ	a. 153	„ „ 45
38	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 153	„ „ 46
39	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	circa a. 153	„ „ 47

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

40	Ep. Myrullae et Chalbae Ara- bum ad Dacutin in Sara- peo commorantem	a. 153	P. Par. 48
----	--	--------	------------

D. RELIQUAE EPISTULAE II. SAECULI.

41	Epistulae fragmentum	saec. II. pars prior	P. Amh. II 37
42	Ep. Polycratis ad Philoxenum	saec. II. medii, ut vid.	„ Goodsp. 4
43	Ep. Esthladae ad patrem	a. 131/0	„ Revill. Mél. p. 295

CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM. IX

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
44	Ep. Musaei ad fratrem Men- chen	saec. II. pars post.	P. Tebt. 55
45	Ep. Petesuchi ad Marretem	saec. II. pars post. (ca. 130—121)	„ „ 56
46	Ep. Petenephiētis ad perso- nam, cuius nomen intercidit	a. 114	„ „ 57
47	Ep. publicani ad socium	a. 111	„ „ 58
48	Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros	a. 103	„ Amh. II 39 (+ Grenf. I 30)
49	Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem	saec. II.	P. Grenf. I 43
50	Fragmentum epistulae matris ad filium	saec. II., ut vid.	„ Lond. I 43
51	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem	saec. II.	„ Berol. 1009

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52	Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses	a. 99	P. Tebt. 59
53	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem (?)	circa a. 99	„ Leid. K
54	Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos	a. 95	„ Grenf. II 36
55	Ep. Pasionis ad patrem Ni- conem	saec. I. med.	„ „ II 38
56	Ep. Antatis ad Faustum	a. 2	„ Oxyrh. 742
57	Fragmentum epistulae	a. 2	„ „ 743
58	Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem	a. 1	„ „ 744

CONSPECTUS PAPYRORUM IN HOC LIBELLO EDITARUM.

	huius edit.		huius edit.
P. Vat. A (= Mai V 601 sq.)	[= Nr. 27]	P. Flind. Petr. III 42 H 8	(a—f) [= Nr. 7 + 6]
P. Leid. K	[= „ 53]		53 (k) [= Nr. 20]
P. Par. 32	[= „ 28]		53 (n) [= „ 18]
43	[= „ 34]		53 (o) [= „ 14]
44	[= „ 36]		53 (q) [= „ 17]
45	[= „ 37]		53 (r) [= „ 19]
46	[= „ 38]		p. 113 [= „ 5a]
47	[= „ 39]	P. Revill. Mcl. p. 295	
48	[= „ 40]	(= Par. 10594)	[= „ 43]
49	[= „ 29]	P. Grenf. I 30	[= „ 48]
58	[= „ 35]	43	[= „ 49]
59	[= „ 32]	II 14 d	[= „ 22]
60	[= „ 33]	36	[= „ 54]
P. Lond. I 28	[= „ 30]	38	[= „ 55]
33 b	[= „ 31]	P. Alex. 3	[= „ 23]
42	[= „ 26]	4	[= „ 24]
43	[= „ 50]	P. Berol. 1009	[= „ 51]
P. Flind. Petr. I 29	[= „ 13]	P. Passal. 1563	[= „ 25]
30 (1)	[= „ 1]	P. Amherst II 37	[= „ 41]
II 2 (3)	[= „ 11]	39	[= „ 48]
2 (4)	[= „ 12]	P. Goodsp. 3	[= „ 21]
11 (1)	[= „ 3]	4	[= „ 42]
11 (2)	[= „ 2]	P. Tebtyn. 55	[= „ 44]
13 (19)	[= „ 8]	56	[= „ 45]
16	[= „ 4]	57	[= „ 46]
40 (a)	[= „ 16]	58	[= „ 47]
40 (b)	[= „ 15]	59	[= „ 52]
42 (b)	[= „ 9]	P. Oxyrh. (IV) 742	[= „ 56]
III 42 G 9	[= „ 10]	743	[= „ 57]
42 H 7	[= „ 5]	744	[= „ 58]

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM GRADUM ERUDITIONIS EORUM, QUI
SCRIBUNT, DISPOSITUS.

a) EPISTULAE HOMINUM ERUDITORUM.

1. [Nr. 9] P. Fl. P. II 42 b Ep. Cleonis architecti ad Paeonem.
2. [„ 1] P. Fl. P. I 30, 1 Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
3. [„ 5] P. Fl. P. III 42 H 7 Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
4. [„ 5a] P. Fl. P. III p. 113. Fragmenta ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
5. [„ 8] P. Fl. P. II 13, 19. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
6. [„ 2] P. Fl. P. II 11, 2. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
7. [„ 3] P. Fl. P. II 11, 1. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
8. [„ 6] P. Fl. P. III 42 H 8 f. Ep. Metrodorae, uxoris Cleonis, ad maritum.
9. [„ 7] P. Fl. P. III 42 H 8 a—e. Fragmenta epistularum Metrodorae ad maritum.
10. [„ 4] P. Fl. P. II 16. Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem.
11. [„ 10] P. Fl. P. III 42 G 9. Ep. Philonis ad Cleonem.
12. [„ 11] P. Fl. P. II 2, 3. Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici.
13. [„ 12] P. Fl. P. II 2, 4. Ep. personae, cuius nomen intercedit, ad patrem Dioscuridis.
14. [„ 13] P. Fl. P. I 29. Ep. Alcaeii vilici ad dominum Sosiophanem.
15. [„ 14] P. Fl. P. III 53 o. Ep. personae, cuius nomen intercedit, ad Sosiphanem.
16. [„ 15] P. Fl. P. II 40 b. Ep. Dorothei ad Theodorum.
17. [„ 16] P. Fl. P. II 40 a. Ep. Manreos ad homines Aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes.
18. [„ 18] P. Fl. P. III 53 n. Ep. Ammonii ad Apollonium.
19. [„ 20] P. Fl. P. III 53 k. Ep. personae, cuius nomen intercedit, ad Diotimum (?).

20. [Nr. 22] P. Grenf. II 14d. Subscriptio graeca epistolae demoticae a sacerdotibus Suchi missae.
21. [„ 23] P. Alex. 3. Ep. Aristo . . . . ad personam, cuius nomen intercidit.
22. [„ 25] P. Passalacqua 1563. Ep. Timoxeni ad Moschionem.
23. [„ 26] P. Lond. 42. Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem.
24. [„ 27] P. Vat. A. Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem.
25. [„ 29] P. Par. 49. Ep. Dionysii, strategii Memphidis, ad Ptolemaeum.
26. [„ 42] P. Goodsp. 4. Ep. Polycratis ad Philoxenum.
27. [„ 43] P. Révill. M^{él}. p. 295. Ep. Esthladae ad patrem.
28. [„ 44] P. Tebt. 55. Ep. Musaei ad fratrem Menchen.
29. [„ 46] P. Tebt. 57. Ep. Petenephetis ad personam, cuius nomen intercidit.
30. [„ 49] P. Grenf. I 43. Ep. Menonis (?) ad fratrem Hermocratem.
31. [„ 50] P. Lond. I 43. Fragmentum epistolae matris ad filium.
32. [„ 51] P. Berol. (III) 1009. Epistula personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem.
33. [„ 52] P. Tebt. 59. Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses.
34. [„ 53] P. Leid. K. Ep. personae, cuius nomen non servatur, ad fratrem.

b) EPISTULAE HOMINUM MODICE ERUDITORUM.

35. [Nr. 17] P. Fl. P. III 53q. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum.
36. [„ 19] P. Fl. P. III 53r. Epistolae fragmentum.
37. [„ 21] P. Goodsp. 3. Ep. Ptolemaei ad Achillem.
38. [„ 24] P. Alex. 4. Epistolae fragmentum.
39. [„ 41] P. Amh. II 37. Epistolae fragmentum.
40. [„ 45] P. Tebt. 56. Ep. Petesuchi ad Marretem.
41. [„ 47] P. Tebt. 58. Ep. publicani ad socium.
42. [„ 48] P. Amh. II 39 (+ Grenf. I 30). Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros.
43. [„ 54] P. Grenf. II 36. Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos.

c) EPISTULAE HOMINUM NON ERUDITORUM.

44. [Nr. 28] P. Par. 32. Ep. Lysimachi ad Ptolemaeum, Glaucia filium.
45. [„ 30] P. Lond. 28. Ep. Apollonii, Glaucia filii, ad fratrem Sarapionem.

46. [Nr. 31] P. Lond. 33 b. Initium ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
 47. [„ 32] P. Par. 59. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
 48. [„ 33] P. Par. 60. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
 49. [„ 36] P. Par. 44. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
 50. [„ 38] P. Par. 46. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
 51. [„ 39] P. Par. 47. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad fratrem Ptolemaeum.
 52. [„ 37] P. Par. 45. Ep. Apollonii, Glauciae filii, ad Apollonium, ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβείου.
 53. [„ 34] P. Par. 43. Ep. Sarapionis, Glauciae filii, ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium.
 54. [„ 35] P. Par. 58. Ep. Ptolemaei, Glauciae filii, ad fratrem Hippalum.
 55. [„ 40] P. Par. 48. Ep. Myrullae et Chabae Arabum ad Dacutin.
 56. [„ 55] P. Grenf. II 38. Ep. Pasionis ad patrem Niconem.
 57. [„ 56] P. Oxyrh. 742. Ep. Antatis ad Faustum.
 58. [„ 57] P. Oxyrh. 743. Epistulae fragmentum.
 59. [„ 58] P. Oxyrh. 744. Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem.

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM LOCOS, QUIBUS REPERTAE SUNT,
DISPOSITUS.

1. Fajûm:

- universae papp. Fl. P. (= Nr. 1—20).
 P. Goodsp. 3 (= Nr. 21).
 P. Grenf. II 14 d et 38 (= Nr. 22 et 55).
 ? P. Alex. 3 et 4 (= Nr. 23 et 24) (Botti tantummodo a Flindersio Petrio repertas esse indicat).
 P. Amh. II 37 (= Nr. 41).

2. Tebtynis prope Fajûm:

- universae papp. Tebt. (= Nr. 44—47 et 52).

3. Memphis:

P. Lond. 42, 28, 33b (= Nr. 26, 30, 31).

P. Vat. A (= Nr. 27).

universae papp. Paris. (= Nr. 28, 29, 32—40).

P. Leid. K (= Nr. 53).

4. Oxyrhynchus:

omnes tres papp. Oxyrh. (= Nr. 56—58).

5. Pathyris in Aeg. sup.:

P. Revall. Mél. p. 295 (= Nr. 43).

6. Gebelên in vetusta Thebaide (Aeg. sup.):

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30) (= Nr. 48).

7. In Thebaide:

P. Grenf. I 43 et II 36 (= Nr. 49 et 54).

8. Locus non indicatus:

P. Passal. 1563 (= Nr. 25).

P. Goodsp. 4 (= Nr. 42).

P. Lond. I 43 (= Nr. 50).

P. Berol. (III) 1009 (= Nr. 51).

PRAEFATIO.

Epistularum privatarum, quae in papyris graecis aetatis Ptolemaeorum servantur, syllogen non inutilem fore existimavi. Etenim „documenta humana“ illa digna sunt, quae legantur, cum nulla alia antiquitatis monumenta vitam cottidianam istorum temporum tam vividis coloribus tamque fideliter nobis depingant. Collectionem hanc Corpori epistularum graecarum, quo aetas futura sine dubio nos donabit, aliquantulum profuturam spero. Sed et alteram ob causam — eamque graviolem — chartulas illas colligi operae pretium fore putavi: epistulae privatae sunt *κοινῆς* cottidianae monumenta pretiosissima, quibus praestantiora non habemus.

Cum huic sermoni cottidiano cognoscendo syllogen meam imprimis inservire cuperem, in epistulis ordine digerendis temporum rationem secutus sum. Sed intra temporis terminos argumentorum nexum, quantum fieri potuit, esse respiciendum probe sentiebam. Qua re epistulas, quae ad easdem personas pertinebant, una collectas proposui. Ob eandem rationem epistulas ad magnum Sarpem spectantes in unam seriem conexui.

Hanc epistularum syllogen non in eorum destinavi usum, qui in papyris cognoscendis et dilucidandis versantur. Sane et his nonnihil novi afferre studui. Praebeam eis in hac editione novam recensionem papyrorum Parisinarum et papyri Vaticanae, utramque nova collatione fultam. Praeterea invenient in hoc opusculo

textum ceterarum papyrorum haud paucis locis emendatorem, lacunas hic illic primum aut rectius expletas, res et voces hic illic accuratius quam adhuc factum est explicatas. Ceterum editione mea his primum prodesse volui, qui ceteris antiquitatis graecae provinciis operam navant et epistulas illas nonnisi carptim et sine multa temporis impensa cognoscere in animo habent, in horum vero numero potissimum eis, qui ad linguam graecam eiusque historiam studium conferunt et monumenta κοινῆς cottidianae una collecta possidere cupiunt; tum philologis et historicis, qui ex epistulis tamquam e speculo fidelissimo cultum atque humanitatem illorum temporum cognoscere student. Spectavi et id, ut adolescentibus litterarum graecarum studiosis papyrorum exempla ceteris quadamtenus intellectu faciliora proponerem. Iam hic tamen moneo me in commentario adolescentium illorum non semper rationem habuisse, cum, si hoc facere voluissem, longe plura mihi explananda fuissent quam a me explicata videbis. Cuius rei causas infra exponam.

Sylloge mea universas epistulas privatas complectitur, quae usque ad annum 1905 e papyris publici iuris factae mihi innotuerunt. In qua componenda me terminum temporis, quem in titulo huius opusculi expressum vides, servilem in modum tenere minime volui et ultra mortem Cleopatrae egredi atque ad Christi nati annum epistularum seriem extendere mihi licere credidi. Itaque recepi tres epistulas aetatis Augusti antechristianae, quae in IV. tomo papyrorum Oxyrhynchi (Grenfell-Hunt, *The Oxyrhynchus papyri. Part IV.* Oxford 1904) editae sunt (nr. 742—744, duae anni 2. a. Chr., tertia anni 1. a. Chr.). In collectione instituenda fundamento mihi fuit utilissimus index epistularum privatarum, quem Ulricus Wilcken in libri *Archiv für Papyrusforschung* volumine I edidit. A quo viro docto duabus in rebus discessi. Primum secludendas putavi P. Paris. 31, quae non est epistula privata, sed libellus supplex, et P. Flind. Petr. II 3, quam fragmenta epistulae privatae continere pro certo affirmari non potest.

Contra in epistularum privatarum numero posui P. Flind. Petr. II 13 (19), quae epistula privatis omni nomine adnumeranda mihi videbatur. Epistularum numerum a Wilckeno constitutum auxi compluribus epistulis, quae postea in lucem sunt protractae: una epistula Berolinensi, duabus Amhersti, duabus Goodspeedi, quinque epistulis Tebtyniensibus, tribus Oxyrhynchi repertis, denique novem epistulis in III. volumine papyrorum Flindersi Petrii editis.¹⁾ De papyro Amhersti II 39, quae epistolam Portidis ad Patetem et Pachratem missam continet, diu dubitavi, essetne collectioni meae inserenda; privatis ut adnumerarem, Deissmann eis, quae in libro Bibelstudien p. 205 sq. de indole et natura epistularum privatarum disseruit, me adduxit. Maiores etiam scrupulos mihi iniecit epistula (P. Louvre 10593, reperta Pathyri, edita a Revilloutio *Mélanges* p. 291, repetita a Seymouro de Ricci *Arch. f. P.* II 515 sq.), qua Philammo quidam eosdem ipsos Patetem et Pachratem invitat, ut ad certamen (*ἀγών*) aliquod cum ipso et ipsius patre eadem nave proficiscantur. Si *ἀγών* est certamen sodaliciorum (clubs), epistula est privata; si vero de certamine aliquo militari vel exercitiis (*manoeuvres*) agitur, epistolam e privatarum sylloge secludendam esse elucet. In re incerta malui omissionis crimen merere quam in syllogen rem ab ipsa alienam introducere. Fortasse papyri, quae proximis annis in lucem protrahentur, dubitationem hanc tollent. Ut in hac, dubitavi et in nonnullis aliis epistulis a magistratibus vel ad magistratus missis, essentne epistulis privatis an epistulis ad res publicas spectantibus adnumerandae. Altera ex parte inter privatas recepi epistulas, quae primo obtutu alii papyrorum classi assignandae videntur, velut P. Par. 59 (= Nr. 32), qua rationes accepti et expensi mittuntur; id vero feti ductus consideratione etiam nos hodie in epistulis privatis res admodum varias tractare: de pecunia accepta et expensa

---

1) Praeterea papyro Grenf. I 30, quae est posterior pars epistolae P. Amh. II 39.

accuratissime agere, de rebus publicis opinionem nostram per ambitum exponere cett., nihilominus tamen epistulas id genus privatis adnumerari.

Textum haud paucis locis puriorem quam superiores editores praebeo. Quod et mea et aliorum opera factum est. Ipse papyros Parisinas denuo contuli; quo in labore quod duos solum dies consumere potui, doleo. Papyri Vaticanae collationem novam Thaddaeo Sinko debeo. In aliis papyris imaginibus papyrorum phototypicis nisus hic et illic enodavi, quod alii enodare non potuerunt aut falso enodaverunt, in omnibus lacunas plerisque locis aut primum aut rectius explevi. Multorum aliorum locorum emendatio Ulrico Wilcken debetur. Ille, qua est humanitate, lectiones e collatione in usum sui Corporis papyrorum Ptolemaicarum ab ipso instituta benignissime in meum commodavit usum. Quod eo factum est pacto, ut plagulas recentes a prelo sibi transmissas legeret et locis illis suas lectiones adscriberet. Quas emendationes quovis loco illius viri docti nomine insigniri superfluum est monere. Nonnullis locis papyrorum Londinensium, ubi papyri scripturam ab editore parum recte erutam esse suspicabar, vir doctus Fridericus Kenyon me rogante papyrum denuo inspexit.

In textu papyrorum Flindersianarum constituendo emendationum, quas in III. volumine libri *The Flinders Petrie papyri* Mahaffy, Smyly, Wilcken, alii protulerunt, diligenter rationem habui. Wilckeni emendationes harum papyrorum scito inspectis papyris factas esse¹⁾; quod etsi cuivis eas examinanti fere manifestum est, tamen, quia ab editoribus nullo loco diserte indicatur, hic memorare non supervacaneum esse putavi.

Papyri Leidensis K (= Nr. 53) textus, quem praebeo, multis vitiis laborat. Etenim Leemans, quem secutus sum, neque omnia enodavit, quae enodari poterant, neque ea, quae praebet, recte semper eruit.²⁾ Cum textum

1) Confirmavit hoc Wilcken per litteras.

2) Ut a Wilkeno accepi.

meliolem mihi comparare non possem, dubitavi, utrum textum Leemansianum parum emendatum reciperem an epistolam hanc omnino omitterem. Ut reciperem, ea res momentum attulit, quod sylloge mea, quae hodie universas epistulas privatas in papyris Ptolemaeorum servatas continet, hac epistula omissa manca facta esset.

Textui apparatus criticum subieci. In quo diligenter indicavi, quid meum esset, quid alienum. Eis, quae ipse inveneram, nomen meum adscriptum invenies aut a me esse inventa alias facile intelleges. Lectiones et supplementa lacunarum, ad quae auctor non adnotatur, scito, ubi unus sit editor, huius editoris esse. Ubi plures editiones erant, secutus sum rationem hanc. In papyro Vaticana, cuius novam collationem tum demum accepi, cum iam plagulas corripiebam, lectiones universorum editorum enotatas invenies. Papyri Londinenses a Kenyone diligenter collatae sunt; in his superiorum editorum lectiones hodie falsas singillatim afferre superfluum ratus recentissimi tantum editoris rationem habui. Addendum est in papyris Parisinis, ut brevitati consulerem, universas scripturas et supplementa Letronnio me tribuisse, cum accurate dicenti saepius vel alter editorum, Brunet de Presle, vel uterque editor appellandus fuisset.

In papyris Parisinis litteris ambiguis puncta supposui ego, a Letronnio enim litterarum ambiguitas non indicatur. In aliis papyris idem feci passim, eis nisus, quae editores de litterarum vestigiis adnotaverunt.

Epistulas notis instruxi. Quibus paucissimo legentium numero me satisfacturum scio, cum futurum sit, ut aliis superflua, aliis pauca explicare videar. Non enim praebeo commentarium plenum atque integrum, qui et sermonem et res ab omni parte et abunde illustret; immo notarum quam parcissimus esse volui et ea tantum explicare studui, quae mihi imprimis explicatione indigere videbantur. Nullis notis additis epistulas edere nolui, tum enim tironibus nimis magnas difficultates afferrent; contra omnia explicare nec potui nec volui. Non potui, epistolae enim multa prae-

bent, quae nobis obscura sunt; sed ne volui quidem, cum enim id agerem, ut sylloge haec etiam scholis academicis subici posset, videndum erat, ut pretium libelli modicum fieret. Restabunt igitur nonnulla, quae explicatione indigeant, velut mensurae, rationes temporum, munera magistratuum, alia. Quae si explicare voluissem, longus esse debui. Itaque eos, qui hoc libello usuri sunt, ad libros de papyris tractantes relego, ubi res illas uberime explanatas invenient. Ipse potissimum significationem vocabulorum indicare studui, utpote quae mea quidem opinione legentibus maximas difficultates praebere soleat. Res grammaticas paucis tantum locis attigi, cum et hic omnia explanaturo mihi certi fines vix inveniri potuissent. Haud pauca, quae in his epistulis mihi obscura erant, perspicua fortasse facta essent, si universas papyros, quae his proximis annis in lucem protractae sunt, universosque libros de eis conscriptos perlegere potuissem; quod me aliis officiis occupatum facere non potuisse vehementer doleo.

Quod lectiones supplementaque lacunarum a viris doctis in ephemeridibus et peculiaribus libris proposita, tum ea, quae ad res vel ad singula vocabula explicanda scripta sunt, fortasse non semper in meum converti usum, facile condonabit, qui res illas innumeris locis dissipatas esse reputaverit. Certe scito emendationes illas, quantum fieri potuit, diligenter me adscivisse. Nonnullas ephemerides inspicere mihi non licuit.

In hoc libello adornando difficultates mihi proponebantur haud exiguae. Etenim epistolae illae intellectu saepe perquam difficiles sunt, cum homines, de quibus in eis agatur, eorum vitae condiciones, alia nobis haud raro prorsus ignota sint. Praeterea passim res attingendae erant, quarum plena et accurata cognitione me carere sentiebam. Quae cum ita sint, errorum, quos in primo hoc papyrorum delectu plane evitari non posse mihi probe conscius sum, a lectoribus veniam peto. In hoc libello adornando omnibus me placitum minime speravi, quoniam ita sunt homines, ut alii alia desiderent; contentus ero, si concedent opusculum hoc quadamtenus utile esse eis, quorum studiis inservire

volui et si ad epistulas illas restituendas et interpretandas hic illic aliquid de meo vel aliorum penu attulisse videbor.

Denique liceat mihi nonnulla de fatis huius opusculi subicere. Syllogae meae exeunte anno 1904 plagulas corripiebam, cum papyrorum Flindersianarum volumen III et novas epistulas et superiorum epistularum emendationes continens propediem lucem visurum a Wilckeno comperi. Cum ab editore Smylio impetrare non potuissem, ut plagulas novae editionis ad meas epistulas spectantes mecum communicaret, expectare, dum editio ipsa prodiret, coactus eram. Quod tandem aestate anni 1905 factum est. Novas epistulas, quae in volumine III editae sunt, huic syllogae inserui, et emendationes virorum doctorum ibidem collectas diligenter adscivi. Non potui tamen universas papyros III illius voluminis accurate examinare, ne plagulis mei opusculi prelum multos menses expectantibus longioris morae auctor essem. His, quae exposui, libelli mei fatis viros doctos excusaturos spero, si in nonnullis rebus minoris momenti mihi non semper constiterim.

Restat, ut viris doctis, qui me in hac sylloge edenda opera sua adiuverunt, gratias agam debitas. Ulricus Wilcken quantum hunc libellum foverit, iam supra exposui; qui plagulas sibi transmissas legit, multorum locorum emendationes mecum communicavit, omnino praesentem operam non denegavit. Post Wilckenum singulares gratiae persolvendae sunt viro docto Carolo Boreux, in museo Louvre antiquitatum aegyptiarum custodi, qui absente huius sectionis praefecto Eugenio Revillout papyros graecas collaturo mihi insigni liberalitate commodavit. Complures locos papyrorum Londinensium vir doctus Fridericus Kenyon a me rogatus summa benignitate inspexit, Bernardus Grenfell me de patria aliquot papyrorum ambigentem et locum, quo asservarentur, ignorantem humane verum docuit. Papyrum Vaticanam Thaddaeus Sinko in usum meum prompto animo contulit. W. Schubart, quem de nonnullis papyri Passa-

lacqua locis interrogavi, cum papyrum ipsam reperire non potuisset, imaginem libro Passalacquae adiectam consuluit et, quae enodaverat, summa humanitate mecum communicavit.

Quod universas fere recentiores collectiones papyrorum Leopoli consulere potui, Alexandro Semkowicz, bibliothecae Universitatis praefecto, debeo.

Denique grato animo nominandus est bibliopola egregius B. G. Teubner, qui propenso animo concessit, ut plagulis iam prelo paratis epistulas e tertio papyrorum Flindersianarum volumine insererem, in papyris Parisinis eorumque apparatu post papyros inspectas multa immutarem, editionem meam tabula phototypica ornarem.

Discipulus meus Ed. Skarbiński mihi extra Leopolim commoranti complurium librorum locos inspexit.

Scribebam Leopoli mense Maio MCMVI.

ADDENDA.

Ad p. XIII: „7. In Thebaide“; ut vid., repertae in Gebelên, cf. Grenf. II p. 42.

„ p. 13: P. Fl. P. III 42 H 8f, 9 [= Nr. 6] an μ εξαβεβλημένοι?

„ p. 26: P. Fl. P. II 40a, 4 [= Nr. 16] Ἀών[χιος (vel Ἀών[χει)?

„ p. 42: App. crit. l. 19: Sinko conferebat papyrum cum textu, in quo τὴν τε γυναῖκα legebatur.

„ p. 43: P. Par. 32, 16 [= Nr. 28] (comment.) εἰρηκῆς = εἰρηκες, cf. παρείληφες Oxyrh. 742, 4 [= Nr. 56].

„ p. 57: P. Par. 58, 13 [= Nr. 35] an ἀποδοῦνι? (cf. ἀποδόνη Aristeas 238).

„ p. 90: P. Grenf. II 36 [= Nr. 54] (comment.)

l. 1: Hic Petosuchus (in aliis papyris audit Petesuchus), Panebchunios (vel Panobchunios) filius, eiusque tres fratres: Petearsemtheus, Phagonis, Psennesis noti sunt nobis ex multis contractibus (Grenf. II 23a; 24—30; 32; Lips. I 1; 2; 7; 104), a. 107—99 scriptis. Erant Πέρσαι τῆς ἐπιγονῆς et habitabant Pathyri. De genealogia familiae cf. Grenfell II p. 48; Mitteis Lips. I p. 24 sq.; Gerhard Philol. 63, 568—571.

l. 2: Παγάνει; in aliis papyris audit Φαγώνις.

(app. crit. l. 7): In P. Lips. 104, 21 [= Nr. 53b] occurrunt eadem sex personae. Ibi Wilck. legit: Ἐσθώτης et Ἀλμένις.

MENSES AEGYPTII.

1. <i>ῥωϥϥ</i>	Aug. 29 — Sept. 27
2. <i>φᾶωφι</i>	Sept. 28 — Oct. 27
3. <i>χοῖαχ</i>	Oct. 28 — Nov. 26
4. <i>ἀθύρ</i>	Nov. 27 — Dec. 26
5. <i>τῦβι</i>	Dec. 27 — Ian. 25
6. <i>μεχείρ</i>	Ian. 26 — Febr. 24
7. <i>φᾶμενώϥ</i>	Febr. 25 — Mar. 26
8. <i>φᾶρμουϥ</i>	Mar. 27 — Apr. 25
9. <i>παχών</i>	Apr. 26 — Mai. 25
10. <i>παῦνι</i>	Mai. 26 — Iun. 24
11. <i>ἐπίρφ</i>	Iun. 25 — Iul. 24
12. <i>μεσορή</i>	Iul. 25 — Aug. 23.

CONSPECTUS LIBRORUM,

QUI SAEPIUS LAUDANTUR SAEPIUSVE SUNT
ADHIBITI.

Ägyptische Urkunden v. Urkunden.

Anz Henr., *Subsidia ad cognoscendum Graecorum sermonem vulgarem e Pentateuchi versione Alexandrina repetita.* Diss. Halensis. Halis 1894.

Aristeae ad Philocratem epistula . . . . ed. Paulus Wendland. Lipsiae 1900.

Blass Friedr., *Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch.* 2. Aufl. Göttingen 1902.

Botti, *Bulletin de la Société archéologique d'Alexandrie* (Nr. 2). Alexandrie 1899. [= P. Alex.]

Crönert Guil., *Memoria graeca Herculaneensis.* Lipsiae 1903.

Deissmann Adolf, *Bibelstudien.* Marburg 1895.

Deissmann Adolf, *Neue Bibelstudien.* Marburg 1897.

Gerhard Gustav Adolf, *Untersuchungen zur Geschichte des griechischen Briefes.* I. Heft. Die Anfangsformel. Diss. Heidelb. Tübingen 1903.

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

b *

- Glaser Otto, De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum, qui in titulis saeculi III, II, I apparet. Diss. Gissae 1894.
- Goetzeler Ludov., De Polybi elocutione. Diss. Erlangensis. Wirceburgi 1887.
- Goodspeed Edgar J., Greek papyri from the Cairo Museum. (The University of Chicago. The decennial publications. Vol. V.) Chicago 1902. [= P. Goodsp.]
- Grenfell Bernard P., An Alexandrian erotic fragment and other Greek papyri chiefly Ptolemaic. Oxford 1896. [Greek papyri, Series I.] [= P. Grenf. I.]
- Grenfell Bernard P. and Mahaffy J. P., The revenue laws of Ptolemy Philadelphus. Oxford 1896. [= P. redditum.]
- Grenfell B. and Hunt S. A., New classical fragments and other Greek and Latin papyri. (Greek papyri, Series II.) Oxford 1897. [= P. Grenf. II.]
- Grenfell B. and Hunt S., The Amherst papyri. Part II. London 1901. [= P. Amh. II.]
- Grenfell B. and Hunt S., The Oxyrhynchus papyri. Part IV. London 1904. [= P. Oxyrh. (IV).]
- Grenfell B.-Hunt S.-Smyly J. G., The Tebtunis papyri. Part I. Vol. I. London 1902. [= P. Tebt.]
- Grenfell B.-Hunt S.-Hogarth D., The Fayûm towns and their papyri. London 1900. [= P. Fayûm]
- Hatzidakis G. N., Einleitung in die neugriechische Grammatik. Leipzig 1892.
- van Herwerden Henr., Lexicon graecum suppletorium et dialecticum. Lugd. Bat. 1902.
- Kenyon Fred. G., Greek papyri in the British Museum. 1. Catalogue. 2. Facsimiles. Part I. London 1893. [= P. Lond.]
- Leemans C., Papyri graeci Musei antiquarii publici Lugduni-Batavi. T. I. Lugd. Bat. 1843. [= P. Leid.]
- Letronne, Les papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale, publication préparée par L., exécutée par W. Brunet de Presle et E. Egger. (Notices et extraits des manuscrits de la Bibl. imp. T. XVIII, 2.) Paris 1866. [= P. Par.]
- Mahaffy John P., The Flinders Petrie papyri with transcriptions, commentaries and index. (Royal Irish Academy. Cunningham Memoirs. Nr. VIII, IX, XI.) Part I. Dublin 1891. — Part II. Dublin 1893. — Appendix. Dublin 1894. — Part III. by Mahaffy John P. and Smyly J. Gilbert. Dublin 1905. [= P. Flind. Petr.]
- Mai Angelus, Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus editorum t. V. Romae 1833. [= P. Vat.]

- Mayer-G'schrey Ricardus, Parthenius Nicaeensis quale in fabularum amatoriarum breviario dicendi genus secutus sit. Heidelberg 1898.
- Mayser Edwin, Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. 1. Teil. Progr. Heilbronn 1898. — 2. Teil. Progr. Stuttgart 1900.
- Nachmanson Ernst, Laute und Formen der magnetischen Inschriften. Upsala 1903.
- Peter Hermann, Der Brief in der römischen Literatur. Leipzig 1901.
- Peyron Amedeus, Papyri graeci regii Taurinensis Musei Aegyptii. Pars I. Taurini 1826. — Pars II. Taurini 1827. (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. T. XXXI e XXXII.) [= P. Taur.]
- Peyron Bernardino, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della Biblioteca Vaticana. (Memorie della R. Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche.) Torino 1841. [= P. Vat.]
- Preisigke F., Familienbriefe aus alter Zeit. Preuß. Jahrb. 108 (1902), p. 88—111.
- Reveillout E., Mélanges sur la metrologie, l'économie politique et l'histoire de l'ancienne Egypte. Paris 1895. [= P. Revill.]
- Schmid Wilh., Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halikarnaß bis auf den zweiten Philostratus. 4 Bde. und Registerband. Stuttgart 1887—1897.
- Schweizer Eduard, Grammatik der pergamenischen Inschriften. Berlin 1898.
- Strack Max, Die Dynastie der Ptolemäer. Berlin 1897.
- Urkunden, Ägyptische, aus den Kgl. Museen zu Berlin. Griechische Urkunden. Bd. I—III, IV 1—3. Berlin 1892—1905. [= P. Berol.]
- Wessely Carl, Studien zur Paläographie und Papyruskunde. Heft 3. Leipzig 1904 — Heft 4. Leipzig 1905.
- Wessely Carl, Topographie des Faijûm (Arsinoites nomus) in griechischer Zeit. (Denkschriften der Wiener Akademie der Wiss.: Wien 1905.
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Griechisches Lesebuch. 4 Halbbände. Berlin 1902. [= Gr. Les.]
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Reden und Vorträge. Berlin 1902.
- Wilcken Ulrich, Griechische Ostraka aus Ägypten und Nubien. 2 Bde. Leipzig und Berlin 1899.
- Witkowski Stanislaus, Prodromus grammaticae papyrorum graecarum aetatis Lagidarum. (Seorsum impressum ex XXVI. Tomo Classis philologicae Academiae Litterarum Cracoviensis.) Cracoviae 1897.

EXPLICATIO

AD TEXTUM ET APPARATUM CRITICUM.

- Uncis quadratis [] circumdedi ea, quae in papyro perierunt.
Uncis fractis <> ea inclusi, quae a scribente supra lineam sunt addita.
Uncis fractis geminatis « » inclusi, quae ab editore recenti suppleta sunt.
Uncis rotundis () circumduxi vocabula vel litteras, quae in papyro compendio scriptae sunt, velut (ἔρος) = L.
Uncis bipartitis {} ea sunt inclusa, quae editoribus recentibus removenda videntur. (Eis tamen, quae ad solam orthographiam pertinent, hoc signum plerumque non apponitur.)
Uncis bipartitis duplicibus {{ }} circumscripsi ea, quae a scribente deleta sunt.
Puncta litteris supposita (velut α) litteram nec prorsus evanuisse nec distincte legi designant.
In lacunis, quae in medio versu exstant, punctis numerus litterarum, quae interciderunt, indicatur, quem tamen accuratum esse non posse res ipsa declarat.
Papyri Parisinae. In apparatu harum papyrorum „Witk. Prodr.“ significat lectionem a me in Prodro-mo coniectam papyro inspecta confirmatam esse.

COMPENDIA.

im.	= imago.
Arch. f. P.	= Archiv für Papyrusforschung.
B. ph. W.	= Berliner philologische Wochenschrift.
G. g. A.	= Götting. gelehrte Anzeigen.
Gf.-H.	= Grenfell-Hunt.
Gf.-H.-Sm.	= Grenfell-Hunt-Smyly.
Keny.	= Kenyon.
Mah.	= Mahaffy.
Sm.	= Smyly.
Wilam.	= Wilamowitz.
Wilck.	= Wilcken.
Witk.	= Witkowski.
Witk. Prodr.	= Witkowski Prodromus.
W. f. kl. Ph.	= Wochenschrift für klass. Philologie.
Z. f. ö. G.	= Zeitschrift für österr. Gymnasien.

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

In papyris Flindersi Petrii exstat epistula a Philonide ad patrem missa (P. Fl. P. I 30, 1 = Nr. 1 huius edit.). Eadem manu exaratae sunt tres aliae epistulae, quarum duas Mahaffy publici iuris fecit (P. Fl. P. II 13, 19 = Nr. 8, P. Fl. P. III 42 H 7 = Nr. 5), tertiam misere dilaceratam edere omisit (v. Nr. 5a). In parte aversa epistulae editae in P. Fl. P. III 42 H 7 (= Nr. 5) legitur vox *Κλέωνι*, id quod docet Philonidem fuisse filium Cleonis architecti, ad quem multae papyri Flindersianae pertinent. Iam in compluribus papyris fit mentio Philonidis illius una cum Polycrate eum in modum, ut Philonidem et Polycratem fratres fuisse probabiliter conicere possimus; cf. P. Fl. P. II 16, 11 (= Nr. 4) *καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμενον αὐτῶι παρὰ Φιλωνίδου ἕως τοῦ νῦν κτλ.* et l. 6, P. Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) *γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου (δραχμὰς) ὁ* (in epistula Polycratis). (Epistulam Philonidis P. Fl. P. II 42c in hac sylloge non repetivi, quia non ad res privatas, sed publicas spectat.) Ipsius Cleonis habemus epistulam unam (Nr. 9), ad Paeonem missam. Cleo ille fuit *ἀρχιτέκτων* nomi Arsinoitici, quae regio hodie Fajûm appellatur. Curae eius mandatae erant aquae, canales et aggerationes, tum aedificia publica. Circa a. 260 grandi fossa incili ducta Cleo aquam meridionalis partis Moeridis lacus emisit solumque hoc modo comparatum in agrum fertilem commutavit. Quo in agro Philadelphus colonis Graecis deductis multos vicos condidit. Nomi caput *Κροκοδίων πόλις* vocabatur; quae posteriore tempore a nomine coniugis Philadelphi Arsinoes appellationem accepit. Cleonem officia cogebant, ut magnam anni partem extra nomi caput degeret. Filiorum natu maior fuit Philonides.

Alter, Polycrates, in Crocodilorum sine dubio urbe εἰς γεωμέτρον ἐπορεύετο (P. Fl. P. II 11, 2, 3 = Nr. 2), i. e. apud agrimensores regios artem agros metiendi discebat.¹⁾ Qui pecunia deficiente a Philonide fratre 70 drachmas mutatur. Philonidis domicilium et ipsius Crocodilopoli primo videtur fuisse constitutum, in P. Fl. P. I 30, 1 (= Nr. 1) enim plurali numero ἐγράψαμεν sine dubio se ipsum et fratrem, fortasse etiam matrem et ceteros propinquos, designat. Idem, qui in hac epistula in inopia se degere queritur, in P. Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) habet non solum, unde ipse vivat, sed etiam, unde fratri natu minori commodet, qua ex re colligi potest eum interea magistratum aliquem vel aliud munus adeptum esse. Utrum et tunc Crocodilopoli an alio in loco habitaverit, diiudicari non potest. Cum rex in nomum Arsinoiticum venisset, Cleonem parum benigne accepit. Quam iram graviter ferentem Philonides consolatur (P. Fl. P. II 13, 19 = Nr. 8).²⁾ Cf. Mahaffy, The Flinders Petrie papyri II praef. 6 sq.; Wilamowitz, Reden und Vorträge 246 sqq. (ubi de Cleone plura) et Gr. Les. II 261.

Vicarius Cleonis fuit Theodorus (P. Fl. P. II 13, 19, 11 = Nr. 8). Qui ei postea in munere successit.

In compluribus papyris ad Cleonem spectantibus occurrit nota anni tricesimi (velut P. Fl. P. II 4, 1)³⁾, id quod ad tricesimum Philadelphi annum referendum est. Qua re innisi acta et epistulas ad Cleonem et a Cleone missas medio III. a. Chr. saeculo tribuemus.

1) Paulo aliter Wilamowitz: „in dem Bureau der königlichen Landmesser gegen ein kleines Gehalt arbeitete“ (Gr. Les. I. mox I.).

2) Wilamowitz, Gr. Les. II 261: „als der — angekündigte (sc. in P. Fl. P. II 11, 1 = Nr. 3) Besuch des Königs stattfand, ist er in Ungnade gefallen.“ Quam acutissimam viri docti coniecturam papyrus nuper publici iuris facta (P. Fl. P. III 42 H 8 f = Nr. 6) splendide confirmavit. Opinione Mahaffii Cleo fuit aetate provecta et magistratu suo decedere in animo habebat (The Fl. Petr. pap. II praef. 6 sq.).

3) Etiam tricesimi primi, tricesimi secundi et fortasse tricesimi tertii (P. Fl. P. III p. 106 sq.).

1. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM
CLEONEM.

P. Flind. Petr. I 30, 1. Asservatur in Museo Britannico (nr. DCCC). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 30, 1 (cum imagine phototypica). Cf. Wilcken in Fl. P. III p. XVI.

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποεῖς, εἰ ὑγιαίνεις,
 ὑγι[αίνω δὲ
 καὶ] αὐτός. ἐγράψαμέν σοι καὶ ἐν ταῖς ἔνπροσθεν
 ἐπιστολαῖς, ὅ[τι . . .
 . . .] ὡς ἔχομεν οὐδὲ τὰ ὀθόνια· ὥς ἂν <οὖν> λάβωμεν,
 π[όησον;], οἶσθα γὰρ τὸν

1 ὑγιαίνει Witk. ex im., ὑγιάνεις Mah. errore 2 ἔνπροσθεν
 Witk. ex im. et Wilck., ἔμπροσθεν Mah. falso 3 οὐπ]ω Wilck.,
 ]α Mah. | post ὡς videtur littera esse erasa | an π[αρά σοῦ;
 Witk. | οἶσθα γὰρ τὸν suppl. Witk. 3 sq. non fuit τὸν | vid]v;

2 ἐγράψαμεν de se ipso et
 de fratre loqui videtur.

3 ὀθόνιον secundum Sui-
 dam est λεπτὸν ὕφασμα. Sic
 et textum (pannus) et vesti-
 mentum, imprimis linteum, ap-
 pellatur. Cf. Wilcken, Gr. Ostr.
 I, 266 sq. Hic de vestimentis
 linteis cogitandum videtur (cf.
 ὀθώνιον ἐγκομήτηριν pro -ιον
 P. Par. 53, 8). Aristaeas 320
 ἐπεμψε δὲ καὶ τῶ Ἑλεαζάρῳ
 . . . . στολὰς δέκα καὶ πορφύ-
 ραν καὶ στέφανον . . . καὶ βυσ-
 σίνων ὀθονίων ἰσοῦς ἑκατόν;
 tit. Rosett. 17 sq. τῶν τ' εἰς τὸ
 βασιλικὸν συντελουμένων ἐν
 τοῖς ἱεροῖς βυσσίνων ὀθονίων

ἀπέλυσεν τὰ δύο μέρη et 29.
 Cf. Grenfell-Hunt, Tebtun. pap.

I. ad 5, 63. Apud Polyb. 5, 89, 2
 sunt lintea velis conficiendis,
 quo sensu et hoc loco Mahaffy
 vocem accipiebat. Vix sunt
 lintea ad alliganda vulnera.

ὥς ἂν c. coni. (opt.) iam
 apud Hom., velut β 376; occur-
 rit in enuntiatis finalibus et
 apud Atticos, cf. Xen. Anab.
 2, 5, 16 ὥς δ' ἂν μάθης, . . .
 ἀντάκουσον. In papyris, titu-
 lis et apud auctores aetatis
 hellenisticae ὥς et ὥς ἂν in
 his enuntiatis raro inveni-
 untur; cf. Amelung, De Po-
 lybii enuntiatis finalibus (Ha-

...]. τὸν ὄν[τ]α ἐν Μέμφει ἀρρωστοῦντα καὶ τ[.....
 5 ἐν τ]ῷ Ἀσκληπιεῖω. ἔρρωθο.

φαρμοῦθι [...

Wilam. Reden 250 de servo cogitat 4 τὸν ὄν[τ]α Witk., si non est τ, est ρ aut ν;]υρον οντα Wilck. (idem: Μ]ύρον?),]ιρομον[ ]α Mah., sed -ορον[videtur certum esse | καὶ τ[video, neque igitur θ[εραπευόμενον neque κ[είμενον fuit 5 | ἐν Witk., ἐν] [τ]ῷ Wilck.

lis 1901). Sed fortasse enuntiatum est temporale, v. notam ad P. Par. 46, 18 (= Nr. 38).

5 ἐν τ]ῷ Ἀσκληπιεῖω aegrotantes curabantur.

2. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 2. Asservatur in Collegio Trinitatis (Trinity College) Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II, 11, 2. Nonnulli loci correcti sunt in P. Fl. P. III p. 112.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 2 τὴν ἱεροποῖαν, l. 3 τὸ οἰκόπεδον). De eodem vectigali agitur etiam P. Fl. P. II 16, 8 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῷ πατρὶ χαίρειν. [εἰ ἔ]ρρ[ωσαι κ]αὶ τὰ
 λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν,
 καλῶς ἂν ἔχοι, ἐρρῶμεθα δὲ καὶ αὐτοί. γίνωσκέ με
 τὴν ἱεροποῖαν ὠικονομημέ-

2 με τὴν ἱεροποῖαν ὠικονομημένον. Filius ea, quae ad dies festos sive sollemniter celebrandos sive iam celebratos necessaria erant, prae-paravit. Mahaffy: 'he has administered a sacred office or priesthood which probably gave him some immunity'. Potest de Arsinoiis (P. Fl. P. II 11, 1, 4 = Nr. 3) cogitari. In epistula alterius fratrum,

Philonidis (Mah. II 42c), Thes-mophoriorum mentio fieri videtur (l. 3 τοῖς Θεσμοφ[ορίοις]. — ἱεροποῖα (Ios. et alii) ut ὁδοποῖαι P. Grenf. II 28, 6 (III. saec. a. Chr.), σιτ[ο]ποιῖα P. Oxyr. I 86, 14 (a. 338 p. Chr.), alia. Similiter ὁδοποῖα tit. Iasi (s. III.—II. a. Chr.) Bull. corr. hell. 15, 546, alia, cf. Crönert, Mem. gr. 120.

[νον] καὶ εἰς γεωμέτρον πορευόμενον. ἀπογέγραμμαι
 δὲ ἐπὶ τελώνιον τὸ οἰ-
 κόπεδον φέρον ἐν[οίκιο]ν (δραχμῶν) ἰς' (ἡμισείας),
 ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστὴν καὶ
 μὴ, ὧ[σπ]ερ π[ρ]ότερο[ν, ἐκ τ]ριάκοντα (δραχμῶν). 5
 ἀναγγέλλουσ[ι] δ' ἡμῖν † εἰκηνεεροδοωκ.χη
 .....]ἀπέγνωκ[..... ο]ὐδὲ
 γράμματα θέλειν

4 φέρον ἐν[οίκιο]ν Sm., quamquam non sine dubitatione
 quadam; φερόμεν[ο]ν Mah. 5 uncus et exitum corr. Mah.-Sm.
 6 ante ἀπέγνωκ[24 litteras intercidisce docent Mah.-Sm. |
 ἀπέγνωκ[α Mah.-Sm. | ο]ὐδὲ Mah.-Sm. θέλειν Mah.-Sm.

3 εἰς γεωμέτρον cf. p. 2.
 ἀπογράφομαι 'profiteor me
 rem vectigalem possidere', vox
 sollemnis. Iam Herodot. II 177
 ἀποδεικνύναι ἔτεος ἐκάστον
 τῷ νομάρχῃ — ὅθεν βιοῦται.
 Diod. I 77, 5 servavit nomen
 sollemne huius declarationis,
 quae libello oblato fiebat:
 ἀπογράφεσθαι. ἀπογραφὴ sine
 dubio quotannis fiebat (Wil-
 cken, Gr. Ostr. I 456—459).

οἰκόπεδον 'locus, in quo do-
 mus exstructa est'.

4 Aetate Romanorum de
 προσόδοις οἰκοπέδων legimus
 (Wilcken, Gr. Ostr. I 363 sq.
 458).

5 ἀναγγέλλω hellenisticum
 idem fere quod Atticum ἀπαγ-
 γέλλω 'renuntio, refero, nuntio,
 dico'. Cf. Anz, Subsidia
 p. 27 sq.

3. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 1. Asservatur in Collegio Trini-
 tatis Dublinensi. Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii.
 (C. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396.) — Ed. Mahaffy,
 The Flinders Petrie pap. II 11, 1 (cum imagine phototypica).
 (Antea publici iuris facta a Saycio in Hermathena nr. XVII, quem
 textum in I. volumine repetivit Mahaffy.) Edita et commentario
 instructa a Wilamowitzio Gr. Les. I 396 sq. Versionem huius
 papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 251.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 4
 τὰ Ἀρσινόεια). De iisdem rebus agitur etiam P. Fl. P. II 16,
 6 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῷ πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποεῖς, εἰ ἔρρω-
σαι καὶ τὰ λοιπὰ σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, ἔρρω-
μεθα δὲ καὶ ἡμεῖς. πολλάκις μὲν γέγραφα σοι παρα-
γενέσθαι καὶ συστήσαι με, ὅπως τῆς ἐπὶ τοῦ
παρόντος σχολῆς ἀπολυθῶ. καὶ νῦν δέ, εἰ δυνατόν
ἐστίν καὶ μηθέν σε τῶν ἔργων κωλύει,
πειράσθην ἐλθεῖν εἰς τὰ Ἀρσινόεια· ἐὰν γὰρ σὺ παρα-
γένῃ, πέπεισμαι ῥαιδίως με τῷ βασιλεῖ
5 συσταθῆσεσθαι. γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλω-
νίδου (δραχμὰς) οἷ· ἀπὸ τούτου τὸ μὲν ἡμῶν
εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ δάνειον
κατέβαλον. τοῦτο δὲ γίνεται

1 κατὰ γνώμην, saepius κατὰ λόγον (= κ. λογισμόν), cf. Deißmann, Bibelstud. 209 ('nach Wunsch').

2 παραγίνομαι cf. notam ad P. Fl. P. II 40 a 17 (= Nr. 16).

σύστησαι sc. τῷ βασιλεῖ. — συνίστημί τινά τινι 'commendo, introduco apud aliquem' ('vorstellen', 'przedstawiać'), cf. l. 4. Sic iam Xen. Anab. 3, 1, 8 et 6, 1, 23. Cf. Herwerden, Lex. gr. suppl. s. v. De introductione illa agitur etiam P. Fl. P. II 16, 6 (= Nr. 4).

ἐπὶ τοῦ παρόντος = ἐν τῷ παρόντι.

3 σχολή 'Studium' (Wilam.).

4 τὰ Ἀρσινόεια dies festi in honorem reginae Arsinoes, novae deae, celebrandi (Wilam.). Ad sollemnia illa regem adventurum esse Arsinoitae expectabant. Cf. P. Fl. P. II 16, 13 (= Nr. 4): ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινόε[ων].

5 ἡμῶν. Sic constanter

scribitur in papyris III. saec. a. Chr. Cf. Mayser, Gramm. ptoł. Pap. I p. 14, Crönert, Mem. gr. 23, Schweizer, Perg. Iss. 99, Nachmanson, Magn. Iss. 67.

6 ὑπολείπομαι 'in posterum relinquo'; similiter iam Dem. μαρτυρίαν εἰς τὸν ὕστερον λόγον, ἀναφοράν. Sic Mahaffy: 'I have kept the half by me for necessities.' — τὰ δέοντα 'res ad vitam sustentandam necessariae, alimentum', cf. P. Par. 38, 27 ὅπως — ἔχω τὰ δέοντα καὶ μὴ διαλύωμαι τῷ λιμῷ, P. Par. 26, 13 κομισαμένων τὰ ἐαυτῶν καθ' ἡμέραν δέοντα (cf. l. 6); P. Par. 27, 9 τὴν καθήκουσαν ἡμῖν δίδοσθαι κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰ δέοντα ὄλυναν (= P. Par. 28, 7), Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 32. Aliter Wyse (in Mahaffii Addendis p. 4): 'I have paid as an instalment of interest' et Wilamowitz (Lea.): „habe ich auf die Schuld (als Teilzahlung)

διὰ τὸ μὴ ἀθροῦν ἡμᾶς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν λαμβάνειν.
 γράφε δ' ἡμῖν καὶ σύ, ἵνα εἰδῶ-
 μεν, ἐν οἷς εἶ, καὶ μὴ ἀγωνιῶμεν. ἐπιμέλου δὲ καὶ
 σαντοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς καὶ πρὸς ἡ-
 μᾶς ἐρρωμένος ἔλθῃς. εὐτύχει.

8 ὑγιαίνῃς Witk. ex im., Mah. -ης errore.

ausgegeben“. (In libro Reden und Vorträge 251 Wilamowitz alterum explicandi modum sequitur: „davon habe ich die Hälfte für meine Bedürfnisse zurückbehalten, die andere habe ich auf meine Schulden verwendet“. Proximum enuntiatum sic vertit idem vir doctus: „Zu denen kommt es, weil wir nicht auf einmal, sondern in kleinen Raten Geld beziehen.“)

7 ἀθροῦν. Forma contracta in Anonymi Iatricis pluries occurrit; volumina Hercul. constanter ἀθρόος habent. Pap. Amh. II 79, 64 (II. saec. p. Chr.) ἀθρόον ἀργύριον praebebat. De orthographia horum fontium et auctorum cf. Crönert, Mem. gr. 166, qui tamen mendum Mayseri (Gramm. ptol. Pap. I p. 43) repetens e papyris Petrii duo exempla laudat, cum unum tantummodo exstet. In voluminibus Hercul. ἀθρόος, non ἀθρόος, certe uno testimonio confirmatur (Crönert o. l. 150).

λαμβάνω sc. τὴν σύνταξιν salarium 'accipio' (Wilamowitz, Gr. Les.).

8 ἐπιμέλου, non ἐπιμελοῦ, in papyris enim ἐπιμέλομαι occurrit; cf. ἐπιμελούμενος P. Fl. P. II 4, 8 (ca. 250 a. Chr.), P. Par. 63, 18 (a. 165 a. Chr.), 42, 15 (a. 156 a. Chr.), ἐπιμελό- [μενο]ς P. Fl. P. III 53 o, 7 (= Nr. 14), ἐπιμελόμενοι P. Grenf. I 62, 10 (a. 102 a. Chr.), 67 (a. 99 a. Chr.), II 61, 19 (a. 95 a. Chr.), al. Formam ἐπιμελοῦ[μενος in P. Par. 63, 12, 100 (a. 165 a. Chr.) Letronne excusit, at ego in imagine ου dignoscere mihi non videor (an est η?). Cf. Crönert, Mem. gr. 223. Tituli aetatis Lagidarum contractae formae magis faveat, cf. Schweizer Perg. Iss. 174, Nachmansson Magn. Iss. 154.

9 εὐτύχει. Hac voce claudabantur epistolae, quae ad personas superioris et amplioris conditionis mittebantur.

4. EPISTULA HOMINIS CUIUSDAM AD CLEONIS FAMILIAM PERTINENTIS AD CLEONEM MISSA.

P. Flind. Petr. II 16. Asservatur in Museo Britannico (nr. DL). Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed.

Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 16 p. 54. Aliquot locos papyro denuo inspecta correxerunt Mahaffy-Smyly (Fl. Petr. pap. III 42 H 3 p. 112) et Wilcken (ibid. p. XVI).

Videtur esse epistula sive tertii alicuius filii Cleonis ad patrem sive vilici Cleonis ad dominum sive denique hominis alicuius cum Cleone eiusque familia familiaritatis vinculis coniuncti. Litterarum formae opinione Mahaffii scripturam Polycratis in mentem revocant, qua ex re idem vir doctus concludit epistulam ab homine conscriptam esse, qui familiae Cleonis fuerit. Est tamen Mahaffio teste scriptura haec minus elegans quam Polycratis scriptura. Certum est epistulam neque a Metrodora uxore neque a Philonide neque a Polycrate mitti. Epistulam esse Cleonis, id quod Mahaffy et Smyly dubitanter coniciunt, nequaquam est probabile, primum propter mendum orthographicum (*προσωφείλει* l. 12), tum quod scriptura huius epistolae plane differt a manu Cleonis, quam in P. Fl. P. II 42b (= Nr. 9) habemus¹⁾, denique quod personae, cui epistula mittitur, tamquam ratio redditur omnium, quae ad familiam et rem familiarem spectant, et eius adventu res melius cessurae creduntur (l. 15), ut potius ad Cleonem epistulam mitti suspicandum sit.

Commemoratur in epistula annus 20 et, ut videtur, 21 Philadelphi, est igitur missa post a. 265 a. Chr. n.

Agitur in hac epistula de iisdem rebus atque in P. Fl. P. II 11, 2 (= Nr. 2), II 11, 1 (= Nr. 3), III 42 H 7 (= Nr. 5), qua ex re concludi potest omnes quattuor epistulas eodem fere tempore missas esse. Philonidis dona (l. 6 et 7) commemorantur in III 42 H 7, 2 sq. (= Nr. 5), τὰ Ἀρσινόεια (l. 7 et 13) in II 11, 1, 4 (= Nr. 3), pecunia, quam Polycrates a Philonide habet (l. 11), in II 11, 1, 5 (= Nr. 3), negotium, quod ad τὸ οἰκόπεδον pertinebat et hic iam absolutum esse dicitur (l. 8), idem sine dubio est, cuius in II 11, 2, 3 sq. (= Nr. 2) mentio fit, γνώσις chrematistarum (l. 3) et in III 42 H 7, 8 (= Nr. 5) reddit, denique Cleonis (?) adventus (l. 14 sq.) et in II 11, 1, 4 (= Nr. 3) exspectatur. Scripta esse tamen videtur haec epistula ante III 42 H 7 (= Nr. 5), cf. l. 6 Φιλωνίδης —, ὡς εἰσιέναι ἔστιν [πρὸς τὸ] βασιλέα cum III 42 H 7, 2 ἢ νεγνα — τῷ βασιλεῖ.

Epistula Metrodorae (III 42 H 8 f = Nr. 6) et epistula Philonidis, qua patrem consolatur (II 13, 19 = Nr. 8), tempore reliquis posteriores sunt.

1) 'The hand is not at all like that of 584 b [= Nr. 9]. It is a fine, regular hand, with very few ligatures, while 584 b is written in a small, irregular, cursive hand' (Kenyon p. litt.).

initium deest.

ἔξω, ἀποστ[ελ]ῶ σοι, νῦν [δὲ ..] παραγεν[.....]

πειράσσομαι οὖν ἀμφοτέρως ἔχων παραγίνεσθαι. ἀναγ-
καῖον οὖν [.....]

παραμένειν διὰ τε τὴν γνῶσιν καὶ διὰ τὸ παρὰ Διο-
γένει μὴ [.....]

ἐδόθησαν, ἐξέκειτο δὲ ἤδη τότε εἰς [..]ρα καὶ τὸ εἰς-
όδιον ιε[.....]

ἐν τῷ Διονυσιοδώρῳ [.....]ηρίῳ, [περ]ὶ ὧν συν- 5
ἐτ[αξ]ας καὶ οὐκ [.....]

γομένων, Φιλωνίδης δὲ [.....], ὃι εἰσιέναι ἔστιν
[πρὸς τὸ]ν βασιλέα [.....]

ἀξιόλογον διάλιθον, ἐστὶν δὲ τριτωνὶς καὶ ἄλλα δ[ῶρα
.....] Ἀρσι-

νόμεα. διώικηται δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ οἰκ[ό]πεδον ἐξω
δ[.....] πρώτου

Mah.-Sm. ll. 2—6 supplent 13—15 litteras, at ll. 12 et 13, quae certo suppleri possunt quarumque altera 68, altera 67 litteras habet, lineis 2—6 litteras 16—22 supplendas esse docent 1 ἀποστ[ελ]ῶ suppl. Witk. | σοι? Witk., [..]ωι. ι pap. teste Mah. | δέ Witk. 2 παραγίνεσθαι, ι in γι videtur certum (Kenyon p. litt.: „The letter in question is slightly damaged, but I think it is certainly ι“). 3 τό Wilck., τὰ Mah. 4 εἰς [ἐνέχ]ηρα Wilhelm, at duas tantum litteras intercidissee testes sunt Mah.-Sm. 5]ηρίῳ [περ]ὶ ὧν συνέτ[αξ]ας Sm.,]ορίῳ [..]. ὧν δυνε[.]αι Mah., qui tamen in hac pap. δυν, συν, ουν admodum similem formam exhibere monet | οὐκ Wilck., συν Mah. 6 δὲ [ὁ νιός] Sm. | πρὸς Sm. et Witk. 7 διάλιθον Wilam. et Sm., διὰ λίθον Mah. | δ[ῶρα] Sm. 8 διώικηται Sm., διώικηται Mah. | ἐξωδ[Sm., ἐξοδ[ια? Mah., an ἔξω δ[ἐ? Witk. | πρώτου

3 γνῶσις chrematistarum,
v. P. Fl. P. III 42 H 7, 8 (= Nr. 5).

4 εἰσόδιον 'reditus' LXX
(Mah.).

5 συντάσσω 'iubeo', cf. P.
Fl. P. II 40 (b) 9 (= Nr. 15).

7 Ἀρσινόεια cf. l. 13 et P.
Fl. P. II 11, 1, 4 (= Nr. 3).

- καὶ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ εἰκοστοῦ ἐπιχ[ει]ρεῖ, ὃ ἔλαβεν
 [ ] περὶ πάντων [. . . . .]
 10 μενος. καταβαλοῦμεν οὖν καὶ τοῦτ[ο, ἵνα μὴ]θὲν ἐνοχ-
 λῇται τὸ οἰκόπεδον [ ] . . .
 καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμεν[ον] αὐτ[ῶι πα]ρὰ Φιλω-
 νίδου ἕως τοῦ νῦν εἰς[μεχ]εῖρ γ'
 ὀλίγον τι αὐτῶι προσωφείλει, περὶ δὲ [τοῦ εἰ]κοστοῦ
 πρὸς σὲ παραγενέσθαι[ι. ἡκούσ]αμεν
 ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοε[ῶν]ν, οὐ μὴ[ν ἀλλ]ὰ
 πευσόμεθα ἀκριβέστερον. ἔγ[ραψα] οὖν
 σοι, ἵνα εἰδῇς, οὕτως δὲ ὑπολάμβανε εὐ[τωνώ]τερ[ον]
 ] διοικεῖν [ ]
 15 σοῦ παρόντος

Wilam. ll. 10—15 sub finem eas litteras plane oblitas ('expunged' Mah.) exhibent, quae a me uncis includuntur; papyrus ipsa nulum damnum tulit. 10 τοῦτ[ο, ἵνα μὴ]θὲν Witk., τοῦτ[ωι μὴ]θὲν Mah. 12 προσωφείλει sic edd. (errore?) | [τοῦ εἰ-] Mah.-Sm. ἡκούσ]αμεν Witk., ἐγράψ]αμεν Mah. 13 μὴ[ν ἀλλ]ὰ Wilh. et Mah.-Sm. | πευσόμεθα Sm., -μεσθα Mah. 14 εἰδῇς Wilck., . . . ν Mah. | διοικεῖν [τὰ πάντα Mah. 15 Videntur esse ultima verba epistulae (nisi quod ξρωσο intercidit). Mah. hac de re nihil adnotavit.

10 καταβάλλω de pecunia, 13 τῶν Ἀρσινοείων, cf. l. 7 v. P. Fl. P. II 11, 1, 6 (= Nr. 3). et adn.

5. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 7. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 113.

Φιλωνίδης τ[ῶι πατρὶ χαίρειν. εἰ ὕγιαίνεις καὶ τὰ
 λοιπ[ά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, καλῶς ἂν ἔχοι,
 ὕγιαίνω δὲ

1 A Philonide hanc epistulam mitti docet P. Fl. P. II 16, 6 sq. (= Nr. 4). De manu Mah.-Sm. nihil adnotaverunt | σοι—δὲ suppl. Witk. Interciderunt, si recte supplevi, in dextra papyri

καὶ αὐτός. ἦ]νεγκα <πρός> τὸ Ἀφροδίσιον τῷ βασιλεῖ
 ἐν τοῖς [desunt fere 37 litterae
 .....]ῃαλλήνην γενέσθαι καὶ ῥυτὸν τριτ[ων- desunt
 fere 45 litterae
 ..... κ]αὶ ὅσ[ο]ν πενταπῆχους ξώιου, ὁ γὰρ[desunt
 fere 50 litterae
 .....]ι χορηγεῖν .. ὅσεν [α]ὐτός π[ο]ιήσιν μοι γε- 5
 [...]. αἱ[desunt fere 38 litterae
 ἐ[ν] τῷ Ταντίτηι εἰ[ν]αι πο[....]ωι ἀποδοῦναι
 [...]. δων[desunt fere 41 litterae
 πόθεν δεῖ δοῦνα[ι]. ἐὰν [ο]ῦν σ[υν]τελέσωμαι τι,
 ἀποστελῶ π[ρὸς desunt fere 37 litterae
 γυνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν. ἐστὶ δὲ πάντα,
 ὥς θέλ[εις desunt fere 37 litterae
 ἐπιστολήν, ὅπως ἀν[.....].. α σε καὶ μετ[...]
 εἰσαποσταλ[desunt fere 37 litterae
 οἱς ἀναγκα[.]ην. εὖ[τύχει. 10

In tergo:

Κλέωνι.

parte 39 litterae, ita ut integra linea 83 litterarum fuerit. Si pro κατὰ γνώμην ἐστίν (quae locutio in epistulis Polycratis occurrit) voces εὖ χωρεῖ (ut in Nr. 12) supplentur, fit linea 75 litterarum et desunt 31 litterae. Voces καλῶς ἂν ἔχοι, quae plerumque omituntur, in epistula filii amantissimi vix defuerunt. 2 καὶ αὐτός suppl. Witk. | vocem πρὸς a scribente esse deletam unci apud Mah.-Sm. docent, errore tamen, ut puto, vox haec enim est necessaria (voluerunt fortasse editores indicare vocem πρὸς postmodo insertam esse) 3 de τριτωνίδε (P. Fl. P. II 16, 7 = Nr. 4) hic agi viderunt Mah.-Sm. 5 .. ὅσεν Mah.-Sm., an ἔφησεν? Witk. | γε[νέσθ]αι Mah.-Sm. 7 π[ρὸς? Witk. 8 θέλ[εις Witk., θέλ[ω Mah.-Sm.

2—3 De iisdem donis a Philonide regi Philadelpho, cum in hominum Arsinoiticum venisset, oblatis agitur P. Fl. P. II 16 (= Nr. 4): ἀξιόλογον διάλιον, ἐστίν δὲ τριτωνίς καὶ ἄλλα δ[

3 τριτωνίς commemoratur in P. Fl. P. II 16, 7 (= Nr. 4); fortasse vas capite Tritonis ornatum.

8 Eius litis apud chrematistas habitae fit mentio in P. Fl. P. II 16, 3 (= Nr. 4).

5a. FRAGMENTA EPISTULAE PHILONIDIS
AD PATREM CLEONEM.

P. Fl. P. III p. 113. Asservantur in Museo Britannico (nr. DXCIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. Incipiunt:

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαί[ρειν].

Sunt adeo minuta, ut Mahaffy et Smyly vix digna esse putent, quae publici iuris fiant.

6. EPISTULA METRODORAE UXORIS
AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 f. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 115 una cum quinque fragmentis minutis, quae a me infra (Nr. 7) eduntur.

Et haec epistula et fragmenta illa eadem manu et in eodem papyri genere exarata sunt. Ex verbis: Μητροδόρα Κλέωνι χαίρειν, quae in fragmentis bis occurrunt, elucet et hanc epistulam a Metrodora mitti. Composuerunt eam editores ex sex papyri particulis, fibrarum cursum secuti.

desunt fere 30 litterae]τατα φέρειν
.....]ρον τοῖς πράγμασιν τοῖς ἐν
.....]. η ἐφιλοτιμοῦ με παραγε-
νέσθαι πρὸς σὲ καὶ] ἤλθον ἂν π[ά]ντα παραλιποῦσα,
νυνὶ
5 δὲ ἐν φόβῳ ε]ἰμὶ οὐ μετρίῳ, πῶ[ς] τε σοὶ ἀποβήσε-
ται καὶ ἡμῖν. οἱ γ]ὰρ κυνηγοὶ οἱ πρῶτῃ παραγενόμενοι
τὰ γεγενημέ]να σοι ἐμοὶ ἀνήγγελλον, ὅτι ὁ βασι-
λεὺς ἐλθὼν εἰς τὴν Α[λ]μυην πικρ[ῶ]ς σοι ἐχρήσατο καὶ

4 et 5 suppl. Mah.-Sm., nisi quod pro πρὸς σὲ, quod ego dedi, σοι legunt 6 suppl. Witk., -ται, οὐκ οἶδα, οἱ γ]ὰρ Mah.-Sm. 7—8 suppl. Mah.-Sm.

7 ἀναγγέλλω, cf. notam ad P. Fl. P. II 11, 2, 5 (= Nr. 2).

.....]... βεβληκέναι οὕτως α-
 .....] λυποῦμα[ι.....] καλέσσασα ἐπυνθαι- 10
 νόμην.....] τεακηκ[.]ιεν[.....] ν δὲ παραγενόμενος
 .....] εσθαι ειο[.....]ς ἀπέβη, ἐφ' οἷς
 .....] ἀνεσαν ὁ βασιλεὺς ἀν[.....]ν[.]νουτευ-
 .....]ι γῆν λήμψεσθαι τ[.....]νν σαν-
 τ.....]δεκας εἰς μελὶς φόβ[ον..]ν, ἀλλὰ βελ- 15
 τι.....] ἐκένων γένοιτ[ο ὥς] θέλω καὶ ὑ-
 .....] ος μοι ὥς [τ]άχιστα ἐκει

desunt fere 30 litterae].....[
 desunt 26—31 litterae ἵ]να δὲ πρὸς τι
 desunt 24—29 litterae]..[.]ω ἄνευ ἐμοῦ 20
 desunt 23—28 litterae]ἡμέρας κ' ἐκάθητο
 ε.[desunt fere 20 litterae]μει οὐθὲν ποιῶν οὕτως
 α[desunt fere 19 litterae].οι οἰκονομοιεῖσθε καὶ
 το.[desunt fere 24 litterae]μι, ὅπως μὴ † κει-
 ηι ποιῶν [desunt fere 21 litterae]σαι φαρμάκιον 25
 δε σοι π[desunt fere 22 litterae 'Α]ριστοτέλους
 ἀφεςτα[desunt fere 25 litterae]α καὶ ῥάκος
 λεπτὸν[ ]ς. (finis.)

13 οὐ τευ- (e. g. οὐ τεύξῃ) vel -νου τευ- (νῖχ οὔτε ὅ-)
 16 ὥς Mah.-Sm.; an ὧν? 23 οἰκονομοιεῖσθε sic ediderunt
 Mah.-Sm.

7. FRAGMENTA EPISTULARUM METRODORAE UXORIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 a, b, c, d, e. Asservantur in
 Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III.
 a. Chr. medii. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie
 pap. III p. 114 sq. (cf. quae papyro Nr. 6 praemittuntur).

Frag. a (Mah.-Sm.).

Μητροδώρα Κλέωνι χαίρειν. [εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι,
 ἐρρώμεθ[α δὲ κ]αὶ ἡμεῖς. ἐγράψ[
 π]αραγε[νέσθαι]ι πρὸς σὲ γράψα[

Frag. c (Mah.-Sm.).

Μητρ]οδώρα Κλέ[ωνι χαίρειν.
 . . . . σου θανμαξ[
 ποστ[.]τι Ἀπολλοδω[ρ
 μετε[

Frag. c (Mah.-Sm.) (initia linearum):

. . . αἰρωι το . [
 πασαν τὸν ἀν[
 τελείως ποιήσεις [
 θ . . . [
 5 δ . . . [
 στεύειν α[
 καὶ πο[
 παρην[
 μηλα[
 10 καὶ μακ[
 μετε . [

Frag. b (Mah.-Sm.) (media pars columnae):

]θαι ἄλλα πολ[
 ]τροπον ακοιου[
 ]τύχηι δοκεῖτε[

Frag. a 1 suppl. Witk. 3 suppl. Mah.-Sm. Frag. e 1 suppl.
 Mah.-Sm. Frag. b 1 Πολ[υκράτης Mah.-Sm.

Frag. d (Mah.-Sm.) (exitus linearum):

] αἰ . . λ

] . ν καὶ

] ηι ἀπεσ-

] ωπον καὶ

] αφορ . .

5

8. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM
CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 13, 19. Asservatur in Museo Britannico (nr. DXLV). Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii. (Ca. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 13, 19, Wilamowitz, Gr. Les. I 397. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 252. Nonnullos locos correxerunt in Fl. P. III papyro inspecta Mahaffy-Smyly (p. 113) et Wilcken (p. XVI).

initium intercidit.

. . . . .] . . νον ἔχων [. . . . .

. . . . .

. . . . .] αἰς, οὕτω γὰρ [ἔστα] ι τυχεῖν
καὶ τὸνὑστερον χ]ρόνον εὐιλάτου τοῦ βασιλ[έως. οὐ] μὴν
οὐθὲν ἐμοὶ

3 οὐ] μὴν Wilam., ἦ] μὴν Mah.

2 Philonides opinione Wilamowitzii suaserat patri, quo modo in regis gratiam rediret.

3 εὐίλατος 'propitius' = ἔλεως (imprimis in locutione εὐιλάτου τινὸς τυχεῖν), hoc loco de rege, alias de deo; LXX Ps. 98 [99], 8 et 1 [3], Esra 8, 53 (ubi εὐ. τυχ.), CIA. III 73 sq.

(titulus aetate Romana non superior) εὐίλατος γένοιτο ὁ θεός, tit. Cnidi ap. Collitz, Dial. iss. 3543, 4 εὐίλατα αὐτῷ εἰ (= εἴη), ibid. 3535, 4 μὴ τύχηι εὐιλάτου Δάματρος καὶ κοῦρας, 9 μὴ τύχοι — εὐιλάτων. Cf. Deißmann, Bibelstud. 119, Neue Bibelstud. 86; Herwerden, Lex. gr. suppl.

- ἔσται με]ῖζον ἢ σοῦ προστατῆσα[ι τὸν] ἐ[π]ίλοιπον
 βλον, ἀξίως
 5 με]ν σοῦ, ἀξίως δ' ἑμοῦ, καὶ ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρω-
 πον γίνηται,
 τυχεῖν σε πάντων τῶν καλῶν· ὃ ἑμοὶ [μ]έγιστον ἔσται
 καλ[λ]ῶς σου
 προστατῆσαι καὶ ζῶντός σου καὶ εἰς θεοὺς ἀπελθόντος.
 μάλιστα
 μὲν οὖν τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι [το]ῦ ἀφεθῆναι
 σε διὰ τέλους·
 εἰ δ' ἄρα μὴ δρᾷς ὃν δυνατόν, «κατ'» αὐτήν γ[ε] τῇ]ν
 ἀνα[χ]ώρησιν τοῦ
 10 ποταμοῦ, καθ' ὃν χρόνον οὐθίς ἐστιν κίνδυνος, ἀ[λλ']
 ἔσται καὶ
 Θεόδωρον καταλειφθέντα ταῦτό ποεῖν, ὅπως τ[οῦ]-
 τό]ν γε
 τὸν χρόνον παρεπιδημῆς. τοῦτο <δ'> ἔχε τῇ δια-
 [νοί]ᾳ, ὅτι

4 ἔσται suppl. Wilam. | τὸν] ἐ[π]ίλοιπον Wilck. (p. litt., ap. Mah.-Sm. errore ἐ[π]ί[λοιπον), εἰς τὸν] λοιπόν Wilam., τόν σου] λοιπόν Mah. 5 δ' ἑμοῦ Witk. Prodr., δε μου Mah. | γίνηται certum (non γένηται) Keny. (p. litt.) 6 καλλῶς pap. testibus Mah.-Sm. 8 ποησαι Mah.-Sm. 9 αὐτήν γ[ε] τῇ]ν Wilck., qui ante αὐτήν vocem κατὰ omissam esse iure conicit; αὐτήν [κατὰ τῇ]ν Wilam., αὐτήν [περὶ τῇ]ν Mah. 10 ἀ[λλ'] ἔσται Wilam., ἀ[ναγ]έσται (= ἀνάγεσθαι) Mah. 11 ταῦτο ποεῖν Mah. 12 <δ'>

4 προστατέω τινός 'praesidio sum, curam gero'.

8 ἀφεθῆναι sc. τῆς ἀρχῆς; ἀφίημι vox sollemnis de missione militum.

διὰ τέλους Wilamowitz: 'für immer' (Reden 252); δ. τ. = διὰ παντός iam apud Atticos.

9 ἀναχώρησις. Diod.: ὁ ποταμὸς τὴν ἀναχώρησιν ποιεῖται.

11 Θεόδωρον, vicarius Cleonis, qui postea ei in munere successit.

12 παρεπιδημέω in titulis et apud auctores 'ad tempus commoror', 'temporarium do-

οὐθὲν σοι μὴ γεννηθῇ λυπηρόν, ἀλλὰ πᾶν ἐ[μοὶ ἔστ]αι
πεφρον-.

τισμένον τοῦ σε γενέσθαι ἄλνπον. [ἔρρωσο.

ἔχε Mah.-Sm. 14 post ἄλνπον dubitanter [πάντως Mah., at nihil intercidit (ut et Wilck. testatur) | [ἔρρωσο (Witk.) vel ἐτόχαι, ut Wilam.

micilium habeo'. Sic frequenter de peregrinis, ξένοι, quorum alii κατοικοῦσι (stabili domicilio habitant), alii παρεπιδημοῦσι. Egit de hac voce Am. Peyron, Pap. Taur. II 50 sq. Similiter παρεπίδημος (P. Fl. P. II 23 anni 238/7 a. Chr. et P. Fl. P. I 19 anni 225 a. Chr., LXX Gen. 23, 4 et Ps. 38 [39] 13, N. T., Polyb. et Athen.); cf. Deißmann, Bibelstud. 146 sq. Cf. ἐπιδημέω P. Par. 26, 4 ὑμῖν ἐπιδημήσα[σι]ν ἐν Μέμφει (de rege et regina) καὶ ἀναβᾶσιν εἰς τὸ ἱερόν. Hic de adventu et temporario domicilio in loco, quo Philonides commoratur (Wilamowitz, Les.).

13 ἐγενήθην. De hac forma, in papyris, in N. T., apud Iosephum obvia, cf. Schweizer, Perg. Iss. 181, Nachmanson, Magn. Iss. 168 et auctores, qui illis locis citantur.

οὐθὲν — μὴ γεννηθῇ = οὐ μὴ γ. οὐθὲν (Wilamowitz l. l.). Cf. οὐδεὶς — μὴ ὠφειλήσῃ P. Alex. 4, 9 sq. (= Nr. 24), γίνωσκε, ὅτι — οὐ μὴ εἰσέλθω P. Par. 49, 35 (= Nr. 29), Blass, Gramm. d. neutest. Gr. 2 214.

ἔσται πεφροντισμένον. Raro Lagidarum aetate hunc in modum futurum pass. circumscribitur. Cf. ἔση κεχαρισμένος P. Tebt. 56, 16 (= Nr. 45) (saec. II).

14 τοῦ — γενέσθαι gen. finalis (Wilamowitz l. l.).

9. EPISTULA CLEONIS AD PAEONEM.

P. Flind. Petr. II 42b. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXIV b). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 42b, denuo collatam Mahaffy-Smyly, P. Fl. P. III 42 J (p. 116). Nonnullos locos papyro inspecta rectius enucleavisse videtur Wilcken apud Mah.-Sm. p. XVI. Versionem huius papyri dedit Wilamowitz Reden und Vorträge 252 sq.

Κλέων Παλονι χαίρειν. ἀπ[όστει-

λόν μοι τήν ὄνον, χρέαν γὰρ

ἔχομεν <αὐτῆς> πρὸς τ[ὸ] τὸν χόρτον {{τ[ὴν

1 ἀπ[όστει | λον Mah.-Sm. 2—3 γὰρ | ἔχομεν Mah.-Sm. | αὐτῆς (incertum, vox enim a scribente correctae) Wilck., σὺθέως

ταχίστην κομισθῆναι } <εἰσκομίσαι>,
 5 εἰμὶ γὰρ πρὸς τῷ ἀποδημεῖν . . . .
 δῶ. ἔρρωσο.

Mah.-Sm. ('möglich' Wilck.) | πρὸς τ[ὸ] Wilck., . . ρ . . . Mah.-Sm. 3—4 {{τ[ὴν ταχίστην κομισθῆναι]} <διακομίσαι> Mah.-Sm., Wilck. potius εἰσκομίσαι legendum esse putat. Scripserat igitur Cleo primum: χρ. γὰρ ἔ. πρὸς τὸ τὸν χόρτον τὴν ταχίστην κομισθῆναι (sine αὐτῆς?), tum mutavit in: χρ. γ. ἔ. αὐτῆς πρὸς τὸ τὸν χ. εἰς. 5 nulla lacuna in fine (Mah.-Sm.)

10. EPISTULA PHILONIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 G 9. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. medii.
 — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 111.

Φίλ]ων Κλέωνι
 χαλ]ρειν. καθάπερ
 ἔγρα]ψας, ἀπέσταλκά σοι
 . . . .] . . . . ν γεγραμ-
 5 μ . .] . . . , ὥσπερ σὺ ἡβού-
 λου], καὶ εἰς τὸ λοιπόν,
 ἐ]άν τινος χορίαν ἔχῃς,
 ' . .] . ας ἡμᾶς ἐπίσ-
 τ]ελλε, ποιήσομεν γὰρ
 10 πάντα. οὐδὲ γὰρ
 τοῖς . .] . . . . .

cetera desunt.

4—5 an τὴν ἐ]πιστολὴν γεγραμ[μέν]ην . . , ὥσπερ (cf. P. Fl. P. III 53 k = Nr. 20) vel τὴν ἐ]ντετυξεν? Witk. 8 an π]ρὸς? (aut particip.?)

B. RELIQUAE EPISTULAE

III. SAECULI.

Universae hae epistolae, excepta pap. Passalacqua (= Nr. 25), in nomo Arsinoitico repertae sunt.

11. EPISTULA DIOSCURIDIS AD DIOPHANEM, STRATEGUM NOMI ARSINOITICI.

P. Flind. Petr. II 2, 3. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii (cf. infra). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 3 (cum imagine phototypica). Servatae sunt particulae papyri sinistra et dextra; pars media intercidit. Egerunt de hac papyro Wilhelm, Z. f. ö. G. 1894 p. 910, tum, papyro iterum collata, Mahaffy-Smyly, The Flind. Petr. pap. III p. 58 (Nr. XXVIII c) et Wilcken (P. Fl. P. III p. XIV).

Videtur esse *ἐπιστολή συστατική*.

Annus 25, qui in papyris ad Diophanem spectantibus (velut in hac epistula) commemoratur, potest esse annus et Philadelphi et Euergetis. Mahaffy (P. Fl. P. II praef. p. 8) annum 25. Philadelphi praeferebat, contra Grenfell papyros illas temporibus Euergetis tribuit (Grenfell, The revenue laws 161 sq.). Grenfellio assensus est Wilamowitz (Reden und Vorträge 238). Wilcken (Gr. Ostr. I 186) et Mah.-Sm. (P. Fl. P. III p. 58 et 60) tempus Philadelphi tuentur. Quos secutus sum.

*Διοσκουρίδης Διοφάνει τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρ-
ωσαι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀλύπως ἀπαλ-*

1 suppl. Wilhelm.

1 τῷ πατρὶ tituli causa
poni videtur, cf. l. 11 (Wilck.).
ἀπαλλάσσω cf. Theophr.
char. 8 p. 132 P τῶν τοιούτων
ἀνθρώπων τεθάρμακα, τί ποτε

βούλονται λογοποιοῦντες· οὐ
γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ
ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττονσι, ubi
ἀπ. a Wilhelmo (Z. f. ö. G.
1894 p. 910) contra Nauckium

λάσσεις, εἴη ἄν, ὥς ἐγὼ τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ,
καὶ αὐτὸς δ' ὕψι]αινον. Ἀσκληπιάδης
ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐπιστολήν ἐστιν ἀ[δελφός μου
..... ἔν]εκεν ἀναπλέων
.....
..... ἐὰν π]ερὶ τινός σου χρεῖαν
5 ἔχη. ....]ηι ἀπανγέλλειν τοῖς
.....
..... εὐτύχει. (ἔτους) κε'] φαμενῶθ' ἰα'.

In tergo:

litteris grandioribus:

litteris minoribus:

Διοφάνει

[π]ερὶ Ἀσκληπιάδου

sequitur litteris minutis:

(ἔτους) κε' ἀπελλάλου ἰα' φαρμοῦθι σ'

Διοσκουρίδου ἐ(πιστολή) περὶ Ἀσκλη-

10 Διοφάνει] στρατηγῶι

-π[ιὰ]δου τοῦ ἀποσ(ταλέντος) ἀδελφοῦ.

2 suppl. Wilhelm, male Smyly: θέλω ἐγὼ δὲ καὶ αὐτός
εὐχόμεν[falso Mah. 3 ἀ[Wilck. et Sm.; ἀ[δελφός μου
dubitanter Wilck. coll. l. 11; idem dubitanter σοῦ ἔν]εκεν
4 sq. ἐὰν et ἔχη suppl. Witk. (vel εἰ et ἔξει) 5]ηι exitus
coniunctivi, ni fallor 6 εὐτύχει. (ἔτους) κε' suppl. Witk. ἰα'
Mah. II. praef. p. 28 8 φαρμοῦθι σ', quod dubitanter legerat
Mah., certum esse testatur Sm. 9—11 Wilck.; Mah.: Διοσ-
κουρίδης περὶ Ἀσκλη[πιάδου] στρατηγῶι 'and an illegible line'
10 linea haec postea inserta esse videtur.

et Dielsium (Theophrastea p. 9)
hanc vocem in πλάττουσι mu-
tantes defenditur.

3 Cf. P. Passal. 2 sq. (= Nr.
25) M. . . . σ ὁ ἀποδιδούς σοι
τὴν ἐπιστολήν ἐστιν Φίλωνος
ἀδελφός κτλ.

7 sqq. Aetate Lagidarum
in parte epistulae aversa nihil

nisi nomen eius, ad quem epi-
stula mittitur, poni solet. Raro,
quemadmodum hoc loco, ali-
quid insuper additur. Cf. Ger-
hard, Untersuchungen p. 36
nota 101.

9 ε = ἐπιστολή (Wilck.).

11 ἀποσ = ἀποσταλέντος
(Wilck.).

12. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN
INTERCIDIT, AD PATREM DIOSCURIDIS.

P. Flind. Petr. II 2, 4. Asservatur in Musæo Britannico (nr. DVIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii (ut docet Nr. 11). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 4, qui tamen iniuria epistulam hanc ab uxore et liberis ad Diophanem mitti coniecerat. Dioscurides (l. 3) videtur esse idem, a quo epistula praecedens mittitur. Nonnullos locos correxit Smyly in P. Fl. P. III p. 59.

Epistula συστατική esse videtur.

..... χαίρειν· εἰ ἔρρωσαι] καὶ ἡ θυγάτηρ σου
καὶ τὰ παιδία
αὐτῆς καὶ τᾶλλα σοι κατὰ λόγον χ]ωρεῖ, εἴη ἄν, ὥς
ἡμεῖς τοῖς θεοῖς
εὐχόμεθα, ὑγιαίνω δὲ καὶ] αὐτὸς καὶ Διοσκουρίδης ὁ
υἱός σου.
..... ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐ]πιστολὴν συνεστάθη
ἡμῖν ὑπὸ
.....]ας χρεῖαν ἔχων [τοῦ] γράψαι 5
πρὸς σέ
..... προ]σκορεύηται σοι, εὐχαριστή-
σεις μοι,
περὶ ὧν ἂν αὐτὸς παρα]γίνηται, δι' ἡμᾶς πεπολυωρη-
μένος,

L. 3 docet in parte papyri sinistra non minus quam 17 litteras (20, si καὶ suppletur) in quavis linea intercidissee (fere 29 opinione Smyly). 1 suppl. Witk.; εἰ ἔρρωσαι sū spatium excedere videtur; uxoris nullam fuisse mentionem spatium docet. Ante l. 1 non excidit integra linea (quod initio suspicabar) Kenyone teste (p. litt.) 2 κατὰ λόγον Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910 4 suppl. Witk. ell. P. Fl. P. II 2, 3, 3 (= Nr. 11); potest esse etiam ὁ ἀποδοῦς, cf. P. Passal. 2 (= Nr. 25); praecedebat nomen tabellarii 5 [τοῦ] suppl. Witk. | σοι erasum (Sm.) 6 προσ]σκορεύηται Witk. et Wilck. | εὐχαριστήσεις Sm., -στηθεὶς Mah. 7 περὶ ὧν ἂν αὐτὸς

7 πολυωρέω 'magni facio, valde curo' (Aeschin., Aristot., alii).

μάλιστα δὲ σαντοῦ ἐπι]μελόμενος, ἵνα, ὥς ἂν συμμει-
ξωμεν,

. . . . .]τὸ σῶμα.

ἔρωσω.

παρὰ]γίνηται Witk. cll. P. Goodsp. 4, 11 sq. (= Nr. 42) | πεπο-
λυωρημένος Wilam. et Wilck., γε πολυωρημένος Mah. 8 μάλιστα
δὲ σαντοῦ? ἐπι]μελόμενος Witk. cll. P. Goodsp. 4, 13 sq. (= Nr. 42) |
συμμείξωμεν Sm., συμμε . . . . . μεν Mah. 9]τὸ σῶμα Sm.,
πε]όσθεμα? Mah.

9 Exciderunt verba: 'bene te valentem aspiciam' (ἔρω-
μένον σε ἰδῶ?).

13. EPISTULA ALCAEI VILICI AD SOSIPHANEM DOMINUM.

P. Flind. Petr. I 29. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aet. Ptole-
maei II. vel III.). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 29
(cum imagine phototypica). Cf. Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149.
Egit de hac epistula breviter eiusque versionem dedit Wilamo-
witz, Reden und Vorträge 245 sq.

Ἀλκαῖος Σωσιφάνει χαίρειν.

χάρις τοῖς θε<ο>ῖς πολλή, εἰ ὑγιαί-
νεις, ὑγιαίνει δὲ καὶ Λώνικος.

πεφύτευται δὲ καὶ ἡ ἄμπε-

5 λος πᾶσα — πνθμένες

τριακόσιοι — καὶ τὰ περὶ τὴν

ἀναδενδράδα. τὸ δὲ ἔλαιον

1 Ἀλκαῖος Sm., . . . ιων Mah. 5 ante πνθμένες, ni fallor,

3 Λώνικος videtur ex Λεώ-
νικος esse contractum. Wila-
mowitz (l. l.) formam etiam
mendo ortam esse posse putat.

7 ἀναδενδράς. De ἀναδεν-
δράσιν cf. lex Philadelphi de
reditibus (Grenfell, The revenue
laws, praef.).

δέδωκεν χοῦς σ'. τούτων
 ἔχει Δύνις γ'. ἐχρησάμην
 δὲ καὶ παρὰ Δύνεως ἀρτά-
 βας δ' κριθοπύρων αὐτοῦ
 ἐπαγγελλομένου καὶ φιλοτίμου
 ὄντος. γίνωσκε δὲ καὶ ὅτι
 ὕδωρ ἕκαστος τῶν ὁρών«των» τὴν
 ἄμπελον φυτενομένην, πρότερον
 δεῖν φασιν ὑπάρχειν.

continuatur in parte aversa:

ὀχετεύομεν δὲ καὶ ποτίζομεν
 εὐθὺς τὰ πρῶτα |||.

ἔρρωσο.

vestigium litterae erasae 14 ὁρων pap., ὁρών«των» Witk. et Mah.-Sm., τῶν «ἐπιχωρίων» ὁρῶν Wilam. 16 inter ν et π est spatium vacuum, in quo nonnulla evanuisse videntur; [α]ὐ[τῇ] supplebam ego, ὕ[γραν] Diels, ὕ[δωρ] Wilam., at Mah.-Sm. in spatio nullas fuisse litteras testantur 18 εὐθύς Wilam., Diels, Witk., ἔτους Mah. falso | post τὰ πρῶτα tres lineolae rectae apparent; quae quid sibi velint, ignoratur (Diels: τρία sc. τμήματα).

9 χράομαι τι παρὰ τινος
 'mutuor, mutuum sumo ali-
 quid ab aliquo'.

11 κριθοπύροι hordeum et
 triticum, quod una commixtum
 serebatur (Grenfell-Hunt, The
 Fayûm towns p. 247). Aliter
 Mah.: 'bearded wheat'. Recur-
 rit P. Fajûm (Fayûm towns)
 101, 3, 4; verso 2, 5 et P. Alex.
 in Arch. f. P. 1, 174.

12 ἐπαγγέλλομαι (Att.) 'of-
 fero, operam meam ipse

profiteor, mea sponte pro-
 mitto'.

φιλότιμος 'studiosus'.

17 ὀχετεύω 'canales fodio'
 (Wilam.); alias 'derivo, avertō'
 aquam (ποταμόν Hdt., Dion.
 Hal.).

ποτίζω 'irrigō' N. T., Lucian.
 Cf. ποτισμός P. Fl. P. II 9, 4
 (a. 240 a. Chr.) et LXX Pro-
 verb. 3, 8 Aquila (Deißmann,
 Bibelstud. 152).

18 τὰ πρῶτα 'für den An-
 fang' (Wilam.).

14. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD SOSIPHANEM.

P. Flind. Petr. III 53 o. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Est fortasse idem Sosiphanes, ad quem epistula praecedens mittitur.

.....] Σωσιφάνει
καὶ] τῇ γυναικὶ καὶ τῷ
π]αιδίῳ χ[α]ίρειν . εἰ ἔρρω-
σα] τε καὶ ἄλλα σοι κατὰ
5 γ]νώμην ἐστίν, [θ]εῶν πλεί-
στ]η χάρις, ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτό[ς].
καλῶς οὖν ποιήσεις] ἐπιμελό-
μενό]ς τε σὰν[τοῦ] καὶ ἐπιστε-
desunt fere 12 litterae ὧ]ν ἂν ἔχῃς
cetera desunt.

Supplev. Mah.-Sm., nisi quod l. 4 ἔρρω[σαι] correxi (Mah.-Sm. ἔρρώ[σα]τε) 9 an ἐπιστέ[λλων ἡμῖν περὶ ὧ]ν ἂν ἔχῃς χρεῖαν . . ?

15. EPISTULA DOROTHEI AD THEODORUM.

P. Flind. Petr. II 40b. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 7 Ptolemaei II. vel III.). (Wilamowitz a. 7 Ptolemaei III., i. e. a. 240, probabiliorem esse putat.) — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40b (cum imagine phototypica). Cf. praef. Mahaffii in Grenfellii The revenue laws p. XLI et Mah.-Sm. P. Fl. P. III p. 149. Egit de hac papyro breviter eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 245.

Dorotheus est vel vilicus Theodori vel fundi conductor. Mahaffy (praef. in Revenue laws l. l.) Theodorum publicanum esse conicit, sed γινόμενον σοι γλεύκους l. 7 sq. parum mihi hanc opinionem commendare videtur. Expectaretur potius γινόμενον τῷ βασιλεῖ.

Δωρόθεος Θεοδώρῳ
 χαίρειν. γίνωσκέ με
 τρυγήσουντα τῇ θ'
 τοῦ παῦνι. καλῶς οὖν
 ποιήσεις ἀποστέλλας
 τινὰ <τῇ η'>, ὃς ἐπακολουθή-
 σει <τῇ ἐγγύσει> τοῦ γινομένου σοι
 γλεύκ<ους>, ἢ γράψας μοι,
 πῶς συντάσσεις.

5

ἔρρωσο. (ἔτους) ξ' παῦνι δ'.

10

In tergo (litteris grandioribus):

Θεοδώρῳ.

7—8 ους vocis γλεύκους supra lineam additum; primo exaraverat ἐπ. τῷ γινομένῳ σοι γλεύκει, tum mutavit in: ἐπ. τῇ ἐγ. τοῦ γινομένου σ. γλεύκους (Mah.-Sm.).

6 ἐπακολουθῆω 'comitor', p. [7] inf. l. 5 ἐπακολουθεῖτω
 hoc loco 'adsum', ut rem ali- (sic Wilcken) δέ τις παρὰ σοῦ
 quam inspiciam. Cf. P. Fl. P. II τῇ ὁμ[. . . , P. reditum 57, 22.

16. EPIST. MANREOS AD HOMINES AEGYPTIOS

IN COLONIA QUADAM AD MARE RUBRUM

COMMORANTES.

P. Flind. Petr. II 40a. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 24 Ptolemaei II. vel III.) (Wilamowitz a. 24 Ptolemaei III. = a. 223 esse credit). — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40a. Nonnullos locos papyro inspecta correxerunt Smyly et Wilcken in P. Fl. P. III p. 149 et p. XVII. Egit de hac papyro eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 244 sq. Papyrus in tres partes diffracta erat. In utraque fractura una vel plures lineae interciderunt (Mah. p. 136).¹⁾

Homines Aegyptii, ad quos epistula mittitur, aut sunt elephantorum venatores aut stipendia in colonia illa merent.

1) 'H ἐλεφαντηγός (l. 26) cum interiit, non elephantis onusta redibat, quemadmodum Mahaffy vult, sed fortasse coloniae illi meridionali frumentum ferebat.

- Μάνρης Νεκτένιβι, <Ἀτίβει> Πετο[,
 Αμακ . . ει, Α . . . λνει <ῶρον>, Τεῶτ[ι,
 Ἐριεῦτι, . σου . εωτινι Πετ[,
 Πάσιτι?, Πετεχῶντι Αων?[,
 5 ῶρωι, Ζακε[. .]οτι, Βερενι[κ
 . . . .]ωι τοῖς τ[. . .]ς πόλταις
 πᾶσι χαλρειν. εἰ ἔρρωσθε
 πάντες, καλῶς ἂν ἔχοι, ὕγιαλνο-
 μεν δὲ καὶ αὐτοί. παραγενομε[v. .
 [. . . . .]
 (papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
 vel plures lineae)
 10 ἡμ[. . . . .]σιν
 οἰλ[. . . . .]σαι κατ[. . . . .
 μὴ οὖν ὀλιγοψυχήσητε,
 ἀλλ' ἀνδρίζεσθε, ὀλίγος
 γὰρ χρόνος ὑμῖν ἐστιν, ἐτοιμά-
 15 ζεται γὰρ ἡ διαδοχὴ
 καὶ οἱ [κ]υνηγοὶ ἐπιλελεγμένοι
 εἰ[σὶν οἱ] μέλ[λο]ντες παραγενέ-
 σθ[αι με]τὰ τοῦ στρατηγοῦ.
 παρέδονται δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ Ἡ-*

2 *Αμακ . . ει*, cf. *Ἀμακλῆς* P. Goodsp. 30 3 . σου . εωτινι,
 cf. *Τσονεσόντει* (dat.) Wilck. Gr. Ostr. nr. 599 et 1581 6 vesti-
 gia post τοῖς neque ad [ἄλλοι]ς (Sm.) neque ad [ιδίοι]ς
 (Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910) quadrant teste Wilckeno,
 qui primam litteram τ esse putat 16 [κ]υνηγοί Wilcken et
 Wilam., Reden 245, parum recte [οἱ] ὀνηγοί Mah. et Crönert
 (Arch. f. P. 1, 214) 17 οἱ Wilam. et Wilck. 19—20 *παρέδονται*

17 *παραγίνομαι*. Ad ex-
 primendam notionem „ad-
 veniendi in aliquem locum“,
 ubi vetustiores verba ἀφικνοῦ-
 μαι, ἔρχομαι, ἦκω sim. usur-

pant, sermo communis vulgo
παραγίνομαι ponit. Rara cete-
 rorum verborum exempla con-
 gessit ex Polybio et titulis saec.
 III—I Glaser, De ratione 36 sq.

ρώων πόλε[ως] . . [. .]εια 20

συντόμως ἄγοντα μη πυρῶν

καὶ ἡ ἐλεφαντηγὸ[ς] ἡ ἐν Βερ-

νίκῃ τέλος ἔχει καὶ αὐτή

[. . . . .]

(papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
vel plures lineae)

γράφαι μοι, τί[ς] παρ' ὑμῖν

τιμὴ ἐγένετο τοῦ σίτου, 25

ἀφ' οὗ ἡ ἐλεφαντηγὸς κατε-

ποντίσθη, καὶ περὶ ὑμῶν

ἐντείνεσθε, ἕως ἂν ὑγια-

νοντας ὑμᾶς ἴδωμεν.

ἔρρ(ωσθε). (ἔτους) κδ' 30

φαῶ]φ[ι] ιδ'.

Sm., -έσται Mah. | δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ 'H|ρώων πόλε[ως] . . [. .]
Wilck., δ[ὲ . . .] καὶ ἐξαιρέτων πόλε[. . . . .] Mah. An
πλ]οῖα? 21 ἄγοντα . . πυρῶν Wilck., qui ante π. litteras μη
dubitanter legit; parum recte ἡμερῶν Sm., μηνῶν Mah.
22 ἐλεφαντηγὸ[ς] Wilck., ἐλεφάντ[ων θήρα] Mah. 24 τί[ς]
παρ' ὑμῖν Wilam., Reden 245, τί[ς] ἡ? παρ' ὑμῖν Wilhelm l. l.

20 De frumento Heroonpoli
adventuro agi hic recte obser-
vavit Wilcken (P. Fl. P. III
p. XVII).

23 τέλος ἔχει = τετέλεσται,
cf. P. Leid. U 3, 20 (saec. II. a.
Chr. pars prior) τέλος ἔχει πάντα
παρ' ἐξ (praeter) τῆς ἐπιγραφῆς.

28 ἐντείνομαι περὶ ἐμαντοῦ,
cf. Xen. ἐντεταμένος εἰς τι 'stu-
diosus alicuius rei', Plut. ἐντελ-
νομαι ἐμαντὸν εἰς τι 'studium
in aliqua re pono' (e. g. II 731
A Wytt.), ἡ τῆς ψυχῆς ἐντασις
Aristeas 178.

17. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD ANTIPATRUM.

P. Flind. Petr. III 53q. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. Ma-
haffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 154.

. . .]ρος Ἀντιπάτρῳ χαίρειν.
 εἰ ἔρρωσαι, μεθ' ὧν προαιρῇ, καὶ τ[ἀ
 λοι]πά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, [ἔ-
 χοι] ἂν εὖ· ἐρρώμην δὲ καὶ αὐ[τὸς
 5 καὶ οἱ] μετ' ἐμοῦ. ἡβουλόμεν δὲ
 συν[τ]όμως ἀποστεῖλαι π . [. .
 . . .] ἐπέταξας ἄλλοις ἱκανῶ[. .
 . . .] ἐνεδήμει, παραγενομένου
 δὲ] μετὰ τινα χρόνον ἐνέτυχέν
 10 μο]ι καὶ ἡέλου χρη[. . . . .
 . . .] εἰ ἔφησεν μ . πα[. . . . .
 δυ]ναιμ[. . . . .

Suppl. Mah.-Sm. 1 an Πύρ]ρος? Witk. 4 punctum a
 scribenti positum 6—7 πῆ[ρ]ι ὧν μο]ι ἐπέταξας, ἄλλοις ἱκα-
 νῶ[ν, ὁ | δὲ νιδς]? vel: πῆ[ρ]ι | οὗ μο]ι ἐπέταξας· ἄλλοις ἱκανῶ[ς
 ἔ]χει (cf. P. Fl. P. III 53n, 3 = Nr. 18), ἀλλ']? Witk.

18. EPISTULA AMMONII AD APOLLONIUM.

P. Flind. Petr. III 53n. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Epistulis privatis adnumeravi, quamquam enim fortasse
 non omni nomine est privata, tamen sermone privatarum pro-
 prio utitur. — In parte postica alius textus servatur, admodum
 mutilatus.

Ἀ]πολλωνίῳ Ἀμμώνι[ς]. εἰ ἔρρωσα[ι
 καὶ τἄλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, εἴη ἂν,
 ὥς βούλομαι, καὶ γὰρ δ' ἱκανῶς εἶχον.
 Πιεῶνς, ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς
 5 εὐχρηστον ὄντα τοῖς ἐν τῷ
 νομῷ, ἀπέσταλται εἰς
 Ἀλεξάνδρειαν πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς

ἀπ]ολογίζεται, ἀ[λ]λ' οὐ τυχῶν ἐπιδελξεν,
 π]ρὸς βίαν ἔχεται. καλῶς οὖν π(οιήσεις)
 cetera desunt.

19. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Flind. Petr. III 53r. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 155.

[. . . . . χαίρειν. εἰ]
 ἔρρ]ωσαι καὶ [ὁ ἀ]δελφὸς
 καὶ] τὸ θυγάτριον καὶ ο[ἱ ἄ]λ-
 λοι] πάντες, εὖ ἂν ἔχοι,
 ὑγλ]γαινον δὲ καὶ αὐτός.
 οὐκ οἷ]μαί σε ἀγνοεῖν οὐτ[ε
 . . . . ἀ]πεσχίσθην ἀπὸ σοῦ
 . . . . .]λήσω
 . . . . .]σεις μη
 cetera desunt.

5

1 Mah.-Sm. non indicant unam lineam hic intercidisse;
 supplevi ego. Supplementa ll. 2—7 sunt Mah.-Sm. 7 ἀφ' οὗ
 vel ὅτι vel διὰ τί Witk.

20. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN
INTERCIDIT, AD DIOTIMUM (?).

P. Flind. Petr. III 53k. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 151.
 Epistulis privatis dubitanter adnumeravi.

. . . . Δι][?]οτίμωι. ? τῇ[ν
 . . . .]άτην ἀπόσ-

1 supplevi dubitanter. Ad Diotimum illum multae papyri
 Flindersianae spectant.] . τίμωι pap. 2 ἐπιστ][?]ολήν? Witk.

5
 τειλον πρὸς μέ,
 ὅπως διορθωθῇ,
 κομιοῦμεν γάρ σοι
 ταύτην τε καὶ τῇμ
 πρὸς Παγκράτην
 ἐπιστολήν.
 ἔρρ[ωσο].

21. EPISTULA PTOLEMAEI AD ACHILLEM.

P. Goodspeed 3. Composita ex duabus papyris musei Caireni (Nr. invent. 10313 et 10328) a Goodspeedo. Pap. 10313 reperta est in Fajûm, itaque et pap. 10328 eiusdem est originis. Saec. III. a. Chr. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. from the Cairo Mus. p. 7 (Nr. 3). Cf. Wilcken, Arch. f. P. 3, 113 sq. In parte papyri aversa demotica quaedam inveniuntur. Videntur ea quidem continere descriptionem somnii, de quo l. 5 sqq. sermo fit. Vox ὑπογράφω usurpatur l. 8 de eis, quae in parte papyri aversa exarata sunt (Wilcken l. l.). Opinione Crönerti papyrus usui ὀνειρομάντεως destinata erat (W. f. kl. Ph. 1903 p. 731).

(Pap. 10313) Μετὰ τὸ δέξαι (?)

Πτολεμαῖος Ἀχιλλεῖ χαίρειν.

μετὰ τὸ γράψαι περὶ τοῦ

(intercidit una linea, ut videtur)

(Pap. 10328) ἔδο]ξέ [μο]ι ν[ῦ]ν περὶ τοῦ

5 δράματος διασαφῆσαι σοι,

ὅπως εἰδῇς, ὃν τρόπον

οἱ θεοὶ σε οἶδασιν. Αἰγυπτισ-

τι δὲ ὑπέγραψα, ὅπως

ἀκριβῶς εἰδῇς. ἡνίκα

1 an sunt extrema verba epistulae spatio deficiente hoc loco adscripta? Crönert (Wesselyi Stud. z. Pal. IV) vertit: 'accepta (epistula tua) (hoc scripsi)'. 7 Αἰγυπτιστὶ Crönert W. f. kl. Ph. 1903 col. 730 et Wilcken Arch. f. P. 3, 113; Αἰγύπ-

8 ὑπογράφω cf. quae textui praemissa sunt.

ἡμελλον κοιμηθῆναι, 10
 ἔγραψα ἐπιστόλια β', ἐν μὲν
 περὶ Ταύρχιος τῆς ἐκ
 Θερμούθιος, ἐν δὲ περὶ Τετ-
 ιμούθιος τῆς Τανῆτος, ἥ ἐστιν
 Πτολεμαίου θυγάτηρ καὶ 15
 ἐνέσ . εἰσι . νέθηκα . . .
 . . . . .

τιο[ι]. τί δὲ Goodsp. 16 ἐν ἐς (!) [δ]έσ[μην]ν 'ich steckte den
 einen (Brief) in das Bündel' dubitanter Crönert in Wesselyi
 Stud. z. Pal. IV, qui tamen τὸ ἐν exspectari ipse adnotat.

22. SUBSCRIPTIO GRAECA EPISTULAE DEMOTICAE

A SACERDOTIBUS SUCHI MISSAE.

P. Grenf. II 14d. Asservatur in bibliotheca Bodl. (MS.
 Egypt. f. 3 [P]). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aetatis
 Philadelphi vel Euergetis). — Edd. Grenfell et Hunt, New class.
 fragm. p. 29 (Nr. 14d). Epistulae demoticae haec subscribuntur:

παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ
 Σούχου περὶ τοῦ αὔτου
 κροκοδιλοταφίου.

Σούχος = Sobk (Sebek), deus crocodili capite ornatus, ab
 incolis Fajûm cultus.

23. EPISTULA ARISTO . . . . AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Alexandr. 3. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta
 a Flindersio Petrio.¹⁾ Saec. III. a. Chr., ut videtur (Wilcken

1) „C'est sur les indications du rév. John P. Mahaffy que
 . . . j'ai mis à contribution des capuchons et des pectoraux
 de momies provenant d'une trouvaille de M. Petrie. C'est
 donc un nouveau fonds qui vient s'ajouter aux 'Flinders Petrie
 Papyri'“ (Botti, Bulletin de la Soc. arch. d'Alex. Nr. 2 p. 65).

Arch. f. P. 1, 172; cf. Botti p. 65). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 3).

Ἀριστο . . . [. . . . . χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, [εὖ ἂν εἴη, ἔρρωμαι δὲ
καὶ αὐτός.

παραγενόμενος Πε . . . . . ,
ὄν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς ἐν τῇι εἰς . . . . .

5 ἀπηγα . . . .

της τα ο . . . . . ναρ . . . . .
μενος καὶ . . . . . αρδ . . . . .
. . . μα δε . . . . . μενου
. . . ὁ . . . . .

1—2 suppl. Witk.; Botti suppl. lin. 1 [χαίρειν. Καλῶς
ποιήσεις, εἰ ἔρρωσαι, καὶ], lin. 2 [ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς.]

24. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Alexandr. 4. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta a Flindersio Petrio. Saec. III. a. Chr., ut videtur (cf. ea quae P. Alex. 3 = Nr. 23 praemittuntur). — Ed. Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 4).

(prior papyri pars intercidit)

ἡμῖν ἐνκόπτεις

καλὰ καὶ ἐν τοῖς

λοιποῖς πρὸς τὸ μὴ

γίνεσθαι τῷ

5

βασιλεῖ τὸ χρήσιμον,

ἀποδελξομέν σε.

ἔτι δὲ καὶ νῦν, εἰ μὴ

5 sqq. distinxit Witk.; Botti distinguit: χρήσιμον. Ἀπο-

1 ἐγκόπτω 'impedio' c. dat. (Polyb.) vel c. acc. (N. T.). An antecedebat ὅτι ?

τὴν μήκωνα συν-
 άξεις, οὐδεις σε άν-
 θρώπων μὴ ὠφειλήσῃ, 10
 ἐγδέδεκται γάρ
 Στοτοῦντις ἔχειν σε
 εἰς τὴν διαλογὴν . . . . .
 ας ἔξωμεν [. . . . .]τα
 εἴλεφεν [τά] παρὰ [σ]οῦ. 15
 cetera desunt.

δείξομέν σε ἔτι δὲ καὶ νῦν· εἰ μὴ sqq. 8 τὴν μήκωνα Wilcken,
 Arch. f. P. 1, 173, τὴν Μήκωνα Botti 15 εἴλεφεν sic Botti.

9 οὐδεις — μὴ ὠφειλήσῃ,
 cf. notam ad P. Fl. P. II 13,
 19, 13 (= Nr. 8).

11 ἐκδέχομαι 'comperio'.

13 διαλογή (?) 'rationes',
 ut videtur; cf. διαλογὴ δημο-
 σιώσεως P. Berol. 584, 4 (a. 169
 p. Chr.) (Herwerden, Lex. gr.
 suppl.). διαλογισμός est 'ratio-
 num relatio, depositio' ('Ab-
 rechnung', Wilcken, Gr. Ostr. I
 494), e. g. ὁ δὲ διαλογισμός
 τῆς ἐγλήψεως συσταθήσεται
 πρὸς αὐτοὺς κατὰ μῆνα P. Par.

62, 4, 13 (2. saec. a. Chr.).
 (Naber, Arch. f. P. 2, 33: „Erat
 autem τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχι-
 δικαστῶν gestorum volumini
 — proprium nomen ἡ δια-
 λογή“, relegans ad P. Oxyrh.
 34 II 2—5, P. Berol. 578, 4;
 614, 4; 832, 13. — „Kontrakts-
 gericht“ vertit vocem Mitteis,
 Herm. 34, 97). — Eodem sensu
 ac διαλογισμός ('rationum re-
 latio') διάλογος usurpari vide-
 tur P. Tebt. 58 (= Nr. 47), 23,
 tum 31 et 59.

25. EPISTULA TIMOXENI AD MOSCHIONEM. 57

P. Passalacqua. (Insignita numero 1563.) Olim in museo regio Berolinensi asservabatur, hodie deperdita esse videtur (Schubart p. litt.). Ubi sit reperta, ignoratur. Aetatis Ptolemaeorum, ut indicat mentio epistolographi, qui magistratus aetate Lagidarum vixit (Notices et extraits XVIII 2 p. 399 sq. et 402 sqq. et Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) et litterarum formae docent (Notices p. 402). Wilcken eam, litterarum formis nisus, III. saec. a. Chr. tribuit (p. litt.). — Ed. Letronne in libro: Passalacqua, Catalogue des antiquités découvertes en Égypte, Paris 1826 (cum imagine et commentario, cui inscribitur: Lettre à M. Passalacqua sur le papyrus grec 1563 cett.), repetita in Letronne, Notices et extraits XVIII 2 nr. 70 p. 399—410.

Epistula haec reperta est in arca sepulcrali mumiae et quidem obsignata (Notices p. 408). Is, qui epistulam portabat, in itinere casu quodam iniquo vel morbo decessisse videtur. (Aliter Letronne p. 408). Fuit Letronnii opinione scriba originis Aegyptiacae. Epistula haec generi *συστατικῇ* adnumeranda est.

Τιμόξενος Μοσχίωνι
 χαίρειν. Μόσχος (?) ὁ ἀπο-
 διδούς σοι τὴν ἐπισ-
 τολὴν ἐστὶν Φίλωνος
 5 ἀδελφὸς τοῦ μετὰ
 Λύσιδος ἐπιστο-
 λογράφου. φρόντισον
 οὖν, ὅπως μὴ ἀδικη-
 θῇ ὁ ἄνθρωπος· καὶ
 10 γὰρ ὁ πατήρ αὐτοῦ
 ἐστὶν ἐνταῦθα

2 M....s, nomen proprium Letronne eruere non potuit; in media voce, quae sex iere litterarum fuit, agnoscebat vestigia litterarum *ος*. Puto esse *Μόσχος*; lectioni huic vestigia in im. non repugnare docuit Schubart (p. litt.) 6 *Λύσιδος* vel *Νύσιδος* Letr.; in im. distincte *Λυσιδος* legi docuit Schubart (p. litt.).

6 *Λύσιδος ἐπιστολογράφου*, sic recte coniungit Brunet de Presle (Notices p. 399 sq.): „est frère de Philon, l'employé de Lysis l'épistolographe.“ Letronne, qui a 1826 (cf. Notices p. 401) vertit: „est frère de Philon, l'épistolographe (qui est) avec Lysis“, in libro Recueil des inscriptions de l'Égypte I (1842) p. 360 eandem atque Brunet coniungendi rationem amplectitur, etenim in epistolographorum numero Lysidem recenset.

ἐπιστολογράφος videtur esse hic magistratus inferioris ordinis (ut *ὑπομνηματογράφος* P. Tebt. 58, 33 = Nr. 47; cf. notamadill. 1.). Fuit in Aegypto inde ab a. 130 a. Ch. magistratus nobilissimus eiusdem nominis, sed hic *συγγενὸς* honore insigniri solet (*συγγενὴς καὶ ἐπιστολογράφος*, cf. Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) ideoque a nostro plane diversus esse videtur.

περὶ Πετονοῦριν
 τὸν δευτερεύοντα.
 ἀπεδόθη τὰδ' αὖ-
 τῶι καὶ τὸ σύμβολον
 τῶν ἐγ.
 ἔρρωσο.

15

In tergo:

Μοσχίωνι.

16 τῶν ἐγ im. teste Schubart (p. litt.); τῶν ἐμ[ῶν Letr. (qui συγγεμῶν mente supplendum esse censebat), at post ε vix est μ nec porro quidquam intercudit; post ε est γ (fortasse τ, vix μ vel π). Litterae ἐγ compendium esse videntur, quod enodare non possum.

13 δευτερεύω munus aliquod publicum nomi, ut videtur. Cf. LXX Esth. 4, 8 Ἀμὼν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ; cf. 1. Paral. 16, 5 Cod. B, Jerem. 52, 24

Cod. N (Deißmann, Bibelstud. 213), Plut. Eumen. 13. Cf. πρωτεύω, εικοσιπρωτεύω, τριτεύω (Letronne l. l. p. 405 sq.).

14 τὰδ' = haec epistula.

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

Sarapeum erat magnum templum et area Sarapidi deo dicata atque ita in viciniis Memphidis urbis sita, ut et ἐν et πρὸς Μέμφει (vel Μέμφιν) dici posset. Magni (τοῦ μεγάλου) nomine distinguebatur ab altero, quod Alexandriae Alexander extruxerat. In eadem area plures aliorum deorum aedes inveniebantur: Aesculapii (τὸ Ἀσκληπιεῖον), Apidis (τὸ Ἀπιεῖον), Phtah (τὸ Ἡφαιστιεῖον), Anubidis (τὸ Ἀνουβιεῖον) cet. Quae omnia, imprimis vero Aesculapii templum, magnum sacerdotum aliorumque sacrorum ministrorum numerum et famulorum servorumque familiam requirebant. Inter hos Sarapei incolas nonnulli ἐν κατοχῇ esse dicebantur. Erat κατοχὴ illa inclusio voluntaria, a vita monachorum haud multum diversa, cui nonnulli se obstringebant (κατέχεσθαι) et qua durante Sarapei fines egredi non poterant (ἀπολαμβάνομαι P. Lond. 42, 13 = Nr. 26 et P. Vat. A 10 = Nr. 27). (Aliter de τῇ κατοχῇ iudicat Preuschen, Mönchtum und Serapiskult, Darmstadt 1899.)

Claustralem illam vitam egit inter alios Ptolemaeus, Glaucia filius, Macedo inde ab a. 173 per multos annos. Neque tamen inclusio eum impediabat, quominus aliorum ἐν κατοχῇ versantium res curaret. Cum autem Sarapei fines egredi Ptolemaeo non liceret, Apollonium, fratrem natu minorem, assumpserat, qui ipsius nomine in urbe Memphi ageret.

Inter personas, quarum negotia Ptolemaeus curabat, erant gemellae Thauaes et Thaus, filiae amici eius demortui, quae sacris muneribus in templo fungebantur. (Leemans, Papyri Lugd.-Bat. 7 sq. Brunet de Presle ap. Letronne 261 sqq., Kenyon, Greek papyri I 2 sqq.)

Ptolemaeus habuit praeter Apollonium duos fratres, quorum nomina in epistulis hic editis occurrunt: Sarapionem et Hippalum (P. Par. 39, 7 Ἰππαλον, Σαραπίωνα, Ἀπολλώνιον).

In papyris Par. 45 et 46 sermo fit de altero Apollonio, qui ab Apollonio, Glaucia filio, frater appellatur, frater tamen eius non fuit. Erat hic Apollonius ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης τοῦ Ἀνουβιείου (P. Par. 45, 9 sq. = Nr. 37).

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM

AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO
MISSAE.

26. EPISTULA ISIADIS AD HEPHAESTIONEM

MARITUM IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Lond. 42. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 168 a. Chr., ut videtur. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 30.¹⁾ Commentario illustratam edidit Wilamowitz, Gr. Les. I—II.

Isias potius uxor quam soror Hephaestionis fuisse videtur (cf. l. 28 et P. Vat. A 19 = Nr. 27; ita etiam Kenyon p. 29 et 31 et Wilamowitz, Gr. Les. I 397, similiter Deißmann, Bibelstud. 209; Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722 Isiadem sororem et uxorem Hephaestionis fuisse suspicatur, at ἀδελφοῦ nominis usus apud Aegyptios late patet, cf. notam ad l. 1). Hephaestio opinione Wilamowitzii (l. l.) in Sarapeo se reclusit, ne uxor infansque sibi alendae essent. Tempore κατοχῆς peracto inclusione liberatus in Sarapeo nihilominus mansit. Neque omnino templum reliquisse videtur, epistolae enim uxoris et fratris in templo repertae sunt.

---

1) Papyros Londinenses edidit primus Forshall, Description of the greek papyri of the British Museum (London 1839), ex Forshallii editione repetivit Bernardino Peyron, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della biblioteca Vaticana (Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche. Torino 1841). Quae editiones hodie neglegi possunt.

- Ἰσιὰς Ἡφαιστίωνι τῷ ἀδελφῷ[ι χαί(ρην).
 εἰ ἐρρωμένῳι τᾶλλα κατὰ λόγον
 ἀπαντᾷ, εἴη ἄν, ὥς τοῖς θεοῖς εὐχο-
 μένη διατελῷ· καὶ αὐτὴ δ' ὕγλαινον
 5 καὶ τὸ παιδίον καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες
 <σοῦ διὰ παντὸς μνηστὴν ποιοῦντες>.
 κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν
 παρ' Ὁρου, ἐν ἣι διεσάφεις εἶναι
 ἐν κατοχῇ ἐν τῷ Σαραπιεῳι τῷ
 10 ἐν Μέμφει, ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρωσθα[ι] σε
 εὐθὺς τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν,
 ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παραγίνεσθαί σε [πάντῳ]ν

1 - ω[ι] Keny., -ω[ι] χαί(ρην) Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722, cf. Gerhard Unters. 12 6 haec linea a scribenti postea est inserta (Wilck. per litt.) 8 εἶναι pap.; primo fuisse videtur γεγενῆσθαι, sed γεγεν. deletum, tum ι insertum (Keny.) 12 [πάντῳ]-

1 τῷ ἀδελφῷ. Ex Aegyptiorum consuetudine uxor maritum fratrem appellat (Wilamowitz). L. 28 (ἡ μήτηρ σου) docet Isiadem et Hephæstionem certe non eiusdem matris liberos fuisse (Wilamowitz). Similiter maritus uxorem ἀδελφὴν vocat P. Oxyrh. IV Nr. 744 (= Nr. 58). De usu vocis ἀδελφός, in papyris ad Sarapeum pertinentibus frequentissimae, cf. A. Peyron, Pap. Taur. I 60 sqq., Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 53 et 64, Brunet de Presle apud Letronium p. 308, Kenyon, Greek pap. I 31, Deißmann, Bibelstud. 82 sq. Videtur ἀδελφός fuisse vox sollemnis eos designans, qui societati illi Sarapieae certo modo adnumerabantur.

3 ἀπαντᾷ 'accido, contingo' Pol., Dion. Hal., alii.

6 σοῦ διὰ παντὸς μνηστὴν ποιοῦντες, similiter saepius Paulus apostolus in epistulis, velut Philem. 4 πάντοτε μνηστὴν σου ποιοῦντες ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου (Deißmann, Bibelstud. 210).

7 κομισαμένη. Asyndeton hoc, ut recte monuit Wilamowitz, eo explicatur, quod formula sollemnis antecedit. — κομίζομαι in sermone hellenistico = 'accipio'.

11 εὐχαρίστῶ 1) 'gratus sum' (Dem.), 2) 'gratias ago' (Pol., al., sic hoc loco). εὐχαρίστῶ ἐπὶ τινι cf. Paulus 1. Cor. 1, 4.

τῶν ἐκεῖ ἀπειλημμένων παραγεγο[νό]των
 ἀηδίζομαι ἔ[νε]κα τοῦ ἐκ τοῦ το[ιού]του
 καιροῦ ἐμαντή[ν] τε καὶ τὸ παιδ[ί]ον σ[ο]ν 15
 διακεκυβερνηκυῖα καὶ εἰς πᾶν τι
 ἑλληλυθυῖα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμὴν,
 καὶ δο[κο]ῦσα ν[ῦ]γ [γ]ε σοῦ παραγενομένου
 τεύξεσθαι τινος ἀναψυχῆς, σὲ δὲ
 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι 20
 μηδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περι-
 <στασιν>. ὥς ἔτ[ι] σοῦ παρ[ό]ντος πάντων
 ἐπεδεόμην,

τω]ν cf. P. Vat. A 11 sq. (= Nr. 27) 13 παραγεγο[νό]των
 Wilcken l. l., παραγε[νομεν]ω[ν] Keny. 14 το[ιού]του cf. l. 24
 20 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι Moulton, Class. Rev. 15 (1901), p. 37 et
 p. 437 et Wilam. Les. 22 ἐπεδεόμην Witk. Prodr., ἐπεδεομεν
 Forshall in edit., ἐπεδεόμεθα Keny., qui tamen haec adnotat:
 „the last three letters are quite doubtful being much huddled“.

13 ἀπολαμβάνω 'separo'
 (τὴν πόλιν Thuc.); 'circumdo,
 includo' τινά Hdt., Attici (ἀπο-
 λαμφθέντες πάντοθεν καὶ οὐκ
 ἔχοντες ἐξήλυσιν Hdt.), sic et
 hoc loco. ἀπολαμβάνομαι = ἐν
 κατοχῇ εἶμι.

14 ἀηδίζομαι 'aegre fero', cf.
 ἀήθεια P. Par. 48, 8 (= Nr. 40).

ἔνεκα τοῦ — διακεκυβερ-
 νηκυῖα καὶ — ἑλληλυθυῖα, parti-
 cipia pro infinitivis. L. 20 sq.
 demum apparent infinitivi ἐν-
 τεθυμῆσθαι — μηδ' ἐνβεβλο-
 φέναι, qui ex ἔνεκα τοῦ pen-
 dent (Wilamowitz).

16 διακυβερνᾶω Plat., Plut.
 'hindurchsteuern' Wilam.

εἰς πᾶν ἔρχομαι 'omnia ex-
 prior', iam Attici, = εἰς τὰ
 ἔσχατα ἔρχομαι P. Vat. A 12
 (= Nr. 27). (Cf. Mayer-G'schrey,

Parthen. Nic. 37.) — τί fre-
 quens in sermone posteriore, ubi
 aliquid generatim atque uni-
 verse designatur (Wilamowitz).

19 ἀναψυχῇ Eurip. et alii;
 cf. LXX Ps. 65 [66] 12, Jer. 30,
 9 [49, 31], Hos. 12, 8 [9] (Deiß-
 mann l. l.). De verbo ἀναψύχω
 'requiesco' Anz, Subsidia 47.

20 ἐνθυμέομαι τινος in
 modum φροντίζω τινός con-
 structum (Wilamowitz).

21 βέβλοφα perf. aliunde
 ignotum.

περίστασις 'status difficilis,
 condicio d., miseria, inopia,
 calamitas'; sic LXX (2. Macc.
 4, 16, Symmachus Ps. 33 [34]
 5), Polyb., tit. Pergam. 245 A
 (Fränkel p. 140) (ante 133 a.
 Chr.), tit. Sest. 25 (ca. 120 a. Chr.).
 Cf. Deißmann, Bibelstud. 148 sq.

μή ὅτι γε τοσούτου χρόνου ἐπιγεγονότος
καὶ τοιούτων καιρῶν <καὶ> μηθὲν σοῦ ἀπε-
σταλκότος.

25 ἔτι δὲ καὶ Ὁρου τοῦ τὴν ἐπιστολὴν παρακεκο-
μικό[το]ς ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελεύσθαι σε
ἐκ τῆς κατοχῆς παντελῶς ἀηδίζομαι.

οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ σου τυγχάνει
βαρέως ἔχουσα, κα[λῶ]ς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην
30 καὶ δι' ἡμᾶς παραγ[εν]όμενος εἰς τὴν πόλιν,
εἴπερ μὴ

ἀναγκαιότερόν σ[ε] περισπᾶι. χαριεῖ δὲ καὶ τοῦ
σώματος ἐπιμε[λῶ]μενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπεὶ φ λ'.

In tergo:

Ἑφαιστίωνι.

28 οὐ μὴν ἀλλ' Wilck. l. l. et Witk., θυμην αλλ Keny. 31 χαριεῖ
Wilck. l. l., χαριε Keny. 33 β' Wilck. (p. litt.), θ' Keny.

23 ἐπιγίνομαι 'advenio, se-
quor' (τοῦ ἐπιγενομένου θέ-
ρους); P. Par. 25, 9 καθ' ὃν
καιρὸν τὸ πένθος τοῦ Ἀπιοῦ ἐπ-
εγένετο; 'elabor, praeterlabor'.

26 ἀπαγγέλλω 'renuntio, nun-
tio', ὑπὲρ τινος.

ἀπολύομαι 'discedo, exeo'.
Cf. Anz., Subsidia 29.

31 περισπᾶω 'aliosum traho'
Pol., Diod., Dion. Hal., Plut.;
'occupo' Aristot., 'retineo'.

ἀναγκαιότερον expectatur τι.

χαριεῖ, frequentius: καλῶς
ποιήσεις; cf. P. Goodsp. 4, 10
(= Nr. 42).

27. EPISTULA DIONYSII AD FRATREM

HEPHAESTIONEM

IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Vat. A (= LXXXI nr. 134 in catal. Marucchii). Reperta
Memphi. A. 168 a. Chr., ut vid. — Ed. primum Mai, Classic.
auct. t. V p. 601 sq., accuratius (ad exemplar Amedei Peyron)
Bernardinus Peyron, Papiri greci p. 601 sq. Aliquot locos
correxerit Lumbroso in meo Prodromo pap. aet. Lag. p. 206 sq.
Papyrum in usum meum contulit Th. Sinko.

Διονύσιος Ἑφαιστίωνι τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
 εἰ ἐρρωμένῳ σοι τᾶλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾷ,
 εἴη ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐτὸς δ' ὕλαινον καὶ
 Εὐδαιμονίης καὶ τὰ παιδία καὶ Ἰσιᾶς καὶ τὸ παιδίον σου
 καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες. κομισάμενος τὴν 5
 παρὰ σοῦ ἐπιστολήν, ἐν ἣι διεσάφεις διασεσῶσθαι
 ἐγ' μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῇ,
 ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρωσθαι σε τοῖς θεοῖς ἐπευχάριστον,
 ἡβουλόμην δὲ καὶ σὲ παραγεγονέναι εἰς τὴν
 πόλ[ι]ν, καθάπερ καὶ Κόνων καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπει- 10
 λη[μένοι] π[ά]ντες, ὅ[πως] καὶ ἡ Ἰσιᾶς τοῦ
 παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος διασεσω-
 κυῖα αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου, ἔτι δὲ καὶ τοιούτους
 καιροὺς ἀνηντληκυῖα νῦν γε <ἰδοῦσά σε> τύχηι τινὸς
 ἀναψυχῆς. οὐ γὰρ πάντως δεῖ στενωῶς ἐπανά- 15
 γοντά <σε> προσμένειν ἕως τοῦ πορῆσαι τι καὶ κατε-
 νεγκεῖν· ἀλλὰ πᾶς τις πειρᾶται, ὁπηνίκ' ἂν

4 Εὐδαιμονίης B. Peyron et Sinko, Εὐδαιμονίης Mai et Lum-
 broso 6 ἡ Mai, B. Peyron, Sin., ἡ Lumbr. | διεσάφεις Lumbr.
 et Sin., διεσάφεις B. Peyron 10 πόλ[ι]ν Sin., [πό]λιν B. Peyr. |
 οἱ ante ἀπει- non habet B. Peyron, habet Mai et test. Sin.
 11 π[ά]ντες Sin., . . ντες Lumbr., πάντες B. Peyron | ὅ[πως] B.
 Peyron 14 ἀνηντληκυῖα B. Peyron, Mai, Wilck. (p. litt.), Sin.,
 ἀνηνσταληκυῖα Lumbr. | ἰδοῦσά σε postea insertum (Wilck. p.
 litt., Sin.) 16 σε postea insertum (Wilck. p. litt., Sin.) |
 προσμένειν Witk. Prodr. ex im., πρ (vel τερ)ισμένειν Lumbr.,
 πρισμένειν vid. Sin., non est περιμένειν (id quod supplebat
 B. Peyron) Lumbrosio teste 17 ὁπηνίκ' ἂν ἐκ B. Peyron,

4 Εὐδαιμονίης sine dubio
 Dionysii uxor.

14 ἀναντλέω proprie 'ex-
 haurio' (Strabo), πόνονος 'labo-
 res exancio, perfero' Dion.
 Hal., hic καιροῦς.

15 ἀναψυχῆ cf. notam ad
 P. Lond. 42, 19 (= Nr. 26).

ἐπανάγω 'recedo, secedo'
 ἐμαντόν (Ael.), hic absolute,
 probabiliter 'in recessu vivo',
 'vivo'. B. Peyron: 'essendo
 tu partito molto alle strette'.

ἐκ κινδύνων διασωθῆι, ταχέως παραγίνεσθαι
καὶ ἀσπάζεσθαι τὴν γυναικα καὶ τὰ παιδία
20 καὶ τοὺς φίλους. καλῶς οὖν ποιήσεις, εἴπερ μὴ καὶ σε
ἀναγκαιότερόν <τι> περισπᾶι, συντόμως πειραθεὶς
παραγενέσθαι καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος,
ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπεὶ φ λ'.

In tergo:

25

Ἡφαιστῶνι.

Wilck. (p. litt.), Sin., σπηνικα . . εκ Lumbroso 18 παρα-
γίνεσθαι B. Peyron, Sin., παραγενέσθαι Mai, Lumbr. nihil ad-
notavit 19 τὴν γ. Mai et Wilck. (p. litt.), τὴν τε γ. B. Peyron,
Sin. nihil adn. 21 τι Mai, non habet B. Peyron, postea in-
sertum esse docent Wilck. (p. litt.) et Sin. | πειραθεὶς Mai,
Sin., πειρασεὶς B. Peyron, Lumbr. nihil adnotavit 24 pap. β'
testibus Maio, B. Peyronio, Wilckeno (p. litt.), Sin.

b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE
FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI,
EIUS FRATRUM ET AMICORUM.

28. EPISTULA LYSIMACHI AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 32. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2355).
Reperta Memphi. A. 162 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et
extraits XVIII. 2, Nr. 32 (cum imagine).

Epistula haec in nomo Heracleopolite data esse videtur et
quidem probabiliter in illo pago, ex quo Ptolemaeus oriundus erat.
Menda haud pauca exhibet.

Λυσίμαχος Πτολεμαίωι
καὶ ταῖς διδύμαις καὶ Ἀπολ-
λωνίωι τοῖς ἀδελ-

1 Lysimachus non est frater
Ptolemaei Apolloniive (cf. l.

27 sq. Ἰππαλός — ὁ ἀδελφός
σου).

φοῖς χάρειν. εἰ ἔρρωσθε,
 καὐτὸς δ' ὑγρίαινον. γινώ- 5
 σκετε, ἀφ' οὗ ἀφ' ὑμῶν
 ἀπελήλυθα, μὴ ἔσ-
 χολακ[ε]ναι με,
 π[ερὶ ὧν] ἐνετείλασ-
 <λαμ[βάνειν] τὰ σιτάρια διὰ τὸ ὕδωρ> 10
 θαί μ[ο]ι, ἔτι δὲ καὶ ἐπι-
 λελησθαι τὰ μέτρα
 τῶν ὀθονίων καὶ
 μὴ δύνασθαι με δοῦ-
 ναι τὸ μέλει καὶ τὰ 15
 λοιπὰ, <ὧι εἴρηκῃς>, Ἀώγγει·
 μὴ οὐκ ἀποδῶ σοι.
 Καβάτοκον δ' ἐπιτη-
 ρῶ, ἂν κατα[π]λῇ,

7 sq. εσ. χολακ[ε]ναι Witk., ἐσ[χολα]κ[έν]αι Letr. 8 lacuna
 in fine, quam Letr. indicavit, in pap. non exstat (Wilck. p. litt.,
 Witk.) 9 π[ερὶ ὧν] Witk., π[ερὶ ὧν] Wilck. (p. litt.), [ποιεῖν
 ὅσα] Letr. | ἐνετείλασ- l. 9 cum -θαι l. 11 coniungendum esse
 vidit Wilck. (p. litt.); l. 10 postea est inserta 10 λαμ (in-
 certum) Witk., potest esse etiam λαν, ἀλλ; λαμ[βάνειν] Witk.,
 λανθ[άνει] Wilck. (p. litt.), sed λανθ ad vestigia parum qua-
 drat, ἀλλὰ [μὴ] Letr., at sic spatium non expletur | ὕδωρ Wilck.
 (p. litt.), ὕδωρ Witk., τοῦ δεῖ[σθαι] Letr. 11 θαι Wilck. (p.
 litt.) et Witk., σθαι Letr. | μ[ο]ι Witk., μοι Wilck. (p. litt.),
 [αὐτῶν] Letr. contra spatium 16 <ὧι εἴρηκῃς> video in pap.,
 λοιπὰ <[ἂ μ]οι εἴρηκαίς> . . . . . ωγγει Letr., at ante Ἀώγγει
 neque quidquam evanuit neque deletum Ἀώγγει Witk. (male
 in Prodr. λωγγει legi) 19 κατα[ ]λη pap. (Wilck. p. litt. et
 Witk.); interciderunt 1 aut 2 litterae; κατα[π]λη Wilck. (p. litt.),

9 et 11 ἐνετείλασ-θαι = 58, 17 (= Nr. 35) Ἀώγγειος
 ἐνετείλασθε. λόγος.

16 Ἀώγγει cf. P. Par. 57, 17 μὴ οὐκ ἀποδῶ cf. Blaß
 10 περὶ Ἀώγγειος, P. Par. Gramm. d. neust. Gr.² 217.

- 20 ἀποστεῖλαί σοι· ἀπέ-
χω δὲ παρὰ Καβατό-
κον (δραχμᾶς) Ἀτκ': ἀπόσ-
τειλ[ό]ν μοι τὰ μέ-
τρα τῶν ὁθονίων,
25 ὅπως συντόμως
ἀποσταλῇ ὑμῖν.
Ἴππαλος δὲ ὁ ἀδελ-
φός σου ἀσυντά-
κτως κατέπλευ-
30 σε <ἐμοῦ ἡτοιμακότος πάντα>. ἐπιμέλου δὲ
τοῦ σώματος, <ὅπως
ὑγιαίνοντας ὑμᾶς ἀσπ->
ἔρρωσο. <{π}α σώμεθα.>
(ἔτους) κ' μεσορῆι λ'.

In tergo:

- 35 ε[λς] τὸ Σαρα- Πτολεμαῖω
πιῆν καὶ ταῖς δ[ιδύ]μ[αις].

κατ[αβ]αλῇ Letr. 22 pro nota drachmae Letr. errore notam anni posuit | A Wilck. (p. litt.) et Witk. (A probabilius quam A, cf. A vocis ἀσυντάκτως l. 28), A Letr. | post x duo puncta 26 ἀποσταλῇ Witk. Prodr., -λῇ Letr. falso 27 ἀδελφός Witk., ἀδε λφός Letr. 30 ἡτοιμακότος Witk. Prodr., ἐτ- Letr. falso | ἐπιμέλου Witk., -οῦ Letr. 31 sqq. primo fuit σώματος. ἔρρωσο; voces ὅπως — ἀσπ{π}α σώμεθα postmodo insertae 32 ἀσπ{π}α σώμεθα Witk., ἀσπ{π}α σώμεθα Letr. 35 sq. Verba haec in tergo exstare non indicavit Letr.; erui ex pap.

28 sq. ἀσυντάκτως (a voce συντάσσομαι τινι vel πρὸς τινα). Hippalus de suo itinere nihil

monuit Lysimachum, qui omnia praeparata habebat (sc. de quibus l. 9 sqq. sermo fit).

29. EPISTULA DIONYSII, STRATEGI MEMPHIDIS,
AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 49. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2372). Reperta Memphi. A. 164—158 a. Chr. (= 18—22 Philometoris), quibus annis Dionysio a Ptolemaeo multi libelli supplices oblatis sunt. — Ed. Letronne *Notices et extraits* XVIII, 2, Nr. 49 (cum imagine).

Papyrus haec interpunctionis signa exhibet. Singula enuntiata binis punctis alterum supra alterum positae separantur (quod in textu retinui), praeterea principio versus, in quo puncta apparent, paragraphus supponitur. (De usu paragraphi in papyris, codicibus, titulis v. Blass in praefatione editionis tertiae Hyperidis p. XII.)

Διονύσιος Πτολεμαίῳ [χ]αίρειν καὶ
ἐρρῶσθα[ι]. τοσ[αύ]την ἐμαντοῦ
ἐλευθερ[. . . .] . [.]υ βανανσίαν
ἐκτέθει[κ]α πᾶσιν ἀνθρώποις,
μάλιστα δὲ σοὶ κ[αί] τῷ σῷ ἀδελφῷ,
διὰ τε τ[ὸν] Σάραπιν καὶ τὴν σὴν 5

2 τοσ[αύ]τ (aut γ) ἡν Witk., τοι[αύ]την Letr., at non est τοι; plus quam duae litterae interciderere potuerunt; τότ[ε]? τὴν Wilck. (p. litt.), at τ non dignosco, tum plus quam una littera interciderit 2 sq. ἐμαντοῦ [ἀν-] ἐλευθερίαν Letr., at in fine l. 2 nulla lacuna (Wilck. p. litt. et Witk.) 3 ἐλευθερ[ί]αν καὶ τὴν Letr., ego in pap. αν καὶ τη non vidi; post ἐλευθερ sequitur lacuna 5 fere litt. (papyri particula avulsa), tum dignoscitur in ima linea vestigium litterae (κ?), deinde interciderit una littera, denique sequitur υ βανανσίαν; Wilck. (p. litt.) legit: ἐλευθερ[ί]αν κ[ο]ύ βαν., at post ἐλ. plus quam κον exstistisse videtur; an ἐλευθερ[ί]ότητ[ε]ς [ο]ύ? 5 τῷ σῷ Witk. Prodr., τῷ σῷ Letr. falso 6 τ[ὸν] Σαράπιν Wilck. (p.

1 Dionysius est is strategus Memphidis, cui multos libellos supplices Ptolemaeus inter annos 18 et 22 obtulerat (cf. οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς l. 13; v. Brunet de Presle in edit.

Letronnii). A. 24 strategii officio fungitur iam Posidonius.

4 ἐκτίθημι 'propono, in conspectu esse volo, ostendo'.

5 τῷ σῷ ἀδελφῷ, Apollo-nio, cf. l. 31 τὸ παιδάριον.

- ἐλευθε[ρία]ν κα[ὶ] πεπειράμαι,
 ἄφ' οὗ τε συνεστά[θ]ης μοι, εἰς πᾶν
 10 τὸ σοι χρήσιμον ἐμαντὸν ἐπιδιδόναι.
 τοῦ δὲ ἀδελφοῦ σου συμπεσόντος μοι
 <τῇ ἰς' τοῦ μεχείρ>
 καὶ ἀξιώσαντός με, ὅπως, ἐὰν ἐνέγκῃ
 τρίτομον, μεταλάβωσιν αὐτῷ οἱ πα-
 ρ' ἐμοῦ γραμματεῖς πάντας τοὺς
 15 χρηματισμούς: εἶπα αὐτῷ μὴ ἐμὲ
 ἀξιοῦν, ἀλλὰ, δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἐν τῇ αὐλῇ εἶναι, παραγίνεσθαι:
 μονογράφοις δὲ μηθὲν διδόναι γράφειν
 μηδὲ ἀναλίσκειν χαλκοῦς, καὶ ἀπέλυσα
 20 εἶπας αὐτῷ ὀρθρότερον ἔλθειν, ὅπως
 λαβὼν παρ' ἐμοῦ ἐν Μέμφει σῃσάμουν

litt.), ego τ[.] δαπα[ ]ιν vidi; σ est dubium, tum spatium
 inter ρα et ν fortasse plus quam duas litteras capit;]ἀγά[π]ην
 Letr., vix recte 7 καὶ π. Wilck. (p. litt.), ego κα[ ] π. video
 (καλ? κακ?), κα[τα]πε- Letr. 10 σ vocis σου ex alia litt. corr. (μ?)
 11 voces suprascriptae peculiarem lineam non efficiunt, ne
 tamen confusionis auctor essem, numeros linearum Letronnii
 retinui. Idem feci in l. 35, quae neque ipsa pro peculiari linea
 haberi potest, sed lineae 36 particula est 13 τρίτομον Wilck.
 (p. litt.) et Witk., τρίτονον dubitanter Letr. 16 ου vocis αὐτοῦ
 ex ωι corr. (Wilck. p. litt.) 18 μηθὲν ex μηθὲν correctum Witk.
 19 post ἀπέλυσα perperam punctum posuit Letr., qui tam scribit

9 ἐπιδίδωμι (oratores Att.)
 'fero' (auxilium); ἐμαντὸν τινα
 'me totum dedo'; cf. Aristaeas.

12 ἐνέγκῃ sc. ὁ ἀδελφός σου.

13 τρίτομον, fortasse ξν-
 τευξιν, ὑπόμνημα vel simile ali-
 quid, tria exemplaria eiusdem
 libelli. Cf. l. 17 μονογράφοις
 δὲ μηθὲν διδόναι γράφειν κτλ.

15 χρηματίξω 'libellum sup-
 plicem mihi oblatum tracto',
 χρηματισμός 'libelli tractatio'.

18 μονογράφος, in P. Tebt.
 209 Heraclides μονογράφος
 Νομηγίου πιττακίου memo-
 ratur. Cf. P. Tebt. 189.

19 ἀπολύω 'dimitto'.

τέταρτον τρίψῃ μοι ἐν Μέμφει τρίμμα
 διὰ τὸ εἰς τὴν πόλιν με θέλειν δοῦναι
 ἀπενεργεῖν : ὃ δὲ φαίνεται τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην ἀσχοληθεὶς ἥσυχνται 25
 συμμειξαί μοι : εἶπερ οὖν ἐστὶν αὕτη
 ἡ αἰτία καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἥκει πρὸς ἐμὲ
 αἰσχυνθεὶς : παρακαλέσας αὐτὸν
 ἀπόστειλον πρὸς ἐμέ, γίνεταί γὰρ
 ἐντραπήναι : ἐγὼ γὰρ νῆ τοὺς θεοὺς 30
 ἄγωνιῶ, μή ποτε ἄρ[ρ]ωσται τὸ παιδάριον,
 καὶ οὐκ ἔχω σχολὴν ἀναβῆναι πρὸς ὑμᾶς.
 εἰ δὲ δι' ἄλλο τι οὐκ ὀπτάνεται μοι, γίνωσκε
 σαφῶς, ὅτι, ἐὰν ἀναβῶ κἀγὼ προσκυνῆσαι,

εἶπας. 22 τρίψῃ Witk. Prodr., -η Letr. falso 25 ἥσυχνται
 Witk. Prodr., ἥσυχνται Letr. falso 26 ἐστὶν Witk. Prodr., ἐστι
 Letr. falso 33 ὀπτάνεται Witk. Prodr., ὀπτάεται Letr. falso

25 ἀσχολέω, pass. 'intentus sum' (Diod.), 'impedior' (Polyb.).

Ἄν ἡσχύονται inf. pro ἡσχύνθαι? Hoc tamen est dubium, nam in papyro hac eiusmodi menda non occurrunt.

29 γίνεταί c. inf. = συμβαίνει c. inf. Cf. Atticum ἐστὶν ὥστε 'fieri potest, ut; fortasse' Sophocl. — N. T. saepe ἐγένετο c. inf. velut ἐγένετό μοι — περιαστράφαι πῶς Acta ap. 22, 6 (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 245 sq., 232).

30 ἐντραπέω 'confundo, pudorem infero; convinco' N. T., Ael., Sext. Emp., Diog. L.; med. 'pudet me, metuo, vereor aliquem' Polyb., Plut., alii,

idem fere quod αἰσχύνομαι. (Eandem notionem etiam hodie verbo huic subesse testis est Legrand, Nouveau dictionnaire grec moderne-français, Paris 1882). Similiter P. Par. 47, 4 (= Nr. 39) ἵ μὴ μικρόν τι ἐντραπέομαι et, ut videtur, P. Par. 37, 24 ἐντραπέεντος (sic) δὲ τοῦ Ἀμώσιος. Altera notio verbi medii est 'curam habeo alicuius'. Cf. Anz, Subsidia 13 sq., Goetzeler, De Pol. eloc. 27, Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² p. 92.

33 ὀπτάνω = ὁράω et ὀπτάνομαι (ὀπτάνομαι τινί) LXX, N. T. (Act. ap. 1, 3). Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² p. 59, 114 sq., 189.

35 <πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰσέλθω, εἰς δὲ>
 {{ἀλλ}} τὰ Πρωτάρχον καταλύσω. ὕγλαινε.

In tergo:

Πτολεμαίω.

35 voces postea insertas Letr. non indicavit: μὴ Witk., μ[ῆ] Letr. | εἰσέλθω Wilck. (p. litt.), ἐπέλθω Letr. et ego legebam 36 ante τὰ tres litterae deletae, quod apud Letr. non indicatur; tres illas litteras deletas Wilcken ἀλλ esse putat et Dionysium 'alium adibo' scribere voluisse interpretatur (p. litt.) (ego antea de εἰς cogitabam) 35—36 cf. notam ad l. 11.

35 οὐ μὴ εἰσέλθω, cf. notam ad P. Fl. P. II 13, 19, 13 (= Nr. 8).

36 καταλύω ('divertor apud alqm., in aliquo loco') Xen., Pol., παρὰ τινα (iam Thuc.) vel παρὰ τινι, praeterea εἰς (Aeschin.).

τὰ Πρωτάρχον = τὸ Π. κατάλυμα, 'Protarchi diversorium, taberna', quae in Sarapei area erat. De qua re edocemur P. Par. 34, ubi Nicanor θεράπων haec narrat (8 sqq.): γνόντε[ς δ' ἐμέ (?),] ὅτι ἐν τῷ Σεραπείῳ θεραπέυω, ἡρώ[τη]σάν

με, ἐν ποίῳ καταλύματι. ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην: „ἐν τῷ Πρωτάρχον κατα[λ]ύματι[ς], οὐ θνρουρεῖ Φαναστῆς (?).“ In urbe Memphi erat „taberna Arsi-noitarum“ (τὸ κατάλυμα τῶν Ἀρσινοϊτῶν) πρὸς τὸ Ἀφροδίσιον sita (ibid. 5).

ὕγλαινε. Est hoc unicum in epistulis privatis aetatis Lagidarum exemplum clausulae ὕγλαινε pro solitis ξερωσο et εὐτύχει usurpatae. Clausula haec hoc loco in epistula personae ordinis superioris missa ad personam ordinis inferioris adhibetur.

30. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM SARAPIONEM.

P. Lond. 23. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. Circa a. 162 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 43.

Non est missa e Sarapeo.
 Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος [. . .
 Σαραπίωνι ος [. . .
 τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
 καλῶς οὖν πόλεως
 φροτίσαι μοι σιτάρι-
 ον. δέδωκα
 Πτολεμαίω τὰς
 (δραχμὰς) σ'. {ἔχεις παρὰ}. εὐτύχει.

5

1 [. . . et 2 [. . . Wilck. (p. litt.), Keny. nihil nisi terna puncta posuit, uncis non additis 7 τὰς Wilck. dubitanter (τα certum esse monens) (p. litt.), το . . Keny. 8 σ' Wilck., σ' Keny.

2 Sarapio est frater Ptolemaei et Apollonii, commemoratus in P. Lond. 33 b, 3 (= Nr. 31).

5 φροτίσαι = φροντίσαι.
 σιτάριον 'frumentum, panis'
 Hippocr., papyri, Polyb., Plut.,
 Anth. Pal.

31. INITIUM EPISTULAE APOLLONII AD FRATREM HIPALUM.

P. Lond. 33b. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 161 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 20.

Continet a) libellum supplicem Thautis et Thauetis gemellarum Sarapioni oblatum; b) in margine: initium epistulae Apollonii, exercitationis causa scriptum, quod hic repetitur.

Ἀπολλώνιος
 Ἰππάλωι
 καὶ Σαραπίωνι
 καὶ Βερνίκηι
 καὶ Πύρρῳι
 καὶ τοῖς ἐν οἴκῳ(ωι)

5

6 ἐνοικο Wilck. (p. litt.), ἐν οἴκῳ Keny.

6 ἐνοικο pro ἐν οἴκῳ(ι) = mula τοῖς ἐν οἴκῳ πᾶσι sollemnis est. Idem vir doctus

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

πᾶσ(α)ι χαίρειν
 καὶ τὰ ἄλλα σοι
 κατὰ λόγον ἔσται.
 10 καλῶς οὖν [πο]ιήσεις

7 πασαι certum Keny. (p. litt.).

ἐνοίκο(ις), quod G. g. A. 1894
 p. 722 legebat, nunc respuit.
 ἐνοικοῦσι, quod rationibus pa-
 laeographicis magis commen-

datur, quam ἐν οἴκῳ, contra
 sollemnem dicendi modum
 peccat.

9 ἔσται pro ἔστω, ut videtur.

32. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 59. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2383).
 Reperta Memphi. A. 160 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices
 et extraits XVIII, 2 Nr. 59 (cum imagine). — Duae manus,
 quarum altera l. 1—13 et l. 15, altera, quae Ptolemaei esse
 videtur, l. 14 et 16—18 exaravit.

Epistula haec in nomo Heracleopolite probabiliter data est
 (cf. Σαραπίωνι l. 8).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίῳ τῷ πατρὶ
 χαίρειν. τὸν λόγον τῶν χαλκῶν ἀπέστη-

1 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

1 τῷ πατρὶ. Apollonius
 Ptolemaeum, fratrem suum
 natu maiorem, in cuius tutela
 quodam modo erat, patris
 appellatione salutatur. Fratris
 nomen semel tantum ei im-
 ponit (P. Par. 46, 1 = Nr. 38).
 Similiter in Pap. Berol. 6875
 (Berl. Urk. Nr. 164) a Lycar-
 rione Emphuiti patris nomen
 imponitur, quamvis Lycario
 non sit eius filius. Sine dubio

patris titulus personis illis
 honoris causa impertitur.

2 τὸν λόγον τῶν χαλκῶν sc.
 λαβέ, cf. l. 16 (sicet Wilck. p. litt.).

Medium ἀφίσταμαι est 'sol-
 vo pecuniam debitam'; μη
 χρεῖος ἀποστήσονται iam Hom.
 Iliad. Alia notio vocis ἀφίστα-
 μαι est = ἀπαριθμοῦμαι 'mihi
 pendendum, adnumerandum
 curo': CIA I 32, 18 παρὰ δὲ
 τὸν νῦν ταμῖαν καὶ τὸν ἐπιστα-

κα (δραχμὰς) ἡ' ἀργυρίου (δραχμὰς) Δσξ', καὶ παρὰ
σοῦ (δραχμὰς) Α'.

πέπρακα τὸ ὀθόνιον (δραχμῶν) φ' καὶ τὸ εἰμάτιον (δραχ- 4-5
μῶν) τπ', | γ(ίνεται) τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) (Letr.)
ρμ'. —

Τούτων ἡγώρακα σίτου ἀρ(τάβας) β' (δραχμῶν) χλ', 6
Ἴππωνι (δραχμὰς) Ατ'

καὶ παρὰ Πετήσιος ἀρ(τάβας) ι' χο(νικας) ι' (δραχ-
μῶν) Γοε',

Σαραπλῶνι (δραχμὰς) ο', ἐρείου (ἡμυσυ) (δραχμῶν) σ',
ἄλλο (ἡμυσυ) (δραχμῶν) σ'

3 η Revillout (Lettres à M. Lenormant p. 212), μ Letr. falso. Ll. 4—5 in papyro unam lineam efficiunt; ne confusionem introducerem, numeros Letronnii retinui. Idem feci in ll. 11—12 et ll. 17—18, quae et ipsae in pap. singulas lineas efficiunt 6 β' omisit Letr. | χλ' Witk. Prodr., αλ' Letr. falso 7 ἀρ(τάβας), scripserat primo ι, tum in α mutavit (Witk. Prodr.) | χο(νικας) ι' Witk. Prodr.; pro hoc ι' Letr. falso compendium vocis γ(ίνεται) posuit | voces (δραχμῶν) Γοε' in rasura, propterea, quod verba Ἴππωνι (δραχμὰς) Ατ' postmodo, ut puto, addita sunt 8 ἐρείου, sequitur compendium litterae σ simile, tum (δραχμῶν) σ' ἄλλο,

τὸν τὸν ἐν τοῖς hieroῖς, οἱ νῦν
διαχειρίζουσιν, ἀπαριθμεσάσθον
καὶ ἀποστεσάσθον (sibi pen-
denda curanto οἱ ταμίαι) τὰ
χρέματα (Herwerden, Lex. gr.
suppl.). Hoc loco, ut videtur:
'solutum accepi' (aut 'pro . .
argenti . . aeris accepi', quo
casu (δραχμῶν) ἡ' legendum).
Grenfell - Hunt - Smyly (The
Teht. pap. I 585) ἀπέστηκα pro
ἀπέσχηκα exaratum esse su-
spicantur (idem Wilck. p. litt.),
at suffecisset praesens ἀπέχω.

3 drachmae 8 argentae
convertuntur in 4260 drach-
mas aereas, id quod primus
Lumbroso vidit (Recherches

p. 41 sq.). (Cf. Grenfell-Hunt-
Smyly, The Teht. pap. I 585 sq.)
Haec est causa, cur postea
8 drachmarum argenti nulla
ratio habeatur.

7 ἀρ(τάβας) sc. σίτου.

8 ἐρείου (= ἐρίου) ἡμυσυ,
probabiliter λίτρας Wilckenii
opinione, 'dimidia pars librae,
semilibra' (p. litt.).

3—5 Rationes accepti:

4260 dr.

1000 "

500 "

380 "

6140 dr. = 1 Tal. 140 dr.

καὶ παπύρους (δραχμῶν) ρμ', ἀνήλομα (δραχμαὶ) ρ',
 10 τῇ ἑ. ητρία (δραχμὰς) μ', τῷ γναφεὶ (δραχμὰς) π',
 11—12 γ(ίνεται) [vel γ(ινονται)] (δραχμαὶ) Εὠλε', λ(έπεται)
 (Letr.) (δραχμαὶ) ρνε'. | ἐντύχει.

13 (ἔτους) κβ' παῦνι ιθ'. ἔρρωσαι;

litteris grandioribus, manu, ut puto, Ptolemaei:

γ(ίνεται) (δραχμαὶ) Γη'ε', λ(έπεται) (δραχμαὶ) Βσλε'.

idem compendium, denique (δραχμῶν) σ' (sic et Wilck. p. litt.). Compendium illud cum Wilkeno ἡμισυ (vel potius ἡμισον, sic enim haec vox scribi solet) significare puto. Letr.: ἐρείους, anni nota (falso), drachmae nota (male in Prodr. post ἄλλο litteram ε legi) 9 (δραχμῶν) ρμ' Witk. Prodr., γμρ Letr. falso | (δραχμαὶ) ρ' Witk. Prodr., Γρ Letr. falso 10 τῇ ε. ητρία Witk., inter ε et η potest esse μ, ν, κ, ζ, γ (minus probabile π), τῇ ἐπητρία Wilck. p. litt., . . κπη-Letr. | τῷ Witk., τῷ Letr. (δραχμὰς) π' Witk. Prodr., Γ το Letr. falso Ll. 11—12 cf. notam ad. ll. 4—5. 13 interrog. signum posuit Wilck. (p. litt.)

6--11 Rationes expensi:

630 dr.

1300 „

3075 „

70 „

200 „

200 „

140 „

100 „

40 „

80 „

5835 dr.

(l. 11) 5835 dr.

λείπ. 155 „

5990 dr.

(Erravit Apollonius, exspectatur enim:

5835 dr.

λείπ. 305 „ (pro 155)

6140 dr.)

10 τῇ ἐπητρία = τῇ ἐπαιτρία
 ('feminae mendicae'), femini-

num ἡ ἐπαίτρία lexicis ignotum a voce ἐπαίτης (Wilck. p. litt.). Eandem formam introducit Wilcken in P. Leid. S II 2: τῇ ἐπητρία.

13 παῦνι est mensis decimus.

ἔρρωσαι; dubitanter interrogationis signum posui Wilckenum secutus, exspectatur enim ἄρ' ἔ.; vel γράφον μοι, εἰ ἔ. Ipse de ἔρρωσαι pro ἔρρωσο dicto cogitabam.

(l. 14) 3905 dr.

λείπ. 2235 „

6140 dr. (cf. l. 4.)

Numerus 3905 dr. (l. 14) constare videtur ex:

630 dr. (l. 6)

3075 „ (l. 7)

200 „ (l. 8)?

3905 dr.

In tergo:

(manu Apollonii:)

Πτολεμαίωι.

15

(manu Ptolemaei, ut puto:)

λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν φαιμενῶθ

κε'· Ἀπολλωνίῳ (δραχμας) Γ', Ἀρμάεις (δραχμας) υ', 17—18
 ἄλλας (δραχμας) | τ', γ(ίνεται) (δραχμαί) Γψ'. (Letr.)

15 Πτολεμαίωι Witk., -ω Letr. 17 Ἀπολλωνίῳ Witk., -ω Letr.

18 ἄλλας probabilius quam ἄλλα Witk. | γ(ίνονται) (δραχμαί)

Γψ' Witk. Prodr.: Letr. notam vocis γ(ίνονται) omisit et pro Γ
 litteram E posuit. Ll. 17—18 cf. notam ad ll. 4—5.

i. e. summae pro frumento
 solutae adduntur, accedit, ut
 videtur, ξρείου 200 dr.

16 φαιμενῶθ est mensis sep-
 timus. Rationes in aversa pa-
 pyri parte servatae fortasse ad
 annum proximum (159 a. Chr.)
 pertinent. Rationes has Pto-
 lemaeus non cum Apollonio
 fratre communicat, ut Ἀπολ-

λωνίῳ l. 17 docet, sed sive ad
 suum usum conscripsisse vide-
 tur sive, ut eas homini nobis
 ignoto transmitteret.

(l. 17)	3000 dr.
	400 „
	300 „
	<hr/> 3700 dr.

33. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 60. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2384).
 Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 1.
 die 3). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 60
 (cum imagine).

Ἀπολλώνιος

Πτολεμαίωι

τῷ πατρὶ χαίρειν.

ἀπόστιλόν μοι,

2 Πτολεμαίωι cum ι adscr. Wilck. (p. litt.) 3 τῷ Witk.
 Prodr., τῷ Letr.

- 5 πόσον ἔχει Πετεν-
 σοράπιος καὶ ἀπὸ
 ποίου χρόνου,
 ὁμοίως καὶ Κόττα-
 βος, ὁμοίως καὶ
 10 Χεντοσνεύς.
 ἔρωσο. (ἔτους) κη' θῶϋ <θ>
 γ'.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

5 sq. Πετενσοράπιος Wilck. (per litt.), ο in pap. ita mihi exaratum esse videtur, ut possit esse etiam εν vel ει, sed forma huius nominis in -εως vel -εις non exstat (παρὰ σοῦ Σαραπίων Letr. perperam) 6 sq. ἀπὸ ποίου eodem tempore Witk. et Wilck. (p. litt.) (Letr. falso καὶ : [ἀφ'] οῦ) 11 κη Letr., Wilck. (p. litt.) et Witk. | θῶϋθ Wilck. (p. litt.) et Witk.; θ spatio deficiente suprascr. 12 γ Witk., omisit Letr.

5 Πετενσοράπιος. Egit de hac voce Wilcken Arch. f. P. 3, 250.

34. EPISTULA SARAPIONIS AD FRATRES EIUS PTOLEMAEUM ET APOLLONIUM.

P. Par. 43. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2366). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 11. die 21). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 43 (cum imagine).

Mendis scatet.

Σαραπίων Πτολεμαίωι καὶ Ἀπολλωνίω <τοῖς ἀδελφοῖς>
 χαίρειν. εἰ ἔρωσθαι, ἔρω-

1 Ἀπολλωνίω Letr. falso.

1 ἔρωσθαι = -σθε.

μαι δὲ καὺτοί. συγγέγραμμαι τῇ Ἑσπέρου θυματρὶ.
μέλλω δὲ ἰσάγειν

ἐν τῷ μεσορῇ μηνί. καλῶς ποιήσεις ἀποστεῖλαι μοι
ἱμίχουν

ἐλαλον. γέγραφ' ἱμεῖν, ἵνα εἰδῇται.

in sinistra parte (postmodo in dextra parte (fortasse
additum videtur): l. 4 continuatur):

<παραγενομένου δὲ εἰς ἔρρωσο. (ἔτους) καὶ ἐπεὶ 5
τὴν ἡμέραν, κα'.

Ἀπολλώνιος>.

In tergo (eadem manu):

Πτολεμαίω

Ἀπολλωνίω

2 καὺτοί Witk. (certum), καὺτός Letr. | δὲ ἰσάγειν, non δ' εἰσάγειν, in pap. enim δε et ἰσαγειν distant 3 τῷ Letr. falso | ἱμίχουν Witk. (certum), ἡμίχουν Letr. falso 4 [καθὸ] post ἐλαίου supplet Letr., at in pap. nulla lacuna (Witk.) | γεγραφμεν video in pap. (ἱμεῖν pro ὑμῖν); non est -φαμεν (pro -φαμεν); γέγραφ[α ὑμῖν] Letr. | ἵνα Witk. (certum), ἵν' Letr. falso 6 Ἀπολλώνιος (in Prodr. falso de scriptura Ἀμμόνιος cogitavi) 7 pro Πτολεμαίω Letr. errore Ἀπολλωνίω dedit.

2 καὺτοί pro καὺτός.

συγγράφομαί τινι 'contractum nuptialem facio cum aliquo'.

εἰσάγω 'nubo'.

Hesperus ille erat vicinus fratrum Ptolemaei in pago nomi Heracleopolitani, cuius nomen ignoramus. A. 162, i. e. octo annos ante tempus huius epistolae, inter eum et fratres Ptolemaei inimicitiae erant exortae (P. Par. 38).

3 ἱμίχουν = ἡμίχουν, cf. ἱμι-

τέλεστα P. Leid. U 3, 8 (saec. II. a. Chr. pars prior).

4 ἱμεῖν = ὑμῖν.

εἰδῇται = εἰδῇτε.

5 Verba παραγενομένου — ἡμέραν, opinione Wilckeni etiam Ἀπολλώνιος, postmodo sunt addita. Wilcken παραγενομένου errore pro παραγενοῦ, nom. autem Ἀπολλώνιος pro voc. Ἀπολλώνιε positum esse explicat (p. litt.).

εἰς τὴν ἡμέραν sc. τὴν τοῦ γάμου.

35. EPISTULA PTOLEMAEI AD FRATREM
HIPPALUM.

P. Par. 58. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2382). Reperta Memphi. Rationes partis aversae papyri ad a. 28, sine dubio Philometoris (= 154 a. Chr.), menses secundum (φασφαι) usque ad duodecimi (μεσορή) diem 30. pertinent, ineunte igitur a. 29 (= 153 a. Chr.) exaratae sunt. Epistula ipsa, quae in antica papyri parte scripta est, rationes illas aetate procul dubio superat. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 58 (cum imagine).

Scriptura papyri hodie admodum iam evanida. Epistula non est ad finem perducta (deest ἔρρωσο) neque e Sarapeo missa. Mendis scatet.

Πτολεμαῖος

Ἰππάλωι χαίρειν.

τετρίμηκα

τὴν βοῦν ταλάν-

5

των τρεῖς ἥμισυ.

ἀπέχει (δραχμὰς) Δ',

ἀπόδος αὐτῇ

τάλαντα ας

. . . μ[.]

10

τρεῖς ἥμισυ.

ἢ ἂν μὴ θείλῃ,

δὸς αὐτῇ ἕνα

2 Ἰππάλωι Witk., Πτολεμαίῳ Letr. falso | prior littera ι vocis χαίρειν fortasse ex ρ corr.; χαίρειν (certum) Witk., χαίρειν falso Letr. 6 Δ Witk. (fere certum), Δ Letr. (minus probab.) 7 αὐτῇ aut αἱ (pro Δ legendum esse Δ minus probab.) Witk., ΔΓ (= γίνονται) † (= δραχμαί) H Letr. 8 α finalis vocis τάλαντα ex alia littera corr. | ας, at α ambiguum Witk. (an δ?), τάλαντα . . . ας Letr., at inter τάλαντα et ας nihil fuit 9 . . . μ[.], at fortasse a scribente deletum (Witk.), . . . Letr. 10 τρεῖς Witk., τρεῖς Letr. 11 θείλῃ Witk. (distincte videbam), θείλῃ Wilck. (p. litt.), θείλ[ι]s Letr. 12 αὐτῇ ἕνα vel αὐτῇ

ἀποδου . . ι

ἀραβῶνα, καὶ πα-

ραγίνου μοι

15

εἰς τὸ Σαραπιῆν.

In tergo (eadem manu):

Ἀώνχειος λόγος

(ἔτους) κη' φαῶφι ἔως

παμενῶθ λ'

Γυν', φαρμοῦ-

20

θι ἡς μεσορῇ λ'

(δραχμαὶ) Βχν', γ(ίνεται) τ(άλαντον) α'.

sequitur litteris in contrariam partem currentibus:

Ἰππάλῳι.

Witk., αὐτῇι, ὡς Letr. 13 ἀποδου . . ι (ἀποδοῦ σοι? an αὐτήν ἀποδοῦναι?) Witk., lectio ἵνα ἀποδου . . ι Wilckeno dubia videtur (p. litt.), ἀποδοῦ ἡ Letr. 16 Σαραπιῆν Witk., ι ex alia litt. corr., Σαραπίειν Letr. falso 18 ἔως Witk., ἥως Letr. falso 23 Ἰππάλῳι Witk., ἡν Letr., qui litteras in contrariam partem hic currere non vidit ideoque lectionem eruere non potuit.

14 Femina, quae vaccam vendebat, pignus mille drachmarum accepit. De pignore (ἀρραβών) v. Deißmann, Bibelstud. 104 sq., de orthographia vocis ἀρ. Deißmann, Neue Bibelstud. 11 et Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 12.

17 Ἀώνχειος cf. adn. ad P. Par. 32, 16 (= Nr. 28).

20 sqq. Rationes hae sunt:

3450 dr.

2650 „

6100 dr. = 1 Tal. 100 dr.

(papyrus habet τ(άλαντον) α' pro: τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) ρ').

36. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 44. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2367). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 44 (cum imagine).

Epistula haec ex nomo Heracleopolite missa est (cf. l. 2 sq.). Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίω τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι,
 ἔρρωμαι δὲ καὐτός,
 εἴε ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ τὰ ἄλλα σοι κα[ι]τὰ λό[γ]ον
 ἀπαντᾷ. γίνωσκέ με πεπορευῆσθαι εἰς Ἡρα-
 κλέους πόλιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας. τοὺς χαλκοὺς, οὓς
 κέρηκας Πετοσίριος καὶ Σεμφθῆαι, κεκόμισ-
 <μ>αι Σαραπίωνι>. τὰς μὲν (δραχμάς) Α', ἃς δέδω-
 κας Πετευῆθι χῆνα ἀγοράζει, τί κελεύει[ι]ς ὑπὲρ
 τούτων; ἀπόστιλόν μοι ἐπισ-
 5 τόλιον ἔχων<τα> Πολυδεύκην ταχὺ καὶ ἢ ἕτερον
 θέλεις λέγειν, λέγε, ἐγὼ γὰρ ἐνύπνια
 ὁρῶ πονηρά. βλέπω Μενέδημον κατατρέχοντά με .
 [διασάφη]σόν μοι τὰ περὶ Ἀπολλώνιον

1 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. falso 2 εἴε Witk. Prodr., εἴη
 Letr. falso | καὐτὰ Witk. Prodr., κατὰ Letr. 3 sq. Σεμφθῆαι
 Witk., Σεμφθ καὶ Letr. falso κεκόμισ | μ>αι Σ. Witk., κεκόμισ
 [μαι] καὶ Σ. Wilck. (p. litt.), κεκόμικ[α καὶ Letr., sed post μ
 non est x 4 Σαραπίωνι, i fin. ex α corr. vid. (Witk.) Α'
 Wilck. (p. litt.), Γ' Letr. τούτων, ω ex o corr. (Witk.)
 5 ἔχων<τα> Witk. Prodr., ἔχωντα Letr. λέγε Witk. (confirmat
 Wilck. p. litt.), [ἐμ]έ Letr. 6 [διασάφη]σόν μοι Witk. (cf.

2 εἴε = εἴη.

καὐτὰ lapsu pro κατὰ
 (repetivit praecedens καὶ τὰ
 vel propter i in σοι).

3 εἰς Ἡρακλέους πόλιν.
 Ptolemaeus oriundus erat ex
 pago nomi Heracleopolitani,
 cuius nomen in P. Par. 38, 6
 intercidit. In pago illo pos-
 sidet domum (l. l. ὑπαρχούσης
 μοι πατρικῆς οἰκίας π[ερὶ
 κ]ώμην . . . ἐν τοῦ Ἡρακλεο-
 πολίτου).

4 ἀγοράζει = ἀγοράζειν (sic
 et Wilck. p. litt.) vel ἀγοράσειν.

In P. Par. 52, 12 pretium

anseris sunt 2000 drachm., sc.
 aeris (Wilck. p. litt.).

5 ἔχωντα = ἔχοντα.

ταχὺ cf. notam ad P. Par.
 45, 5 (= Nr. 37).

ἢ = εἰ.

Πολυδεύκην, probabiler
 servum. Per eundem epistulam
 sibi mitti vult a praefecto
 Apollonio in P. Par. 45, 6
 (= Nr. 37).

6 Μενέδημον, servus fugi-
 tivus, de quo in epistula eo-
 dem die ad Apollonium, prae-
 fectum Anubiei, missa (P.
 Par. 45, 6 sqq. = Nr. 37) haec

καὶ τὰ περὶ σαντὸν ἀκριβῶς, ὅπω[ς] ἰδῶ· ἀγωνιῶ γὰρ
περὶ σοῦ. ἔρρωσο. (ἔτους) καθ' ἐπέφ η'.

In tergo:

τῷ πατρὶ Πτολεμαίῳ.

Par. 45, 3 = Nr. 37); post με 7 fere litterae evanidae; (confirmat Wilck. p. litt., qui etiam litterarum δ et φ vestigia discipit); με . . . . . ερνας Letr. 7 εἰδῶ Wilck. (p. litt.), ego ὅπω[ς] ε[?] ἰδῶ videbam, ὅπως ἴδω Letr. 8 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

scribit: ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. προσέχων, μὴ εὔρη τι κατὰ σοῦ ἵπιν, εὐλαβοῦμαι τὸν ἐνδίκτην τὰ πλίστα, τὰ πράξεις, μὴ ἐπιγένη[οι]το. In alia epistula (P. Par. 47 = Nr. 39) scribit (l. 14 sqq.): γίνωσκ<ε>, ὅτι πιράσεται ὁ δραπέ[τη]ς μὴ ἀφίναί ἡμᾶς ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων ἵναί, χάριν γὰρ ἡμῶν ἡζημιόται εἰς χαλκοῦ τ(άλαι)τα ιέ'. In eadem epistula sese et fratrem Ptolemaeum in magno periculo versari narrat. Alterius Menedemi, qui fuit τῶν παρὰ Διονυσίου, τοῦ στρατηγοῦ Memphidis, et τῶν καλλυντῶν, mentionem facit Ptolemaeus in P. Par. 36, 18 sqq.

κατατρέχω 'persequor fugientem, impetum facio, aggredior, impugno'. In epistula ad Apollonium, praefectum Anubiei, data scribit de eadem re: (l. 6) ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. In P. Par. 50, 18 (a. 160 a. Chr.) legimus: ὦμην περιστερίδ'· ἡ δ' ἐκπέφυγεν ἐκ τῆς χειρός μου καὶ κατατρέχω αὐτὴν λέγων· οὐ μὴ ἀφ' αὐτὴν φygῖν. καταλαμβάνω αὐτὴν κτλ.; P. Par. 23, 7 (a. 165 a. Chr.) ἀ<πο>σπασάμενος τὴν μάχαιραν κατέτρεχεν αὐτόν.

τὰ περὶ Ἀπολλώνιον sc. τὸν ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην Ἀνουβιείου, ad quem eodem die epistulam mittit.

37. EPISTULA APOLLONII, FRATRIS

PTOLEMAEI, AD APOLLONIUM,

ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιείου.

P. Par. 45. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2368). Reperta Memphi. A. 163 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8., i. e. eodem die atque epistula praecedens, P. Par. 44 = Nr. 36). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 45 (cum imagine).

Epistula haec manu Apollonii, Glaucia filii, exarata est. Apollonius, ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνουβείου, ad quem haec epistula mittitur, nullo sanguinis vinculo cum Glaucia filiis est coniunctus. Missa est haec epistula ex nomo Heracleopolite (cf. P. Par. 44 = Nr. 36).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίῳ τῷ ἀδελφῷ χάρειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ τὰ ἄλλα σοι κατὰ λόγον
ἀπαντᾷ, εἴη ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐ<τὸς> δ' ὑγίαινον.
καὶ ἀπόντος μου πεφρόντικα ὑπὲρ σοῦ. χρήσι-
μα τῶν σῶν πραγμάτων· ἃ σ' οὐ δεδύνησμαι διασαφῆσαι
διὰ τοῦ ἐπιστολίου διὰ
τὸν ἐφελκόμενόν σοι ἐνδίκτην· ἀλλ' ὅμως τοῖς θεοῖς
τὴν ἐπιτροπὴν δίδομαι. ἄνευ
5 τῶν θεῶν οὐθὲν γίνεται. καὶ αὐτὸς παρέσομαι ταχύ.
ἥ τι θέλεις, γράψον ἐπιστόλιον
Πολυδέκη. ὁρῶ || τὸν || ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέ-
δημον ἀντικείμενον
ἡμῖν. προσέχων, μὴ εὗρη τι κατὰ σοῦ ἱπῖν, εὐλαβοῦμαι
τὸν ἐνδλ-

1 Ἀπολλωνίῳ Witk. Prodr., Ἀπωλλωνίῳ Letr. falso | τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. falso | ἔρρωσαι, α ex ο corr. (voluit primum perperam ἔρρωσο) 2 αὐ<τὸς> Witk. Prodr., αὐτὸς Letr. 3 ἃ σ' οὐ Witk. Prodr., ἃ σ[οι] οὐ Letr. falso | δεδύνησμαι Witk., -ημαι Letr. 4 ἐφελκόμενον, φ ex π corr. vid. | ἀλλὰ σὼς male Witk. Prodr., recte ἀλλ' ὅμως Letr.; ο ex λ corr. 5 οὐθὲν Witk. Prodr., οὐδὲν Letr. falso | κα video in pap., καὶ Letr. | παρ-έσομαι, α syllabae πα ex ε corr. vid. 6 post ὁρῶ 3 litterae a scribente deletae; ni fallor: τὸν (non indicavit Letr.) | τῷ ὕπνῳ Witk. Prodr., τῷ ὕπνῳ Letr. falso | in δραπέδην η ex ε corr. 7 εὗρη pap. distincte, falso εὔρη Letr. | post ἱπῖν comma po-

3 σ' = σοί.

4 ἐφέλκομαι τινι 'post terga alicuius curro, sequor alqm.'

ἐνδίκτην cf. l. 7 sq.

5 ταχύ et ταχέως promiscue

in papyris occurrunt (cf. indicem).

ἥ = εἰ.

6 Μενέδημον cf. P. Par. 44, 6 (= Nr. 36) et notam ad ill. l.

κτὴν τὰ πλίστα, τὰ πράξεις, μὴ ἐπιγένη[οι]το. ἔρωσο.
(ἔτους) καθ' ἐπεὶ ἡ.

In tergo:

litteris minutis:

litteris grandioribus:

ἡγεμόνι

καὶ ἐπιστάτῃ

Ἀπολλωνίῳ

10

Ἀνουβιείου

sui (Letr. puncto distinxit) 8 τὰ Wilck. (p. litt.), ego & videbam, quod et Letr. dedit πράξεις Witk. Prodr., πράξεις Letr. falso ἐπιγένη[οι]το dedi, ἐπιγ[ί]ν[οι]το Wilck. (p. litt.) (at vestigium litterae ε post γ in imagine mihi dispicere videor); ego in pap. ἐπιγ[.] .[.]το (minus probabile -ται) vidi; ἐν . . . ται Letr. 10 ἐπιστάτῃ in pap. probabilius (iam in Prodr.) quam ἐπιστάτῃ (Letr. ἐπιστάτῃ).

8 τὰ = α̃, cf. Wessely, Stud.
z. Pal. 4, 87.

ἐπιγίνομαι 'de improviso
appareo, aggredior'.

38. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 46. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2369). Reperta Memphi. A. 153 (= a. 29. Philometoris mense 12. die 26, i. e. 48 diebus post P. Par. 45 = Nr. 37). — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 46 (cum imagine).

Epistula haec non tam multa menda exhibet quam reliquae Apollonii epistolae. Quam ob rem suspicari aliquis possit eam ab alio quodam Apollonio mitti. Attamen scriptura huius epistolae est eadem atque epistolae Nr. 39, quam Apollonio, Glauciae filio, nemo tribuere dubitabit. (Cf. ea, quae epistolae Nr. 39 praemittuntur.)

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίῳ τῷ ἀδελ-
φῷ χαίρειν. εἰ ἔρωσαι καὶ τὰ παρὰ
τῶν θῦν κατὰ λόγον σοι χρηματί-

1 τῷ ἀδελφῷ Wilck. (p. litt.), monens Apollonium primo scripsisse τῷδ-, tum α̃ inter ω et δ inseruisse; ego τὰδ- vide-

- 5   ξεται, εἴη ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐτὸς
 δὲ μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ].   τίνα μὲν
 τρόπον ὁ ἀδελφός σου [Ἀ]πολλ[ώ]ν[ιο]ς
 ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς ληστῶν
 ἐπικειμένων ἐγκατελελοίπει με ἀπο-
 δημήσας, [οὐ]χ ἔτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτὸν
 10   μάρτυρα ἐπισπάσῃ . < . γ > . καὶ νῦν δὲ
 . . . . . μένοις
 παραβέβηκεν < τοὺς ὅρκους >, οὓς συνθέμενοι πρὸς
 ἑαυτὸς ὁμωμόκεμεν ἔν τε τῷ Ἡρακλείῳ
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς. διὸ καὶ ἡγνούμενος
 15   δεῖν ἐπ' ἄλλου μὲν μηθενὸς αὐτῷ διακριθῆναι,
 ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ, γέγραφέ σοι, ὅπ[ω]ς αὐτὰ
 Ἀπολλωνίῳ παραγγέλλης, καὶ αὐτὸς δέ,
 ὥς ἂν εὐκαιρήσω, παραχρῆμα παρέσομαι πρὸς σέ.

bam; τῷ ἀδελφῷ Letr. 5 μετρίως Witk., με[τ]ρίως Letr. :
 ἐπ[α]ρ[κῶ] Letr., quod tamen Wilkeni sententia (p. litt.) ad
 vestigia parum quadrat (an ἔρωμαι? Witk.) 7 ληστῶν Witk.
 Prodr., ληστῶν Letr. falso 9 σὲ αὐτὸν Witk., σεαυτὸν Letr.
 10 ἐπισπάσῃ . < . γ > Witk., ἐπισπασαίμ<ην> Wilck. p. litt.
 (at ἐπισπασαίμ initio vix scripsisset, tum desideratur ἄν), falso
 ἐπισπασ[άμεν]ον Letr. (non est, quod in Prodr. dedi: -σῶ
 ἴδ<ιον>); cogitabam de ἐπίσπασων (= -σον; ω pro o in epi-
 stulis eiusdem Apollonii aliquoties occurrit) . < ὧν > sc. ληστῶν,
 vel de ἐπίσπα . ἔἄν< . >, at utrumque parum probabile
 12 < τοὺς ὅρκους > Witk., suprascripta esse non indicavit Letr.
 15 in μηθενὸς μη ex ου correctum (Prodr) 16 ὅπ[ω]ς αὐτὰ

6 ὁ ἀδελφός σου Ἀπολλώ-
 νιος videtur esse Apollonius,
 ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνου-
 βείου, ad quem P. Par. 45
 (= Nr. 37) mittitur.

13 ἑαυτός = ἑαυτούς.

18 ὥς ἂν εὐκαιρήσω 'ubi
 primum . . .'. Similiter ὥς ἂν

c. coni. in enuntiatis tempora-
 libus in N. T. (Paulus I Cor. 11,
 34 ὥς ἂν ἔλθω, Phil. 2, 23 ὥς
 ἂν ἀφίδω, Rom. 15, 24 ὥς ἂν
 πορεύωμαι) et apud LXX; qui
 usus scriptoribus Atticis fere
 ignotus est (Blass, Gramm. d.
 neutest. Gr.² 278).

νομίζω γὰρ μάλιστα τῶν ἄλλων παρακολουθή-
 σαντά σε τῇ ἀληθείᾳ πικρότερον προσενε- 20
 χθήσεσθ' αὐτῶι. ἐ[πιμ]έλου μὲ καὶ σαντοῦ,
 ἵν' ὑγιαίνης, καί, περὶ ὧν ἂν βούλῃ, γράφε.
 ἔρρ(ωσο). (ἔτους) καθ' μεσορὴ κς'.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

Witk., δπω[s Letr. 19 ἄλλων, α ex alia litt. corr., ut vid.
 (Witk.) 21 ἐ[πιμ]έλου Witk., -μ]ελοῦ Letr. 22 ὑγιαίνης Witk.
 Prodr., -ης Letr. falso

21 μὲ pro δέ; minus probabile pro μέν exaratum esse.

39. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 47. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2370).
 Reperta Memphi. Circa a. 153 a. Chr., id quod servi fugitivi
 (procul dubio Menedemi) mentio (l. 15) innuit. Si τὰ ἐνύπνια
 l. 30 essent somnia, quae in P. Par. 50 aut 51 narrantur, epi-
 stula haec circa a. 160 scripta esset, sed ad somnia illa hic
 alludi parum est probabile. — Ed. Letronne, Notices et extraits
 XVIII, 2 Nr. 47 (cum imagine).

Epistula hac Apollonium contra crimen sese defendere
 suspicabatur Brunet de Presle (Lefronne p. 314), quod ei in
 P. Par. 46 (= Nr. 38) obicitur. At id quidem falso, in papyro
 illa enim, ut ex litterarum formis apparet, ipse idem Apollonius
 crimen facit, qui hanc epistolam mittit. In universum omnes
 epistolae Parisinae, quae ab Apollonio mittuntur, eadem manu
 exaratae sunt, sc. manu Apollonii, Glauciae filii. Brunet de
 Presle perperam duos diversos Apollonios distinguit.

Mendis scatur.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίωι

τῷ πατρὶ χαίρειν. ὁμνύ-

2 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

- ο τὸν Σάραπιν, — ἰ μὴ μικρόν
 τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἄν με
 5 ἴδες τὸ π<ό>ρσωπόν μου
 πόποτε, — ὅτι ψευδῇ
 πάντα καὶ οἱ παρὰ σέ
 θεοὶ ὁμοίως, ὅτι ἐν-
 βέβληκαν ὑμᾶς εἰς ὕλην
 10 μεγάλην καὶ οὗ δύναμε-
 θα ἀποθανεῖν, κἂν ἰδῆς,
 ὅτι μέλλομεν σωθῆναι,
 τότε βαπτιζώμεθα.
 γίνωσ<κε>, ὅτι πिरάσεται
 15 ὁ δραπέ[τη]ς μὴ ἀφῖναι

3 ἰ Witk. Prodr., [ε]ἰ Letr. falso 5 π<ό>ρσωπον Witk. Prodr. (prius π ex ν corr. vid. [τὸν primo?]), πρόσωπον Letr.
 6 ψευδῇ Witk. Prodr., ψεύδῃ Letr. falso 7 σε ex σοι corr.
 (Witk. Prodr.) 10 μεγάλην, λ ex γ corr. vid. οὐ Witk., οὐ
 Letr. 11 κἂν, ut vid., Witk. (sic etiam Letr. et Wilck. p.
 litt.); primum scripsit, ut vid.: καὶ ἂ ἰδ-, tum ια in ν mutavit,
 denique ν parum distinctum supra lin. repetivit | ἰδῆς Witk.
 Prodr., ἰδῆς Letr. falso 14 γίνωσ<κε> Witk. Prodr., <κε>
 suprascr. Letr. non indicavit 15 ὁ δραπέ[τη]ς Witk., δ ex

3 ὁμνύο τὸν Σάραπιν acc.
 dei invocati, apud poetas im-
 primis usitatus, cf. etiam He-
 rodot. 1, 212 al., Parthen. Nic.
 19, 11 (Mayer-G'schrey, Parth.
 Nic. 31).

4 ἰ (= εἰ) μὴ μικρόν τι ἐν-
 τρέπομαι idem fere quod αἰ-
 σχύνομαι, cf. P. Par. 49, 30
 (= Nr. 29) γίνεται γὰρ ἐντρα-
 πῆναι et notam ad illum l.

7 παρὰ σέ idem quod π. σοί.

Cf. Blass, Gramm. d. neutest.
 Gr.² 139.

9 ὑμᾶς pro ἡμᾶς.

10 οὗ 'ubi', cf. P. Par. 35, 8
 Ἀσταρι[εῖον], οὗ καὶ ἐν[κα]-
 τέχομαι, P. Par. 37, 9, P. Par.
 41, 11, P. Taur. 8, 54 οὐπερ
 et Blass, Gramm. d. neutest.
 Gr.² 62.

15 ὁ δραπέ[τη]ς Menede-
 mus, qui in P. Par. 44 et 45
 (= Nr. 36 et 37) commemoratur.

ἡμᾶς ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων
 ἵναι, χάριν γὰρ ἡμῶν
 ἡξημίεται εἰς χαλκοῦ
 τ(άλαντα) ιε'. ὁ στρατηγὸς ἀνα-
 βαίν<ει> αὔριον εἰς τὸ Σαραπι- 20
 ῆν καὶ δύο ἡμέρας ποι-
 εῖ ἐν τῷ Ἀνουβιεῖωι
 πινῶν. οὐκ ἔστι ἀνακύν-
 ψα<ι με> πόποτε ἐν τῇ Τριχομίαι
 ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἰ καὶ 25
 αὐτοὺς δεδώκαμεν
 καὶ ἀποπεπτώκαμεν
 πλανόμενοι ὑπὸ τῶν
 θεῶν καὶ πιστεύοντες
 τὰ ἐνύπνια. εὐτύχει. 30

alia litt. corr., δπ[ως] ἀπέ[χη] Letr., at non est δπ[ως] 16 ἐ[πὶ]
 Witk., ἐ[πὶ] Letr. (parum probabile) 19 sq. ἀναβαίν<ει> Witk.
 Prodr., <ει> suprascr. Letr. non indicavit 22 τῷ Witk.
 Prodr., τῷ Letr. 23 sq. ἀνακύνψα<ι με> Witk. Prodr., <ι με>
 suprascr. Letr. non indicavit 24 πόποτε, π init. ex alia litt.
 corr. (μ?) | τῇ Witk. Prodr., τῇ Letr. | τριχομίαι pap. distincte
 Witk. (iam in Prodr.) et Wilck. (p. litt.), τρικνυμία Letr. 28 πλα-
 νόμενοι Witk. Prodr., πλανώμενοι Letr.

17 χάριν — ἡμῶν. Apud
 Atticos χάριν perraro gene-
 tivo antepositur, saepissime
 apud Polybium et posteri-
 ores (Goetzeler, De Pol. eloc.
 24), cf. P. Oxyrh. 743, 29
 (= Nr. 57) χάριν τῶν ἐκφο-
 ρίων.

23 πινῶν = πεινῶν.

24 Τριχομίαι = Τρικωμίαι
 nomen pagi (Wilck. p. litt.)
 (quod et ego suspicabar).

27 ἀποπίπτω 'ex superiore
 loco cado', hic idem fere atque
 ἀ. ἐλπίδος 'spe deicior, spe
 cado'. Cf. πίπτω ταῖς ἐλπίσιν
 Polyb. 1, 87, 1.

In tergo:

litteris minutis:	litteris grandioribus:
πρὸς τοὺς	Πτολε[μ]αί-
τὴν ἀλή-	ωι χαίρ[ει]ν.
θεαν λέγοντες.	

31 sqq. Verba πρὸς — λέγοντες in parte sinistra exarantur, non in dextra, sicut apud Letr.; contra verba Πτ. χαί. in parte dextra | ἀλήθεαν Witk. Prodr. et pap. inspecta, ἀλήθειαν Letr. et Wilck. (p. litt.) (Wilck. dispicit caput litterae ι).

31 sq. Πτολεμαίωι χαίρειν. Gerhard, Untersuchungen p. 43: „Von antiken Adressen mit einem Gruß oder Segenswunsch sind mir bloß zwei Beispiele

erinnerlich, ein griechisches (sc. in hac papyro) — und ein koptisches — Wiener P. 17305 S. 46 bei J. Krall . . .“

33 λέγοντες pro λέγοντας.

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

40. EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM AD DACUTIN IN SARAPEO COMMORANTEM.

P. Par. 48. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2371). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. — Ed. Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 48 (cum imagine).

Mendis scatet.

Μυρουλλᾶς καὶ Χαλβᾶς
᾿Αραβας Δακούτει
τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.

3 τῷ Witk. (certum), falso τῷ Letr.

1 Χαλβᾶς videtur esse nomen Arabicum Chaleb (Brunet de Presle). Χάλβης audit Busiridis praeco ap. Apollod. bibl. 2, 5.

2 ᾿Αραβας = ᾿Αραβες.
3 Dacutis non est frater, in epistula enim fratri missa non addidissent: ᾿Αραβες.

ἀκούσαντες ἐν Ποιεῖ
 τὰ περὶ σοῦ συνβεβη- 5
 κότα, περὶ τῷ ἀνθρώ-
 που τοῦ πρὸς σὲ
 τὴν ἀήδειαν ποιή-
 σαντος, ἤκαμεν εἰς
 τὸ Σαραπιεῖον βολά- 10
 μενοι συνμῖξαι σοι,
 ἀκούσαντες δὲ ἐν τῷ
 μεγάλῳ Σαραπιείου
 ὄντα σε ἔγεγον Σα-
 χμὶ τοῦ Αἰτοπολί- 15
 του. καλῶς οὖν πο-
 ῆσεις παραγίνεσ-
 θαι ἡμῖν εἰς Ποίει,
 ὅτι καταπλεῖν μέλ-

4 Ποιεῖ pap. distincte (Witk.), πόλει Letr. falso 5 συν-
 βεβηκότα Witk. Prodr., συμ- Letr. falso 6 τῷ potius quam
 τοῦ Witk., το[ῦ] Wilck. (p. litt.) 12 τῷ potius quam τῷ
 (post τῷ pap. laesa) Witk., τῷ Letr. 13 μεγάλῳ (certum) Witk.,
 -λῳ Letr. Σαραπιείου Witk., -ωι Wilck. (p. litt.), -ῳ
 Letr. 14 ἔγεγον pap. distincte (Witk.), ἐγειον Wilck., qui
 tamen etiam ἐγεγον legi posse concedit, ἔλεγον Letr. falso
 19 ὅτι, ὅτ plane incertum (an ἐπὶ = ἐπει?)

5 ἀκούσαντες — τὰ περὶ
 σοῦ συνβεβηκότα ortum ex com-
 mixtione duarum locutionum:
 ἀκούσαντες περὶ σοῦ et ἀκού-
 σαντες τὰ (σοι) συνβεβηκότα.

6 τῷ = τοῦ.

9 ἤκαμεν a voce ἤκω, cf.
 ἤκατε P. Grenf. II 36, 18 (= Nr.
 54) (a. 95 a. Chr.) et ἠκένα
 (= ἤκειν) P. Par. 35, 30 (a. 163
 a. Chr.). Similes formae in

LXX, N. T., alias. Cf. Blass,
 Gramm. d. neutest. Gr.³ 56.

10 βολάμενοι aor.

13 Σαραπιείου = -εἰωι.

14 ἔγεγον forma barbara,
 fortasse a γίνομαι. Wilcken
 ἐγειον legit, quod pro ὀγιῇ ἐν
 exaratum esse suspicatur.

19 ὅτι (?) causale, cf. Blass,
 Gramm. d. neutest. Gr.³ 279.

- 20   *λομεν πρὸς τὸν βα-*
                       σιλέα, [ἴνα] ἐπίδο-
                       μεν ἔντευξιν περὶ
                       σοῦ τῷ βασιλεῖ.
                       ἔρωσω. (ἔτους) καὶ
 25   *μεσορῇ καὶ.*

In tergo:

Δακύντει.

- 21 *ἐπίδομεν* (certum) Witk. Prodr., *ἐπιδουμεν* Letr. falso
 23 *τῷ* (certum) Witk. Prodr., *τῷ* Letr.

-
- 21 *ἐπίδομεν* = *ἐπιδωμεν*.   etiam *ἔντευξιν ἐπιδίδωμι*. Cf.
 22 *ἔντευξις* 'libellus sup-   Am. Peyron, Pap. Taur. I 101,
 plex', vox sollemnis; sollemne   Deißmann, Bibelstud. 117 sq.
-

D. RELIQUAE EPISTULAE

II. SAECULI.

41. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Amherst II 37. Asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. Reperta in Fajûm. Saec. II. a. Chr. pars prior, ut vid. (ut ex litterarum formis Grenfell et Hunt coniciunt); a. 10, qui l. 14 commemoratur, esset igitur a. 10 Epiphanis = a. 196 vel Philometoris = a. 172 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, *The Amherst pap. II nr. 37.* Quot litterae in principiis singularum linearum interciderint, ignoratur.

. . . . .
. . . . .]πι[. . . . .
]μένης Νιτηλτίος καὶ πλοίου
κατ]αλιποῦσα πάντα ἀπελθεῖν
]ς Ἀρσινόην. {{καλ}} ἐγὼ δέ, εἰ μὴ
]μην τὸν πόδα, παρεγενόμην 5
ἀν . καλ]ῶς οὖν ποιήσεις {{α . . . . . υ}}
]αὐτήν καὶ μὴ ἀθύμει
]ε ἐκούομεν δὲ μὴ παραγεγονέ-
ναι]υσας, ὅτι ἠνώχλησαι, μὴ

4 {{καλ}} voluerat καλῶς, quod l. 6 sequitur 6]ως et ποιήσεις in rasura, ut vid. 9 ἀκο]ύσας? Witk.

4 Ἀρσινόη secundum Grenf. et Huntium potius nomen personae quam loci. Si est nomen loci, designat pagum aliquem, non caput nomi Arsinoitici, quia hoc Arsinoae nomen multo serius accepit.
8 ἐκούομεν pro ἀκούομεν? (Gf.-H.)

- 10] ἀθύρει, ἀλλ' ἄφες αὐτὸν χαίρειν.
 ]ομαι συντόμως καὶ ἀπε-
 ]ν, κομίζει δέ σοι ῥοὰς ἰ'
 ]ιωει ἐπὶ τὸν πόδα.
 ] ἔρρωσο. (ἔτους) ἰ' φαῶφι α'.
 15] ἀποστείλαι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι,
 ] ἔχεις.

10 αὐτὸν in «σ»αντὸν emendat Wilcken Arch. f. P. 2 (1902), 123, vix recte 11 παραγενήσ]ομαι Gf.-H. ἀπέ[σταλκα Gf.-H. 16 πῶς —] Gf.-H.

10 ἄφες, ex qua forma et 309 adn. Blass, Gramm. d. neogr. ἄς (Hatzidakis, Einl. 16 neutest. Gr.² 213).

42. EPISTULA POLYCRATIS AD PHILOXENUM.

P. Goodspeed 4. Asservatur in museo Caireno (nr. inv. 10248). Ubi sit reperta, ignoratur. Saec. II. a. Chr. med., ut vid., — anno 29. alicuius regis, secundum Goodspeed Philometoris vel Euergetis II., ergo a. 152 vel 141. Litterae cursivae. — Ed. Goodspeed, Greek pap. in the Cairo Mus. p. 8 (nr. 4).

Hac epistula Glaucias tabellarius commendatur, est igitur ἐπιστολή συστατική.

- Πολ[υ]κράτης Φ[ιλ]οξένωι
 χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
 τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν,
 εἴη ἅν, ὥς αἰρούμεθα, καὶ
 5 αὐτοὶ δ' ὑγιαίνομεν.
 ὑπὲρ ὧν ἡβουλόμεθα,
 ἀπεστάλαμεν πρὸς σέ
 Γλαυκίαν, ὄντα ἡμῶν
 ἴδιον, κοινολογησόμενόν σοι.

9 ἴδιον, cf. P. Par. 41, 14 ἰδίου (= μου) Πτολεμαίου. Sic μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ saepe ἴδιος idem fere quod

χαριεῖ οὖν ἀκούσας 10
 αὐτοῦ καί, περὶ ὧν παρ-
 γέγονεν, ὑποδείξας,
 μάλιστα δὲ σαντοῦ ἐπι-
 μελόμενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.
 ἔρρωσο. (ἔτους) κθ' φαιμενῶ(θ) η'. 15

In tergo:

Φιλοξένωι.

pronomen possess. LXX, N. T., Philo, Iosephus, Dion. Hal., Plut. (Deißmann, Bibelstud. 120 sq., Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 172 sq.).

κοινολογεῖσθαι exstat antiquiore aetate ap. Herod. VI 23, ap. Thuc. VII 86, Aristot. Polit. II 8, in tit. Arch.-ep. Mitt. VIII 96 B, 16 (Eumen. II.). Sub-

stantivum κοινολογία 'colloquium de aliquo negotio componendo' ante Polybium non occurrit nisi apud Hippocratem et apud LXX (Glaser, De ratione 46 et 63, Goetzeler, De Pol. eloc. 16).

12 ὑποδείκνυμι 'doceo' LXX, Aristaeas, Polyb., cf P. Tebt. 59, 6 (= Nr. 52).

43. EPISTULA ESTHLADAE AD PATREM.

P. Revill. M^{él}. p. 295. Asservatur Parisiis in museo Louvre (nr. inv. 10594). Reperta Pathyri in Aegypto superiore, prope Thebas. A. 131/0 a. Chr. — Ed. primum Revillout, Mélanges p. 295, post eum correctis nonnullis Strack, Die Dynastie der Ptolemäer p. 46 not. 3, tertium papyro denuo collata Seymour de Ricci, Papyrus de Pathyris au musée du Louvre in Arch. f. P. 2 (1903) p. 517 sq.

Ἐσθλάδας τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρ)ειν
 καὶ ἔρρωσθαι. ἐπεὶ πλευνάκεις σοι γρά-

1—2 scripserat primum πατρὶ χαί(ρ)ειν] χ[αί] | ἔρρ., tum vobis χαίρειν καὶ erasis post πατρὶ verba καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρ)ειν exaravit et initio l. 2 in margine καὶ addidit (Wilck. p. litt.) 2 πλευνάκεις video in pap., non πλειονάκεις, sicut editores omnes; πλειονάκεις legit etiam Wilck. (p. litt.)

- φω περὶ τοῦ διανδραγαθήσαντα
 σαντοῦ ἐπιμέλεσθαι μέχρι τοῦ
 5 τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι,
 ἔτι καὶ νῦν καλῶς ποιήσεις παρα-
 καλῶν σαντὸν καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν.
 προσπέπτωκεν <γὰρ> Παῶν ἀνα-
 πλεῖν ἐν τῷ τῦβι <μ(η)νι> μετὰ δυνατῶν
 10 ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστεῖσαι τοὺς
 ἐν Ἑρμῶνθι ὄχλους, χρήσασθαι δ' αὐτοῖς
 {αὐτοῖς} ὡς ἀποστιάταις. ἐπισκοποῦ <δ[ἐ]>

5 πράγματ' ἀπο- pap. potius quam πράγματα ἀπο- (Witk.)
 ἀποκαστήναι in rasura; -αι per compend. scriptum 8 γὰρ
 Παῶν coniecit Strack, confirmaverunt ex pap. Seymour de Ricci
 et Witk. 9 supra lin. $\bar{\mu}$ = μ(η)νι additum (Wilck. p. litt.) :
 δυνατῶν pap. potius (Witk.) quam δυνάμεων (edd.) 11 ὄχλους
 in ras. 12 <δ[ἐ]> Wilck. (p. litt.)

3 διανδραγαθέω, simplex
 ἀνδραγαθέω 'praesto me virum'
 non ante Pol.

5 ἀποκαθίστημι 'in pristi-
 num statum restituo', τὴν
 πάτριον πολιτείαν Dem. In
 Aegypto superiore erant tum
 temporis motus exorti.

6 παρακαλέω τινά 'animum
 facio alicui, consolor' (cf. Plut.
 Otho 16).

7 ἡμῶν pro ὑμῶν opinione
 Seymour de Ricci, sed fortasse
 re vera ἡμῶν voluit, sunt enim
 οἱ παρ' ἡμῶν 'nostri, propin-
 qui, familiares, amici' (hic de
 matre et sororibus, cf. l. 13).
 Cf. P. Grenf. II 36, 9 (= Nr. 54)
 et ὁ παρὰ σοῦ P. Tebt. 55, 5

(= Nr. 44). Sic saepe papyri,
 LXX et N. T. (Blass, Gramm.
 d. neutest. Gr.³ 139).

8 προσπίπτει μοι (sc. λόγος,
 φήμη) 'alqd. ad aures meas
 venit, comperio' (papyri, Pol.,
 Plut., Luc.), cf. P. Par. 39, 9 et
 P. Par. 63, 30; sine dat., ut hoc
 loco, Pol. προσέπεσε παραγενέ-
 σθαι τοὺς πρεσβεντάς ('nun-
 tiatum est . . .') et saepius. Cf.
 Glaser, De ratione 38.

Παῶς; gen. Παῶτος in P.
 Tebt. 58, 9 et 18 (= Nr. 47).

10 ἱκανῶν, cf. P. Taur. 11,
 19 τῶν ἐπίπλων, ὄντων ἱκανῶν
 'suppellectilis haud mediocris'.
 καθίστημι 'reprimo, com-
 primo'.

καὶ τὰς ἀδελφὰς {{ἀδ}} καὶ Πέλοπα

καὶ Στάχυν καὶ Συναθύριν.

ἔρωσο. (ἔτους) μ' χοῖαχ κγ'.

15

In tergo:

ἀπόδος [ε]ἰς

τῷ πατρὶ.

Παθύρ(ιν)

13 inter ἀδελφὰς et καὶ ἀδ deletum (Wilek. p. litt.)
15 χοῖαχ Witk. (certum), χοῖαν edd.

44. EPISTULA MUSAEI AD FRATREM MENCHEN.

P. Tebtynis 55. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis Americana, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni (hodie Ūmm el Baragât), prope Fajûm. Saec. II. a. Chr. pars posterior. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 55.

Μουσαῖος [Μερχ]εῖ τῷ ἀδελφῷ

χαίρειν κα[ὶ ἐ]ρωῶσθαι. ἐπεὶ διέγνωκα

ἐξοδεύειν ε[ἰ]ς Τεβτύνιν τῇ η',

ἔκρινα γράψαι. κεκόμικε δέ μοι

ὁ παρὰ σοῦ ἄμιος (ἀρτάβην) α'.

5

χαριεῖ οὖν ἐκπέμψας ἡμῖν

φακοῦ (ἀρτάβας) β',

τήλεως (ἀρτάβας) β',

3 ἐξοδεύω frequens apud Polybium et posteriores.

4 κρῖνω 'constituo', sic frequenter apud Pol. et in titulis hellenisticis (Glaser, De ratione p. 38); cf. P. Amh. II 39, 15 (= Nr. 48) διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆσαι.

5 ὁ παρὰ σοῦ cf. notam ad P. Revill. I. 7 (= Nr. 43).

ἄμι (ammi Copticum). Plin. n. h. 20, 15, 58: 'est cumino simillimum, quod Graeci vocant ami . . .; similis autem et huic usus, namque et panibus Alexandrinis subicitur et condimentis interponitur' (Gf.-H.-Sm.).

8 τῆλῖς (gen. τήλεως et τήλιδος) telis Plin. n. h. 24, 184 ('Trigonella foenum graecum, L.; Bockskraut, Fönkraut').

τὰ δὲ ἄ[λλα] ἐ[πι]μέλου σαυτοῦ,
 10 ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρωσω.

In tergo:

Μεγχεί.

45. EPISTULA PETESUCHI AD MARRETEM.

P. Tebtynis 56. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. Saec. II. a. Chr. pars posterior (ca. a. 130—121, cf. Gf.-H.-Sm. p. 166 et 537). — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis papy. I nr. 56.

Mendis haud vacua.

Πετεσοῦχος Μαρρήους γ[εωρ]γὸς
 τῶν ἐκ Κερκεσήφως {[εω]ς}
 Μαρρήτι Πετοσερίου τῶ[.]
 [. . . . .]
 5 καὶ ἀδελφῶι χαίρειν. γείν[ωσ]κε δὲ
 περὶ τοῦ κατακεκλῦσθαι τὸ πεδλόν
 ὑμῶν καὶ οὐκ ἔχομεν ἕως τῆς
 τροφῆς τῶν κτηνῶν ἡμῶν.
 καλῶς οὖν ποιήσεις εὐχαριστῆσαι
 10 πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον,
 δὲ σῶσαι ψυχὰς πολλὰς, ζητή[σ]α[ς]

8 τῶν corr. ex υμῶν?

2 Κερκεσήφως nomen pagi, cf. Wessely, Topographie des Faijûm p. 88.

7 ὑμῶν pro ἡμῶν, ut videtur. ἕως τῆς τροφῆς Gf.-H.-Sm. vertunt: 'we have not so much as food for our cattle'; usus

memorabilis; cf. LXX 1 [3] Esra 6, 20 ἕως εἰς πάντες ('fortasse hebraismus' Deißmann), 1 Paral. 5, 10 cod. A ἕως πάντες (Deißmann, Bibelstud. 137).

8 τὰ κτήνη greges pecorum seu boum, LXX.

μοι περὶ τὴν κώμην σου εἰς τὴν
 τροφήν ἡμῶν γῆς ἀρούρας πέ[ν-
 τε, ὡς ἔξομεν ἐξ αὐτῶν τῇ[ν
 τροφήν ἡμῶν. τοῦτο δὲ ποιήσας
 ἔσθι μοι κεχαρισμένος εἰς τὸν
 ἅπαντα χρόν[ον].
 ἔρωσο.

In tergo aliquot lineae oblitteratae.

16 ἔσθι κεχαρισμένος cf. P. Fl. P. II 13 (19), 13 (= Nr. 8)
 ἔσται πεφροντισμένον.

46. EPISTULA PETENEPHIETIS AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Tebtynis 57. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 114 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 57.

Πετενεφιῆς . .[. . . . .
 χάλρειν καὶ ἐρωῶσθαι. τοὺς
 ἡνεχυρασμένους ὑπὸ σοῦ
 σωρήτας ὡς δώσοντας
 ἕκαστον πυρῶν (ἀρτάβας) β'
 μηδέποτε αὐτῶν τοῦτο

1 Petenephies fuit probabiliter sacerdos dei crocodilorum (Sobk) (Gf.-H.-Sm.).

4 σωρῆται vigiles sacrorum crocodilorum vel alius generis sacrarum lacertarum.

σαύρα notione vocis *κροκόδιλος* alias non occurrit, sed cum *κροκόδιλος* proprie lacertam significet (Hdt. II 69), accipi potest, vocem *σαύρα* hoc loco crocodilum designare (Gf.-H.-Sm.).

- 10 πεπραχότων [καλῶς
 ποιήσεις ἀπ[ολύων
 τὰ τε ἤνεχ[υρασμένα
 ἀποδιδούς, [ἵνα] ἀνεμπόδιστ[ο]ι
 ὑπάρχοντε[ς] δύνωνται
 τὰς τῶν ἱερῶν ζώων σειταγω-
 γίας ἐκπληρῶσαι.
 ἔρρωσο. (ἔτους) γ' ἐπεὶφ ιβ'.

In tergo:

- 15 . . . . πμεγ[

7 [καλῶς οὖν et 8 ἀπ[ολύσας αὐτούς Gf.-H.-Sm., at οὖν l. 7, αὐτούς l. 8 suppleri non est necesse (l. 9 habet 16, l. 5 14 litteras) | ἀπ[ολύων Witk., ἀπ[ολύσας Gf.-H.-Sm.

10 ἀνεμπόδιστος 'sine ullo obstaculo', 'remoto omni obstaculo', cf. P. Taur. 5, 23 ἵν' ἀνεμπόδιστοι ὑπάρχοντες γεινώμεθα πρὸς τοῖς καθ' ἑαυτούς. Occurrit apud Aristot., Polyb., alios.

12 σιταγωγία 'frumentatio' (Luc.).

15 nomen eius, ad quem epistula mittitur, partim oblitteratum.

47. EPISTULA PUBLICANI AD SOCIUM.

P. Tebtynis 58. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, asservatur ad tempus apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 111 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 58. De aliquot locis egit Crönert (W. f. kl. Ph. 1903, 460). Epistula in duobus foliis exarata erat. Servata est tantummodo altera papyrus, posteriorem epistulae partem continens; prior intercidit. Epistula scripta erat et in antica et in postica papyrorum parte. Pars antica in superiore papyri margine continuatur.

Menda exhibet haud pauca.

In parte antica:

προσεδρενκότος 1
 οὖν σὺν τῷ βα(σιλικῷ) γρ(αμματεῖ) {ἕως}
 <ἐν τῷ Μάγα ἕως>
 τῆς κς' καὶ οὐδαμῶς
 προσκεκλήμεθα. 5
 εὐρήκαμεν δὲ τὸν
 ἐπιδεδωκότα τὸ ὑπόμνη(μα).
 ἔστιν Ἀκουσίλαος
 ὁ τοῦ Παῶτος, τοῦ
 Θηβαίου γεωμέτρου. 10
 τῇι οὖν κδ' ἦλθον
 εἰς τὸ ὑπομνημα-
 τογρ(αφεῖον) καὶ δοὺς {{σ'}} χα(λκοῦ) σ'
 ἐπεσκεψάμην.
 εὔρον τὸ ὑπόμνη(μα) {{πα}} 15
 ἐπειδεδομένον παρὰ

4 κ vocis καὶ ex ο correctum (vulnerat οὐδαμῶς) 15 {{πα}},
 vulnerat παρὰ

1 προσεδρενκότος, expectabant τὸν διάλογον, ut videtur; vox sollemnis. πρ. fortasse = προσεδρενκότες (Wilck. p. litt.).

3 ἐν τῷ Μάγα sc. οἴκῳ vel sim. (de loco, quo magistratus munus obibat).

3 sq. ἕως τῆς κς' sc. ἡμέρας.

5 προσκεκλήμεθα a magistratu.

12 sq. γραφεῖον est archivum.

14 ἐπισκέπτομαι 'inspicio';

'facultatem inspiciendi impetro' (sic hic Gf.-H.); de magistratibus: 'in rem in-qui-ro', ut P. Taur. 3, 41 ὅπως — δι' Ἀντιφάνου φρουράρχου ἐπισκέψωνται, ἔν', ἐὰν ἦι, οἷα προφέρωμαι, κρίνωσι, P. Par. 25, 17 cett. (v. indicem Le-tronnii).

16 παρὰ pro ὑπό; cf. Acta ap. 22, 30 κατηγορεῖσθαι παρὰ in nonnullis codd. (ceteri ὑπό). (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 139).

- Μετασύντιμος τοῦ
 Παῦτος πραγματικοῦ,
 ὑποσχνούμενος
 20 προσάξιν ἀπὸ παντὸς
 εἰδους (πυροῦ) ν'. καὶ ἐπεὶ
 οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν
 διάλ{λ}ογον τοῦ ε' (ἔτους) καὶ
 τοῦ ς' (ἔτους), οὗτος οὖν
 25 θεωρήσας με ὥς
 προσεδρεύοντα κα-
 θ' ἡμέραν ὥσει δεδί-
 λανται. βεβουλεύμεθα
 ἐκσπάσαι τὸ ἐπιδεδο-

24 supra (ἔτους) vox ηδε erasa 25 — 26 in rasura 29 prius
 σ vocis εκσπασαι ex δ correctum

18 πραγματικός in titulo Aegyptio Strack, Dynastie der Ptolemäer Nr. 103c est idem quod πραγματευόμενος 'magistratus', στρατηγοὶ καὶ ἐπιστάται καὶ Θηβάρχει — καὶ οἱ ἄλλοι πρα[γ]ματικοὶ πάντες. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. II p. 59. Gf.-H.-Sm. Mestasutmin Acusilai fratrem fuisse coniciunt.

19 ὑποσχνούμενος pro ὑπισχνούμενον vel ὑπισχνούμενον exaratum esse videtur.

20 sq. προσάξιν ἀπὸ παντὸς εἰδους (πυροῦ) ν' 'collecturum se ex omni genere tritici 400 artabas amplius' (Gf.-H.-Sm.); cf. P. Tebt. 19, 6 τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδου ἐπιτετακός τὰ

πράγματα καὶ προσαγειοχότος ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων ἄλλας (πυροῦ) (ἀρτάβας) Α'; P. Tebt. 72, 217 ἀνταιρουμένων δὲ τῶν ἐν τῷ μζ' [(ἔτει) — πε]ροσηγμένων τοῖς ἀπαιτησίμοις ος'.

22 sq. οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν διάλογον Gf.-H.-Sm.: 'in actione non adfuit'. Opinione Crönerti διάλογος hic et ll. 31 et 59 est idem ac διαλογισμός, 'rationum relatio' (W. f. kl. Ph. 1903, 460); cf. διαλογή P. Alex. 4, 13 (= Nr. 24) et adn.

27 δεδίλανται pro δεδειλάνται 'timore affectus est' (δειλάινω Aristot.).

29 ἐκσπάω 'abstract' Gf.-H.-Sm.

μένον ὑπόμνη(μα), μὴ ποτε
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-
θῶμεν. ἐπηγγέλμαθα
τῷ ὑπομνη(ματο)γράφῳ ἀργυ(ρίον) (δραχμὰς) ἰβ'

in margine superiore partis anticae additur:

καὶ οὕτω συνεχώρηκεν,
ὥστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ-
τοχήσασιν αὐτοῦ. τὰ πλοῖα
ὀπείσω.

35 sq. ε vocis καταστοχήσασιν correctum.

31 χειμάζω pass. apud Atticos est 'urgeor, premor, vexor'.

32 ἐπηγγέλμαθα lapsu pro -μεθα.

33 ὑπομνηματογράφος videtur esse libellorum (ὑπομνήματα) custos, magistratus inferioris classis (Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.).

34 οὕτω lapsu exaratum esse suspicantur (id quod Crönert W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat). At οὕτω retineri potest, si συνεχώρηκεν impersonaliter usurpatum esse accipimus, i. a. 'contigit (nobis)', sicut apud Xen. συγχωρεῖ est 'fieri potest, ut'; cf. συμβαίνει 'contingit, evenit', 'licet' Xen. Hell. 6, 2, 28 συνέβαινε γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις — καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν et notam ad γίνεται P. Par. 49, 29 (= Nr. 29).

35 καταστοχήσασιν pro καταστοχήσασιν (vel pro indic.). καταστοχέω τινός oppos. ἀστοχέω τινός, cf. P. Par. 35, 27 ἀστοχέσαντος τοῦ καλῶς ἔχοντος (a. 163 a. Chr.). (Gf.-H.-Sm. pro καταστοχάζασιν scriptum esse opinantur, a καταστοχάζομαι [Pol., Diod., Athen.] 'ictu rem destinatam ferio', quod vix credo.) Aliter Crönert (l. l.): 'Das Wort καταστ. = κατηστοχήσασιν, dies aber ist ein verstärktes ἡστοχήσασιν, über dessen Bedeutung ὁ γὰρ ἀλέκτωρ ἡστοχήσασιν μου 'ist mir entlaufen' P. Oxy. II 219, 21 (frühere Kaiserzeit)'. Idem vertit: 'so daß wir mit der Götter Beistand ihm (nämlich dem Gegner) entkommen sind'. At tum desideratur vox, quae adversarium designet.

37 ὀπίσω 'in parte aversa (papyri)'. Cf. P. Tebt. 178 τὰ λοιπὰ ὀπείσω; P. redituum (Rev. laws) 41, 13 ἔξω δρα.

In parte postica:

- γέγραπται ὁ μερισμὸς
 τῶν $\tilde{M}\tilde{\varsigma}'$ καὶ δέδωκαν
 40 τῶι Μέλανι καὶ ἐπιβέβη(καν)
 ἡμῖν (πυροῦ) ογ'β'', ἐν οἷς
 εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
 κω(μο)γορ(αμματεῖς). τῇι οὖν κέ' ἐν<έ>τευχαν
 οἱ γ' κωμογορ(αμματεῖς) οἱ καταπλεύ-
 45 σαντες ἐν τῶι μεχέιρ τῶι
 διοικη(τῇι) καὶ παρεπειγέγορ(ο)(αφεν)
 ἀπολύσαι αὐτοὺς {{η}},
 τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γορ(αμματεῖς)
 προᾶξαι τὰς $\tilde{M}\tilde{E}'$.
 50 γράψας, ὅπως εἰδήις, καὶ σὺ

40 ἐπιβέβη(καν) Witk. cll. 39 δέδωκαν et 43 ἐνέτευχαν, idem Crönert (W. f. kl. Ph. 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή(κασι)
 43 ἐν<έ>τευχαν pap., in ἐν<τέ>τευχαν corrigendum putat Crönert (l. l.) 44 posterius οἱ in ras.

38 μερισμός 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorumprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius redditus inter singulos publicanos.

39 $\tilde{M}\tilde{\varsigma}'$ = 16 000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.).

40 ἐπιβαίνω 'assignor'. Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή fortasse pro ἐπιβεβλή(καν) exaratum esse suspicantur.

41 ογ' β'' = 73 $\frac{2}{3}$.

41 sq. ἐν οἷς εἰσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

43 ἐντυγχάνω τινί 'adeo per libellum, libellum offero'. Cf. notam ad P. Par. 48, 22 (= Nr. 40).

46 παρεπιγράφω 'in margine (libelli supplicis) adscribo', i. e. 'praecipio, iubeo'. P. Par. 33, 9 πρὸς ἣν (sc. ἀναφορὰν) παρεπιγεγραφ[ότος σου ο]ύτως, [ᾧστε (de hypodioeceta).

49 $\tilde{M}\tilde{E}'$ = 15 000 artabae. Onere vectigalis 1000 artabae colligendi a se suscepto tredecim illi vici scribae liberati sunt.

ἀναγωνίατος ἴσθαι.

πάλιν προσεντέλλο-

μαί σοι προσεδρεῦσαι

καὶ προσπαρακαλέσαι Νίκωνα

περὶ τῆς λογε<ι>ας. ἐὰν

55

δεῖ σε συνπεσῖν τῷ

Ἀνικίτῳ, σύνπεσαι.

σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν

ἔσται ὁ διάλογος ἕως

τῆς λ' τοῦ παχών.

60

ἔρρωσο. (ἔτους) ε' παχ(ών) κς'.

ἐπειμένον τοῖς

ἐν οἴκῳ.

51 *ισ* vocis *ισθαι* sup. *ε* . . . *erasa*.

51 ἀναγωνίατος ἴσθαι 'securus esto', 'noli timere'.

53 προσεδρεῦσαι Gf.-H.-Sm.: 'may here mean „persevere“, sc. in the collection of the tax; cf. P. Tebt. 61 (b) 375.' Potius de expectatione τοῦ προσκληθῆναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογεία cf. Deißmann, Bibelstud. 139 sqq. et Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq. Cf. P. Grenf. II 38, 15 sqq. (= Nr. 55).

ἐὰν c. ind., cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 219.

56 συμπίπτω 'convenio alqm.', cf. P. Par. 49, 10 (= Nr. 29).

57 σύνπεσαι pro σύνπεσε.

58 σχεδόν 'circa'.

59 διάλογος, quem expectare (προσεδρεῦειν) se dicit l. 1 sqq.

62 ἐπειμένον pro ἐπιμέλον; memorabilis constructio cum dativo casu, cf. P. Oxyrh. (IV) 744, 6 (= Nr. 58) ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ et P. Oxyrh. (IV) 743, 43 (= Nr. 57) ἐπισκοπο(ῶ) τοὺς σοὺς πάντε(ς).

48. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaidē. P. Amh. II 39 asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lorum Amherst. P. Grenf.

I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 103 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum: Papyrus Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq.) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrus Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrus Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amb.
II 39

Πόρτεις ἡ[γ]εμῶν τῶν ἐν προχειρισ-
μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι
Πατήτι [καὶ] Παχράτι καὶ τοῖς ἄλλοις
[στ]ρ[ι]α[τ]ιώται[ς] πᾶσι χαίρειν καὶ ἔρω-
5 μένωι δι[ὰ] πα[ν]τὸς εὐήμερεϊν, ὑγιαίνο-
μεν δὲ κα[ὶ] οἱ. μεταλαμβάνοντες τοὺς συν-
τετελεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς τεβεις Ἐρωμν-
[θ]ίτας ἀγῶνας μέγας ἐχάρημεν.
[ἐ]πεὶ οὖν προκεχειράκαμεν προστάτην
10 [. . . .]τιστ[ι] . . . . . Νεχθηράτιος Βεμερων
P. Grenf.
I 30 δια[.] . . . . .
στρατιωτῶ[ν], οἳ ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην

7 τεβεις vel μεβεις Gf.-H., σεβεις Wilck. Arch. f. P. 2, 123
11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 ἀπο-
δώσουσιν suppl. Witk. cll. e. g. P. Passal. 2 sq. = Nr. 25 (potest

1 Portis, 'captain of a chosen band of youths' Gf.-H.

προχειρισμός, vox, quae lexicis deest; cf. l. 9 προχειρίζω et notam ad vocem φιλοβασι-
λισταί (l. 23).

4 ἔρωμένωι pro -μένοις (Wilck. p. litt. et Witk.) potius quam pro -μένως (Gf.-H.).

5 εὐήμερέω 'bene me habeo, bene valeo' Soph. El. 643, Aristot. (saepe de animalibus).

Cf. εὐημερία P. Par. 30, 29 (= Leid. D.).

6 μεταλαμβάνω 'rescisco, accipio, comperio' c. acc. P. Taurin. I p. 2, 2 et p. 6, 34 (cf. Peyron p. 91), Aristas 11 et 317 (cf. Wendlandi index), Maccab. II, III passim.

8 ἀγῶνας, cf. notam ad l. 23.

9 προκεχειράκαμεν pro προ-
κεχειρίκαμεν. — προχειρίζω
'eligo, designo'. Att. -ομαι.
Cf. l. 1 τῶν ἐν προχειρισμῶι.

τὴν ἐπιστο[λὴν ἀναπλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
 τετάλμεθ[α] ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν
 φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
 σημῆναι. ἐ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
 ἀντιλαμβάνόμενοι καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας,
 ὑπὲρ ὧν αἶρε[ῖς]θε, ὥς πᾶν π[ρ]οθυμότερον τελεω-
 [θ]ῇ ἡσόμενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἐαυτῶν,
 ἵν' ὀργαίνητε, 20
 ἔρρωσθε. (ἔτους) ιδ' [το]ῦ καὶ ια' παῦνι ιε'.

In tergo:

[. . .] . . . . . τᾶ[ ] Πατῆτι καὶ Π[αχράτη] P. Amb.
 φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις]. II 39

poni etiam perfectum vel praesens), κομοῦσι Gerhard, cuius sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (ταύτην in hac formula addi non solet) 16 σημῆναι Grenf., σεμῆναι de Ricci errore? ἐ[ν] οἷς Witk. cl. P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52) (ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθαι μου), ἐ[φ'] οἷς Gf.-H. 18 αἶρε[ῖς]θε suppl. Gerhard | τελεω[θ]ῇ ἡσόμενον Kenyon (p. litt.) et Wilck. (p. litt.), perperam μελεω[θ]ῇ ἡσόμενον Grenf.

15 sq. ἐκρίναμεν σημῆναι sc. τὸ ἀντό, cf. P. Berol. 1009, 3 (= Nr. 51). — De ἐκρίνα 'constitui' cf. notam ad P. Tebt. 55, 4 (= Nr. 44).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

23 φιλοβασιλισταῖς nobis ex P. Par. 15, 1, 4 (aet. Euerg. II.) noti sunt. Opinione Gf.-H. est titulus militaris aulicus, honoris causa conferri solitus; philobasilistas iidem viri docti nexu aliquo cum persona regis vel reginae coniunctos fuisse, digni-

tate tamen τοῖς σωματοφύλαξιν cessasse suspicantur. Lumbrosium (Recherches p. 106 et 227 sqq.) secuti Ziebarth (Griech. Vereinswesen 62) et Wilcken (l. l.) βασ. sodalicium aliquod militare fuisse opinantur. Dittenberger (Or. Gr. iss. 130, 9, ubi v. plura) eos sodalitem cultorum regis et regiae domus esse putat. φιλοβ. sunt tum fortasse fautores sodalitatis (cf. τεχνῖται et φιλοτεχνῖται et Ziebarth, B. ph. W. 1904, 1190 sq.).

49. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM HERMOCRATEM.

P. Grenf. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 639).
Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. Grenfell, Alex.
erot. fr. nr. 43.

- M]ένων Ἑρμοκράτει τὰιδελφῶι χαίρειν.*
εἰ] ἔρρωσαι, ἔρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ {καὶ}
Ἀφροdisία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιdisκη καὶ ἡ
θυγάτηρ αὐτῆς. ἔγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-
 5 *κ]έναι ἡμῖν τὴν ἵππον καὶ παρ' Ἰουδαλον*
. . .]σθαι αὐτήν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμεν).
α]ὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
δ]ὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπ[ι-
δε]δωκότος ἐγράψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῇ[ις.
 10 *ἔρρ[ωσο.*
καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἑμοὶ τε πορφ[ύρας
σ]τατήρας δύο καὶ Ἀφροdisίαι δύο.

In tergo:

Ἑρμοκράτει.

4 *ἔγραψας*» (pro *ἔγραψα* Grenfellii) coniecerunt Wessely (W. f. kl. Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr. 216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus *ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ* eruit et supplevit 4—5 *[ἡγορα κ]έναι* Hunt (Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 *ἄγε]σθαι?* Witk.; *ἔχε]σθαι* Hunt ib., *ἴστα]σθαι* Wessely (l. l.) : *ἀγνοοῦμεν* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod falso legerat Grenf. *Δανοοῦλο[s]*.

3 *Ἀφροdisία* vix est Menonis uxor, cf. l. 11 sq.; potius uxor Hermocratis aut utriusque soror.

ἡ παιdisκη 'serva'. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I 686.

5 *καὶ* pro *καὶ*.

8 *πορεία* an 'syntrophus itineris'? Cf. P. Par. 51, 46 *ἐκ-πορεύομαι* κτλ. — *ἔδωκέ μοι τὴν ὁδόν*.

ἐπιδίδωμι 'trado' (e. g. *τὴν ἔντευξιν, τὴν ἐπιστολήν*).

50. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43). Locus, quo reperta sit, Kenyoni ignotus. (Pap. haec comparata est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a. Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 48.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum.

(initium deest)

πυνθανομένη μανθά-
νειν σε Αἰγύπτια
γράμματα συνεχάρην σοι
καὶ ἐμαντῇ, ὅτι
νῦν γε παραγενόμενος
εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
παρὰ Φαλον . . ἦτι <ιατροκλύστη> τὰ
παιδάρια καὶ ἔξεις
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

5

(cetera desunt.)

7 *ιατροκλύστη* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat *ιατροκαύστη* (*ιατροκλητη* Keny.).

<p>7 διδάξεις παρὰ Φαλον . . ἦτι designatur ludus, in quo filius docebit; cf. ὄρω — διδύμας ἐν τῷ διδασκαλίῳ Τοῦθ[τος] P. Par. 51, 10 (a. 160 a. Chr.). Vix recte alii liberos Phalu . .</p>	<p>etis educaturum eum su- spicantur (cf. l. 9 εἰς τὸ γῆ- ρας). Φαλον . . ἦτι cf. Φαλοῦς (gen. — οὔτος) P. Tebt. 81, 20, Σουλῶτος τοῦ Φαλοῖτος P. Fl. P. I 21, 16.</p>
--	--

51. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P. Berol. 1009. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv. 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a. Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus. — Ed. Schubart

in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplevit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

. . . . .] τῶι ἀδελφῶι χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.
 εἰ ὑγίαινεις, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον. M[. . .]ος «ὁ» ἀνα-
 πλέ[ω]ν
 πρὸς σὲ ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ'
 αὐτὸ
 καὶ διὰ γραμμάτων ἔκρ]ινα ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ῦν
 τῶν ἄλλων
 5 οὗ σοι γέγραφα, M . . . ο]ς γάρ σοι σήμα[ν] εἰ ἕκαστα.
 σὺ οὖν

cetera desunt.

Si l. 2 ante καὐτός voces εἰ ἄν ἔχοι suppleantur, tum l. 3 post πρὸς σὲ et l. 4 ante καὶ nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὐ vox πραγμάτων interciderunt.

2 [εἰ ὑγίαινεις, καλῶς ἄν ἔχοι, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον Gerhard (l. l.) M[όσχ]ος «ὁ» Witk. 3 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 14 (= P. Grenf. I 30, 14) (= Nr. 48) ἀσπάσασθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: M[. . .]ος ἀναπλέ[ο]ν [το]ς ἐντεταλμένην αὐτῶι ἀσπάσασθαι] σε 4 suppl. Witk. cll. P. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 48) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐκέλευσα 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς vel αὐτὸ]ς Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη πλείω (γράφειν vel sim.), ...]ς 6 [μὴ ἀμελήσεις κτλ. Gerhard. Idem iam P. Grenf. I 30 (= P. Amh. II 39 = Nr. 48) in comparationem vocavit.

E. EPISTULAE I. SAECULI.

52. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 99 a. Chr. — Edd. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis papy. I nr. 59.

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεπτύνει
ιερεῦσι χαίρειν καὶ ἐρῶσθαι, ὑγλαῖνον
δὲ καὶ αὐτός. κατανηήσαντος γὰρ
εἰς τὴν πόλιν Σοκονώφεως
καὶ Ὡπιεως τῶν ἐξ ὑμῶν
καὶ ὑποδεικνύ<οντ>ων, ἣν ἔχετε
πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν
φιλίαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθῇ

5

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.).

Τεπτύνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma Τεπτύνις (Gf.-H.-Sm.).

3 καταντάω 'venio', εἰς τόπον τινά (occurrit et πρὸς, ἐπὶ c. acc.) (Polyb., Diod., alii).

5 οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 ὑποδεικνύω, cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

7 et 10 ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus'. Cf. P. Taur. 5, 16 τὰ ἐπάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων προστεταγμένα.

8 οἷς ἐάν = οἷς ἄν. — ἐάν loco ἄν occurrit apud LXX et in papyris iam 2. saec. a. Chr. Cf. Moulton, Class. Rev. 15 (1901), Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 64 et 221. De ἐάν pro ἄν in enuntiatis relativis cf. Deißmann, Neue Bibelstud. 30 — 33.

10 μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
 μότερον διὰ τὸ ἄνωθεν φοβείσθαι
 καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν,
 ἔρρωσθ(ε). (ἔτους) ἰς' παῶφι θ'.

In tergo:

παρὰ τοῖς ἐν Τε<π>τύνει ἱερεῦσι.
 Ποσειδω(ν)λου

12 ἢ, quod pro ἰς' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες — lissimum erat templum Soc-
 ἔρρωσθ(ε). nebtuneos (Gf.-H.-Sm.).
 11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobi-

53. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM (?).

P. Leid. K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Bata-
 vorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa
 a. 99 a. Chr. — Ed. Leemans, Pap. gr. I, p. 52, at cum ple-
 raque falso legit, tum multa non enodavit, quae enodari
 possunt (Wilck. p. litt.). Cum meliorem textum mihi com-
 parare non potuissem, Leemansii textum recipere coactus sum.

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis
 et Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat. G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum
 non designat.

Ἀν . . . . . Πετήσιος τοῦ
 [Χενούφιος . . . . . ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράπιος
 . . . . . ξ]ωνι τ[ῶι] ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
 . . . . . ἐν τῇ πόλει Ἀρρετιξ . . (?)
 5 ἀντοῦς . . . . . νημα ἀντῶν

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

ἐπ . . . . . εὖειν τοῦ τετευ . .
 χα . . . . . του . . . . . αγγελία γεγονεν . .
 εναλυ . . . . . τος ἐχ[ά]ρην,
 πα[ρακα]λῶ δὲ κ[αὶ] αὐτὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως δῶσιν
 αὐτοῖς χ[άριν καὶ μο]ρφ[ή]ν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς 10
 τήν [βασίλισσαν . . . . .] βασιλέως
 πρ . . . . . μων εἰσῆλθεν εἰς τὰ Πετε-
 αρ[ενδώ]του . . . . . θ[εο]υ[π]ώλου τῶν ἐπὶ τοῦ
 Ἑφαιστι-
 εἰον κατελυ . . . ν. ε[.]ει . . οντ[ος] τοῦ Πετεαρ[εν]δώ-
 του . . .
 ειτε . . . . . ἀξίωμα ἀξι- 15
 ῶσι . . . . . ου . . . . . ησαι τήν τοῦ
 Πετ[ή]σι . . . . .
 ἐμοῦ ἴδιον ὑμ . . . . .
 ποιήσει . . . . . Σαραπ . . . . .
 20
 . . . . .
 καὶ . . . . .
 μενον . . . . . ἀλλ' εν . . . . .
 . . . . .
 25
 . . . . .
 . . . . . του προσέχον . . . . .

13 θ[εο]υ[π]ώλου vel ἱερωνώλου Leem. (in indice).

9 παρακαλῶ 'oro, precor'.

11 βασίλισσα. De hac forma posterioris graecitatis cf. Glaser, De ratione 18.

13 τοῦ Ἑφαιστιείου. Templum hoc Vulcani sive dei

Phtah pertinebat ad magnam templorum insulam, quae in papyris nomine τοῦ πρὸς (vel ἐν) Μέμφει μεγάλου Σαραπειου designatur (Leemans). Cf. huius libelli p. 36.

..... εν ..... αὐτοῦ (nota anni) . . . νο . . . .
 30 ..... ἦσαντος . . . . .
 ..... βας εἰς <αὐ>τὴν {{οἰκίαν μου}} του . . . .
 cetera desunt.

31 primo scriptum fuit εἰς τὴν οἰκίαν μου, tum vocibus οἰκίαν μου deletis is, qui scribebat, ante τὴν addidit αὐ.

54. EPISTULA PETOSUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ET ALIQUOT AMICOS.

P. Grenf. II 36. Asservatur in Museo Britannico (nr. 680).
 Reperta in Thebaide. A. 95 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
 New class. fragm. nr. 36.

Πετοσοῦχος Πανεβχούνιος Πετειαρσεμθεῖ
 καὶ Παγάνει Πανεβχούνιος καὶ
 Παθήμει, παρὰ καὶ Πετειαρσεμθεῖ
 Ἀρσενούφ[ι]ος καὶ Πετειαρσεμθεῖ
 5 Ψεννήσι[ο]ς καὶ Ὠρωι Πατήτος χαίρειν
 καὶ ἔρρωσθαι· ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτὸς
 καὶ Ἑσθλύτις καὶ Πατοῦς καὶ Ἀλμένης
 καὶ Φίβις καὶ Ψενοσίρις καὶ Φάφισ

7 Ἑσθλύτις Gf.-H., idem aut Ἑσθλύγης pap. insp. Wilck.
 (p. litt.).

1 Petearsemtheus et Pa-
 ganis Petosuchi fratres sunt,
 quamvis vox τοῖς ἀδελφοῖς
 desit. Nomini Πετοσοῦχος no-
 men patris contra morem ad-
 dicitur (l. 1), sine dubio eam ob
 causam, quod plures Petosuchi

in illo loco, quo epistula datur,
 erant. [cf. Add.]

3 παρὰ καὶ 'una et'. Cf.
 ἐν δὲ καὶ τὴν γυναῖκα Parthen.
 Nic. 35, 8; de μετὰ καὶ Deiß-
 mann, Neue Bibelstud. 93.
 Frequens est σὺν καί.

καὶ οἱ παρ' ἡμῶν πάντες. μὴ λυ-
 πείσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι. ὕπε- 10
 λαμβάνουσιν φρονευσθήσεσθαι. οὐθὲν
 ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἐναντίων ἐπιμεμέληται.
 περὶ ὧν ἂν αἰρῇτε, γράψατέ 15
 μοι. ἡκούσαμεν τὸν μῦν κατα-
 βεβρωκέναι τὸν σπόρον. καλῶς
 ἡμῖν ὧδε ἢ ἐν Διοσπόλει ἂν
 αἰρῇσθε πυρὸν ἀγοράσαι, ἦκατε.
 τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' ἐαυτῶν ἐπι- 20
 μελόμενοι, ἵν' ὑγιαίνητε.

12 memorabilem formam ἐπύησεν ex pap. eruit Wilck. (p. litt.); ἐποίησεν Gf.-H. 16 fortasse post καλῶς interpungendum (minus probabile post ἡμῖν).

9 οἱ παρ' ἡμῶν cf. notam ad P. Revill. l. 7 (= Nr. 43).

10 ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι 'ob eos, qui discesserunt'. De χωρίζομαι 'discedo', frequenti in papyris et apud scriptores posteriores, cf. Glaser, De ratione 38.

12 ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν). N. T.: καλῶς ποιεῖτε τοῖς — et εὖ π. cum dat. (Blass, Gramm. d. neutest. Gr. 92).

ἐκ τῶν ἐναντίων = ἐναντίον 'contra' (Pol.).

14 ὧν ἂν = ὧν ἂν, cf. notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

αἰρῇτε barbarismus pro αἰρῇσθε 'quaecunque desideratis' (sc. ut vobis faciamus), cf. l. 18, praeterea P. Grenf. I 30, 17 sq.

(= Nr. 48) καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας, ὑπὲρ ὧν αἰρε[ῖσθε], ὡς πάν κτλ., P. Oxyrh. (IV) 743, 39 sq. (= Nr. 57) ὑπὲρ ὧν ἂν θέλημι, γράφε μοι καὶ ἀνόκνωσ ποήσω, P. Par. 46, 22 (= Nr. 38) περὶ ὧν ἂν βούλημι, γράφε Cf. P. Berol. 405, 10 (a. 348 p. Chr.), κάγω μόνη τὸν λίθον ἤρακα καὶ πέπρακα εἰς τὸ εἶρον μοι μέρος, ubi editor εἶρον = αἰροῦν pro αἰρούμενον dictum accipit. (Wilcken monet eorum, quae Arch. f. P. 1, 157 et a Buechelero in Rh. M. 56, 324 congesta sunt.) (Cf. Herwerden, Lex. gr. suppl. s. v. αἰρέω.)

17 ἡμῖν pro ὑμῖν, ut videtur.

18 ἦκατε a voce ἦκω, cf. ἦκαμεν P. Par. 48, 9 (= Nr. 40) (a. 153 a. Chr.) et notam ad ill. l.

ἔρρωται Ὀρος καὶ Πετοσίρις.

ἔρρωσθε. (ἔτους) ιθ' παχὼν η'.

In tergo:

παρὰ

Πετεαρσεμθεὶ Νεβχούνιος.

Πετοσοῦχου

25

τοῦ Νεβχούνιος

21 an interrogatio? 24 Πετοσοῦχου pap. insp. Wilck.
(p. litt.), Πετοσοῦχου Gf.-H.

25 Νεβχούνιος idem ac l. 1 Πανεβχούνιος.

55. EPISTULA PASIONIS AD PATREM NICONEM.

P. Grenf. II 38. Asservatur in Museo Britannico (nr. 697).
Reperta in Fajûm. Saeculo I. a. Chr. medio litterarum formis
nisi tribuunt Grenfell et Hunt, The Tebt. pap. I 446 et 529
(a. 56 a. Chr.?) — Edd. Grenfell et Hunt, New class. fr. nr. 38.
Mendis barbaris scatens.

Πασίων Νίκ[ωνι] τ]ῷ πατρὶ πολλὰ
χαίρειν καὶ [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων
διευτυχεῖ[ν. καλῶς οὖ]ν ποιήσεις
μὴ ἀμελήσ[α]ς α[. . ἀγο]ράσαι . . ν-
5 ρα ἂ γράφω· [χαρ]τὶ δώμου χάρ[του]
δέκα καὶ [. .]ρα δώμ[ο]ν χάρτον
πέντε καὶ [κα]λάμων γραφικῶν

2 [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων (= -νον vel -νωι) Witk. cll. P.
Amh. II 39, 4 sq. (= Nr. 48) (saec. II. poster.) (haec linea fit
28 litterarum; l. 17 habet 29, l. 18 30 litteras), [ἐρρωσθαι]
. . μένων Gf.-H.,]ωμενων Keny. (p. litt.), vestigium litterae ρ
nullum apparet, ν finale distincte.

2 ἐρρ]ωμένων errore pro
ἐρρωμένον vel ἐρρωμένωι.

3 διευτυχέω Demosth.,
Theop., alii.

5 et 6 δώμου videtur =
τόμου (parum recte τομοῦ
Gf.-H.).

7 κάλαμος γραφικός LXX.

δεκάπεντε καὶ μ[έ]λαν στατή-
 ρου ὀκτώ καὶ θην στατήρου
 πέντε καὶ ξρ[. . .]ίτος α' κ[αί .] . α . . α 10
 ἑπτὰ καὶ χιλωθηρον α' καὶ μάρ-
 σ[ι]πον μεγάλου α' καὶ τῶν νεωτέ-
 ρων δύο καὶ κηροῦ στατήρου
 πέντε. καὶ γράφωμαι σε περὶ τῆς
 λογέας, ἢ λογεύσω ἢ [. . .]ε· γράψον μοι 15
 περὶ τοῦ μὴ λογεύν, ἕως κατὰβῃς,
 ἢ λογεύσει καὶ ἀνανκάσει με Ὀνησίμωι
 ἀγοράσ[α]ι κριθῆς τοῖς πορείοις αὐτῶι
 καμεοσμερ[. . .] ἀρταβῶ(ν) ἢ γ' (ἡμισυ),
 (ἀρταβῶν) [ἢ γ'] (ἡμισυ). 20
 ἔρρωσο. ἔτους β' τοῦ καὶ α' (ἔτους)
 φαρ[μο]ῦ(θι) ἢ γ'.

10 an ξρ[ικ]ίτος pro ξρικίδος a voce ἡ ξρικίς (Gal.) 'farina
 hordacea crassior (Witk.)? 15 ἢ (= εἰ) Witk., ἢ Gf.-H.
 19 καμεοσ vel καθεοσ vel -εου; inter ε et ο fuit fortasse ι.
 Linea 19 in rasura exarata esse videtur (Gf.-H.) 20 compen-
 dium vocis ἀρταβῶν fortasse erasum est (Gf.-H.) 22 ν fortasse
 est compendii nota; minus probabile est φαρῶφι vel φαρμενώθ
 (Gf.-H.).

8 sq., 9, 13 στατήρου vide-
 tur pro στατήρους = στατήρας
 exaratum esse.

9 θην an = θειον 'sulfur'
 (θήιον Odyss.)? (acc. ut μέλαν
 l. 8).

11 χιλωθηρου = ?, fortasse
 genus arcae (ἡ χηλός) (minus
 probabile: 'pabulum' [ὁ χι-
 λός]).

12 sq. τῶν νεωτέρων videtur
 'formae novae, quae hodie pro
 eleganti habetur'.

14 γράφωμαι σε pro γρά-

φωμαί σοι, cf. P. Oxyrh. 744, 8
 (= Nr. 58).

15 De λογεία et λογεύειν
 v. Wilcken, Gr. Ostr. I 253 sqq.,
 Deißmann, Bibelstud. 139 sqq.
 Cf. P. Tebt. 58, 55 (= Nr. 47).

ἢ = εἰ, ut videtur (Gf.-H. ἦ).
 17 λογεύσει καὶ ἀνανκάσει
 pro λογεύσει καὶ ἀναγκάσει,
 ut videtur.

Ὀνησίμωι pro Ὀνήσιμος.

18 τὰ πορεία 'iumenta', ut
 videtur (camelī?).

21 ἔτους β' τοῦ καὶ α'

In tergo:

παρὰ Πασίωνι

Νί]κων[ο]ς χρη(ματιστοῦ?)

Νίκωνι.

spectant ad coniunctum reg-
num duorum regentium; Gren-
fell et Hunt coniunctum reg-
num Berenices III. et Ptole-

maei Alexandri II. ceteris pro-
babilius esse ostendunt.

23 παρὰ Πασίωνι pro π.
Πασίωνος.

56. EPISTULA ANTATIS AD FAUSTUM.

P. Oxyrh. 742. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
Reperta Oxyrhynchi. A. 2 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
The Oxyrhynchus pap. IV nr. 742.
Sermo vulgaris.

Ἀντᾶς Φ[αύσ]τωι πλείστα χαίρειν.

παράλαβε παρὰ Πόθου τὸν κάλα-

μ[ο]ν πανα[ρ]ίθμωι καὶ ἀπόστειλόν

μ[ο]ι, πόσας δέσμας παρείληφες,

5 καὶ θ[ε]ς αὐτὰς εἰς τόπον ἀσ-

φαλῶς, ἵνα τῇ ἀναβάσει αὐτὰς

ἄξωμεν. παράδος δέ τινα

τῶν φίλων ἀριθμῶι αὐτάς, ἵνα

πάλιν φ[ι]λος ἡμεῖν παραδοῖ

10 ἀσφ[αλῶς], καὶ ἐάν τι δύνῃ

σὺ ἐ[...]ναί μοι, δὸς ἐργασί-

4 παρείληφες sic pap. 11 Wilck. συν[...]ναί in pap.
exstare suspicatur. συ[...]ναί, de quo cogitabam, spatio haud

6 sq. ἵνα — ἄξωμεν 'ut eos,
cum revertetur, nobiscum
auferamus'. Coni. fut., a ser-
mone vulgari haud alienus;
minus probab. ind. fut.; cf.
index s. ἐάν c. ind. Aliter
Wilcken (p. litt.), qui ἄ. ab
ἄγνυμι ducit et de calamo

tempore, quo Nilus accrescet
(τῇ ἀναβάσει), ad nescio quae
opera infringendo cogitat.

8 ἀριθμῶι 'accurate dinu-
meratos' (sic etiam Wilck. p.
litt.) (parum recte Gf.-H.:
'numerum quandam').

11 δὸς ἐργασίαν 'curam

α[ν . . . . .]σα ἐμὲ ἡγορακέναι
 παρ[ᾶ . . . ο]ν τὴν χιλίαν δέσμην
 (δραχμῶν) δ[εκάπ]εντε. μὴ ἀμελήσης.
 ἔρρωσο.
 (ἔτους) κη' [Κα]ίσαρος παῦνι α'.

15

In tergo:

Φαύστῳ [. . . . .]εἰπενν. ( ) εἰς Νέκλῃ.

sufficit (an σὺ εἰ[νστέ]ναι?) 13 παρ[ᾶ Πόθο]ν? Gf.-H.

habeas' ('give your attention to it' Gf.-H.); sic in N. T., velut Luc. 12, 58.

13 τὴν χιλίαν δέσμην =
 ἐκάστην τὴν χιλιάδα δεσμῶν;
 non mille fasces emit Antas,
 sed pretium singulorum milium

indicatur (ut P. Fl. P. II 14
 pretium myriadis laterum)
 (Wilck. p. litt.).

17 εἰς Νέκλῃ sc. ἀπόδος,
 cf. P. Revill. Mél. p. 295 l. 16 sq.
 (= Nr 43) ἀπόδος [ε]ἰς Πα-
 θῶρ(ιν).

57. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Oxyrh. 743. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
 Reperta Oxyrhynchi. A. 2. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
 The Oxyrhynchus pap. IV nr. 743.
 Mendis scatet.

Col. 1.

Lineae 1—16 fere prorsus interciderunt.

]θ'έλω δὲ σὲ καὶ τὸν Καίσαρος
 ]ἀναγνοῦναι, δεῖ γάρ σε, 17

Col. 2.

εἰ καὶ π[ρ]ὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα,
 βοηθὸν αὐτοῦ γ[ε]νέσθαι διὰ ἣν
 ἔχομε(ν) πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν. καὶ 20

18 οἰκονόμον?] Gf.-H. 20 ν vocis ἦν corr.

- γὰρ ἐγὼ ὅλος διαπον[ο]ῦμαι, εἰ Ἐλε-
 νος χαλκοῦς ἀπόλε[σ]εν, παραγενομ(ένου)
 γὰρ Δαμᾶτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἤλ-
 25 θαμεν ἐπὶ Ἐπαφρόδειτον καὶ εὐρέ-
 θη μήτε εἰληφῶς μήτε δεδωκώ(ς).
 ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν,
 ὅτι ἐγὼ αὐτῷ διαστολὰς δεδώκειν
 τὸ βαδίσαι εἰς Τακίον χάριν τῶν ἐκ-
 30 φορίων καὶ τὰ νῦν ἐπειπέπομφα
 αὐτὸν πάντα συνλῆξαι καὶ περὶ πάν-
 των αὐτῷ τὴν ἐπιτροπὴν δέδωκα.
 ἐν οἷς ἐὰν σοῦ προσδέηται, συνπροσ-
 γενέσθαι αὐτῷ ὡς ἀνθομολογη(σομένῳ)
 35 ὑπὲρ σοῦ οὕτως ὡς ὑπ(ὲρ) μου. ἐν τῷ δέ
 με περισπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθην
 συντυχεῖν Ἀπολλων(ίῳ) τῷ Λιβικῷ, ἵνα
 αὐτῷ αὐτὰ ταῦτα ὑποδίδω. καὶ σὺ

22 ὅλος = ὅλως (Gf.-H.).

διαπονοῦμαι idem quod frequentius ἀγωνιῶ, μή (v. Ind. vocab.).

27 ὥστ' ἂν — σε θέλω γεινώσκειν, cf. P. Tebt. 58, 35 (= Nr. 47) συνεχώρηκεν, ὥστ' ἂν — καταστοχησάμεν (sic).

28 διαστολὰς δίδωμι (pro voce διαστέλλω) 'impero, praecipio', τιμὴ περὶ τινος Diod.; διαστολή 'explanatio' Polyb.

29 χάριν τῶν ἐκφορίων, de praepositione χάριν genetivo anteposita v. notam ad P. Par. 47, 17 (= Nr. 39).

ἐκφόριον 'vectigal, redditus' ('the rents' Gf.-H.).

32 τὴν ἐπιτροπὴν δίδωμι hellenist. = ἐπιτρέπω, cf. P. Par. 45, 4 (= Nr. 37).

33 οἷς ἐὰν = οἷς ἂν, cf. notam ad P. Tebt. 59, 8 (= Nr. 52).

34 ἀνθομολογοῦμαι 'convenire inter se, consentire inter se', sic l. 40; hic potius 'compono, conficio negotium' (Gf.-H. 'as he will agree in everything for you just as for me'). Cf. P. Tebt. 21, 6 et P. Par. 42, 7.

35 ἐν τῷ — περισπᾶσθαι = διὰ τὸ — περισπᾶσθαι.

36 περισπᾶω cf. notam ad P. Lond. 42, 31 (= Nr. 26).

38 ὑποδείκνυμι cf. notam ad P. Goodsp. 4, 12 (= Nr. 42).

δὲ, ὑπὲρ ὧν ἐὰν θέλῃς, γράφε μοι καὶ ἀνό-
κνως ποήσω, Διαμᾶς γάρ μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) 40
πάντα. καλῶς δὲ γέγονεν τὸ ταχὺ
αὐτὸν ἐλθεῖν, ὑφηγήσεται γάρ σοι.
[σ]εατο(ῦ) ἐπιμέ(λου), ἵν' ὕγι(αίνῃς). ἐπισκοπ(οῦ)
τοὺς σοὺς πάντε(ς).
ἔρρω[σο]. (ἔτους) καθ' Καίσαρος φιλ(ο)φι ς'.

43 [σ]εατο(ῦ) sic pap.

39 ἀνόκνως 'sine haesitatione', atticum est ἀόκνως.

40 ἀνθωμολ(ογήσατο) cf. notam ad l. 34.

43 ἐπισκοποῦμαι cf. P. Re-
vill. Mél. p. 295, 12 (= Nr. 43)
et ἐπειμένον (= ἐπιμέλου) τοῖς
ἐνοίκωι P. Tebt. 58, 62 (= Nr. 47).

58. EPISTULA HILARIONIS AD UXOREM ALITEM.

P. Oxyrh. 744. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell.
Reperta Oxyrhynchi. A. 1. a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt,
The Oxyrhynchus pap. IV nr. 744.

Sermo vulgaris. Papyrus mendis scatet.

Ἰλαρίων {α} Ἄλιτι τῇ ἀδελφῇ πλείστα χαί-
ρειν καὶ Βεροῦτι τῇ κυρίαι μου καὶ Ἀπολλω-
νάριν. γίνωσκε, ὥς ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀλεξαν-
δρε<ι>αι <ἐ>σμέν· μὴ ἀγωνιᾷς, ἐὰν ὅλως εἰς-
πορεύονται, ἐγὼ ἐν Ἀλεξανδρε<ι>αι μένω. 5
ἔρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ σε, ἐπιμελή-

4 sq. an ἀγωνιᾷς· — μενῶ?

1 Alis fuit Hilarionis soror
et, ut videtur, etiam uxor
(sic et Gf.-H.).

2 sq. Ἀπολλωνάριν = Ἀπολ-
λωναρῖωι.

4 sq. εἰσπορεύομαι 'rever-
tor' (Gf.-H.). An 'naves con-
scendent'?

6 ἔρωτῶ 'oro, rogo', LXX,
N. T. Sic et l. 13.

παρακαλῶ 'oro, precor', cf.
P. Leid. K, 9 (= Nr. 53).

ἐπιμέλομαι c. dat., cf. P.
Tebt. 58, 62 sq. (= Nr. 47)
ἐπειμένον (= ἐπιμέλου) τοῖς ἐν
οἴκωι.

- 98 *θ<ητ>ι τῷ παιδίῳ καὶ, ἐὰν εὐθύς ὀψώνι-
 ον λάβωμεν, ἀποστελῶ σε ἄνω. ἐὰν
 πολλαπολλῶν τέκης, ἐὰν ἦν ἄρσε-
 10 νον, ἄφες, ἐὰν ἦν θήλεα, ἔκβαλε.
 εἴρηκας <δὲ> Ἀφροδισιάτι, ὅτι μὴ με
 ἐπιλάθης· πῶς δύνάμαί σε ἐπι-
 λαθεῖν; ἐρωτῶ σε οὖν, ἵνα μὴ ἀγω-
 νιάσης.
 15 (ἔτους) κθ' Καίσαρος παῦνι κγ'.*

In tergo:

Ἰλαρίων. Ἀλιτι ἀπόδος.

7 *ἐὰν εὐθύς* 'ubi primum'.
ὀψώνιον 'cibaria, alimenta,
 pecunia alimentorum loco
 data' (Polon. 'strawne') Polyb.,
 N. T.

8 *σε = σοι*, cf. P. Grenf. II
 38, 14 (= Nr. 55).

9 *πολλαπολλῶν* 'quod bene
 vertat', verbum boni ominis

profert. (Aliter, at parum
 recte Gf.-H.). Similiter augetur
πολύς genetivo eiusdem pronomi
 in Aristoph. equit. 822
πολλοῦ πολὺς.

ἄρσενον forma barbara.

12 *ἐπιλανθάνω* forma bar-
 bara.

13 *ἐρωτῶ* cf. notam ad l. 6.

APPENDIX.

53b. EPISTULA PETESUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ALIQUOTQUE AMICOS.

P. Lips. 104. Asservatur in bibliotheca universitatis Lipsiensis (nr. inv. 511). Reperta videtur esse in nomo Pathyrite, ubi Petesuchum habitare aliae papyri docent. Saec. II.—I. a. Chr., ut ex litterarum formis conici potest (a. 96/95 a. Chr., ut vid.). Scriptura, quam cursivam vocamus. — Ed. Mitteis, Griech. Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig. T. I (Lipsiae 1906) nr. 104 (p. 305 sq.). Posteriorem papyri partem rectius enodavit Wilcken (Arch. f. Pap. 3, 568). Cf. Add. ad P. Grenf. II 36 (= Nr. 54). Aliquot locos a me rogatus inspexit Ericus Schröter, qui collectionis papyrorum Lipsiensis curam habet.

Πετεςούχος Πανεβχούνιος
 Πεταρσεμθεῖ καὶ Παγάνει
 <Πανεβχούνι, Καρούρει>
 καὶ Ὡρωι καὶ Πεταρσεμθεῖ
 <Πανεβχούνιος>
 Ἐριενούφιος καὶ Πανεβχού-
 νει Νεχούτου καὶ 5
 τῶι νίῳ Πεκύσε[ι κ]αὶ Ὡρωι
 Πόριτος καὶ [ ] Πακόλβ-
 [ισ]ει Πο[^{ατῆ}ρι]τος καὶ τοῖς
 παιδίοις χάρειν καὶ
 ἐρρῶσθαι ἔρρωμαι δὲ 10
 καὶ τὸς καὶ τὰ παιδιά
 καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες.
 περὶ ὧν ἂν αἰρῇσθε, γρά-
 φετε μοι. χάριν σοι ἔχω,
 ἐφ' αἷς γράφεις ἐπι[σ]τολαῖς. 15
 ὅταν ἡμῖν γ[ρ]άψῃς,
 ἐνψυχόν τι λαμβάνω.
 ἐπισκοπεῖτ[α]ι ὑμᾶς

7 scripsit Πακοῖβις, tum correxit in Πακοῖβει, sed ις de-
 lere neglexit (Mitteis) 8 Πόριτος correxit in Πατήτος (Ποα-
 τήτος) 16 sq. γ[ρ]άψῃς, ἐνψυχόν τι λαμβάνω Wilck., γ[ρ]ά-
 ψῃς ἐμψυχότατα(s) ἀν[α]βάλ<λ>εσθῆς Mitt. 18 Ἐπισκοπεῖ-
 τ[α]ι ὑμᾶς dubitanter Wilck. (qui comparat Dem. in Neaer.
 p. 1364, 12; cf. ind. huius libelli); ἐπισκοπεῖται fere certum esse
 confirmat Schröter; idem ἀσπάζεται nullo pacto legi posse

De personis huius papyri
 cf. quae ad Nr. 54 et in Ad-
 dendis ad Nr. 54 observa-
 vimus.

2 Petearsemtheus et Paga-
 nis sunt fratres Petesuchi, filii
 vero Panebchunios. Πανεβ-
 χούνιος, quod Petesuchus for-

tasse errore inter l. 3 et 4
 inseruit, hic potius erat in-
 serendum.

7 Πακοῖβις Πατούτος oc-
 currit in pluribus papyris
 eiusdem aetatis in Thebaide
 repertis (Grenf. I 36, Grenf. II
 34, II 35).

- 20 Ἀλμέντις, Ψενοσίρις,
 Φίβις, Πατοῦς[,] Φάφρις,
 Ἐσθῶτης κα[ὶ ο]ἱ παρ' ἡ-
 μῶν πάντες. προ[ο]στατεῖ
 ἡμῶν μεγάλως Πτο-
 λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαριεῖ
 25 αὐτῷ μεγάλως. ἔχομεν
 . . . . . ων Διοσκου-
 ρίδης ποιεῖ(?). ἄλλοιποι
 γίνεσθε περὶ ἐμοῦ,
 εἰ καὶ ἐφ' ἀλλ. . . ἡ βαδίζετε.
 30 ἔρρωσθε. (ἔτους) ιθ' παῦ(νι) ιη'.

In tergo:

παρὰ Πετοσοῦχον   Πετειαρσεμθει
 τοῦ Πανεβχού-   Πανεβχούνιος.
 νιος

docet; ἐπιστολ[ά]ς. Ἐσι . [.] αἱ ἡμᾶς Mitt., qui ἀσπ[ά]ζειται
 dispicere se non posse addit 19 Ἀλμέντις Wilck., Ἀλμέντης
 Mitt.; cf. Nr. 54 l. 7 21 Ἐσθῶτης Wilck., Ἐσθλύτης (aut
 Ἐσθλύτις) Mitt.; cf. notam ad Nr. 54 l. 7 22 προ[ο]στατεῖ
 conieci; προ[ο]στάται Mitt. et Wilck.; utrumque legi posse
 docet Schr. 23 μεγάλωι dubitanter Wilck., μεγάλως, quod
 ego conieci, confirmavit ex pap. Schr.; μετὰ τῶν Mitt. 23 sqq.
 Πτολίων ὁ στρατηγὸς καὶ χαριεῖ | αὐτῷ μεγάλως. Wilck.,
 Πτολίονος Πατήτος καὶ, χαριεῖ | αὐτῷ, μετὰ τῶν Mitt.
 25 sq. Ἐχομεν | διπλᾶ ἡμῖν (??) ὧν Διοσκουρίδης ποιεῖ Wilck.,
 ἔχομεν confirmat Schr., qui διπλᾶ ἡμῖν plane incertum esse
 docet, ποιεῖ vero fere nullo pacto legi posse addit; Σαχθ-
 . ε . . | δος. Μὴ μόνον Διοσκουρίδης ἀνίει Mitt. 27 sq. Ἄλλοι-
 ποι | γίνεσθε περὶ ἐμοῦ Wilck., Ἀλλὰ παρ[α-?] | γίνεσθε περὶ (?)
 ἐμοῦ Mitt. 29 ἀλλαγᾶς, quod dubitanter Mitt. legit, perperam
 erutum esse Wilck. docet; ἐφ' ἀλλ. . . ἡ legit Schr.; fortasse
 nomen geogr. latet 30 ιη' Wilck., κγ' Mitt.

21 Ἐσθῶτης 'deo Thoth di-
 catus' Wilck.

προστατῆσαι P. Fl. P. II 13, 19,
 7 [= Nr. 8].

22 προστατεῖ, cf. καλῶς σου

27 ἄλλοιποι = ἄλντοι (Wilck.).

INDICES.

COMPENDIA.

ep. = epistula.
f. = fere.
ind. = index.
s. = sermo; sub.
scr. = scriptum.

I. OBSERVATIONES GRAMMATICAE.

A. SONI.

1. VOCALES.

- ε : η confunduntur. a) ε pro η: εἴλεφεν (?) Alex. 4, 15 [24]; εἴε Par. 44, 2 [36] (an anal.);
b) η pro ε: ἡάν Par. 58, 11 [35]; ἡξημίοται Par. 47, 18 [39]. V. ἥς pro ξως s. Contr. voc.
ἐκούομεν v. ε pro α.
- ο : ω confund. a) ω pro ο: προσωφεῖλει (?) P. Fl. P. II 16, 12 [4]; ἔξωμεν (?) Alex. 4, 14 [24]; ἡγόρακα Par. 59, 6 [32], ἀγωράζει Par. 44, 4 [36]; ἔχων <τα> Par. 44, 5 [36]; ἡγεμόνι Par. 45, 9 [37]; βαπτίζομεθα Par. 47, 13 [39]; γράφωμαι Gf. II 38, 14 [55].
b) ο pro ω: ἀνήλομα Par. 59, 9 [32]; δίδομαι Par. 45, 4 [37]; ὀμνύο Par. 47, 2 [39]; πόποτε ib. 6, ib. 24; ἡξημίοται ib. 18; Τρικομῖαι ib. 24; πλανόμενοι ib. 28; ἵνα ἐπί-δομεν Par. 48, 21 [40]; ὄλος ut vid. = ὄλως Oxyrh. 743, 22 [57]; ἀπόλεσεν ib. 23.
- ο : ου confund. (ο pro ου): ἐαντός Par. 46, 13 [38] (s. vulg.); βολάμενοι Par. 48, 10 [40] (ep. Arab.).
- ω (ωι) : ου confund. a) ω pro ου: τῷ ἀνθρώπου Par. 48, 6 [40] (ep. Arab.); — b) ου pro ω (?): ἵνα ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [35] (s. vulg.);

- c) *ον* pro *ωι*: *Σαραπισίων* Par. 48, 13 [40] (ep. Arab.). — (*ωι* pro *ον* parum probab. in *αὐτῶι* Gf. II 38, 18 [55], hic enim potius casus confund., ut saepius in hac pap. vulg.).
- αι* : *α* confund. a) *α* pro *αι*: *ἐ. ητρία* (dat.) Par. 59, 10 [32]; *ἀπαντᾶ* Par. 44, 2 [36], Par. 45, 2 [37]. — b) *αι* pro *α*: *Σεμφθῆαι* (gen.) Par. 44, 3 [36].
- ηι* : *η* confund. a) *η* pro *ηι*: *προαιρη* P. Fl. P. III 53q, 2 [17]; *κατα[π]λῆ* Par. 32, 19 [28]; *ἀποσταλῆ* Par. 32, 26 [28]; *τρίψη* Par. 49, 22 [29]; *ῥῶχννται* ib. 25; *τῆ* Par. 59, 10 [32], Par. 47, 24 [39]; *αῦτῆ* Par. 58, 7 [35], ib. 12; *θῆλη* Par. 58, 11 [35]; *εὔρη* Par. 45, 7 [37]; *ὕγιαίνης* Par. 46, 22 [38]; *ιδῆς* Par. 47, 11 [39]; *ἐπιλάθης* Oxyrh. 744, 12 [58]; — in media voce: *ληστῶν* Par. 46, 7 [38]. — b) *ηι* pro *η*: *εἴη* Lond. 42, 3 [26], Vat. A, 3 [27]; *μεσορηι* Par. 32, 34 [28]; *ψευδῆι* Par. 47, 6 [39]; *συνκεχώρηκεν* Tebt. 58, 34 [47]; *καταστοχήσαμεν* ib. 35.
- ωι* : *ω* confund. a) *ω* pro *ωι*: *Πτολεμαίω* Par. 32, 35 [28]; *τῶ σῶ* Par. 49, 5 [29]; *τῶ* Lond. 28, 3 [30], Par. 59, 1 [32], ib. 10, Par. 60, 3 [33], Par. 43, 3 [34], Par. 44, 1 [36], ib. 8, Par. 45, 1 [37], Par. 47, 2 [39], ib. 22, Par. 48, 3 [40], ib. 23; *Ἀπολλωνίω* Par. 59, 17 [32], Par. 43, 1 [34], Par. 46, 1 [38]; *τῶ ὕπνω* Par. 45, 6 [37]; *τῶ μεγάλω* Par. 48, 12 sq. [40]; — b) *ωι* pro *ω*: *οὔπωι* Tebt. 58, 34 [47]; *ὀπείσωι* ib. 37.
- αι* pro *ε*: *ἐνετείλασθαι* (= -θε) Par. 32, 9 [28]; *ἐρρωσθαι* (= -θε) Par. 43, 1 [34]; *εἰδῆται* (= -τε) ib. 4; *σύνπεσαι* (= -σε) Tebt. 58, 57 [47].
- ει* : *η* confund. a) *η* pro *ει*: *ποιήσης* (= -εις) Lond. 28, 4 [30]; *ῆ* (= *ελ*) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37], Gf. II 38, 15 [55]; — b) *ει* pro *η*: *καταστῆσαι* Revill. Mél. p. 295, 10 [43].
- ει* : *ηι* confund. a) *ει* pro *ηι*: *ἐπιστάται* Par. 45, 10 [37]. — b) *ηι* pro *ει*: *ποήσης* Tebt. 56, 9 [45].
- ει* : *ι*. a) *ι* pro *ει*: *ποιήσις* (= -εις) Lond. 33b, 10 [31], Gf. II 38, 3 [55]; *ἀπόστιλον* Par. 60, 4 [33], Par. 44, 4 [36]; *ισάγειν* Par. 43, 2 [34]; *χαίριν* Par. 58, 2 [35]; *θέλις* Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5 [37]; *ιδῶ* Par. 44, 7 [36]; *ἐνδίκτην* Par. 45, 4 [37], ib. 7; *ἰπῖν* ib. 7; *πλίστα* ib. 8; *ι* (= *ελ*) Par. 47, 3 [39], ib. 25; *ιδῆς* ib. 5; *ιδῆς* ib. 11; *πιδάσεται* ib. 14; *ἀφῖναι* ib. 15; *ἴναι* ib. 17; *πινῶν* ib. 23; *συνμῖξαι* Par. 48, 11 [40]; *προσάξιν* Tebt. 58, 20 [47]; *δεδῖλανται* ib. 27; *συνπεσῖν* ib. 56; *λογεύιν* Gf. II 38, 16 [55]; *λογεύσι* ib. 17; *ἀνανκάσι* ib. 17; *ὀποδίξω* Oxyrh. 743, 38 [57].
- b) *ει* pro *ι*. α) *ει* pro *ι*: *ἰμεῖν* (= *ὕμιν*) Par. 43, 4 [34]; *ῆμεῖν* Oxyrh. 742, 9 [56]; *γεῖρωσκε* Tebt. 56, 5 [45], *-ειν* Oxyrh. 743, 27 [57]; *σειταγωγίας* Tebt. 57, 12 [46]; *Ἐπαφροδίτων* Oxyrh. 743, 25 [57]. — β) *ει* pro *ι*: *τὸ*

μέλει Par. 32, 15 [28]; πατρεί Par. 59, 1 [32]; ἐρείων ib. 8; Ἀρμάεις ib. 17; Ἀώνχειος (gen.) Par. 58, 17 [35]; Πόρτεις Amh. II 39, 1 [48]; δίδομαι Par. 45, 4 [37]; ἐπειδεδρομένον Tebt. 58, 16 [47]; παρπειγέγρα(αφεν) ib. 46; ἴσθαι ib. 51; ἐπειμένον ib. 62; ἐπειπέπομφα Oxyrh. 743, 30 [57].

Scriptura memorabilis: εἰμάτιον Par. 59, 4 [32].

ι pro η: ἰμύχουν Par. 43, 3 [34] (a. 154 a. Chr., s. vulg.). ποιίσης (= ποήσεις; an ποιήσεις?) Lond. 28, 4 [30] (c. a. 162) (s. vulg.). V. η : v.

v : ι v. Assimil. voc.

η : v confund. a) v pro η: ὕμᾱς (= ἡμᾱς) Par. 47, 9 [39] (c. a. 153); ὕμῖν (= ἡμῖν) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48]; ut vid. ὕμῶν (= ἡμῶν) Tebt. 56, 7 [45]; — b) η pro v(?): ?ἡμῶν Rev. Mél. p. 295, 7 [43]; ?ἡμῖν Gf. II 36, 17 [54].

αι : v confund.: ἐπύησεν Gf. II 36, 12 [54] (a. 95).

α pro αι ante voc.: κα ἀντός Par. 45, 5 [37]; ante cons.: κα παρ' Gf. I 43, 5 [49].

ε pro ει ante voc.: v. ind. s. ἀλήθεια (et -εια), χρέα (et -εία), πόρεον, θήλεα, τελεῶ (sed τελείως); λογέας Gf. II 38, 15 [55] et λογε<ι>ας Tebt. 58, 55 [47]; Ἀλεξανδρε<ι>αι Oxyrh. 744, 3 [58], ib. 5; cf. ind. s. πλευνάκεις.

(ει pro ει: ὠφελήσῃ (= ὠφελ-) Alex. 4, 10 [24] aliter explanatur).

ο pro oi ante voc.: ποεῖν (et ποιεῖν) v. ind.; ἱεροποιᾶν P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2]; Ποεῖ Par. 48, 18 [40] (Ποιεῖ ib. 4).

α pro αυ: σεατοῦ Oxyrh. 743, 43 [57].

ε pro ευ: Πολυνδέκηι Par. 45, 6 [37].

ευ pro εο: Θεύδωρον P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; πλευνάκεις Rev. Mél. p. 295, 2 [43].

Assimilatio vocalium:

v : ι. a) v pro ι: ἦμυσεν (v. ind.); b) ι pro v: ἰμεῖν (= ὕμῖν) Par. 43, 4 [34]; Λιβικῶι Oxyrh. 743, 37 [57].

ε pro α:]ε ἐκούμεν Amh. II 37, 8 [41], pro ἄκ-?; minus probab. pro ἡκ-. (De formis ut ὁμωμόκεμεν v. s. Terminat. verb.)

Menda:

α pro ε: ἐπηγγέμαθα (= -μεθα) Tebt. 58, 32 [47].

αι pro α in σοι καιτὰ (= κατὰ) λόγον Par. 44, 2 [36] ι suum syllabae praeced. debet.

προσεδρευνότος (= -τες?) Tebt. 58, 1 [47] v. not.

πᾶσαι pro πᾶσι Lond. 33 b, 7 [31]; — θε<ο>ις P. Fl. P. I 29, 2 [13].

Contractio vocalium:

χαλκοῦς, ἀθροῦν, χοῦς, Λώνικος (ex Λεώνικος, ut vid.) v. ind.

ἦς pro ἔως Par. 58, 21 [35].

Σαραπιῆν v. s. Formae.

Cf. Ἀλεξανδρεῖαι <ῖ> μέν Oxyrh. 744, 4 [58].

Crasis:

τάλλα v. ind. s. ἄλλος. — κάγώ P. Fl. P. III 53 n, 3 [18], Par. 49, 34 [29]; τὰπίλοιπα Tebt. 58, 36 [47]; — κᾶν (= καὶ ἐάν) Par. 47, 11 [39]; καὐτός Par. 32, 5 [28], Par. 43, 2 [34] (scr. καὐτοῖ), Par. 44, 1 [36], κα[ὐτ]οί Amb. II 39, 6 [48]; αὐτός v. ind.; ταὐτό P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; — τᾶδελεφῶ (= τῶι ἀδ-) Par. 46, 1 [38], Gf. I 43, 1 [49].

Elisio:

τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι Rev. Mēl. p. 295, 5 [43]; προσενηχθήσεσθ' αὐτῶι Par. 46, 21 [38]; σ' οὐ (= σοι οὐ) Par. 45, 3 [37].

2. CONSONANTES.

γ (= j): ὕγι]γαινον P. Fl. P. III 53 r, 5 [19].

Liquidæ et nasales.

λλ pro λ: καλλῶς P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; διάλλογον Tebt. 58, 23 [47].

λ pro λλ: ἀλ' ὅμως (= ἀλλ' ὅ.) Par. 45, 4 [37].

ρ pro ρρ: ἀραβῶνα Par. 58, 14 [35].

ρρ pro ρ: παρεπειγέρορ(αφεν) Tebt. 58, 46 [47].

ν pro λ: ἐπειμένον Tebt. 58, 62 [47].

ν fin. deest: ἀγοράζει (= -ειν) τί Par. 44, 4 [36]. (Vix μετὰ καὶ Par. 46, 21 [38], ubi potius μέ pro δέ exaratum).

τ pro ντ: φορτίσαι Lond. 28, 5 [30].

Spirantes

σσ (non ττ): ἀπαλλάσσω, συντάσσω, ἐπιτάσσω, v. ind.

σ pro σσ: πράσεις Par. 45, 8 [37].

σ fin. deest (?): στατήρον (= -ήρας?) Gf. II 38, 8 [55] (sequ. ὀκτώ), ib. 9 (πέντε), ib. 13 (πέντε.)

Explosivæ.

π pro ππ: μάρσιπον Gf. II 38, 11 [55].

Confunduntur

a) tenues et mediae: (β pro π) Καβάτοκον Par. 32, 18 [28], Καβατόκον ib. 21.

(τ pro δ) Καβάτοκον Par. 32, 18 [28], Καβατόκον ib. 21.

(δ pro τ) δραπέτην (= -έτην) Par. 45, 6 [37]; δῶμον (= τόμον) Gf. II 38, 5 [55], ib. 6.

b) *tenuēs et aspiratae*: *παμενώθ* Par. 58, 19 [35] (*reliquis locis φαμ-*).

Aspiratio deest: *ἀπ-έστηκα* Par. 59, 2 [32].

μ pro *δ*(?): *μέ* pro *δέ*, ut vid., Par. 46, 21 [38].

Metathesis:

π<ό>ρσωπον Par. 47, 5 [39].

Assimilatio consonarum:

τῆμ *πρός* P. Fl. P. III 53k, 6 [20]; *νῦν γε* Lond. 42, 18 [26], Vat. A, 14 [27], Lond. I 43, 5 [50]; *ἐγ* *μεγάλων* Vat. A, 7 [27]; *ἐγ* *δέδεκται* Alex. 4, 11 [24].

Cons. non assim.:

νκ pro *γκ*: *ἐνκόπτεις* Alex. 4, 1 [24]; *ἐνκατελελοίπει* Par. 46, 8 [38]; *συνκχώρηκεν* Tebt. 58, 34 [47]; *ἀνανκάσι* (= -σει) Gf. II 38, 17 [55].

νγ pro *γγ*: *ἀνήγγελλον* P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6], *ἀπανγέλλειν* P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]. (Sed cf. *ἐπαγγελλομένου* P. Fl. P. I 29, 12 [13], *ἀπηγγελκότος* Lond. 42, 26 [26], *συγγέγραμμαι* Par. 43, 2 [34].)

νχ pro *γχ*: *Ἀώνχειος* Par. 58, 17 [35].

νπ et *νβ*: *ἐνπροσθεν* P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1]; *συνπесῖν* Tebt. 58, 56 [47]; *συνπροσγενέσθαι* Oxyrh. 743, 31 [57]; — *ἐνβεβλοφέναι* Lond. 42, 21 [26]; *ἐνβέβληκαν* Par. 47, 8 [39]; *συνβεβηκότα* Par. 48, 5 [40].

νμ et *νλ*: *συνμῖξαι* Par. 48, 11 [40]; *συνλέξαι* Oxyrh. 743, 31 [57].

Divisio vocabulorum:

ἀπόσ *τειλον* P. Fl. P. III 53k, 2 [20], Par. 32, 22 [28]; *ἐπισ* *τολήν* Pass. 3 [25]; *κατασ* *τοχήσαμεν* Tebt. 58, 35 [47]; *ἐσ* *χολακέναι* Par. 32, 7 [28]; *ἐνετείλασ* *θαι* ib. 9; *ἀσυν* *τά* *κτως* ib. 28; *ἀσπ* *πασώμεθα* ib. 32; *πα* *ρ'* *ἐμοῦ* Par. 49, 13 [29]; *κα* *θ'* *ἡμέραν* Tebt. 58, 26 [47].

B. FORMAE.

NOMINA.

Ἀπολλωνάριν (= -ιον) Oxyrh. 744, 2 [58]; *Σαραπιῆν* (= -ειον) Par. 32, 35 [28], Par. 58, 16 [35], Par. 47, 20 [39].

πενταπήχους (gen.) v. ind.; *Δύνεως* (gen.) *sim.*, v. ind. *nom.* pr. Aeg.

Διογένηι, *Διοφάνει*, *Σωσιφάνει* *sim.*, sic semper *dat.*, v. ind. *Παγκράτην* P. Fl. P. III 53k, 7 [20]; — acc. masc. *μείζω* P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].

Ἀραβας (nom.) Par. 48, 2 [40]; *γράφοντας* (nom.) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48].

τοὺς — λέγοντες (acc.) Par. 47, 33 [39]; τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].

ἄρσενον (neutr.) Oxyrh. 744, 9 [58] (ep. Aeg.).

Comparativus. ὀρθρίτερον Par. 49, 20 [29].

PRONOMINA.

αὐτόν (pro αὐτό) Vat. A, 13 [27].

NUMERALIA.

δύο quater (semel δύω in ep. barb.), v. ind.

δεκάπεντε Gf. II 38, 8 [55], δεκάπεντε Oxyrh. 742, 14 [56].

πρώτου καὶ εἰκοστοῦ P. Fl. P. II 16, 8 [4].

VERBA.

Terminationes.

2. sg. med. praes. (fut.). a) ηι: προαιρῇ P. Fl. P. III 53q; 2 [17]; ξσηι Tebt. 56, 16 [45]; b) ει: χαριεῖ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44].

3. pl. impf.: ὑπελαμβάνουσιν Gf. II 36, 10 [54].

3. pl. perf. -αν: ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [39]; δέδωκαν Tebt. 58, 39 [47]; ἐν<ἐ>τευχαν ib. 43.

Perf. ε pro α (anal.): παρείληφες Oxyrh. 742, 4 [56]; εἴρηκης (= -κες, ut vid.) Par. 32, 16 [28]; ὁμωμόκεμεν Par. 46, 13 [38]. — Plsq. 1. sg. δεδώκειν Oxyrh. 743, 28 [57].

Augmentum.

ἡβουλόμην, ἡδυνάσθην, ἡμέλλον v. ind.

Impf. εὐχαρίστουν Lond. 42, 11 [26], ἐπευχαρίστουν Vat. A, 8 [27].

Plsq. ἐνκατελείπει Par. 46, 8 [38]; deest: δεδώκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]; ἐρρώμην P. Fl. P. III 53q, 4 [17].

Reduplicatio.

ὠικονομημένον P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2], διώικηται P. Fl. P. II 16, 8 [4]; ἡνώχλησαι Amh. II 37, 9 [41]; — deest: προσεδρευκότος Tebt. 58, 1 [47]. — memorabilis: ἐν<ἐ>τευχαν ib. 43.

Tempora.

Praes. Verba in -νμι cedunt formis in -ω: ὀμνύω (= -ύω) Par. 47, 2 [39]; ὑποδεικνύ<όντ>ων Tebt. 59, 6 [52]. — Alia: ὑποσχνούμενος (= ὑπισχν-) Tebt. 58, 19 [47]. — γίνομαι et γινώσκω constanter.

Fut. λήμψεσθαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — κομοῦμεν P. Fl. P. III 53k, 5 [20]; χαριεῖ Lond. 42, 31 [26], Goodsp. 4, 10 [42], Tebt. 55, 6 [44]. — Coni. fut. (ut vid.) ἔνα

- ἄξωμεν Oxyrh. 742, 7 [56]. — Fut. periphrasticum: ἔσται πεφροντισμένον P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; ἔσθι κεχαρισμένος Tebt. 56, 16 [45].
- Acr. act. εἶπα et εἶπον v. ind. s. v.; ἦλθα et ἦλθον v. ind. s. ἔρχομαι et ἀπέρχομαι; ἦνεγκα et ἦνεγκον v. ind. s. φέρω, ἀποφέρω, καταφέρω; — ἐγενόμην et ἐγενήθην v. ind. s. γίνομαι et παραγίνομαι. — συμμεῖξαι v. ind. s. v. — ἀναγνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [57]. — Opt. παραδοῖ Oxyrh. 742, 9 [56], coni. ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [35]. — ἦκαμεν (ab ἦκω, aor. ut vid.) Par. 48, 9 [40] (in ep. Arabis), ἦκατε Gf. II 36, 18 [54]; — βολάμενοι (βούλομαι, aor. ut vid.) Par. 48, 10 [40] (ep. Arabis); — ἔγεγον (aor. a γίνομαι?) ib. 14. — Imperat. σύνπεσαι (pronunt. -σε) Tebt. 58, 57 [47].
- Aor. pass. (dep.) ἡδυνάσθην Oxyrh. 743, 36 [57] — ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48], συνεχάρην Lond. I 43, 3 [50], ἐχάρην Leid. K, 8 [53].
- Perf. ἐνβεβλοφέναι (-βλέπω) Lond. 42, 21 [26]. — πεπραχότων Tebt. 57, 7 [46]. — ἐπιλεγμένοι εἰσίν P. Fl. P. II 40a, 16 [16]. — ἐκτέθεικα Par. 49, 4 [29]. — οἶδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — δεδύνησμαι Par. 45, 3 [37].
- Plsq. δεδάκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [38].

C. SYNTAXIS.

- Congruentia personarum: ἕκαστος—φασίν P. Fl. P. I 29, 14 [13].
- Syntaxis laxior: φαίνεται—ἀσχοληθεῖς ἥσυχνται συμμεῖξαι Par. 49, 24 [29]. — ὑμῖν δὲ γράφοντας (pro -τες) —, ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον, — ἐρρωσθε Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].

NOMEN.

Casus.

- Acc. οἱ θεοὶ σε οἶδασιν Goodsp. 3, 7 [21]. — Acc. sine praep. post verbum motus: ἔγεγον Σαχμί τοῦ Αἰγυπτίου Par. 48, 14 [40] (in ep. Arabis), si recte ἔγεγον a γίνομαι duco. — διαστολὰς δεδάκειν (= διέστειλα) τὸ βαδίσαι Oxyrh. 743, 28 [57]. — ἐπιλανθάνομαι (ἐπιλανθάνω) c. acc. v. ind. — οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν) v. dat. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθε Gf. II 36, 19 [54]; — πολλὰ χαίρειν v. ind. s. πολὺς. — Acc. neutr. pro adv. v. Adverb.
- Gen. εἰς γεωμέτρον πορευόμενον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2]. — ἐπιλανθάνομαι c. acc. v. ind. — ἐπιμέλομαι τινι v. dat.
- Dat. pro acc.: οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν) Gf. II 36, 12 [54]. — pro gen.: ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ Oxyrh.

744, 6 [58], *ἐπιμένον τοῖς ἐν οἴκῳ* (ut vid. pro *ἐπιμέλῳ*).
— *ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ* Alex. 4, 1 [24].

Casus confunduntur a parum eruditis: a) Dat. cum acc.: *γράφωμαί σε* (= σοι) *περὶ τῆς λογέας* Gf. II 38, 14 [55] (s. vulg.); *ἀποστελῶ σε* (= σοι) Oxyrh. 744, 8 [58] (s. vulg.). — b) Gen. cum dat.: *παρὰ Πασίῳνι* (= -νος) (sc. *ἐπιστολῇ*) Gf. II 38, 23 [55] (s. vulg.); *τοῖς πορτέοις αὐτῷ* ib. 18 (pro *αὐτοῦ*) (potius confusione casuum quam pronuntiatione ortum, cf. l. 23 *παρὰ Πασίῳνι* pro -νος). — c) Nom. cum dat.: *Βεροῦτι τῇ κυρία μου καὶ Ἀπολλωνάριν* (= -ρίῳ) Oxyrh. 744, 2 [58] (s. vulg.).

Adiect. et adverb.

Comparativus pro positivo: *ὀρθρότερον* Par. 49, 20 [29]; *ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον* (= -θύμως) Tebt. 59, 9 [52]; *πικρότερον* Par. 46, 20 [38]; — cf. *ἀναγκαιότερον* Lond. 42, 31 [26] et Vat. A, 21 [27]; — cf. *καινότερος* NT.

PRONOMEN.

ἐαυτοῦ cett. pro *σεαυτοῦ* cett., pro *ἡμῶν αὐτῶν* cett., pro *ὁμῶν αὐτῶν* cett. v. ind. s. *ἐαυτοῦ*, *αὐτοῦ*.
τά pro *ᾧ* Par. 45, 8 [37].

VERBUM.

1. GENERA VERBI.

μῆ—*ἐπιλάθης* Oxyrh. 744, 12 [58] (s. vulg.), *ἐπιλαθεῖν* ib. 12; *αἰρῶ* 'volo' barbarismus pro *αἰροῦμαι*, v. ind.; *τὸ δέξαι* (?) Goodsp. 3, 1 [21].

2. TEMPORA.

Praes. pro aor.: *πειράσομαι*—*παράγινεσθαι* (= -γενέσθαι) P. Fl. P. II 16, 2 [4]; *πειρᾶται*—*ταχέως παράγινεσθαι καὶ ἀσπάξεσθαι* Vat. A, 18 [27] (cf. l. 21); *παράγινεσθαι* Par. 49, 17 [29]; *ἰσάγειν* Par. 43, 2 [34]; *διέγνωνκα ἐξοδεύειν εἰς Τεβτῦνιν* Tebt. 55, 3 [44]; — ut vid. *ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρωπον γίνηται* P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8].
Perf. pro aor. fere: *ἀπέσταλται* P. Fl. P. III 53n, 6 [18].

3. MODI.

Enuntiata primaria v. Imperat.

Enuntiata secundaria:

Ind. pro coni.: *ἐάν δεῖ* Tebt. 58, 55 sq. [47]; *ἐάν*—*εἰσπορεύονται* Oxyrh. 744, 4 [58]; *ἐάν ἦν* ib. 9; ib. 10; *ζητήσας*—*γῆς*

ἀρούρας —, ὥς (= ἵνα) ἔξομεν Tebt. 56, 14 [45]; ἀγωνιῶ, μὴ ποτε—ἀρρωστεῖ Par. 49, 31 [29].

Coni. pro opt. post praeterita v. ind. s. ἵνα et ὅπως.

Opt. pro coni.: εὐλαβοῦμαι —, μὴ ἐπιγένη[οι]το Par. 45, 8 [37]; v. ind. s. ἵνα.

Post vv. timendi: οὐ (οὐδείς, οὐδέν) —, μὴ c. coni. P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8], Alex. 4, 9 [24], Par. 49, 35 [29]. — δια-
πονοῦμαι, εἰ ἔλενος χαλκοῦς ἀπόλεσεν (= μὴ c. coni.)
Oxyrh. 743, 22 [57]. V. supra ind. pro coni. — Μὴ οὐ
c. coni. Par. 32, 17 [28]. — Alia enuntiata: ἐὰν εὐθύς 'ubi
primum' c. coni. Oxyrh. 744, 7 [58]. — ὥς ἂν c. coni.
(tempor.) 'ubi primum' P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12], Par. 46,
18 [38]; ὥς ἂν—λάβωμεν finale (temp.?) P. Fl. P. I 30,
1, 3 [1]. — Consec.: (ὥστ' ἂν): συνεχώρηκεν, ὥστ' ἂν —
καταστοχήμεν Tebt. 58, 35 [47]; ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω
γενώσκειν Oxyrh. 743, 27 [57]. — Fin. pro inf. ἐρωτῶ σε
(oro, rogo) —, ἵνα μὴ ἀγωνιάσης Oxyrh. 744, 13 [58].

Imperativus.

μὴ c. coni. praes. 2. sg. μὴ ἀγωνιάς Oxyrh. 744, 4 [58]. — Inf.
pro imperat. συνεπροσγενέσθαι Oxyrh. 743, 33 [57]. — Opt.
fere pro imperat. τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [54].

4. INFINITIVUS.

γίνεται c. inf. (= συμβαίνει c. inf., ut vid.) Par. 49, 29 [29]. —
καλῶς ποιήσεις c. inf. (pro ptc.) tantummodo in sermone
barbarorum: κ. π. παραγίνεσθαι Par. 48, 17 [40] (ep.
Arab.), κ. π. εὐχαριστήσαι Tebt. 56, 9 [45] (ep. Aeg.). —
V. supra ἐρωτῶ σε, ἵνα μὴ et Imperat.

5. PARTICIPIUM.

Gen. abs. eodem subiecto ac verbum finitum: ἀπόντος μου πε-
φρόντικα Par. 45, 2 [37]; παραγενομένου—ἐνέτυχέν μοι
(pro nom. -νος) P. Fl. P. III 53 q, 8 [17].

ADVERBIUM.

Acc. neutr. vice adv.: ταχύ (= -έως) Par. 44, 5 [36], Par. 45, 5
[37], τὸ ταχύ Oxyrh. 743, 41 [57]. Cf. ind. s. εὐθύς (et εὐθέως).
τὰ νῦν v. ind.

παρά 'una': Παθήμει, παρὰ καὶ Πετεαρσεμδεῖ Gf. II 36, 3 [54].

PRAEPOSITIONES.

ἐν = διά c. acc.: ἐν τῷ—με περισπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθην Oxyrh.
743, 35 [57].

ἔως. οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [45].

παρά. π. = ὑπό c. gen. (coniunctum cum pass.) ὑπόμνημα ἐπειδεδρομένον παρὰ Μεσαστύμιος Tebt. 58, 16 [47]; ut vid. παρ' Ἰουδαίου [...] σθαι αὐτήν Gf. I 43, 5 [49]. — οἱ παρὰ σέ (= π. σοί) θεοί Par. 47, 7 [39] (s. vulg.). — Παρά vice adv. v. Adv.

περί. τὰ π. σοῦ (= σοί) συμβεβηκότα Par. 48, 5 [40] (ep. Arabis). — γείνωσκε — π. τοῦ κατακεκλῦσθαι Tebt. 56, 6 [45] (ep. Aeg.). — τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα (= ἡ ἀναδενδράς) P. Fl. P. I 29, 7 [13].

πρός. τοῦ π. σέ (= σοί) τὴν ἀήδειαν ποήσαντος Par. 48, 7 [40] (ep. Arab.).

χάριν (anteponitur). βαδίσαι εἰς Τακόνα χ. τῶν ἐκφορίων Oxyrh. 743, 29 [57]; — χ. = διὰ c. acc.: χ. ἡμῶν ἡξημίεται Par. 47, 17 [39].

PARTICULAE.

ἐάν pro ἄν v. ind. s. ἐάν.

ὀπηνί' ἄν Vat. A, 17 [27].

μή ὅτι γε 'nedum' Lond. 42, 23 [26]. — ὥσει Tebt. 58, 27 [47]. — οὐ μὴν; οὐ μὴν ἀλλά v. ind. s. μὴν. — μὲν οὖν v. ind. s. μέν. — εἰ δ' ἄρα P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

D. FORMATIO VOCABULORUM.

Verba in -έω desinentia:

ἀγνοῶ, ἀδικῶ, ἀθύρω, αἰρῶ (et -οῦμαι), ἀμελῶ, ἀναντλῶ, ἀναπλέω, ἀνθομολογοῦμαι, ἀποδημῶ, ἀρρωστῶ, ἀσχολῶ, διανδραγαθῶ, διαπονοῦμαι, διασφαῶ, διατελῶ, διεντυχῶ, διοικῶ, δοκῶ, ἐνδημῶ, ἐνθυμοῦμαι, ἐνοικῶ (?), ἐνοχλῶ, ἐπακολουθῶ, ἐπαρκῶ (?), ἐπιδέομαι, ἐπισκοποῦμαι, ἐπιτηρῶ, ἐπιχειρῶ, εὐήμερῶ, εὐκαιρῶ, εὐλαβοῦμαι, εὐτυχῶ, εὐχαριστῶ, ζητῶ, ἡγοῦμαι, θεωρῶ, καλῶ, καταπλέω, καταστοχῶ, κοινολογοῦμαι, λυποῦμαι, οἰκονομῶ, ὀλιγοψυχῶ, παρακαλῶ, παρακολοιθῶ, παρεπιδημῶ, ποιῶ, πολυερῶ, προσαιρούμαι, προσδέομαι, προσκαλῶ, προσκυνῶ, προσπαρακαλῶ, προστατῶ, συγχωρῶ, συντελῶ, ὑπισχυνοῦμαι, ὑφηγοῦμαι, φιλοτιμοῦμαι, φοβοῦμαι, χορηγῶ, χωρῶ, ὠφελῶ.

Substantiva in -μα:

ἀνήλωμα, ἀξίωμα (?), ὄραμα, πρᾶγμα, τρίμμα, ὑπόμνημα.

Adiectiva in -ικός:

βασιλικός, γραφικός, πατρικός, πραγματικός.

II. INDICES.

A. INDEX NOMINUM.

a) NOMINA MENSIIUM.

Menses Macedonici:

ἀπellaῖος P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11].

Menses Aegyptii:

ἐπεῖρ Lond. 42, 33 [26]; Vat. A,

24 [27]; Par. 43, 5 [34]; Par.

44, 7 [36]; Par. 45, 8 [37];

Tebt. 57, 14 [46].

θωῦθ Par. 60, 11 [33].

μεσορή Par. 32, 34 [28] (scr.

-ή); Par. 43, 3 [34] ἐν τῷ

μ. μηνί; Par. 58, 21 [35];

Par. 46, 23 [38]; Par. 48, 25

[40].

μεχέρ Par. 49, 11 [29]; Tebt.

58, 45 [47] ἐν τῷ μ.; P. Fl.

P. II 16, 11 [4] μεχέρ.

παμενώθ v. φαμενώθ.

παῦν P. Fl. P. II 40b, 4 [15];

ib. 10; Par. 59, 13 [32]; Amh.

II 39 (= Gf. I 30), 20 [48];

Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh.

744, 15 [58].

παχών Tebt. 58, 60 [47] τῆς λ'

τοῦ π.; ib. 61; Gf. II 36, 22

[54].

ἐν τῷ τῷβι <μ(ηνί)> Rev.

Mél. p. 295 l. 9 [43].

φαμενώθ P. Fl. P. II 2, 3, 7 [11];

Par. 59, 16 [32]; Goodsp. 4,

15 [42]; — παμενώθ Par.

58, 19 [35].

φαρμοῦθ P. Fl. P. I 30, 1, 6

[1]; P. Fl. P. II 2, 3, 8 [11];

Par. 58, 20 [35]; Gf. II 38,

22 [55].

φαῶφι Par. 58, 18 [35]; Amh.

II 37, 14 [41]; Tebt. 59, 12

[52]; φαῶ(φι) Oxyrh. 743, 44

[57]; φαῶφ[ι] ιδ' P. Fl. P.

II 40a, 31 [16] (cert.).

χοῖαχ Rev. Mél. p. 295 l. 15 [43].

b) DIES FESTI.

τὰ Ἀρσινόεια P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. II 16, 7 [4].

c) NOMINA GEOGRAPHICA

(nomorum, urbium, vicorum).

Ἀλεξάνδρειαν P. Fl. P. III 53n,

7 [18]; Oxyrh. 743, 24 [57];

ἐν Ἀλεξανδρεῖαι Oxyrh.

744, 3 [58]; ib. 5.

Ἀρρετιζ . . (?) Leid. K, 4 [53].

]s Ἀρσινόην (oppidum?) Amh.

II 37, 4 [41].

Βερενίκη (oppidum) P. Fl. P.

II 40a, 22 [16].

ἐν Διοσπόλει Gf. II 36, 17 [54].

ἐν Ἐρμώνθει Rev. Mél. p. 295

l. 11 [43].

Ἡρακλέους πόλιν Par. 44, 2 [36].

Ἡρώων πόλεως P. Fl. P. II 40a,

20 [16].

Θερμούθιος (gen.) Goodsp. 3,

13 [21].

ἐκ Κερκεσῆως Tebt. 56, 2 [45].

τοῦ *Λητοπολίτου* (sc. *νομοῦ*)

Par. 48, 15 [40].

τὴν *Λίμνην* (regio Fajûm) P.

Fl. P. III 42 H 8 f, 8 [6].

ἐν *Μέμφει* P. Fl. P. I 30, 1, 4

[1]; Lond. 42, 10 [26]; Par.

49, 21 [29]; ib. 22.

εἰς *Νέκλη* Oxyrh. 742, 17 [56].

εἰς *Παθῦρε(ιν)* Rev. Mél. p. 296

l. 17 [43].

Ποιεῖ Par. 48, 4 [40]; *Ποεῖ*

ib. 18

πόλις v. ind. vocab.

Σαχμὶ τοῦ Λητοπολίτου Par.

48, 14 [40].

εἰς *Τακόνα* Oxyrh. 743, 29

[57].

τῷ *Τανίτη* (sc. *νομῶι*) P. Fl.

P. III 42 H 7, 6 [5].

Τεβτύνιν Tebt. 55, 3 [44]; ἐν

Τεπτόνει Tebt. 59, 1 [52];

ib. 13.

ἐν τῇ *Τριχομίαι* Par. 47, 24

[39].

d) NOMINA TEMPLORUM.

τοῦ *Ἀνουβιεῖου* Par. 45, 11 [37];

-οι Par. 47, 22 [39].

τῷ *Ἀγκληπείῳ* P. Fl. P. I 30,

1, 5 [1].

τὸ *Ἀφροδίσιον* P. Fl. P. III 42

H 7, 2 [5].

τῷ *Ἡρακλείῳ* Par. 46, 13

[38].

τοῦ *Ἡφαίστιου* Leid. K, 13

[53].

τὸ *Σαραπιεῖον* Lond. 42, 9 [26]

(τὸ ἐν *Μέμφει*); Par. 48, 10

[40]; ib. 13 ἐν τῷ *μεγάλῳ*

Σαραπιεῖον; — τὸ *Σαραπιήν*

Par. 32, 35 [28]; Par. 58, 16

[35]; Par. 47, 20 [39].

e) NOMINA DEORUM.

τοῦ *Ὀσοράπιος* Leid. K, 2 [53].

ὀμνύο τὸν *Σάραπιν* Par. 47, 3

[39]; *Σάραπ* . . . Leid. K,

19 [53]; *Σάραπιν* (inc.) Par.

49, 6 [29].

Σούχου Gf. II 14 d, 2 [22].

f) NOMINA GENTIUM

(subst. et adi.).

Αἰγύπτια γράμματα Lond. I 43,

2 [50].

Ἀραβας (nom. pl.) Par. 48, 2

[40].

τοὺς — *Ἐρμωνθίτας* Amh. II

39, 7 [48].

Θηβαῖον (adi.) Tebt. 58, 10 [47].

Ἰουδαῖον Gf. I 43, 5 [49].

Καβάτοκον (= *Καππαδοκ* -) Par.

32, 18 [28]; -ον ib. 21.

(*Ἀπολλωνίῳ*) τῷ *Λιβικῶι*

Oxyrh. 743, 37 [57].

g) NOMINA PERSONARUM.

Ἀ . . . *ἰνει* (dat.) P. Fl. P. II

40 a, 2 [15].

Ἀχουσίλαος Tebt. 58, 8 [47].

Ἄλιτι (dat., fem.) Oxyrh. 744,

1 [58]; ib. 16.

Ἀλκαῖος P. Fl. P. I 29, 1 [13].

Ἀλμένης Gf. II 36, 7 [54].

Ἄμακ . . . *ει* (dat.) P. Fl. P. II

40 a, 2 [15].

Ἀμμόνιος P. Fl. P. III 53 n, 1 [18].

τῶι Ἀνικήτῳ Tebt. 58, 57 [47].
Ἀντᾶς Oxyrh. 742, 1 [56].
Ἀντιπάτρῳ P. Fl. P. III 53q,
 1 [17].
Ἀπολλόδωρος P. Fl. P. III 42
 H 8e, 3 [7].
Ἀπολλωνάριν (= -ίῳ) Oxyrh.
 744, 2 [58].
Ἀπολλώνιος P. Fl. P. III 53n,
 1 [18]; Par. 32, 2 [28]; Lond.
 28, 1 [30]; Lond. 33b, 1
 [31]; Par. 59, 1 [32]; ib. 17;
 Par. 60, 1 [33]; Par. 43, 1
 [34]; ib. 6; ib. 8; Par. 44, 1
 [36]; ib. 6; Par. 45, 1 [37]
 (bis); ib. 10; Par. 46, 1 [38];
 ib. 6; ib. 17; Par. 47, 1 [39];
 Oxyrh. 743, 37 [57].
Ἀριστο . . . Alex. 3, 1 [23].
Ἀριστοτέλους P. Fl. P. III 42
 H 8f, 26 [6].
Ἀρμάεις Par. 59, 17 [32].
Ἀρσενόφιος (gen.) Gf. II 36,
 4 [54].
Ἀρσινόην (persona?) Amb. II
 37, 4 [41].
Ἀσκληπιάδης P. Fl. P. II 2, 3,
 2 [11]; ib. 7; ib. 9/11.
Ἀτίβει (dat.) P. Fl. P. II 40a,
 1 [16].
Ἀφροδίσια Gf. I 43, 3 [49];
 ib. 12.
Ἀφροδισιάτι (dat.) Oxyrh. 744,
 11 [58].
Ἀχιλλεῖ Goodsp. 3, 2 [21].
Ἀώγχει (dat.) Par. 32, 16 [28];
Ἀώνχειος (gen.) Par. 58, 17
 [35].
Ἄων? [. . .] P. Fl. P. II 40a,
 4 [16].
Βεμῆρων (?) Amb. II 39, 10 [48].
Βερενι [κ . . .] (?) P. Fl. P. II 40a,
 5 [16].
Βερενίκη Lond. 33b, 4 [31].
Βερούτι τῇ κυρία Oxyrh. 744,
 2 [58].

Γλαυκίαν Goodsp. 4, 8 [42].
Δακούτει (dat.) Par. 48, 2 [40];
 ib. 26.
Δαμάς Oxyrh. 743, 40 [57];
 gen. *Δαμάτος* ib. 23.
Διονύσιος Vat. A, 1 [27]; Par.
 49, 1 [29].
Διονυσόδωρον P. Fl. P. II 16,
 5 [4].
Διοσκουρίδης P. Fl. P. II 2, 3,
 1 [11]; ib. 9; P. Fl. P. II 2,
 4, 3 [12].
Δι [οτίμῳ] (?) P. Fl. P. III 53k,
 1 [20].
Διοφάνει P. Fl. P. II 2, 3, 1
 [11]; ib. 7; ib. 10 (suppl. cert.).
Δύνις P. Fl. P. I 29, 9 [13];
 -εως ib. 10.
Δωρόθεος P. Fl. P. II 40b, 1
 [15].
Ἐλενος Oxyrh. 743, 22 [57].
Ἐπαφρόδειτον Oxyrh. 743, 25
 [57].
Ἐριεύτι (dat.) P. Fl. P. II 40a,
 3 [16].
Ἐρμοκράτει Gf. I 43, 1 [49];
 ib. 13.
Ἐσθλάδας Rev. Mél. p. 295
 l. 1 [43].
Ἐσθλύτις Gf. II 36, 7 [54].
Ἐσπερον Par. 43, 2 [34].
Εὐδαιμονίς Vat. A, 4 [27].
Ζανε [. . .] (dat.) P. Fl. P. II
 40a, 5 [16].
Ἡφαιστίῳ Lond. 42, 1 [26];
 ib. 34; Vat. A, 1 [27]; ib. 25.
Θεόδωρος P. Fl. P. II 40b, 1
 [15]; -ω ib. 11. V. *Θεόδωρος*.
Θεύδωρον P. Fl. P. II 13, 19,
 11 [8].
Ἡαρίων Oxyrh. 744, 1 [58];
 ib. 16.
Ἰππαλος Par. 32, 27 [28]; Lond.
 33b, 2 [31]; Par. 58, 2 [35];
 ib. 23.
Ἰππωνι Par. 59, 6 [32].

- Ίσιδας* Lond. 42, 1 [26]; Vat. A, 4 [27]; ib. 11.
Καίσαρος (gen.) Oxyrh. 742, 16 [56]; Oxyrh. 743, 17 [57]; ib. 44; Oxyrh. 744, 15 [58].
Κλέων P. Fl. P. III 42 H 7, 11 [5]; P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1; P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; -ωνι P. Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
Κόνων Vat. A, 10 [27].
Κότταβος Par. 60, 8 [33].
Λυσίμαχος Par. 32, 1 [28].
Λύσιδος (gen.) Passal. 6 [25].
Λώνικος P. Fl. P. I 29, 3 [13].
Μ[. . .]ος Berol. (III) 1009, 2 [51].
Μ[. . .]ς Passal. 2 [25].
Μάγα (gen.) Tebt. 58, 3 [47].
Μάνρης P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Ν. Μαρρήους.
Μαρρήους (gen.) Tebt. 56, 1 [45]; -ῆτι (dat.) ib. 3. *Ν. Μάνρης.*
Μεγχεῖ (dat.) Tebt. 55, 1 [44]; ib. 12.
τῶι Μέλανι Tebt. 58, 40 [47].
Μενέδημον Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37].
Μένων Gf. I 43, 1 [49].
Μεσταςύτιμος (gen., masc.) Tebt. 58, 17 [47].
Μητροδόρα P. Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1.
Μοσχίῳ Passal. 1 [25]; ib. 18.
Μόσχος (?) Passal. 2 [25]; (?) *Μ[. . .]ος* Berol. 1009, 2 [51].
Μουσαῖος Tebt. 55, 1 [44].
Μυρουλλᾶς Par. 48, 1 [40].
Νεβχούμιος (gen.) Gf. II 36, 23 [54]; ib. 25.
Νεκτένιβι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 1 [16].
Νεχθηράτιος Amh. II 39, 10 [48].
Νίκων Tebt. 58, 54 [47]; Gf. II 38, 1 [55]; ib. 24 (bis).
Νιτητίος (gen., ut vid.) Amh. II 37, 2 [41].
Ὀνησίμωι Gf. II 38, 17 [55].
Παγάνει (dat.) Gf. II 36, 2 [54].
Παγκράτην P. Fl. P. III 53k, 7 [20].
Παθήμει (dat.) Gf. II 36, 3 [54].
Παίονι P. Fl. P. II 42b, 1 [9].
Πανεβχούμιος (gen.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 2.
Πάσιτι (?) (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πασίων Gf. II 38, 1 [55]; -ωνι ib. 23.
Πατήτος (gen.) Gf. II 36, 5 [54]; -τι (dat.) Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Πατούς Gf. II 36, 7 [54].
Παχράτη Amh. II 39, 3 [48]; ib. 22.
Παῶν (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 8 [43]; *Παῶτος* (gen.) Tebt. 58, 9 [47]; gen. ib. 18.
Πε[. . .] Alex. 3, 3 [23].
Πέλοπα (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 13 [43].
Πετ[. . .] P. Fl. P. II 40a, 3 [16].
Πετεαρενδώτον (gen.) Leid. K, 12 [53]; ib. 14.
Πετεαρσεμδεῖ (dat.) Gf. II 36, 1 [54]; ib. 3; ib. 4; ib. 23.
Πετενεφιῆς Tebt. 57, 1 [46].
Πετενήθι (dat.) Par. 44, 4 [36].
Πετεσοῦχος Tebt. 56, 1 [45].
Ν. Πετοσοῦχος.
Πετεσοράπιος Par. 60, 5 [33].
Πετεχῶντι (dat.) P. Fl. P. II 40a, 4 [16].
Πετήσιος (gen.) Par. 59, 7 [32]; Leid. K, 1 [53]; -σι . . (casus?) ib. 17.
Πετο[. . .] P. Fl. P. II 40a, 1 [15].

- Πετονοῦριν* (acc.) Passal. 12 [25].
- Πετοσίρις* Gf. II 36, 21 [54];
-σίριος (gen.) Par. 44, 3 [36]; -σειρίος Tebt. 56, 3 [45].
- Πετοσοῦχος* Gf. II 36, 1 [54];
-ον ib. 24. V. *Πετесоῦχος*.
- Πεῶνς* P. Fl. P. III 53n, 4 [18].
- Πόθον* (gen.) Oxyrh. 742, 2 [56].
- Πολυδεύκη* Par. 44, 5 [36];
-δέκη Par. 45, 6 [37].
- Πολυκράτης* P. Fl. P. II 11, 2, 1 [2]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; P. Fl. P. II 16, 11 [4]; Goodsp. 4, 1 [42].
- Πόρταις* (= -τις) Amh. II 39, 1 [48].
- Ποσειδώνιος* Tebt. 59, 1 [52];
-ίου ib. 14.
- Πρωτάρχου* Par. 49, 36 [29].
- Πτολεμαῖος* Goodsp. 3, 2 [21];
-ον ib. 15; — Glauciae filius, Macedo: -ωι Par. 32, 1 [28];
ib. 35; Par. 49, 1 [29]; ib. 37; Lond. 28, 7 [30]; Par. 59, 1 [32]; ib. 15; Par. 60, 2 [33]; ib. 13; Par. 43, 1 [34]; ib. 7; Par. 58, 1 [35];
-ος; -ωι Par. 44, 1 [36];
ib. 8; Par. 46, 1 [38]; ib. 24; Par. 47, 1 [39]; ib. 31.
- Πύρραι* Lond. 33b, 5 [31].
- Σαραπίων* Lond. 28, 2 [30];
Lond. 33b, 3 [31]; Par. 59, 8 [32]; -ων Par. 43, 1 [34];
-ωνι Par. 44, 4 [36].
- Σεμφόθαι* (gen.) Par. 44, 3 [36].
- Σεναθύριν* (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 14 [43].
- Σοκονάφειως* (gen.) Tebt. 59, 4 [52].
- Στάχυν* (acc.) Rev. Mél. p. 295 l. 14 [43].
- Στοτοήτις* Alex. 4, 12 [24].
- Σωσιφάνει* P. Fl. P. I 29, 1 [13]; P. Fl. P. III 53o, 1 [14].
- Ταύγχιος* (gen., fem.) Goodsp. 3, 12 [21].
- Τανήτος* (gen.) Goodsp. 3, 14 [21].
- Τετείμουθιος* (gen., fem.) Goodsp. 3, 13 [21].
- Τεῶτ[ι]* (dat.) P. Fl. P. II 40a, 2 [15].
- Τιμόξενος* Passal. 1 [25].
- Φαλον* . . ἦτι (dat.) Lond. I 43, 7 [50].
- Φαύστωι* Oxyrh. 742, 1 [56];
ib. 17.
- Φάρις* Gf. II 36, 8 [54].
- Φίβις* Gf. II 36, 8 [54].
- Φιλοξένωι* Goodsp. 4, 1 [42];
ib. 16.
- Φιλωνίδης* P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3];
P. Fl. P. II 16, 6 [4]; ib. 11; suppl. cert. P. Fl. P. III 42 H 7, 1 [5]; P. Fl. P. III p. 113 [5a].
- Φίλωνος* (gen.) Passal. 4 [25];
Φίλων P. Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
- Χαλβᾶς* Par. 48, 1 [40].
- [Χενοῦφιος]* (gen.) Leid. K, 2 [53].
- Χεντοσνέως* Par. 60, 10 [33].
- Ψεννήσιος* (gen.) Gf. II 36, 5 [54].
- Ψενοσίρις* Gf. II 36, 8 [54].
- Ψιπείως* (gen.) Tebt. 59, 5 [52].
- Ψρος* P. Fl. P. II 40a, 2 [16];
ib. 5; Lond. 42, 8 [26];
ib. 25; Gf. II 36, 5 [54];
ib. 21.

B. INDEX VOCABULORUM.

(ἀγαθός): comp. βελ[τι... P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6].

ἀγνοεῖς P. Fl. P. III 53n, 4

[18]; -εἶν P. Fl. P. III 53r,

6 [19]; -εἷς Alex. 3, 4 [23];

-οὔμ(εν) Gf. I 43, 6 [49].

ἡγώρκακα Par. 59, 6 [32]; ἄγω-

ράζει (= -εἶν) Par. 44, 4

[36]; [ἡγορακ]έναι (?) Gf. I

43, 4 [49]; ἀγοράσας ib. 11;

-άσαι Gf. II 36, 18 [54];

α[... ἀγο]ράσαι (simpl.?) Gf.

II 38, 4 [55]; -άσαι ib. 18;

ἡγορακέναι Oxyrh. 742, 12

[56].

(ἄγω): ἄξωμεν Oxyrh. 742, 7 [56].

ἄγωνας Amb. II 39, 8 [48].

(ἀγωνιῶ 'metuo'): -ιῶμεν P.

Fl. P. II 11, 1, 8 [3] (absol.);

-ιῶ Par. 49, 31 [29] (, μῆ);

-ιῶ Par. 44, 7 [36] (περὶ

σοῦ); μὴ ἀγωνιῶις Oxyrh. 744,

4 [58]; ἐρωτῶ σε, ἵνα μὴ

ἀγωνιάσῃς ib. 13.

τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295

l. 13 [43].

ἀδελφός P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]

(fere cert.); ib. 11; P. Fl. P.

III 53r, 2 [19]; Passal. 5

[25]; Lond. 42, 1 [26]; Vat.

A, 1 [27]; Par. 32, 27 [28];

Par. 49, 5 [29]; ib. 10; ib.

16; Lond. 28, 3 [30]; Par.

43, 1 [34]; Tebt. 55, 1 [44];

Par. 56, 5 [45]; Gf. I 43, 1

[49]; Berol. (III) 1009, 1 [51];

Leid. K, 3 [53]. — Non est

frater: Par. 32, 3 [28]; Par.

45, 1 [37]; Par. 48, 3 [40];

ut vid. etiam: Par. 46, 1 [38]

et ib. 6.

ἀδικηθῆμι Passal. 8 [25].

ἀήδειαν Par. 48, 8 [40].

ἀηδίζομαι 'aegre fero' Lond.

42, 14 [26] (ἐπὶ τῷ —); ib.

27 (abs.).

ἀθροῦν (neutr., 'totus') P. Fl.

P. II 11, 1, 7 [3].

(ἀθνῶ): ἀθύμει Amb. II 37, 7

[41]; ib. 10.

Αἰγύπτιος (adi.) v. Ind. nom.

Αἰγυπτιστί Goodsp. 3, 7 [21].

(αἰρῶ, αἰροῦμαι 'volo'): αἰρεῖται

Gf. II 36, 14 [54] (ep. Aeg.);

— αἰρούμεθα Goodsp. 4, 4

[42]; αἰρε[ῖσθ]ε Amb. II 39

(= Gf. I 30), 18 [48]; -εῖσθε

Gf. II 36, 18 [54].

αἰσχύνῃς Par. 47, 25 [39].

(αἰσχύνομαι): ἡσυχνται Par. 49,

25 [29]; αἰσχυνθεῖς ib. 28.

αἰτίαν P. Fl. P. III 53n, 7 [18]

(v. πρόσ c. acc.); -ία Par.

49, 27 [29].

ἀκούσαντες Par. 48, 4 [40];

ib. 12;]ε ἐκούμεν(?) Amb.

II 37, 8 [41]; ἀκούσας αὐτοῦ

Goodsp. 4, 10 [42]; ἡκού-

σαμεν Gf. II, 36, 15 [54].

ἀκριβῶς εἰδήεις Goodsp. 3, 9

[21]; [διασάφη]σον—ἀ. Par.

44, 7 [36]; -έστερον (adv.)

P. Fl. P. II 16, 13 [4].

ἀληθείαι Par. 46, 20 [38];

-θεαν Par. 47, 32 [39].

ἀλλά passim. — οὐ μὴν ἀλλά

v. μὴν.

ἄλλος passim. — τὰ δ' ἄλλα

χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [54].

— τἄλλα (contr.) P. Fl. P.

III 53o, 4 [14]; P. Fl. P. III

53n, 2 [18]; Alex. 3, 2 [23];

Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2

[27]; Goodsp. 4, 3 [42]; —

τὰ ἄλλα passim. — ἄλλοις

ἱκανῶ [P. Fl. P. III 53q, 7 [17].

ἄλνπος P. Fl. P. II 13, 19, 14 [8].

ἄλνπως P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

ἄμελῆσας Gf. II 38, 4 [55]; μῆ
ἄμελῆσης Oxyrh. 742, 14 [56].

(τὸ ἄμι nomen plantae): ἄμιος
(gen.) Tebt. 55, 5 [44].

ἡ ἄμπελος P. Fl. P. I 29, 4 [13]; ib. 15.

ἄμφοτέρας P. Fl. P. II 16, 2 [4].
ἄν passim. V. ἕως, ὀπηνικα,
ὄς, ὡς, ὥστε; v. etiam ἑάν
(= ἄν).

ἄν = ἑάν ut vid. Par. 32, 19 [28]. V. καῖν.

(ἀναβαίνω Memphide in Sarp-
peum): -βῆναι Par. 49, 32 [29]; -βῶ ib. 34; -βαίνει
Par. 47, 19 [39].

τῇ ἀναβάσει Oxyrh. 742, 6 [56].

ἀναγγέλλουσι P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; -ῆγγελλον P. Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6].

ἀναγνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [57].

ἀναγκά[P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].

ἀναγκάσι (= -σει) Gf. II 38, 17 [55].

ἀναγκαιός P. Fl. P. II 16, 2 [4]; εἴπερ μὴ ἀναγκαιότερόν
σε περισπᾶι Lond. 42, 31 [26]; εἴπερ μὴ καὶ σὲ ἀναγ-
καιότερόν τι περισπᾶι Vat.
A, 21 [27]; ἐν τοῖς ἀναγ-
καιοτάτοις καιροῖς Par. 46, 7 [38].

ἀναγωνιάτος ἴσθαι (= -θαι)
Tebt. 58, 51 [47].

τὴν ἀναθενδράδα P. Fl. P. I 29, 7 [13].

ἀνακύψαι — ἐν τῇ Τριχομῖαι
Par. 47, 23 [39].

ἀναλίσκειν Par. 49, 19 [29].

(ἀναντῶ) τοιοῦτους καιροὺς
ἀνηντληκυῖα Vat. A, 14 [27].

ἀναπλέων P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -πλεῖν Rev. Mél. p. 295

I. 8 [43]; -έοντες (s. cert.)
Amh. II 39 (= Gf. I 30), 13 [48]; -έων Berol. 1009, 2 [51].

ἀνα[χά]ρησιν τοῦ ποταμοῦ
(Nili) P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

ἀναψυχῆς ('requies') Lond. 42, 19 [26]; Vat. A, 15 [27].

ἀνδρίζεσθε P. Fl. P. II 40a, 13 [16].

ἀνεμπόδιοι Tebt. 57, 10 [46].

ἄνευ P. Fl. P. III 42 H 8f, 20 [6]; Par. 45, 4 [37].

ἀνήλομα (sic) Par. 59, 9 [32].

ἀνθομολογη(σομένωι) ὑπὲρ σοῦ
Oxyrh. 743, 34 [57]; μοι ἀν-
θωμολ(ογήσατο) πάντα ib. 40.

ἄνθρωπος passim.

ἀνόκως ποιῶ Oxyrh. 743, 39 [57].

ἀντικείμενον ἡμῖν Par. 45, 6 [37].

ἀντιλαμβανόμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [48].

ἄνω Oxyrh. 744, 8 [58].

ἄνωθεν 'iam dudum, anti-
quitas' Tebt. 59, 7 [52];
ib. 10.

ἀξιόλογος P. Fl. P. II 16, 7 [4].

(ἀξιῶ 'oro, postulo'): ἡξίου
P. Fl. P. III 53q, 10 [10];
-ώσαντος Par. 49, 12 [29];
-οῦν ib. 16; -ῶσι Leid. K,
15 [53].

ἄξιωμα (?) Leid. K, 15 [53].

ἄξιος P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8];
ib. 5.

ἀπανγγέλλειν P. Fl. P. II 2, 3, 5 [11]; -ηγγελκότος ὑπὲρ
τοῦ — Lond. 42, 26 [26].

(ἀπάγω?): ἀπηγα . . Alex. 3, 5 [23].

ἀπαλλάσσω 'vitam ago' P. Fl.
P. II 2, 3, 1 [11].

ἀπανταῖ 'obtingit' Lond. 42, 3 [26]; Vat. A, 2 [27]; -τὰ Par. 44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37].

(ἀπας): εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [45].

(ἀπειμι 'absum'): ἀπόντος Par. 45, 2 [37].

ἀπελθόντος P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; -ελήλυθα Par. 32, 7 [28]; -ελθεῖν Amh. II 37, 3 [41].

ἀπέχω (τι παρά τινος) 'accepi' (de pecunia) Par. 32, 20 [28]; -ει δραχμᾶς Par. 58, 6 [35].

ἀπό: ἄ. τοῦτον τὸ — ἤμουν — ὑπελιπόμην P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; ἄ) πρὸς τὴν ἀπὸ σοῦ P. Fl. P. III 53r, 7 [19]; ἄφ' ὧν ἀπελήλυθα Par. 32, 6 [28]; ἔχει — ἄ. ποίου χρόνον Par. 60, 6 [33]; πρὸς-ἀξιν (= -ειν) ἄ. παντός εἶδους πυροῦ Tebt. 58, 20 [47]; — ἄφ' οὗ 'ex quo' (de temp.) P. Fl. P. II 40a, 26 [16]; Par. 32, 6 [28]; Par. 49, 8 [29].

ἀποβήσεται — ἡμῖν P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6]; ἀπέβη ib. 12. ἀπέγνωκ[P. Fl. P. II 11, 2, 6 [2].

(ἀπογράφομαι 'profiteor rem vectigalem me possidere'): ἀπογέγραμμαι τὸ οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].

ἀποδείξομέν σε Alex. 4, 6 [24].

ἀποδημεῖν P. Fl. P. II 42b, 5 [9]; -ήσας Par. 46, 8 [38].

ἀποδοῦναι P. Fl. P. III 42 H 7, 6 [5]; -δῶ Par. 32, 17 [28]; ἀπόδος Par. 58, 7 [35]; -δου . . . ib. 13; -διδούς Tebt. 57, 10 [46]; -δεδικότος Gf. I 43, 7 [49]; — τὴν ἐπιστολήν (additur aut mente

suppletur): -δεδωκώς P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -διδούς Passal. 2 [25]; -εδόθη τὰδ' (= ἡ ἐπιστολή) ib. 14; -δος Rev. Mél. p. 295 l. 16 [43]; Oxyrh. 744, 16 [58]; suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 4 [12]; suppl. Amh. II 39 (= Gf. I 30), 12 [48].

ἀποθανεῖν Par. 47, 11 [39].

ἀποκαταστήναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43] τὰ πράγματ'.

(ἀπολαμβάνω 'recludo'): -ελημμένων Lond. 42, 13 [26]; -ελημμένοι Vat. A, 10 [27].

ἀπ-όλεσεν (sic) Oxyrh. 743, 23 [57].

ἀπολογίζεται P. Fl. P. III 53n, 7 [18] (ὑπὲρ τῆς αἰτίας).

(ἀπολύω): 1. 'libero', τινός 're, quam aliquis faciendam suscepit'; -λυθῶ P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3] τῆς — σχολῆς; ἀπ[ολύων (s. cert.) Tebt. 57, 8 [46]; -λύσαι Tebt. 58, 47 [47]. — med. et pass. 'exeo, discedo': ἀπολελύσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς Lond. 42, 26 [26]. — 2. 'dimitto': -έλυσα Par. 49, 19 [29].

(ἀποπίπτω 'spe deicio' ut vid.): -πεπτώκαμεν Par. 47, 27 [39].

ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43].

(ἀποστέλλω): 1. 'mitto' ἀπ[ό-στει]λον P. Fl. P. II 42b, 1 [9]; ἀποσ(ταλέντος) (?) P. Fl. P. II 2, 3, 11 [11]; -στεῖλας P. Fl. P. II 40b, 5 [15]; -έσταλται P. Fl. P. III 53n, 6 [18]; -στεῖλον P. Fl. P. III 53k, 2 [20]; -στεῖλαι Par. 32, 20 [28] ('mitto' ut vid.); -στεῖλον ib. 22 ('mitto' ut vid.); -σταλῇ ib. 26; -στεῖλον

Par. 49, 29 [29]; -στεῖλαι Par. 43, 3 [34]; -στῖλον Par. 44, 4 [36]; -εστάλακαμεν Goodsp. 4, 7 [42]; -σελῶ Oxyrh. 744, 8 [58]. 2. 'rescribo': ut vid. -σεῖλαι P. Fl. P. III 53q, 6 [17]; ut vid. -εσταλκότης Lond. 42, 24 [26]; -στῖλόν μοι Par. 60, 4 [33]; -σεῖλον Oxyrh. 742, 3 [56]. 3. dubia signif.: -σελῶ P. Fl. P. II 16, 1 [4]; P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; -έσταλκα P. Fl. P. III 42 G 9, 3 [10]; -σεῖλαι Amh. II 37, 15 [41]. 4. dubia vox:]εισαποσταλ[P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
 ἀ]πεσχίσθη ἀπὸ τοῦ P. Fl. P. III 53r, 7 [19].
 ἀπενεργεῖν Par. 49, 24 [29] σήσαμον — εἰς τὴν πόλιν.
 ἄρα: εἰ δ' ἄρα P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8].
 ἀραβῶνα (acc.) Par. 58, 14 [35].
 ἀργυρίον Par. 59, 3 [32]; Tebt. 58, 33 [47].
 ἀριθμόν P. Fl. P. II 16, 13 [4]; παράδος — ἀριθμῶν αὐτὰς Oxyrh. 742, 8 [56].
 ἀρούρας (acc. pl.) Tebt. 56, 13 [45] γῆς.
 ἀραβῶν v. ἀραβών.
 ἀρωστοῦντα P. Fl. P. I 30, 1, 4 [1]; -εῖ Par. 49, 31 [29].
 ἄρσενον (neutr.) (s. barb.) Oxyrh. 744, 9 [58].
 (ἀρτάβη): -ας P. Fl. P. I 29, 10 [13]; ἀρταβῶ(ν) Gf. II 38, 19 [55]; — compendio scriptum: Par. 59, 6 [32]; ib. 7; Tebt. 55, 5 [44]; ib. 7; ib. 8; Tebt. 57, 5 [46]; Gf. II 38, 20 [55].
 ἀρχενταφ]ιστοῦ Leid. K, 2 [53].

ἀσπάζεσθαι Vat. A, 19 [27]; ἀσπασώμεθα Par. 32, 32 [28]; ἀσπάσεσθαι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14 [48]; — [ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως Berol. 1009, 3 [51] (f. cert.).
 ἀσυντάκτως κατέπλευσε Par. 32, 28 [28].
 ἀσφαλῶς Oxyrh. 742, 5 [56]; ib. 10.
 ἀσχοληθεῖς Par. 49, 25 [29].
 ἀύλημ Par. 49, 17 [29].
 αὐρίον Par. 47, 20 [39].
 αὐτός passim. — αὐτόν, ubi αὐτό exspectatur, Vat. A, 13 [27]. αὐτὰ ταῦτα Oxyrh. 743, 38 [57]. ταυτό P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8].
 αὐτοὺς δεδῶκαμεν Par. 47, 26 [39] (= ἡμᾶς αὐτούς). V. ἑαυτοῦ.
 (ἀφίημι): -εθῆναι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; ἄφες αὐτόν χαίρειν Amh. II 37, 10 [41]; 'permitto': ἀφίναί Par. 47, 15 [39]; ἄφες 'permitte, ut vivat' (de infante; opp. ἔκβαλε) Oxyrh. 744, 10 [58].
 (ἀφίστημι): ἀπέστηκα (sic) δραχμὰς κτλ. 'solutum accepi' ut vid. Par. 59, 2 [32]; ἀφεστα[P. Fl. P. III 42 H 8f, 27 [6].
 βαδίσαι εἰς Τακόνα Oxyrh. 743, 29 [57].
 (βάλλω simpl.?):] . . . βεβλη- κέναι P. Fl. P. III 42 H 8f, 9 [6].
 βανανσίαν Par. 49, 3 [29].
 βαπτίζώμεθα Par. 47, 13 [39].
 βαρέως ἔχουσα Lond. 42, 29 [26].
 βασιλεύς passim.
 βασιλικῶν γραμματεῖ) Tebt. 58, 2 [47].

βασιλίσσαν Leid. K, 11 [53]
(suppl. cert.).

πρὸς βίαν (= βίαι) ἔχεται P.
Fl. P. III 53n, 8 [18].

βίος P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8].

βλέπω Par. 44, 6 [36].

βοηθόν Oxyrh. 743, 20 [57].

βεβουλεύμεθα ἐκσπάσαι Tebt.
58, 28 [47].

βούλομαι P. Fl. P. III 53n, 3
[18]; Vat. A. 3 [27]; Par.

44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37];

Par. 46, 4 [38]; — βούλημι

Par. 46, 22 [38]; — ἡβου-

λόμην P. Fl. P. III 53q, 5

[17]; Vat. A. 9 [27]; ἡβού-

[λου] P. Fl. P. III 42 G 9, 5

[10]; ἡβουλόμεθα Goodsp. 4,

6 [42]; βολάμενοι (aor., ut

vid.) Par. 48, 10 [40].

τὴν βούν Par. 58, 4 [35].

γάρ passim. — καὶ γάρ Passal.
9 [25]; Oxyrh. 743, 21 [57].

γέ: αὐτήν γε [ε τή]ν ἀνα[χώ]-

ρησιν P. Fl. P. II 13, 19, 9

[8]; τ[οῦτό]ν γε τὸν χρόνον

ib. 11; νῦν γε Lond. 42, 18

[26]; Vat. A. 14 [27]; Lond.

I 43, 5 [50]. — μὴ ὅτι γε

v. μὴ.

γεωμέτρον P. Fl. P. II 11, 2, 3

[2]; Tebt. 58, 10 [47].

γ[εωρ]γός Tebt. 56, 1 [45].

γῆν P. Fl. P. III 42 H 8f, 14

[6]; -ῆς Tebt. 56, 13 [45].

γῆρας Lond. I 43, 9 [50].

γίνομαι (sic constanter) passim.

— Aor. occurrit locis hisce:

ἐγένετο P. Fl. P. II 40a, 25

[16]; γένοιτο P. Fl. P. III 42

H 8f, 16 [6]; γενέσθαι P.

Fl. P. III 42 H 7, 3 [5]; P.

Fl. P. II 13, 19, 14 [8];

Oxyrh. 743, 20 [57]; —

γενηθῆμι P. Fl. P. II 13, 19,

13 [8]. — Perf. καλῶς—γέ-

γονεν Oxyrh. 743, 41 [57];

γεγονεν . . . Leid. K, 7 [53];

[τὰ γεγενημέ]να (?) P. Fl. P.

III 42 H 8f, 7 [6]. — ἔγεγον

Par. 48, 14 [40] forma bar-

bara a γίνομαι? — τοῦ γινο-

μένου σοι γλεύκους P. Fl. P.

II 40b, 7 [15]. — γίνεται

et γίνονται in rationibus de

summa universa (compendio

exaratur) Par. 59, 5 [32];

ib. 11; ib. 14; ib. 18; Par.

58, 22 [35]. — γίνεται c.

inf. 'accidit, contingit' ἐν-

τραπήναι Par. 49, 29 [9].

(γινώσκω 'scio', sic constanter):

γινώσκε P. Fl. P. II 11, 2, 2

[2]; P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3];

P. Fl. P. I 29, 13 [13]; P.

Fl. P. II 40b, 2 [15]; Par.

49, 33 [29]; Par. 44, 2 [36];

Par. 47, 14 [39]; Oxyrh.

744, 3 [58]; γέιν[ω]σε —

περὶ τοῦ — Tebt. 56, 5

[45]; γινώσκετε Par. 32, 5

[28]; γεινώσκειν Oxyrh. 743,

27 [57].

τοῦ γλεύκους ('mustum') P. Fl.

P. I 40b, 8 [15].

τῷ γναφεῖ Par. 59, 10 [32].

γνώμη v. κατά.

γνώσιν τὴν παρὰ τῶν χρημα-

τιστῶν P. Fl. P. III 42 H 7,

8 [5]; γνώσιν P. Fl. P. II 16,

3 [4].

γραμματα P. Fl. P. II 11, 2, 6

[2]; διὰ γ—ων Amh. II 39

(= Gf. I 30), 15 [48]; Ἀλγίπ-

τια γ. Lond. I 43, 3 [50];

[διὰ γραμμάτων (?) ἐκρ]ῖνα

ποιῆσαι Berol. 1009, 4 [51].

γραμματεῖς Par. 49, 14 [29];

βα[σιλικῶν] γραμματεῖ Tebt.

58, 2 [47].

γραφικῶν Gf. II 38, 7 [55]
καλάμων.

γράφω passim. — γράφωμαι
σε (= γράφω σοι) Gf. II 38,
14 [55]. — Perf. occurrit
his locis: γέγραφα P. Fl. P.
II 11, 1, 2 [3]; Par. 46, 16
[38]; γέγραφε Par. 43, 4
[34]; γέγραπται Tebt. 58, 38
[47].

γυνή passim.

δάνειον P. Fl. P. II 11, 1, 6 [3].

δέ passim. — καί—δέ v. καί.

δεδί P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5];
Vat. A, 15 [27]; Oxyrh. 743,
18 [57]; εἰν δεῖ Tebt. 58,
56 [47]; δεῖν P. Fl. P. I 29,
16 [13]; Par. 46, 15 [38].

δεδιδανται (= δεδειλανται) Tebt.
58, 27 [47].

δέκα (vox integra perscr.) Gf.
II 38, 6 [55].

δεκάπεντε (vox integra perscr.)
Gf. II 38, 8 [55]; Oxyrh. 742,
14 [56].

τὰ δέοντα 'res ad vitam ne-
cessariae' ut vid. P. Fl. P.
II 11, 1, 6 [3].

δέσμας (sc. καλάμων) Oxyrh.
742, 4 [56]; -ην ib. 13.

δευτερεύοντα Passal. 13 [25].

δεύτερον Tebt. 56, 10 [45].

(δέχομαι): μετὰ τὸ δέξαι (?)
Goodsp. 3, 1 [21].

διά 1. c. gen. διασαφῆσαι δ.
τοῦ ἐπιστολίου Par. 45, 3
[37]; δ. γραμμάτων—σημη-
ναι Amh. II 39 (= Gf. I 30),
15 [48]; [δ. γραμμάτων (?)
ἐκφ]ινα ποιῆσαι (s. cert.)
Berol. 1009, 4 [51]; οἱ διά
τοῦ νομοῦ καιρογραμματεῖς
Tebt. 58, 42 [47]; διά τέλους
P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8];
διά παντός 'semper' Lond.

42, 6 [26]; Amh. II 39, 5
[48]; suppl. (?) Gf. II 38, 2
[55]. 2. c. acc. passim (e.
g.: Lond. 42, 17 [26]; Par.
32, 10 [28]; Par. 49, 6 [29];
ib. 23; cett.); — δι' ἡμᾶς
(= ἡμῶν ἔνεκα) P. Fl. P. II
2, 4, 7 [12]; καὶ διὰ ταύτην
καὶ δι' ἡμᾶς (= καὶ ταύτης
ἔνεκα καὶ ἡμῶν ἔνεκα) Lond.
42, 29 sq. [26].

διέγνωκα Tebt. 55, 2 [44].

διαδοχή P. Fl. P. II 40a, 15
[16].

διακεκυβερνηνῖα Lond. 42, 16
[26].

διακριθῆναι Par. 46, 15 [38]
αὐτῶι.

διάλιθος P. Fl. P. II 16, 7 [4].

διαλογήν Alex. 4, 13 [24].

διᾶλογον ('actio') Tebt. 58, 23
[47]; -ον ib. 31; -ος ib. 59.

διανδραγαθήσαντα Rev. Mél.
p. 295 l. 3 [43].

(διάνοια): ἔχε τῇ δια[νοί]αι
P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8].

διαπονοῦμαι Oxyrh. 743, 22
[57].

διασαφῆσαι Goodsp. 3, 5 [21];
Par. 45, 3 [37]; -εσαφεις
Lond. 42, 8 [26]; Vat. A, 6
[27]; [διασαφ]ῆσον (f. cert.)
— τὰ περὶ κτλ. Par. 44, 6
[36].

διαστολᾶς δεδῶκειν 'praecepi'
Oxyrh. 743, 28 [57].

διασεσῶσθαι Vat. A, 6 [27];
-σεσωνῖα ib. 12; -σωθῆι
ib. 18.

διατελῶ c. pte. Lond. 42, 4
[26]; suppl. P. Fl. P. II 2, 3,
2 [11].

διδάξεις — τὰ παιδάγια Lond.
I 43, 6 [50].

ταῖς διδύμαις Par. 32, 2 [28];
ib. 36.

(*δίδωμι*): 1. Formae: praes. *διδόναι* Par. 49, 18 [29]; — fut. *δώσοντας* Tebt. 57, 4 [46]; — aor. act. *ἔδωκεν* Leid. K, 9 [53]; *δός* Par. 58, 12 [35]; Oxyrh. 742, 11 [56]; *δοῦς* Tebt. 58, 13 [47]; *δοῦναι* P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; Par. 32, 14 [28]; Par. 49, 23 [29]; aor. pass. *ἔδόθησαν* P. Fl. P. II 16, 4 [4]; — perf. *δέδωκα* Lond. 28, 6 [30]; Oxyrh. 743, 32 [57]; — *-κας* Par. 44, 4 [36]; — *-κεν* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; — *-καμεν* Par. 47, 26 [39]; — *-καν* Tebt. 58, 39 [47]; — *-κώς* Oxyrh. 743, 26 [57]; — plsq. *δεδώκειν* (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [57]. — 2. Signif.: *αὐτοῦς δεδώκαμεν* Par. 47, 26 [39]; 'permitto' *δός αὐτῇ, ἔγρα* Par. 58, 12 [35]; 'fero' *τὸ ἔλαιον δέδωκεν χοῦς ε'* P. Fl. P. I 29, 8 [13]; — *δός ἐργασίαν* 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56]; *δίδωμι τὴν ἐπιτροπὴν* v. *ἐπιτροπή*; *δίδωμι διαστολὰς* v. *διαστολή*. *διεντυχεῖν* Gf. II 38, 3 [55]. *διὸ καὶ* Par. 46, 14 [38]. *διοικεῖν* P. Fl. P. II 16, 14 [4]; — *-οικηται* ib. 8. *τῷ διοικητῇ* Tebt. 58, 46 [47]. *διορθωθῇ* P. Fl. P. III 53 k, 4 [20]. *δοκεῖτε* [P. Fl. P. III 42 H 8 b, 3 [7]; *δοκοῦσα* Lond. 42, 18 [26]; *ἔδοξε* [μο]μ (cert.) Goodsp. 3, 4 [21]; *δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀβλῇ εἶναι* Par. 49, 16 [29]. *ὁ θραπέ[τ]ης* Par. 47, 15 [39]; *θραπέδην* Par. 45, 6 [37]. *δραχμή* (compend.) passim.

(*δύναμι*): *δυνάμι* [P. Fl. P. III 53 q, 12 [17]; *δύνασθαι* Par. 32, 14 [28]; *δεδύνησμαι* Par. 45, 3 [37]; *δυνάμεθα* Par. 47, 10 [39]; *δύνωνται* Tebt. 57, 11 [46]; *δύνημι* (coni.) Oxyrh. 742, 10 [56]; *ἡδυνάσθην* Oxyrh. 743, 36 [57]; *δύναμαι* Oxyrh. 744, 12 [58]. *δυνατός* P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *μετὰ δυνατῶν* (probabilis quam *δυνάμεων*) Rev. Mél. p. 295 l. 9 [43]. *δύο* (vox integra perscr.) Par. 47, 21 [39]; Gf. I 43, 12 [49] (bis); *δύω* Gf. II 38, 13 [55] (ep. barb.). *δῶμος* v. *τόμος*. *δ[ω]ρα (?)* P. Fl. P. II 16, 7 [4]. *ἐάν* 1. conjunctio. a) c. coni. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5]; P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8]; P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10] *ἐάν*; Par. 49, 12 [29]; ib. 34; Par. 58, 11 [35] *ἥάν*; Gf. II 36, 17 [54]; Oxyrh. 742, 10 [56]; Oxyrh. 744, 8 [58]; *ἐάν εὐθὺς* ('ubi primum') — *λάβωμεν* Oxyrh. 744, 7 [58]; — *κἂν* (= καὶ *ἐάν*) Par. 47, 11 [39]. — b) c. ind. *ἐάν δεῖ* Tebt. 58, 55 [47]; *ἐάν — εἰσπορεύονται* Oxyrh. 744, 4 [58]; *ἐάν ἦν* ib. 9; ib. 10. — V. *ἂν*. 2. = *ἂν*: *ἐν οἷς ἐάν* Tebt. 59, 8 [52]; *περὶ ὧν ἐάν* (= *ἂν* ut vid.) Gf. II 36, 14 [54]. (*ἐαυτοῦ cett.*): 1. *συνθήμενοι* πρὸς *ἐαυτοῦς* (sic) [= *ἑμᾶς αὐτοῦς*] *ὁμωμόκεμεν* sic)

Par. 46, 13 [38]; ἦν ἔχομεν
 πρὸς ἑαυτοὺς [= ἡμᾶς αὐτοὺς]
 φιλίαν Oxyrh. 743, 21 [57];
 2. ἐπιμελούμενοι δὲ καὶ ἑαυ-
 τῶν [= ὑμῶν αὐτῶν] Amh.
 Π 39 (= Gf. I 30), 19 [48];
 ἑαυτῶν [= ὑμῶν αὐτῶν] ἐπι-
 μελούμενοι Gf. II 36, 19 [54].
 — V. αὐτοῦ.
 ἐγδέχομαι v. ἐκδέχομαι.
 (ἐγκαταλείπω): ἐγκατελελοίπει
 με Par. 46, 8 [38].
 (ἐγκόπτω): ἡμῖν ἐγκόπτεις καλὰ
 Alex. 4, 1 [24].
 τῇ ἐγγύσει P. Fl. P. II 40b, 7
 [15].
 ἐγὼ passim.
 τῇ ἐ. ητρία (dat. sg. fem.) Par.
 59, 10 [32].
 εἰ passim. V. ἡ.
 εἶδους (gen.) πυροῦ Tebt. 58,
 21 [47].
 ἡ εἰκοστῇ (vectigal) P. Fl. P.
 II 11, 2, 4 [2].
 εἰκοστοῦ P. Fl. P. II 16, 9 [4];
 ib. 12. V. πρώτου καὶ εἰ-
 κοστοῦ.
 εἰμάτιον Par. 59, 4 [32].
 εἰμί passim. εἶε (= εἶη) Par.
 44, 2 [36]. ἔση Tebt. 56,
 16 [45]. — ἔστιν (= ἔξεστιν)
 P. Fl. P. II 16, 6 [4]; οὐκ
 ἔστι ἀνακύνσαι με Par. 47,
 23 [39]. — ἔσται (= ἔξεσται):
 P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8]
 ([ἔστα]μ τυχεῖν f. cert.); ib.
 10. — εἰμί — πρὸς τῶν ἀπο-
 δημεῖν P. Fl. P. II 42b, 5
 [9]; εἰμί περὶ τινα Passal. 11
 [25].
 εἶπερ οὖν Par. 49, 26 [29];
 εἶπερ μὴ Lond. 42, 30 [26];
 εἶπερ μὴ καὶ Vat. A, 20
 [27].
 (εἶπον non occurrit); εἶπα (ante
 voc.) Par. 49, 15 [29]; εἶπας

(ptc.) ib. 20; — ἱπῖν (in
 pausa) Par. 45, 7 [37].
 εἶρηκας Oxyrh. 744, 11 [58];
 εἶρηκης (= -ες?) Par. 32, 16
 [28].
 (εἶς): ἐν Goodsp. 3, 11 [21];
 ib. 13.
 εἰς passim; locos, quibus cum
 verbis motus coniungitur,
 non enotavi; nunquam ἐς.
 εἰς γεωμέτρον πορενόμενον
 P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2];
 εἰς — τὰ Πρωτάρχον κατα-
 λύσω Par. 49, 35 [29]; κατ-
 αντήσαντος εἰς τὴν πόλιν
 Tebt. 59, 4 [52]; εἰς πᾶν τι
 ἐληλυθὺς Lond. 42, 16 [26];
 εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθόςτος
 Vat. A, 12 [27]; εἰς πᾶν τό-
 σοι χρησίμων ἐμαυτὸν ἐπι-
 διδόναι Par. 49, 8 [29]; εἰς
 μεῖζω φόβον P. Fl. P. III 42
 H 8f, 15 [6] (verbum non
 servatur); ἐνβεβλοφέναι εἰς
 τὴν — περίστασιν Lond. 42,
 21 [26]; — εἰς τὰ δέοντα
 ὑπελιπόμην P. Fl. P. II 11,
 1, 6 [3]; εἰς τὸ δάνειον κατ-
 έβαλον ib.; ἐξέκειτο — εἰς
 [. .]ρα P. Fl. P. II 16, 4 [4];
 ἡζημίοντα εἰς χαλκοῦ τ(ά-
 λαντα) ιε' Par. 47, 18 [39];
 ἔχειν σε εἰς τὴν διαλογὴν
 Alex. 4, 13 [24]; ζητήσας —
 εἰς τὴν τροφὴν — γῆς ἀρού-
 ρας Tebt. 56, 12 [45]; —
 εἰς τὸν ἀπαντα χρόνον Tebt.
 56, 16 [45]; εἰς τὸ λοιπὸν
 P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10];
 ἔξεις ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας
 Lond. I 43, 9 [50]; παρα-
 γενομένον — εἰς τὴν ἡμέραν
 Par. 43, 5 [34]; ἕως τοῦ νῦν
 εἰς [μεχε]ρ γ' P. Fl. P. II
 16, 11 [4]; — dubia signif.:
 Leid. K, 31 [53].

εἰσάγειν 'nubere' Par. 43, 2 [34].

]εἰσαποσταλ[(?) P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].

εἰσιέναι P. Fl. P. II 16, 6 [4].

(εἰσέρχομαι): πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰσέλθω Par. 49, 35 [29]; -ῆλθεν Leid. K, 12 [53].

εἰσκομίσαι P. Fl. P. II 42b, 4 [9] τὸν χόρτον.

εἰσόδιον P. Fl. P. II 16, 4 [4].

εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [58].

ἐκ (ἐξ) P. Fl. P. II 40a, 19 [16]; Goodsp. 3, 12 [21]; Tebt. 56, 2 [45]; ἀπολελυθῆναι ἐκ τῆς κατοχῆς Lond. 42, 27 [26]; διασῶζω ἐκ (ἐγ) Vat. A, 7 [27]; ib. 18; δ. ἐκ παντὸς τρόπου ib. 13; ἐκ — καιροῦ διακεκυβεργηκία Lond. 42, 14 [26]; ἔξομεν ἐξ αὐτῶν τὴν τροφήν Tebt. 56, 14 [45]; ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστήν P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινόειων P. Fl. P. II 16, 13 [4]; — οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' Tebt. 59, 5 [52]; οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [48]; — ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra' Gf. II 36, 12 [54].

ἑκαστος passim; ἑκαστα (= πάντα) Berol. 1009, 5 [51].

ἐκβαλε (infantem) Oxyrh. 744, 10 [58].

(ἐκδέχομαι 'comperio'): ἐγδέδεται Alex. 4, 11 [24].

ἐκεῖ (?) P. Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6].

ἐκείνος P. Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; ib. 17 (?); τὴν ἡμέραν ἐκείνην Par. 49, 25 [29].

(ἐκκείμαι): ἐξέκειτο — εἰς [...] ὅρα P. Fl. P. II 16, 4 [4].

ἐκπέμψας Tebt. 55, 6 [44].

ἐκπληρῶσαι Tebt. 57, 13 [46] τὰς σειταγωγίας.

ἐκσπάσαι τὸ ἐπιδεδομένον ὑπόμνημα Tebt. 58, 29 [47].

(ἐκτίθημι 'ostendo'): ἐκτέθεικα Par. 49, 4 [29]. V. ἔκκειμαι.

ἐκφόριον 'vectigal, reditus' (g. pl.) Oxyrh. 743, 29 [57].

ἔλαιον P. Fl. P. I 29, 7 [13]; -ον Par. 43, 4 [34].

ἐλευθερ[Par. 49, 3 [29].

ἐλευθερίαν Par. 49, 7 [29].

ἡ ἐλεφαντηγός P. Fl. P. II 40a, 22 [16]; ib. 26.

ἐμαντοῦ Par. 49, 2 [29]; -ὸν ἐπιδιδόναι ib. 9; -ήν Lond. 42, 15 [26]; -ῆι Lond. I 43, 4 [50].

(ἐμβάλλω): ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [39].

(ἐμβλέπω): ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν — περιστασιν Lond. 42, 21 [26].

ἐμπροσθεν P. Fl. P. I 30, 1, 2 [1] (scr. ἐνπρ-).

ἐν passim. ἵνα εἰδῶμεν, ἐν οἷς εἰ P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Alex. 4, 2 [24]; ἐν οἷς εἰσιν 'in quorum numero sunt' Tebt. 58, 41 [47]; οἱ ἐν προχειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48]; — ἐν = διὰ c. acc.: ἐν τῶι δέ με περι-

σπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθηεν συντχεῖν Oxyrh. 743, 35 [57].

(ἐναντίος): ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra' Gf. II 36, 13 [54].

(ἐνδείκτης): ἐνδείκτην Par. 45, 4 [37]; ib. 7.

ἐνεδήμει P. Fl. P. III 53q, 8 [17].

ἐνεκα τοῦ — Lond. 42, 14 [26].

ἐνεκεν (ante voc.) P. Fl. P. II 2, 3, 3 [11].

(ἐνεχυράζω): ἠνεχυρασμένους
Tebt. 57, 3 [46]; τά τε ἠνε-
χυρασμένα ib. 9.

(ἐνδυμοῦμαι τινος): ἐντεδυμη-
σθαι τοῦ παραγενέσθαι Lond.
42, 20 [26].

ἐν[οίκιο]ν (?) P. Fl. P. II 11,
2, 4 [2].

(ἐνοικῶ (?)): τοῖς ἐνοικῶ = ἐνοι-
κο(ῦσι)? Lond. 33b, 6 [31].

ἐνοχλῆται P. Fl. P. II 16, 10
[4]; ἠνώχλησαι Amh. II 37,
9 [41].

ἐνπροσθεν v. ἔμπροσθεν.

ἐνταῦθα Passal. 11 [25].

ἐντείνεσθε P. Fl. P. II 40a, 28
[16] περὶ ὑμῶν.

(ἐντέλλομαι): ἐντείλασθαι (= -σθε) Par. 32, 9 [28]; ἐντε-
τάμεθα Amh. II 39 (= Gf.
I 30), 13 [48].

(ἐντευξίς 'libellus supplex'):
ἐπίδομεν ἐντευξίν Par. 48,
22 [40].

(ἐντρέπομαι = αἰσχύνομαι): ἐν-
τραπῆναι Par. 49, 30 [29];
ἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι
Par. 47, 4 [39].

(ἐντυγχάνω τινι 'libellum of-
fero'): ἐνέτυχέν μοι P. Fl. P.
III 53q, 9 [17]; ἐν<ε>-
τευχαν Tebt. 58, 43 [47].

ἐνίπνια Par. 44, 5 [36]; Par.
47, 30 [39].

ἐξοδεύειν Tebt. 55, 3 [44].

ἐξω (?) P. Fl. P. II 16, 8 [4].

(ἐπαγγέλλομαι 'offero'): -μένον
P. Fl. P. I 29, 12 [13];
-ηγγέμεθα (pro -μεθα)
Tebt. 58, 32 [47].

ἐπεκολουθήσει (fut.) P. Fl. P.
II 40b, 6 [15].

ἐπανάγοντα Vat. A, 15 [27]
σενῶς.

ἐπ[α]ρ[ε]κῶ (non satis certum)
Par. 46, 5 [38] μετρίως.

ἐπεί caus. Lond. 42, 28 [26];
Rev. Mél. p. 295 l. 2 [43];
Tebt. 55, 2 [44]; Tebt. 58,
21 [47]; ἐπεί οὖν Amh. II
39, 9 [48].

ἐπενχαρίστον Vat. A, 8 [27]
τοῖς θεοῖς.

ἐπί 1. c. gen. 'coram' ἐπ'
ἄλλον μὲν μηθενὸς -- δια-
κριθῆναι, ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ
Par. 46, 15 sq. [38]; μὴ --
ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμαστώ-
μεν 'in actione' Tebt. 58,
31 [47]; 'in' ἐ[πὶ τ]ῶν τό-
πων ἵνα (f. cert.) Par. 47,
16 [39]; ἐπὶ τοῦ Ἡφαιστείου
Leid. K, 13 [53]; -- ἐπὶ τοῦ
παρόντος 'nunc' P. Fl. P. II
11, 1, 2 [3]. -- 2. c. dat. de
causa: ἐπὶ τῷ ἐρῶσθαι
εὐχαρίστον Lond. 42, 10
[26]; ἐ. τ. ἐ. ἐπενχαρίστον
Vat. A, 8 [27]; -- ἐπὶ τῷ μὴ
παραγίνεσθαι -- ἀηδίζομαι
Lond. 42, 12 [26]; μὴ λυ-
πεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι
Gf. II 36, 10 [54]; -- signif.?
ἐφ' οἷς [P. Fl. P. III 42
H 8f, 12 [6]. -- 3. c. acc.
παραγέγονεν ἐπὶ τὸν διάλο-
γον Tebt. 58, 22 [47]; ἦλθα-
μεν ἐπὶ Ἐπαφρόδειτον Oxyrh.
743, 25 [57]; ἀπογέγραμμαι
ἐπὶ τελώνιον P. Fl. P. II 11,
2, 3 [2]; ἐπὶ τὸν πόδα Amh.
II 37, 13 [41].

(ἐπιβαίνω 'assignor'): -βέβη-
καν Tebt. 58, 40 [47].

(ἐπιγίνομαι): τοσαύτον χρόνον
ἐπιγεγονότος Lond. 42, 23
[26].

ἐπιδείξειν 'demonstrare se in-
nocentem esse' P. Fl. P. III
53n, 8 [18].

ἐπεδεόμην Lond. 42, 22 [26]
πάντων.

(ἐπιδίδωμι): de libello [ἵνα] ἐπίδομεν ἔντευξιν τῷ βασιλεῖ Par. 48, 22 [40]; -δεδωκότα τὸ ὑπόμνημα Tebt. 58, 7 [47]; τὸ ὑπόμνημα ἐπειδεδομένον (sic) ib. 29; τὴν πορείαν αὐτῆς (sc. τῆς ἵππου) ἐπιδεδωκότος Gf. I 43, 8 [49]; alia signif.: εἰς πᾶν τὸ σοι χρησίμον ἐμαντὸν ἐπιδιδόναι Par. 49, 9 [29] (cf. ad Aristeam ind. Wendl.).

(ἐπικίμαι): ληστῶν ἐπικειμένων Par. 46, 8 [38].

(ἐπιλανθάνομαι et barb. -νω): ἐπιλελήσθαι τὰ μέτρα Par. 32, 11 [28]; — μή με ἐπιλάθῃς Oxyrh. 744, 12 [58]; σε ἐπιλαθεῖν ib. 12.

ἑπιλεγμένοι P. Fl. P. II 40 a, 16 [16].

(ἐπίλοιπος): τὸν ἐ[π]ίλοιπον βίον P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; τὰπίλοιπα Tebt. 58, 36 [47].

ἐπιμέλομαι (nunquam ἐπιμελοῦμαι): -μελόμενος P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53 o, 7 [14]; -μελό[μ]ενος; Vat. A, 22 [27]; Goodsp. 4, 13 [42]; -όμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 19 [48]; Gf. II 36, 19 [54]; -[λό]μενος Lond. 42, 32 [26]; -μέλεσθαι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43]; -μέλον P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Par. 32, 30 [28]; Par. 46, 21 [38]; Tebt. 55, 9 [44]; Oxyrh. 743, 43 [57] (μέ(λον)); ἐπειμένον τοῖς ἐν οἴκῳ errore Tebt. 58, 62 [47]; -μελήθ<ητ>ι τῷ παιδίῳ Oxyrh. 744, 6 [58]; -μεμήληται Gf. II 36, 13 [54].

ἐπιμένον (scr. ἐπειμένον) pro ἐπιμέλον v. ἐπιμέλομαι.

ἐπειπέπουφα Oxyrh. 743, 30 [57].

ἐπεσκεψάμην Tebt. 58, 14 [47].

ἐπισκοποῦ τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 12 [43]; -σκοπ(οῦ) τοὺς σὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [57].

ἐπισπάσω Par. 46, 10 [38] μάρτυρα.

ἐπιστάτει (dat., = -η) Ἄνου-βιδίου Par. 45, 10 [37].

(ἐπιστέλλω 'epistulam mitto'): ἐπίστελλε P. Fl. P. III 42 G 9, 8 [10]; ἐπιστέ[λλων] (?) P. Fl. P. III 53 o, 8 [14].

ἐπιστολή passim.

ἐπιστόλιον Goodsp. 3, 11 [21]; Par. 44, 4 [36]; Par. 45, 3 [37]; ib. 5.

ἐπιστολογράφον Passal. 6 [25].

(ἐπιτάσσω): ἐπέταξας P. Fl. P. III 53 q, 7 [17]; ἐπιτάσσον-τές μοι προθυμότερον Tebt. 59, 9 [52].

ἐπιτηρῶ Par. 32, 18 [28].

τὴν ἐπιτροπὴν δίδομαι (= δι-δωμι) Par. 45, 4 [37]; τ. ἐ. δέδωκα Oxyrh. 743, 32 [57].

ἐπιχειρεῖ P. Fl. P. II 16, 9 [4].

ἐπτά vox integra perscr.) Gf. II 38, 11 [55].

(ἐργασία): δὸς ἐργασίαν 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [56].

ἔργον P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3].

(ἔριον): ἐρίον Par. 59, 8 [32].

ἔρρωμαι passim (imprimis formae: -σαι, -μεθα, -σο (in exitu ep.), -σθε, -μένος, ἐρρώσθαι); -ται Gf. II 36, 21 [54]; -μέναι Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [27]. plsq. ἐρρώμην P. Fl. P. III 53 q, 4 [17]).

ἐρρωμένως (??) Amh. II 39, 5 [48] ex conjectura Gf.-H. parum probabili.

ἐρχομαι passim. (Formae aor.: ἦλθον ante voc. P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6], Tebt. 58, 11 [47]; ἐλθεῖν ante voc. P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; in pausa: Par. 49, 20 [29]; Oxyrh. 743, 42 [57]; -ης P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; — ἦλθαμεν Oxyrh. 743, 24 [57]; — ἐληλυθότος et -θυῖα v. εἰς). εἰς πᾶν τ. ἔ., εἰς τὰ ἔσχατα ἔ. v. εἰς.

ἐρωτῶ 'oro, rogo' Oxyrh. 744, 6 [58]; ἔ. σε, ἵνα — ib. 13.

(ἐσχατος: εἰς τὰ ἔσχατα ἐρχομαι v. εἰς).

(ἕτερος) = ἄλλος: ἡ (= εἰ) ἕτερον θῆλ. λέγειν, λέγε Par. 44, 5 [36]; οὐχ ἕτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτόν Par. 46, 9 [58].

ἔτι Lond. 42, 22 [26]; ἔτι δὲ καὶ 'praeterea' ib. 25; Vat. A, 13 [27]; Par. 32, 11 [28]; ἔτι καὶ νῦν Rev. Mēl. p. 295 l. 6 [43]; Oxyrh. 744, 3 [58]; ἔτι δὲ καὶ νῦν Alex. 4, 7 [24].

(ἐτοιμάζω): -ζεται P. Fl. P. II 40a, 14 [16]; ἡτοιμακότος Par. 32, 30 [28].

ἔτος passim.

εὖ passim (imprimis in locutione: εὖ ἂν ἔχοι).

εὐήμερεῖν Amh. II 39, 5 [48]. εὐθέως (adv.) Lond. 42, 11 [26]; v. εὐθύς.

εὐθύς (adv.) P. Fl. P. I 29, 18 [13]; ἐὰν εὐθύς ('ubi primum') — λάβωμεν Oxyrh. 744, 7 [58].

ἐύλλατος (= ἔλεως) P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8] (gen. sg. masc.).

(εὐκαιρῶ): ὥς ἂν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [38].

ἐύλαβοῦμαι Par. 45, 7 [37].

(εὐρίσκω): εὗρη (coni.) Par. 45, 7 [37]; εὐρήκαμεν Tebt. 58, 6 [47]; εὕρον ib. 15; εὐρέθη Oxyrh. 743, 25 [57].

εὐτύχει (in exitu ep.) P. Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; Lond. 28, 8 [30]; Par. 59, 12 [32]; Par. 47, 30 [39]; εὐ[τύχει (cert.) P. Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].

εὐχαριστήσεις 'gratus eris' P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12]; τοῖς θεοῖς εὐχαρίστον 'gratias agebam' Lond. 42, 11 [26]; -ῆσαι — τοῖς θεοῖς Tebt. 56, 9 [45].

(εὐχομαι): τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ P. Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; τ. θ. εὐχομένη διατελῶ Lond. 42, 3 [26]; τ. θ. εὐχόμεθα suppl. cert. P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].

εὐχρηστον (acc. masc.) P. Fl. P. III 53n, 5 [18].

ἐφελκόμενόν σοι ἐνδίκτην Par. 45, 4 [37].

ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας Lond. I 43, 9 [50].

ἔχω (fut. ἔξω: -ωμεν Alex. 4, 14 [24]; ὥς ἔξομεν Tebt. 56, 14 [45]; ἔξεις Lond. I 43, 8 [50]) signif. 'habeo' passim; ἔχε τῇ δια[νοίᾳ] P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8]; — 'accepi' (e. g. pecuniam) P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Par. 60, 5 [33]; (ἐλαιον) P. Fl. P. I 29, 9 [13]; ut vid. Lond. 28, 8 [30]; — intr. καλῶς ἔχω, εὖ ἂν ἔχοι passim. — pass. 'in vinculis teneor' P. Fl. P. III 53n, 9 [18]. — Intr. ικανῶς ἔχω v. ικανῶς; βαρεῶς ἔχω v. βαρεῶς; trans. πράγμα ἔ., σχολὴν ἔ., τέλος ἔ., χρεῖαν ἔ. v. πράγμα, σχολή, τέλος, χρεῖα.

ἔως praep. ἔ. τοῦ νῦν P. Fl. P. II 16, 11 [4]; προσμένειν ἔως τοῦ πορίσαι Vat. A, 16 [27]; ἔ. παμενώθ Par. 58, 19 [35]; ἔ. τῆς κς' Tebt. 58, 3 (et 2 errore) [47]; ἔ. τῆς λ' ib. 59; ἧς (= ἔως) μεσορή Par. 58, 21 [35]; memorab.: οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [45].
ἔως coniunctio. 1. c. coni. κα-
ταβῆς Gf. II 38, 16 [55];
2. c. ἔν et coni. ἴδωμεν P. Fl. P. II 40a, 28 [16].

(ζημιῶ): ἡζημιοῦται εἰς χαλκοῦ
τάλαντα ιε' Par. 47, 18 [39].

ζητήσας Tebt. 56, 11 [45].

(ζῶ): ζῶντος P. Fl. P. II 13, 19,
7 [8].

ζώιον P. Fl. P. III 42 H 7, 4
[5]; -ων Tebt. 57, 12 [46].

ἡ 'quam' P. Fl. P. II 13, 19,
4 [8].

ἡ 'vel' P. Fl. P. II 40b, 8 [15];
Gf. II 36, 17 [54]; ἡ [...] ε (?)
Gf. II 38, 15 [55].

ἡ pro εἰ Par. 44, 5 [36]; Par.
45, 5 [37]; ut vid. Gf. II
38, 15 [55].

ἡάν v. ἑάν.

ἡγεμών (sic) Par. 45, 9 [37];
-ών 'tribunus militum' Amh.
II 39, 1 [48].

ἡγούμενος Par. 46, 14 [38].

ἡδη P. Fl. P. II 16, 4 [4].

ἡκει Par. 49, 27 [29]; ἡκαμεν
Par. 48, 9 [40]; ἡκατε Gf. II
36, 18 [54].

ἡμεῖς cett. passim.

ἡμέραν Par. 49, 25 [29]; Par.
43, 5 [34]; Tebt. 58, 27 [47];
-ας (acc. pl.) P. Fl. P. III 42
H 8f, 21 [6]; Par. 47, 21
[39].

ἡμέτερος passim.

ἡμῖους v. ἡμύους.

ἡμίχουν (scr. ἱμίχουν, acc.)
ἐλαίον Par. 43, 3 [34].

ἡμύους (sic scribitur): ἡμύον
P. Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Par.
58, 5 [35]; ib. 10; compen-
dio scribitur: -σεῖας P. Fl. P.
II 11, 2, 4 [2]; -εν Par. 59,
8 [32] (bis); Gf. II 38, 19
[55]; ib. 20.

ἡμῶν ἀντῶν v. ἑαντοῦ.

ἡνίκα c. ind. (ἡμελλον) Goodsp.
3, 9 [21].

ἧς (= ἔως) v. ἔως.

θανμαξ[P. Fl. P. III 42 H 8e,
2 [7].

θέλω (quinquies post voc., ter
post cons.) Oxyrh. 743, 27
[57]; θέλεις (= -εις) Par. 44, 5
[36]; Par. 45, 5 [37]; -ης
Oxyrh. 743, 39 [57]; -η Par.
58, 11 [35]; -ειν P. Fl. P. II
11, 2, 6 [2]; Par. 49, 23 [29];
θέλ[P. Fl. P. III 42 H 7, 8
[5]; —]θέλω P. Fl. P. III
42 H 8f, 16 [6];]θέλω
Oxyrh. 743, 17 [57].

θεός passim. εἰς θεοὺς ἀπελ-
θόντος P. Fl. P. II 13, 19, 7
[8].

θ[εο]υ[π]ώλου (?) (gen.) Laid.
K, 13 [53].

θεωρήσας με Tebt. 58, 25 [47].

θηβαῖος (adi.) v. Ind. nom

θήλεα (fem.) Oxyrh. 744, 10
[58].

θην (signif.?) Gf. II 38, 9 [55].

θυγάτηρ passim.

τὸ θυγάτριον P. Fl. P. III 43r,
3 [19].

ιατροκλύστη Lond. I 43, 7 [50].
(ἰδιος): ἀπεστάλαμεν — Γαν-
κίαν, ὄντα ἡμῶν ἰδιον Goodsp.

44, 9 [42]; ἐμοῦ ἰδιον Leid.
IK, 18 [53].
(ἱερεὺς): -έων Gf. II 14 d, 1
[[22]; -εῦσαι Tebt. 59, 2 [52];
ib. 13.
τὸ ἱερόν 'templum' Tebt. 59,
111 [52]; -οῖς Par. 46, 14
[[38].
ἱεροποῖα P. Fl. P. II 11, 2, 2 [2].
(ἱερός): ἱερῶν ζώων Tebt. 57,
112 [46].
(ἱκιανός): μετὰ δυνατῶν ἱκανῶν
IREv. Mél. p. 295 l. 10 [43].
ἱκαινῶ (= -ῶν? -ῶς?) P. Fl.
IP. III 53 q, 7 [17].
ἱκαινῶς εἶχον (intr.) P. Fl. P.
III 53 n, 3 [18].
ἱμάτιον v. εἰμάτιον.
ἱμῖχουν v. ἡμίχουν.
ἱνα: 1. c. coni. P. Fl. P. II 11,
2, 4 [2]; P. Fl. P. II 11, 1,
7 [3]; Lond. 42, 32 [26];
Wat. A, 23 [27]; Par. 43, 4
[34]; Par. 46, 22 [38]; Par.
48, 21 [40] ([ἱνα] ἐπίδομεν);
Goodsp. 4, 14 [42]; Tebt.
55, 10 [44]; Tebt. 57, 10
[46] [ἱνα] (cert.); Amh. II
39 (= Gf. I 30), 20 [48];
Gf. II 36, 20 [54]; Oxyrh.
742, 6 [56] ἱνα—ἄξωμεν
(coni. fut.); Oxyrh. 743, 43
[57] ἐπιμέ(λου), ἵν' ὕγι(αί-
νης); Oxyrh. 744, 13 [58]
ἐρωτῶ σε ('oro te') —, ἵ. μὴ
ἀγωνιάσης; Par. 58, 12 [35]
ἱνα (inc.) ἀποδοῦ... ἀρα-
βῶνα; — bis coni. post praet.
(ind. aor.): P. Fl. P. II 16,
14 [4]; Oxyrh. 743, 37 [57].
— 2. c. opt. παράδος —,
ἵ. — παραδοῖ Oxyrh. 742, 9
[56] (s. vulg.). — 3. c. modo?
P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]. —
4. ἱνα (inc.) P. Fl. P. III 42
H 8 f, 19 [6].

τὴν ἵππον Gf. I 43, 5 [49];
ib. 8.

ἰσάγειν v. εἰσάγειν.

καθάπερ 'quemadmodum' P.
Fl. P. III 42 G 9, 2 [10];
Wat. A, 10 [27].

ἐκάθητο P. Fl. P. III 42 H 8 f,
21 [6].

(καθίστημι 'reprimo, com-
primo'): καταστεῖσαι τοὺς
ὄχλους Rev. Mél. p. 295 l. 10
[43].

καί (uno loco καί) passim. καί
νῦν δέ P. Fl. P. II 11, 1, 3
[3]; Par. 46, 10 [38]; ἀγῶ
δ' P. Fl. P. III 53 n, 3 [18];
καί σὺ δέ Oxyrh. 743, 38
[57]; καί ὑμῖν δέ Amh. II
39 (= Gf. I 30), 17 [48];
καί αὐτὸς δ' (δέ) Wat. A, 3
[27]; Par. 45, 2 [37]; Par.
46, 4 [38]; ib. 17; καὶ αὐτὸς δ'
Par. 32, 5 [28]; καί αὐτὴ δ'
Lond. 42, 4 [26]; καί αὐτοί
δ' Goodsp. 4, 4 [42]. — τε
καί v. τέ; καί γάρ v. γάρ;
ἔτι δέ καί v. ἔτι.

(καιρός): ἐκ τοῦ το[ιού]τον
καιροῦ — διακεκυβερνηκῆναι
Lond. 42, 15 [26]; τοσούτον
χρόνον ἐπιγεγονότος καί τοι-
ούτων καιρῶν ib. 24; τοιού-
τους καιροὺς ἀνηντληκῆναι
Wat. A, 14 [27]; ἐν τοῖς
ἀναγκαιότατοις καιροῖς Par.
46, 7 [38].

(κακός): οὐδὲν ἡμῖν κακὸν
ἐπύησεν (sic) Gf. II 36, 12
[54].

καλάμων γραφικῶν Gf. II 38,
7 [55]; τὸν κάλαμον Oxyrh.
742, 2 [56].

καλός P. Fl. P. II 13, 19, 6 [8];
ἡμῖν ἐνκόπεις καλά Alex.
4, 2 [24].

(καλῶ simpl.?):]καλέσσα P.
Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].
καλῶς passim. (frequens: κ.
ἄν ἔχοι, κ. ποιεῖς). καλλῶς
(sic) — προστατῆσαι P. Fl. P.
II 13, 19, 7 [8].
καῖν (= καὶ ἑάν) Par. 47, 11
[39].
κατά 1. c. gen. κ. σοῦ ἰπίν
Par. 45, 7 [37]; 2. c. acc.:
de tempore καθ' ὃν χρόνον
P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8];
«κατ'» — τὴν ἀναχώρησιν
τοῦ ποταμοῦ ib. 9; distrib.:
κ. μικρόν P. Fl. P. II 11, 1,
7 [3]; καθ' ἡμέραν Tebt.
58, 26 [47]; 'secundum': κ.
γνώμην P. Fl. P. II 11, 2, 1
[2]; II 11, 1, 1 [3]; P. Fl.
P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P.
III 53q, 3 [17]; κ. λόγον P.
Fl. P. III 53n, 2 [18]; Alex.
3, 2 [23]; Lond. 42, 2 [26];
Lond. 33b, 9 [31]; Par. 44,
2 [36]; Par. 45, 1 [37]; Par.
46, 3 [38]; Goodsp. 4, 3 [42];
pro adi. τῶν κ. ἀνδρωπον
P. Fl. P. II 13, 19, 5 [8].
καταβῆς Gf. II 38, 16 [55].
κατέβαλον P. Fl. P. II 11, 1, 6
[3]; -βαλοῦμεν P. Fl. P. II
16, 10 [4].
καταβεβρωκένας τὸν σπόρον Gf.
II 36, 15 [54].
κατακεκλῦσθαι Tebt. 56, 6
[45].
καταλειφθέντα P. Fl. P. II 13,
19, 11 [8]; κατ'αλιποῦσα
Amh. II 37, 3 [41].
(καταλύω 'divertor'): εἰς τὰ
Πρωτάρχον καταλύσω Par.
49, 36 [29].
καταντήσαντος — εἰς τὴν πόλιν
Tebt. 59, 3 [52].
(καταπλέω): κατα[π]λή(?) Par.
32, 19 [28]; -ἐπλευσε ib. 29;

-πλεῖν Par. 48, 19 [40];
-πλεύσαντες Tebt. 58, 44
[47].
κατεποντίσθη P. Fl. P. II 40 a,
26 [16].
(καταστοχῶ τινος): ὥστ' ἂν —
καταστοχήσαμεν αὐτοῦ Tebt.
58, 35 [47].
(κατατρέχω τινά): -τρέχοντα
Par. 44, 6 [36].
κατενεργεῖν Vat. A, 16 [27].
κατοχῇ Lond. 42, 9 [26]; -ῆς
ib. 27; -ῇ Vat. A, 7 [27].
κελεύεις Par. 44, 4 [36].
κηροῦ Gf. II 38, 13 [35].
κίνδυνος P. Fl. P. II 13, 19,
10 [8]; -ων Vat. A, 7 [27];
ib. 18.
(κίχημι 'mutuo', τινός): χαλ-
κοῦς, οὗς κέχηκας Πετο-
σίριος Par. 44, 3 [36].
κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [21].
κοινολογησόμενόν σοι Goodsp.
4, 9 [42].
(κομίζω 'porto'): -ει Amh. II
37, 12 [41]; κεκόμεκε —
ἄμιος ἀρτάβην Tebt. 55, 4 [44];
τὸν χόρτον — κομισθῆναι P.
Fl. P. II 42b, 4 [9]; κομι-
οῦμεν — τὴν ἐπιστολήν P. Fl.
P. III 53k, 5 [20]. — (Med.
κομίζομαι 'accipio'): κομι-
σαμένη — τὴν ἐπιστολήν
Lond. 42, 7 [26]; -σάμενος
τ. ἐπιστ. Vat. A, 5 [27]; τοῦς
χαλκοῦς — κεκόμισ[μ]αι Par.
44, 3 [36].
κριθῆς (gen.) Gf. II. 18, 38 [55].
κριθοπύρων (gen.) P. Fl. P. I 29,
11 [13].
(κρίνω 'constituo'): ἔκρινα Tebt.
55, 4 [44]; ἔκρινα (f. cert.)
Berol. 1009, 4 [51]; -αμεν
Gf. I 30 (= Amh. II 39), 15 [48].
κροκοδιλοταφίον Gf. II 14d, 3
[22].

(κτηήνη, τὰ): τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 8 [45].

κυνηγοί P. Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6]; P. Fl. P. II 40a, 16 [16].

τῇ κυρίαί μου Oxyrh. 744, 2 [58].

κωλύει P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3].

κώμην Tebt. 56, 12 [45].

οἱ κωμορο(αμματεῖς) Tebt. 58, 43 [47]; ib. 44; τοὺς κωμορο(αμματεῖς) ib. 48.

λαβών Par. 49, 21 [29]; — 'accipio': λάβωμεν P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1]; λαμβάνειν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; εἴλεφεν Alex. 4, 15 [24]; λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 16 [32]; εἰληφώς Oxyrh. 743, 26 [57]; ὀψώνιον λάβωμεν Oxyrh. 744, 8 [58]; — sensu? ἔλαβεν P. Fl. P. II 16, 9 [4]; λήμψεσθαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — incertum λαμβάνειν Par. 32, 10 [28].

λέγειν Par. 44, 5 [36]; λέγε ib.; -οντες Par. 47, 33 [39].

λείπεται vel λείπονται in rationibus: Par. 59, 11 [32]; ib. 14.

λεπτόν P. Fl. P. III 42 H 8f, 28 [6] ῥάκος.

(λη«ι»στής): ληστῶν Par. 46, 7 [38].

λογείας (gen.) Tebt. 58, 55 [47];

λογέας (gen.) Gf. II 38, 15 [55].

λογεύσω Gf. II 38, 15 [55];

-εύν (= -εύνει) ib. 16; -εύνει (= -εύνει) ib. 17.

(λόγος): 1. 'rationes' τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 2 [32]; ib. 16; Ἀώνχειος λόγος Par. 58, 17 [35]. — 2. κατὰ λόγον v. κατά.

λοιπός passim. — εἰς τὸ λοιπόν P. Fl. P. III 42 G 9, 6 [10].

λυπηρόν (neutr.) P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8].

(λυποῦμαι): μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι Gf. II 36, 9 [54]; — simpl. an comp.?]λυποῦμαι P. Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].

μάλιστα P. Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; suppl. (cert.) P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; Par. 49, 5 [29]; Par. 46, 19 [38] τῶν ἄλλων; Goodsp. 4, 13 [42].

μανθάνειν Lond. I 43, 1 [50].

μάρσιπον Gf. II 38, 11 [55].

μάρτυρα ἐπισπάσω Par. 46, 10 [38].

μεγάλως ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [48].

μέγας passim. — compar. εἰς μεῖζον φόβον P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; μεῖζον P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; — superl. passim.

τὸ μέλαν Gf. II 38, 8 [55].

μέλι (scr. μέλει) Par. 32, 15 [28].

μέλλοντες παραγενέσθαι P. Fl. P. II 40a, 17 [16]; ἤμελλον κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [21]; μέλλω ισάγειν Par. 43, 2 [34]; μέλλομεν σωθῆναι Par. 47, 12 [39]; καταπλεῖν μέλλομεν Par. 48, 19 [40].

μέν passim; — μὲν (scr. μέ) — καί (pro δέ) Par. 46, 21 [38];

— μὲν οὖν P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; Berol. 1009, 4 [51].

μένω Oxyrh. 744, 5 [58].

μερισμός Tebt. 58, 38 [47].

μετά 1) c. gen., tantummodo personae: τοῦ στρατηγοῦ P. Fl. P. II 40a, 18 [16]; δυνατῶν Rev. Mél. p. 295l. 9 [43]; οἱ μετ' ἐμοῦ P. Fl. P. III 53q, 5 [17]; τοῦ μετὰ Λύσιδος Passal. 5 [25]; μεθ' ὧν προαιροῦ P. Fl. P. III 53q,

2 [17]; — 2) c. acc.: *μετά τινα χρόνον* P. Fl. P. III 53q, 9 [17]; *μετά τὸ δέξαι* (?) Goodsp. 3, 1 [21]; *μετά τὸ γράφαι* ib. 3.
μεταλάβωσιν αὐτῶι — τοὺς χρηματισμούς Par. 49, 13 [29]; 'comperio' *μεταλαβόντες* Amh. II 39, 6 [48].
μετρίωι P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6] (φόβωι).
μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ] Par. 46, 5 [38].
μέτρα Par. 32, 12 [28]; ib. 23.
μέχρι τοῦ — ἀποκαταστήναι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [43].
μή 1) in enunt. fin.: *ἵνα — μή* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; *ἵνα — [μή]* P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; *βεβουλείμεθα ἐκπάσαι —, μή ποτε — χεῖμασθῶμεν* Tebt. 58, 30 [47]; post vv. timendi: c. ind. *ἀγωνιῶ —, μή ποτε ἀρρωστεῖ* Par. 49, 31 [29]; c. opt. *εὐλαβοῦμαι —, μή — ἐπιγένη[οι]το* Par. 45, 8 [37]; c. coni. *προσέχων, μή εὖρη* Par. 45, 7 [37]; — 2) in enunt. condic.: *εἰ — μή ὁράεις* P. Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; *εἰ μή — συνάξεις* Alex. 4, 7 [24]; *εἴπερ μή — περισπαῖ* Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 20 [27]; *ἥν μή θέλη* Par. 58, 11 [35]; *ἰ μή — ἐντρέπομαι* Par. 47, 3 [39]; *εἰ μή — [ ] μὴν* Amh. II 37, 4 [41]; 3) *μή* c. ptc. (= enunt. cond.): *μή ἀμελήσας* Gf. II 38, 4 [55]; 4) *μή* c. imperat. (coni. aor.): imperat. praes. *μή ἀθύμει* Amh. II 37, 7 [41]; ? ib. 9; *μή λυπεῖσθε* Gf. II 36, 9 [54]; coni. aor.: *μή ὀλιγοψυχήσητε* P. Fl. P. II 40a, 12 [16]; *μή ἀμελήσης* Oxyrh. 742, 14 [56];

μή — ἐπιλάθης Oxyrh. 744, 11 [58]; coni. praes. *μή ἀγωνιάς* Oxyrh. 744, 4 [58]; 5) *μή* c. inf.: *διὰ τὸ μή — λαμβάνειν* P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; *διὰ τὸ μή εἰδέναι* Amh. II 37, 15 [41]; *πρὸς τὸ μή γίνεσθαι* Alex. 4, 3 [24]; *ἐπὶ τῶι μή παραγίνεσθαι* Lond. 42, 12 [26]; *γράφον — περὶ τοῦ μή λογεύν* Gf. II 38, 16 [55]; *εἴπα αὐτῶι μή ἐμὲ ἀξιοῦν* Par. 49, 15 [29]; *πιράσεται — μή ἀφῖναι* Par. 47, 15 [39]; *γινώσκετε* (impt., ut vid.) — *μή ἐσχολακέναι με* Par. 32, 7 [28]; *μή δύνασθαι* (pendet ab eodem γινώσκετε) ib. 14; *ἐκοόμεν — μή παραγερονέ[ναι]* Amh. II 37, 8 [41]; pro inf. occurrit *ἵνα μή* c. coni.: *ἐρωτῶ σε —, ἵνα μή ἀγωνιάσης* Oxyrh. 744, 13 [58]; 6) *μή ὅτι γε* Lond. 42, 23 [26]; — 7) *μή οὐκ ἀποδῶ σοι* Par. 32, 17 [28]; — 8) *οὐ μή (οὐδεὶς μή)* c. coni.: *γινώσκε —, ὅτι — οὐ μή εἰσέλθω* Par. 49, 35 [29]; — *οὐθεὶς μή* c. coni.: *ἔχε τῇ δια[νοίᾳ], ὅτι οὐδὲν — μή γενηθῇ* P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; *οὐδεὶς — μή ὠφειλήσῃ* Alex. 4, 9 sq. [24]. — V. ὅπως *μή*.
μηδέ: Lond. 42, 20 et 21 [26] *σὲ δὲ μηδ' ἐντεθυμήσθαι — μηδ' ἐνβεβλοφέναι*; Gf. I 43, 7 [49] (bis) et 8: *αὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μηδὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπιδεδωκότος*; Par. 49, 19 [29] *μηθὲν διδόναι γράφειν μηδὲ ἀναλίσκειν χαλκοῦ*.
μηδέποτε — πεπραχότων Tebt. 57, 6 [46].

(μηθείς): μηθέν P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Lond. 42, 24 [26]; Par. 49, 18 [29]; -ός Par. 46, 15 [38]; μηθέν (cert.) P. Fl. P. II 16, 10 [4].

τὴν μήκωνα Alex. 4, 8 [24].

(μήν): 1) οὐ μήν P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]. 2) οὐ μὴν ἀλλά P. Fl. P. II 16, 13 [4]; Lond. 42, 28 [26].

(μήν 'mensis'): ἐν τῷ μεσορῇ μηνί Par. 43, 3 [34]; ἐν τῷ τῷβι <μηνί> Rev. Mēl. p. 295 l. 9 [43].

μήτε: εὐρέθη μήτε εὐληφώς μήτε δεδωκώς Oxyrh. 743, 26 [57].

μήτηρ passim.

(μικρός): ἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι Par. 47, 3 [39].

(μνεία): σοῦ — μνείαν ποιούμενοι Lond. 42, 6 [26].

μονογράφοις Par. 49, 18 [29].

(μορφή): ὅπως δάσιν αὐτοῖς χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα Leid. K, 10 [53].

τὸν μὴν Gf. II 36, 15 [54].

νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [48].

νεωτέρων Gf. II 38, 12 [55].

νομίζω Par. 46, 19 [38].

νομῶι P. Fl. P. III 53n, 6 [18];

-οῦ Tebt. 58, 42 [47].

νῦν passim. — τὰ νῦν Oxyrh.

743, 30 [57]. V. καί; ἔτι; νυνί.

νυνί P. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6].

ὁ, ἡ, τό passim. — τὰ Πρωτάρχον

(= τὸ Πρ. κατάλυμα 'P. taberna') Par. 49, 36 [29]; ἐν

τῷ Μάγα (sc. οἴκῳ?) Tebt.

58, 3 [47]; — ὁ μετὰ Λύσιδος

Passal. 5 [25]; οἱ ἐν προ-

χειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48];

οἱ ἐν τοῦ σημείου νεανίσκοι

ib. 2; τῶν ἐξ ὁμῶν 'virorum

vestri collegii' Tebt. 59, 5

[52]; τὰ περὶ Ἀπολλωνίων

Par. 44, 6 [36]; ib. 7; —

(ἔτους) ἰδ' [το]ῦ καὶ α' Amh.

II 39 (= Gf. I 30), 21 [48];

ἔτους β' τοῦ καὶ α' Gf. II 38,

21 [55]. — V. νῦν; παρὰ.

(ὄδε): τὰδ' (= ἦδε ἡ ἐπιστολή)

Passal. 14 [25].

ὀθόνιον P. Fl. P. I 30, 1, 3 [1];

Par. 59, 4 [32]; -ων Par. 32,

13 [28]; ib. 24.

(οἶδα): οἱ θεοὶ σε οἶδασιν

Goodsp. 3, 7 [21]; — ἰδῶ (ut

vid. = εἰδῶ) Par. 44, 7 [36];

εἰδήεις P. Fl. P. II 16, 14 [4];

Goodsp. 3, 6 [21]; Tebt. 58,

50 [47]; Gf. I 43, 9 [49];

εἰδῶμεν P. Fl. P. II 11, 1, 7 [3];

εἰδῆται (= -τε) Par. 43, 4 [34];

εἰδέναι Amh. II 37, 15 [41].

οἰκίας (gen.) Par. 44, 3 [36];

-αν Leid. K, 31 [53].

(οἰκονομῶ): τὴν ἱεροποιᾶν ὠι-

κονομημέ[νον] P. Fl. P. II 11,

2, 2 [2].

? οἰκονομοιεῖσθε P. Fl. P. III

42 H 8f, 23 [6].

οἰκόπεδον P. Fl. P. II 11, 2,

3 [2]; P. Fl. P. II 16, 10 [4].

(οἶκος): οἱ ἐν οἴκῳ Lond. 42,

5 [26]; Vat. A, 5 [27]. τοῖς

ἐν οἴκῳ Tebt. 58, 63 [47];

? τοῖς ἐνοικοῦ (= τ. ἐν οἴκῳ?)

Lond. 33b, 6 [31].

οἶμαι P. Fl. P. III 53r, 6 [19].

ὀκτώ (vox integra perscr.) Gf.

II 38, 9 [55].

ὀλίγος P. Fl. P. II 40a, 13 [16].

ὀλιγοπνύγητε P. Fl. P. II 40a,

12 [16].

ὄλος (= -ως?) διαπονοῦμαι

Oxyrh. 743, 22 [57]; ὄλως

εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4

[58].

(ὄμνυμι): ὄμνύο τὸν Σάραπιν

(1. sg.) Par. 47, 2 [39];

ὁμωμόκεμεν (sic) Par. 46, 13 [38].
 ὁμοίως Par. 47, 8 [39]; ὁ. καὶ Par. 60, 8 [33]; ib. 9.
 (ὁμως): ἀλ' (sic) ὁμως Par. 45, 4 [37].
 ὄνομα Gf. I 43, 6 [49].
 τὴν ὄνον P. Fl. P. II 42b, 2 [9].
 ὀπηρὶν' ἄν — διασωθῆμι Vat. A, 17 [27].
 ὀπίσω (scr. -ει-) 'in aversa parte (papyri)' Tebt. 58, 37 [47].
 (ὀπτάνω): ὀπτάνεται μοι Par. 49, 33 [29].
 ὅπως (= ἵνα) c. coni. post tempora praesentia: P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; ib. 8: P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; P. Fl. P. III 53k, 4 [20]; Par. 32, 25 [28]; ib. 31; Par. 44, 7 [36]; Par. 46, 16 [38]; Leid. K, 9 [53]: — c. coni. post praeterita: Goodsp. 3, 6 [21]; ib. 8; Par. 49, 20 [29]; Gf. I 43, 9 [49]; post ἡβουλόμην c. inf. pf. Vat. A, 11 [27] (ὁ[πως] cert.); post gen. abs. (τοῦ ἀδελφοῦ) ἀξιόσαντος Par. 49, 12 [29]; post γράψας Tebt. 58, 50 [47]; — ὅπως μὴ P. Fl. P. III 42 H 8f, 24 [6]; Passal. 8 [25]; — ὅπως ἂν (= ἄν?) c. modo? P. Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].
 τοῦ ὀράματος Goodsp. 3, 5 [21].
 ὀρεθρίτερον ἐλθεῖν Par. 49, 20 [29].
 (ὄρεκος): παραβέβηκεν τοὺς ὄρεκος Par. 46, 12 [38].
 ὀρῶ Par. 44, 6 [36]; Par. 45, 6 [37]; τῶν ὀρών «των» P. Fl. P. I 29, 14 [13]; οὐκ ἂν — ἴδες Par. 47, 5 [39]; καὶ ἴδης ib. 11; ἴδωμεν P. Fl. P. II 40a, 29 [16]; ἰδοῦσα Vat. A, 14 [27].

ὄς, ἦ, ὅ passim. — ὄς ἂν (ἐάν): περὶ ὧν ἂν βούλημι Par. 46, 22 [38]; ἐν οἷς ἂν Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; ἐν οἷς ἐάν (= οἷς ἂν) Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 33 [57]; ὑπὲρ ὧν ἐάν θέλῃς, γράφει ib. 39; — τὰ pro ἂ Par. 45, 8 [37].
 ὅσον ante numerum 'fere', ὅσον πενταπήχους ζώιου P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5].
 ὅτι 1) 'daß', 'ze', post vv. dicendi, sentiendi, affectuum sim.: passim. συνεχάρην —, ὅτι Lond. I 43, 4 [50]; 2) = quia: ὅτι — μέλλομεν Par. 48, 19 [40]; 3) introducit orationem rectam: εἰρηκας — ὅτι μὴ με ἐπιλάθῃς Oxyrh. 744, 11 [58]; 4) μὴ ὅτι γε v. μὴ.
 οὐ passim. [οὐ]χ ἔτερον Par. 46, 9 [38]. — οὐ μὴ; μὴ οὐ v. μὴ. οὐ μὴν; οὐ μὴν ἀλλά v. μὴν.
 οὐ 'ubi' ut vid., Par. 47, 10 [39].
 οὐδαμῶς Tebt. 58, 4 [47].
 οὐδέ passim.
 οὐδεὶς Alex. 4, 9 [24]. V. οὐθεὶς.
 (οὐθεὶς): οὐθέν P. Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; P. Fl. P. II 13, 19, 3 [8]; ib. 13; -εἰς ib. 10; -έν Par. 45, 5 [37]; Gf. II 36, 11 [54]. οὐθεὶς μὴ v. μὴ. V. οὐθεὶς.
 οὐκέτι Par. 49, 27 [29].
 οὖν passim. ἐπεὶ οὖν v. ἐπεὶ; μὲν οὖν v. μὲν.
 οὐπω (scr. -πω) Tebt. 58. 34 [47].
 οὔτε P. Fl. P. III 53r, 6 [19].
 οὗτος passim. αὐτὰ ταῦτα v. αὐτός.
 οὔτω ante cons. P. Fl. P. II 13, 19, 2 [8]; οὔτως ante voc. (P. Fl. P. III 42 H 8f. 9 [6];

ib. 22; cf. infra) et ante cons.
(P. Fl. P. II 16, 14 [4]). οὕτως
ὡς Oxyrh. 743, 35 [57].
ὀχρεύομεν P. Fl. P. I 29, 17 [13].
τοις — ὄχλους Rev. Mél. p. 295 l.
11 [43].
ὀψώνιον Oxyrh. 744, 7 [58].
παιδάριον Par. 49, 31 [29];
-ια Lond. I 43, 8 [50].
παιδίον Lond. 42, 5 [26]; ib.
15; -ωι P. Fl. P. III 53 o, 3 [14];
Oxyrh. 744, 7 [58]; -ία P. Fl.
P. II 2, 4, 1 [12]; Vat. A, 4
[27]; ib. 19; -ον ib. 12; -ον
ib. 4.
παιδίσκη Gf. I 43, 3 [48].
πάνιν προσεντέλλομαι Tebt. 58,
52 [47]; π. — παραδοί Oxyrh.
742, 9 [56].
παραρίθμωι Oxyrh. 742, 3 [56]
παράλαβε — τὸν κάλαμον.
παντελὺς ἀηδίζομαι Lond. 42,
27 [26].
(πάντως): οὐ γὰρ π. δεῖ Vat.
A, 15 [27].
παπύρους (acc.) Par. 59, 9 [32].
παρά 1) c. gen. ἔχοντα P. Fl. P.
II 11, 1, 5 [3]; γινόμενον P. Fl.
P. II 16, 11 [4]; ἐχρησάμην P.
Fl. P. I 29, 10 [13]; sc. ἐπιστολή
Gf. II 14 d, 1 [22]; εἴλεφεν
Alex. 4, 15 [24]; κομισαμένη
Lond. 42, 8 [26]; ἀπέχω Par.
32, 21 [28]; λαβών Par. 49,
21 [29]; ἔχεις Lond. 28, 8 [30];
Par. 59, 3 [32] (v. locum); ib.
7 (v. locum); ἀσπάσασθαι
Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14
[48]; sim. Berol. 1009, 3 [51];
sc. ἐπιστολή Tebt. 59, 13 [52];
idem Gf. II 36, 23 [54];
ἡγορακέναι Oxyrh. 742, 13
[56]; παράλαβε ib. 2; —
periphr. κομισάμενος (-η) τὴν
π. σοῦ ἐπιστολήν Lond. 42,

7 [26]; Vat. A, 6 [27]; γνῶσκον
τὴν π. τῶν χρηματιστῶν P. Fl.
P. III 42 H 7, 8 [5]; — τὰ
π. τῶν θεῶν Par. 46, 2 [38];
οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς Par.
49, 13 [29]; τοὺς παρ' ἡμῶν
Rev. Mél. p. 295 l. 7 [43];
οἱ π. ἡ. Gf. II 36, 9 [54];
ὁ π. σοῦ Tebt. 55, 5 [44]. —
παρά = ὑπό: ἐπειδεδρομένον
π. Tebt. 58, 16 [47]; videtur
etiam: παρ' Ἰουδαίου [...]. σθαι
αὐτήν Gf. I 43, 5 [49]. V.
παρά c. dat. — 2) c. dat. π.
Διογένηι P. Fl. P. II 16, 3 [4];
παρ' ὧν ἐγένετο P. Fl. P. II
40 a, 24 [16]; locus design-
natur: διδάξεις παρὰ Φαλόν. —
ἦτι — τὰ παιδάρια Lond. I
43, 7 [50]. Pro gen. π.
Πασίωνι Gf. II 38, 23 [55]. —
3) c. acc. οἱ παρὰ σέ θεοί
Par. 47, 7 [39] (ep. barb.). —
4) παρά adverb. Παγάνει —
καὶ Παθήμει, παρὰ καὶ
Πετεαρσεμδεῖ Gf. II 36, 3 [54].
παραβέβηκεν τοὺς ὄρκους Par.
46, 12 [38].
παραγγείλης Par. 46, 17 [38].
(παραγίνομαι 'advenio'): prae-
παραγίνεται (cert.) P. Fl. P. II
2, 4, 7 [12]; -γίνου μοι Par.
58, 14 [35]; -γίνεσθαι P. Fl. P.
II 16, 2 [4]; Lond. 42, 12 [26];
Vat. A, 18 [27]; Par. 49, 17
[29]; Par. 48, 17 [40]; aor.
παρεγενόμην Amh. II 37, 5
[41]; παραγένηι P. Fl. P. II 11,
1, 4 [3]; -γενέσθαι P. Fl. P. II
11, 1, 2 [3]; P. Fl. P. II 16, 12
[4]; P. Fl. P. III 42 H 8 f, 3 [6];
P. Fl. P. III 42 H 8 a, 3 [7];
P. Fl. P. II 40 a, 17 [16]; Lond.
42, 20 [26]; Vat. A, 22 [27];
-γενόμενος P. Fl. P. III 42 H
8 f, 11 [6]; Alex. 3, 3 [23];

Lond. I 43, 5 [50]; -γενομένων P. Fl. P. III 53 q, 8 [17]; Lond. 42, 18 [26]; Par. 43, 5 [34]; Oxyrh. 743, 23 [57]; -γενόμενοι P. Fl. P. III 42 H 8 f, 6 [6]; -γενομε[ν... P. Fl. P. II 40 a, 9 [16]; -γεν[P. Fl. P. II 16, 1 [4]; aor.? -γ[εν]όμενος Lond. 42, 30 [26]; — perf. παραγέγονεν Goodsp. 4, 11 [42]; Tebt. 58, 22 [47]; -γεγονέναι Vat. A, 9 [27]; Amh. II 37, 8 [41]; -γεγονότων Lond. 42, 13 [26]. παράδος Oxyrh. 742, 7 [56]; -δοί ib. 9. παρακαλῶν Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; -λέσας Par. 49, 28 [29]; — 'oro, precor': -λῶ — τοὺς θεοὺς Leid. K, 9 [53]; Oxyrh. 744, 6 [58]. παρακολουθήσαντα τῇ ἀληθείαι Par. 46, 19 [38]. παρακεκομμένος Lond. 42, 25 [26] (τὴν ἐπιστολήν). παράλαβε — τὸν κάλαμον Oxyrh. 742, 2 [56]; -εἰληφες ib. 4. παραλιποῦσα P. Fl. P. III 42 H 8 f, 4 [6]. παραμένειν P. Fl. P. II. 16, 3 [4]. παραχορῆμα παρέσομαι Par. 46, 18 [38]. πάρειμι (εἶναι) 1) 'adsum' παρόντος P. Fl. P. II 16, 15 [4]; Lond. 42, 22 [26]; 2) 'advenio' -έσονται P. Fl. P. II 40 a, 19 [16]; -έσομαι Par. 45, 5 [37]; Par. 46, 18 [38] (πρὸς σέ); 3) ἐπὶ τοῦ παρόντος P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3]. παρεπειγέ[ρ]ο(αφεν) (sc. magistratus in libello supplici) Tebt. 58, 46 [47]. παρεπιδημῆς P. Fl. P. II 13, 19, 12 [8]. πᾶς passim. τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].

πᾶς τις πειράται Vat. A, 17 [27]. εἰς πᾶν τι ἐληλυθῆναι v. εἰς. διὰ παντός v. διὰ. ἐκ παντός τρόπου v. τρόπος. πατήρ passim. tituli causa additur: Par. 59, 1 [32]; Par. 60, 3 [33]; Par. 44, 1 [36]; ib. 8; Par. 47, 2 [39]; ut vid. P. Fl. P. II 2, 3, 1 [11]. πατρικὴν φιλίαν Tebt. 59, 7 [52]. πεδίον Tebt. 56, 6 [45]. (πεῖθω): πέπεισμαι 'persuasum habeo' P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]. π«ε»ινῶν Par. 47, 23 [39]. πειράται Vat. A, 17 [27]; πειράσομαι P. Fl. P. II 16, 2 [4]; πειράσεται Par. 47, 14 [39]; πειράθητι P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; -αθείς Vat. A, 21 [27]; πεπειράμαι Par. 49, 7 [29]. πενταπλήχους ζώιον P. Fl. P. III 42 H 7, 4 [5]. πέντε (vox integra perscr.) Tebt. 56, 13 [45]; Gf. II 38, 7 [55]; ib. 10; ib. 14. περί 1) c. gen. P. Fl. P. II 16, 5 [4] [περ]ὶ ὧν; ib. 12; P. Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ib. 7; ib. 9; P. Fl. P. II 2, 4, 7 [12] (suppl.); P. Fl. P. III 53 o, 9 [14] (incert.); P. Fl. P. III 53 q, 7 [17] (suppl. incert.); Goodsp. 3, 3 [21]; ib. 4; ib. 12; ib. 13; Gf. II 14 d, 2 [22]; Par. 32, 9 [28] π[ερ]ὶ ὧν (fere cert.); Par. 44, 7 [36] (ἀγωνιῶ π.); Par. 46, 22 [38]; Par. 48, 6 [40]; ib. 22; Goodsp. 4, 11 [42]; Rev. Mél. p. 295 l. 3 [43]; Berol. 1009, 4 [51]; Gf. II 36, 14 [54]; Gf. II 38, 14 [55]; ib. 16; ἐπιτροπήν δέδωκα Oxyrh. 743, 31 [57]; π. ὁμῶν ἐν-τείνεσθε P. Fl. P. II 40 a, 27 [16]; π. πάντων [— ποιού]μενος P. Fl. P. II 16, 9 [4]; τὰ π.

- σοῦ *συμβεβηκότα* (ep. barb.) Par. 48, 5 [40]; *γείν[ωσ]κε—π. τοῦ κτλ.* Tebt. 56, 6 [45]; *προσπαρκαλέσαι Νικῶνα π. τῆς λογιᾶς* Tebt. 58, 55 [47].
 2) c. acc.: de loco *ζητήσας περὶ τὴν κώμην* Tebt. 56, 12 [45]; — *εἰμὶ περὶ τινὰ* Passal. 12 [25]; — *τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα* P. Fl. P. I 29, 6 [13]; — *διώκεται τὰ π. τὸ οἰκόπεδον* P. Fl. P. II 16, 8 [4]; *τὰ π. Ἀπολλώνιον καὶ τὰ π. σαντόν* Par. 44, 6 sq. [36].
(περισπῶ): ἀναγκαιότερόν σε περισπᾶι Lond. 42, 31 [26]; *σὲ ἀναγκαιότερόν τι περισπᾶι* Vat. A, 21 [27]; *ἐν τῷ — με περισπᾶσθαι* Oxyrh. 743, 36 [57].
περίστασιν Lond. 42, 21 [26] *τὴν ἡμετέραν.*
πικρῶς P. Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6], v. *χρῶμαι*; *πικρότερον προσεγενήσεσθ'* Par. 46, 20 [38].
(πιπράσκω): πέπρακα Par. 59, 4 [32].
πιστεύοντες τὰ ἐνύπνια Par. 47, 29 [39].
πλανόμενοι (sic) *ὑπὸ τῶν θεῶν* Par. 47, 28 [39].
πλευνάκις Rev. Mél. p. 295 l. 2' [43].
πλοίου (gen.) Amh. II 37, 2 [41].
πόθεν P. Fl. P. III 42 H 7, 7 [5].
ἀπὸ ποίου χρόνου Par. 60, 7 [33].
(ποιᾶ). 1) Formae: praes. ποιεῖ Par. 47, 21 [39]; *ποιεῖς* P. Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; P. Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; *ποιεῖν* P. Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; *ποιῶν* P. Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; ib. 25; aor. *ποίησας* Tebt. 56, 15 [45]; *ποίησαντος* Par. 48, 8 [40]; *ποιῆσαι* Berol. 1009, 4 [51]; *πόησαι* P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; *ἐπύησεν* Gf. II 36, 12 [54]; fut. *ποίησω* Oxyrh. 743, 40 [57]; *ποιήσεις* P. Fl. P. III 42 H 8 c, 3 [7]; P. Fl. P. II 40b, 5 [15]; Lond. 42, 29 [26]; Par. 43, 3 [34]; Rev. Mél. p. 295 l. 6 [43]; Tebt. 57, 8 [46]; Gf. I 43, 11 [49]; *ποιήσις* (= -εις) Lond. 33b, 10 [31]; Gf. II 38, 3 [55]; *ποίησις* Par. 48, 16 [40]; Amh. II 37, 6 [41]; *ποίησις* (= -εις) Tebt. 56, 9 [45]; *ποιόσης* (= *ποιήσεις*) Lond. 28, 4 [30]; *καλῶς — ποιήσεις?* an *π(ο)ήσεις?* P. Fl. P. III 53n, 9 [18]; *ποιήσει...* Leid. K, 19 [53]; *ποιήσομεν* P. Fl. P. III 42 G 9, 9 [10]; *π[ο]ιήσειν* P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [5]. — 2) Signif.: 'facio' passim; *οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν* Gf. I 36, 12 [54]; 'transigo' *δύο ἡμέρας ποιεῖ ἐν τῷ Ἀνουβιεῖω π«ε»ινῶν* Par. 47, 21 [39]; — med. *τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι τοῦ κτλ.* P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; σοῦ — *μνείαν ποιούμενοι* Lond. 42, 6 [26].
πόλιν Lond. 42, 30 [26]; Vat. A, 10 [27]; Par. 49, 23 [29]; Lond. 43, 6 [50]; Tebt. 59, 4 [52]; -ει Leid. K, 4 [53].
 ? *πολίταις* P. Fl. P. II 40a, 6 [16].
πολλάκις passim.
πολλαπολλῶν ut vid. 'quod bene vertat' Oxyrh. 744, 9 [58].
πολύς passim. *πολλὰ χαίρειν* Leid. K, 3 [53]; Gf. II 38, 1 [55]; — *τὰ πλίστα* Par. 45, 8 [37]; *πλείστα χαίρειν*

Oxyrh. 742, 1 [56]; Oxyrh. 744, 1 [58]; *πλειστή χάρις* P. Fl. P. III 53o, 5 [14].
 (πολυωρῶ): *πεπολυωρημένος* P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12].
πονηρά Par. 44, 6 [36] *ἐνύπνια*.
πόποτε v. *πάποτε*.
πορείαν Gf. I 43, 8 [49].
 (πορείον): *τοῖς πορείοις* Gf. II 38, 18 [55].
 (πορεύομαι): *πεπορεύσθαι* Par. 44, 2 [36]; *εἰς γεωμέτρον πορευόμενον* P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
πορίσαι Vat. A, 16 [27].
πρόσωπον Par. 47, 5 [39].
πορφύρας (gen.) Gf. I 43, 11 [49].
πόσον Par. 60, 5 [33]; *πόσας δέσμας* Oxyrh. 742, 4 [56].
ποταμοῦ (de Nilo) P. Fl. P. II 13, 19, 10 [8].
 (ποτε): *ἀγωνιῶ, μή ποτε* Par. 49, 31 [29]; *μή ποτε* — *χειμασθῶμεν* Tebt. 58, 30 [47].
ποτίζομεν P. Fl. P. I 29, 17 [13].
 (πούς): *πόδα* Amh. II 37, 5 [41]; ib. 13.
πράγμασιν P. Fl. P. III 42 H 8f, 2 [6]; *χρήσιμα τῶν ὄν πραγμάτων* Par. 45, 3 [37]; *τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι* Rev. Mél. p. 295 l. 5 [43]; *πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα* Oxyrh. 743, 19 [57].
πραγματικοῦ Tebt. 58, 18 [47].
 (πράσσω 'facio'): *πράσεις* (sic) Par. 45, 8 [37]; *πεπραχότων* Tebt. 57, 7 [46].
 (πράσσω 'exigo'): *πρᾶξαι τὰς ME'* Tebt. 58, 49 [47].
προαιρεῖ (2. sg. med.) 'vis' P. Fl. P. III 53q, 2 [17].
προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48]; *ἐπιτάσσοντές μοι π.* Tebt. 59, 9 [52].
πρὸς 1) c. dat. *εἰμί* — *π. τῷ ἀποδημεῖν* P. Fl. P. II 42b,

5 [9]; 2) c. acc. post *vv. motus et sim.* P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; P. Fl. P. II 16, 6 [4] (suppl. cert.); ib. 12; P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; *πρὸς?* ib. 7; P. Fl. P. III 42 H 8a, 3 [7]; P. Fl. P. II 2, 4, 5 [12]; P. Fl. P. III 53k, 3 [20]; ib. 7; Alex. 4, 4 [24]; Par. 49, 27 [29]; ib. 29; ib. 32; ib. 35; Par. 46, 18 [38]; Par. 47, 31 [39]; Par. 48, 20 [40]; Goodsp. 4, 7 [42]; — *de consilio: χρεῖαν* — *ἐχομεν* — *πρὸς τὸ τὸν χόρτον* — *εἰσκομίσαι* P. Fl. P. II 42b, 3 [9]; *ἀναπλεῖν μετὰ δυνάτων ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστῆσαι* Rev. Mél. p. 295 l. 10 [43]; *ἀπέσταλται* — *πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς ἀπολογίζεται* P. Fl. P. III 53n, 7 [18]; alia: *συνθήμενοι τοὺς ὄρκους πρὸς ἑαυτοῦς* (sic) Par. 46, 12 [38]; *τοὺς συντετελεσμένους πρὸς τοὺς* — *Ἐρμωνθίτας ἀγῶνας* Amh. II 39, 7 [48]; *ἦν ἔχετε πρὸς ἡμᾶς φιλίαν* Tebt. 59, 7 [52]; *ἦν ἔχομεν πρὸς ἑαυτοῦς φιλίαν* Oxyrh. 743, 21 [57]; *πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα* ib. 19; *ὅπως δῶσιν* — *χάριν καὶ μορφὴν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν* Leid. K, 10 [53]; — *πρὸς βίαν* (= *βίαι*) *ἔχεται* P. Fl. P. III 53n, 8 [18]; — *τοῦ πρὸς σὲ τὴν ἀήθειαν ποιήσαντος* Par. 48, 7 [40] (ep. barb.); — *πρὸς* c. *casu?* P. Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].
 (προσάγω 'amplius colligo'): *προσάξιν* (= *-ειν*) Tebt. 58, 20 [47].
 (προσδέομαι): *ἐν οἷς ἂν* — *ὑμῶν προσδέωνται* Amh. II 39

(= Gf. I 30), 16 [48]; ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθαι μου Tebt. 59, 8 [52]; ἐν οἷς ἐὰν σου προσδέηται Oxyrh. 743, 33 [57].
 προσεδρευνκότης Tebt. 58, 1 [47]; -εδρεύοντα ib. 26; -εδρεῦσαι ib. 53.
 προσεντέλλομαι σοι Tebt. 58, 52 [47].
 προσέχων Par. 45, 7 [37] (sc. τὸν νοῦν); -εχον... Leid. K. 27 [53].
 προσκεκλήμεθα Tebt. 58, 5 [47].
 προσκυνῆσαι (de deo) Par. 49, 34 [29].
 προσμένειν ἕως τοῦ κτλ. Vat. A, 16 [27] (f. cert.).
 προσωφείλει (sic) P. Fl. P. II 16, 12 [4].
 προσπαρακαλέσθαι Νίκωνα περὶ τῆς λογιᾶς Tebt. 58, 54 [47].
 προσπέπιτακεν 'ad aures venit' Rev. Mém. p. 295 l. 8 [43].
 προ[σ]πορεύηταί σοι P. Fl. P. II 2, 4, 6 [12].
 προστάτην Amh. II 39, 9 [48].
 προστατῆσαι P. Fl. P. II 13, 19, 4 [8] σου; ib. 7.
 (προσφέρομαι τινι): πικρότερον προσεγενήσεσθ' αὐτῶι Par. 46, 20 [38].
 πρόσωπον γ. πρόσωπον.
 πρότερον 'prius, ante' passim.
 (προχειρίζω 'designo'): προχειράκαμεν (pro -οίκαμεν) προστάτην Amh. II 39, 9 [48].
 (προχειρισμός): τῶν ἐν προχειρισμῶι Amh. II 39, 1 [48].
 πρῶτ' P. Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6].
 (πρῶτος): -α P. Fl. P. I 29, 18 [13]; πρῶτον μὲν —, δεύτερον δέ Tebt. 56, 10 [45].
 πρῶτον] καὶ εἰκοστοῦ (= 21) ἔτους (integrum perser.) P. Fl. P. II 16, 8 [4] (cert.).
 πυθμένες P. Fl. P. I 29, 5 [13].

πυνθανομένη Lond. I 43, 1 [50]; ἐπυνθα[ν- P. Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6]; πυνσόμεθα P. Fl. P. II 16, 13 [4].

(πυρός, -οί): πυρὸν ἀγοράσαι Gf. II 36, 18 [54]; παντός εἶδους (πυροῦ) Tebt. 58, 21 [47]; (πυροῦ) οἱ γ' β' ib. 41; -ῶν P. Fl. P. II 40a, 21 [16]; Tebt. 57, 5 [46].

πῶποτε (scr. πόποτε) Par. 47, 6 [39]; ib. 24.
 πῶς passim.

ραιδίως P. Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
 ράκος P. Fl. P. III 42 H 8f, 27 [6].

ροάς (acc., 'mala punica') Amh. II 37, 12 [41].

ρυτόν P. Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].
 ρώννυμι γ. ξερωμαι.

(σαυρήτης): -ήτας Tebt. 57, 4 [46].
 σαντοῦ P. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; suppl. P. Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; P. Fl. P. III 53o, 8 [14]; Par. 46, 21 [38]; Goodsp. 4, 13 [42]; Rev. Mém. p. 295 l. 4 [43]; Tebt. 55, 9 [44]; [σ]εατο(ῦ) (sic) Oxyrh. 743, 43 [57]; σαντόν Par. 44, 7 [36]; Rev. Mém. p. 295 l. 7 [43]; — casus?]νν σαν[τ- P. Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6].

σαφῶς Par. 49, 34 [29] γίνωσκε. σέβεσθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 11 [52].

(σημαίνω): σημαίνειν Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [48]; -ανεί Berol. 1009, 5 [51].

(σημεῖον): οἱ ἐκ τοῦ σημείου νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [48].

σηάμων Par. 49, 21 [29].

(σιταγωγία): τὰς τῶν ἱερῶν ζώων σιταγωγίας ἐκκληρῶσαι Tebt. 57, 12 [46].

σιτάριον Lond. 28, 5 [30];
 -ια Par. 32, 10 [28];
 σίτου (gen.) P. Fl. P. II, 40a,
 25 [16]; Lond. 42, 17 [26];
 Par. 59, 6 [32].
 (σός): τὴν σὴν ἔλευθερίαν Par.
 49, 6 [29]; τοὺς σούς πάντες
 Oxyrh. 743, 43 [57].
 (ὁ σπόρος): τὸν μὴν κατα-
 βεβρωκέναι τὸν σπόρον Gf. II
 36, 16 [54].
 (σπουδή): τὴν πᾶσαν σπουδὴν
 πόησαι P. Fl. P. II 13, 19
 8 [8].
 (στατήρ): στατήρας Gf. I 43, 12
 [49]; ut vid. στατήρου (pro
 -ήρου = -ήρας) Gf. II 38
 8 [55]; ib. 9; ib. 13.
 στενῶς ἐπαναγοντά σε Vat. A,
 15 [27].
 στρατηγός Par. 47, 19 [39]; -οῦ
 P. Fl. P. II 40a, 18 [16];
 -ῶι P. Fl. P. II 2, 3, 10 [11].
 στρατιώταις Amh. II 39, 4 [48];
 ib. 23; -ῶν ib. 12.
 σύ passim.
 συγγέγραμμαι τῇ Ἑσπέρου
 θυγατρὶ 'contractum nuptia-
 lem feci cum' Par. 43, 2 [34].
 (συγχαίρω τινί): συνεχάρην σοι
 καὶ ἐμαντήμ Lond. I 43, 3 [50].
 (συγχωρεῖ 'contingit'): συνε-
 χώρηκεν (sic), ὥστ' ἂν Tebt.
 58, 34 [47].
 (συλλέγω): συλλέξει Oxyrh. 743,
 31 [57] πάντα.
 (συμβαίνω): συνβεβηκότα Par.
 48, 5 [40].
 σύμβολον Passal. 15 [25].
 (συμμείγνυμι τινι 'convenio
 cum aliquo'): -μειζόμεν P.
 Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; -μειζαί
 μοι Par. 49, 26 [29]; συμμίζαί
 σοι Par. 48, 11 [40].
 (συμπίπτω τινί 'convenio ali-
 quem'): συμπεσόντος μοι Par.
 49, 10 [29]; συνεσθῖν τῷ

Ἀνικήτῳ Tebt. 58, 56 [47];
 σύνπεσαι (= -σε) ib. 57.
 (συμπροσγίνομαι τινι): συν-
 προσγενέσθαι αὐτῷ Oxyrh.
 743, 33 [57].
 σὺν τῷ — γε(αμματαῖ) Tebt. 58,
 2 [47]; σ. τοῖς θεοῖς ib. 35;
 ib. 58.
 (συνάγω): τὴν μήκωνα συνάξεις
 Alex. 4, 8 [24].
 συνβεβηκότα v. συμβαίνω.
 (συνίστημι 'introduco apud ali-
 quem, commendo'): -στήσαι
 P. Fl. P. II 11, 1, 2 [3];
 -σταθήσεσθαι ib. 5; συν-
 εστάθη P. Fl. P. II 2, 4, 4
 [12]; -εστάθης μοι 'apud me'
 Par. 49, 8 [29].
 συνλέξει v. συλλέγω.
 συμμίζαι v. συμμειγνυμι.
 συνεσθῖν, σύνπεσαι v. συμ-
 συμπροσγενέσθαι v. συμ-
 (συντάσσω 'iubeo'): -ἐτ[αξ]ας
 P. Fl. P. II 16, 5 [4]; -τάσσεις
 P. Fl. P. II 40b, 9 [15].
 (συντελῶ): τοὺς συντετελεσμέ-
 νους ἀγῶνας Amh. II 39, 6
 [48]; — med. (coni.) συντε-
 λέσωμαι P. Fl. P. III 42 H
 7, 7 [5].
 (συντίθεμαι): τοὺς ὅρκους, οὓς
 συνθέμενοι πρὸς ἑαυτὸς (sic)
 Par. 46, 12 [38].
 συντόμως παρέσονται — σ. P.
 Fl. P. II 40a, 21 [16]; σ.
 πειραθεῖς παραγενέσθαι Vat.
 A, 21 [27]; ἡβουλόμην σ. ἀπο-
 στεῖλαι P. Fl. P. III 53q, 6
 [17]; σ. ἀποσταλῇ Par. 32,
 25 [28]; ὁμαι σ. Amh. II,
 37, 11 [41].
 συντυχεῖν Ἀπολλῶ(νίῳ) Oxyrh.
 743, 37 [57].
 σχεδὸν ('circa') ἔσται ὁ διάλογος
 ἕως τῆς λ' Tebt. 58, 58 [47].
 (σχολάζω): ἐσχολακέναι Par. 32,
 7 [28].

- (σχολή): 'occupatio' - ἡς ἀπολυθῶν P. Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; 'otium' οὐκ ἔχω σχολήν Par. 49, 32 [29].
- (σῶζω): σῶσαι Tebt. 56, 11 [45]; σωθῆναι Par. 47, 12 [39].
- σῶμα P. Fl. P. II 2, 4, 9 [12]; τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος Lond. 42, 32 [26]; Vat. A, 22 [27]; ἐπιμέλουν — τοῦ σ. Par. 32, 31 [28].
- τά (= ᾧ) v. δς.
- τάλαντον Par. 59, 5 [32]; Par. 58, 22 [35]; -τα ib. 8; -των ib. 4; -τα Par. 47, 19 [39].
- ταυτό v. αὐτός.
- ταχέως Vat. A, 18 [27]. ὡς τάχιστα P. Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6]. V. ταχύ.
- ταχύ (adv.): ἀπόστίλον τ. Par. 44, 5 [36]; παρέσομαι τ. Par. 45, 5 [37]; τὸ τ. αὐτὸν ἐλθεῖν Oxyrh. 743, 41 [57]. V. ταχέως.
- (ταχύς): τὴν ταχίστην P. Fl. P. II 42b, 3 [9].
- τέ (sine καί) Par. 49, 8 [29]; — τε καί (non separ.) P. Fl. P. III 53o, 4 [14]; P. Fl. P. III 53k, 6 [20]; Lond. 42, 15 [26]; — τε — καί (separ.) P. Fl. P. III 53o, 8 [14]; Par. 49, 6 [29]; Par. 46, 13 [38]; Gf. I 43, 11 [49]; τε — [suppl. καί] P. Fl. P. III 42 H 8f, 5 [6].
- τεβεις (signif. ?) Amh. II 39, 7 [48].
- τελεῖως ποιήσεις P. Fl. P. III 42 H 8c, 3 [7].
- (τελεόω): ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [48].
- τέλος ἔχει (= τετέλεσται) P. Fl. P. II 40a, 23 [16]; διὰ τέλους P. Fl. P. II 13, 19, 8 [8].
- τελώνιον P. Fl. P. II 11, 2, 3 [2].
- τέταρτον Par. 49, 22 [29].
- (τήλις): g. τήλεως Tebt. 55, 8 [44].
- (τίθημι): θές Oxyrh. 742, 5 [56].
- (τίκτω): τέκης Oxyrh. 744, 9 [58].
- τιμὴ — τοῦ οἴτου 'pretium' P. Fl. P. II 40a, 25 [16]; τὴν τοῦ οἴτου -ήν Lond. 42, 17 [26].
- (τιμῶ): τετίμηκα τὴν βοῦν τάλαντων Par. 58, 3 [35].
- τίς (interr.) P. Fl. P. II 40a, 24 [16]; τί Par. 44, 4 [36]; τίνα — τρόπον Par. 46, 5 [38].
- τις (indef.) passim. — πᾶς τις πειράται Vat. A, 17 [27]; ὀλίγον τι — προσωφεῖλει (sic) P. Fl. P. II 16, 12 [4]; εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα Lond. 42, 16 [26]; ἔάν τι δύνῃ σὺ ἐ[...]ναί μοι Oxyrh. 742, 11 [56].
- (τοιούτος): τοῦ το[ιού]του (certum, cf. l. 24) καιροῦ Lond. 42, 14 [26]; τοιούτων καιρῶν (sine art.) ib. l. 24; τοιούτους καιρούς (sine art.) Vat. A, 13 [27].
- (τόμος ut vid.): δάμον χάρτον Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
- τόπον Oxyrh. 742, 5 [56]; -ων Par. 47, 16 [39].
- τοσούτον P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2] (sine subst.); τοσούτου χρόνου (sine art.) Lond. 42, 23 [26]; τοσ[αύ]την (incert.) ἔμαντοῦ ἐλευθερ[Par. 49, 2 [29].
- τότε P. Fl. P. II 16, 4 [4]; Par. 47, 13 [39].
- τρία (integrum perscr.) Par. 58, 5 [35].
- τριάκοντα (integrum perscr.) P. Fl. P. II 11, 2, 5 [2].
- τριακόσιοι (integrum perscr.) P. Fl. P. I 29, 6 [13].
- (τρίβω): τρίψῃ (3. sg. con.) Par. 49, 22 [29].
- τρίμμα Par. 49, 22 [29].
- τρίτομον Par. 49, 13 [29].

τρίς Par. 58, 10 [35].
 τρίτωνίς P. Fl. P. II 16, 7 [4];
 ? τριτ[ων] P. Fl. P. III 42
 H 7, 3 [5]
 (τρόπος): ὃν τρόπον Goodsp. 3,
 6 [21]; τίνα — τρόπον Par.
 46, 6 [38]; — διασσεσωνία ἐκ
 παντός τρόπου Vat. A, 13
 [27]; —] τρόπον P. Fl. P. III
 42 H 8b, 2 [7].
 τροφῆς Tebt. 56, 8 [45]; -ήν
 ib. 13; ib. 15.
 (τρυνάω): τρυνήσονται P. Fl. P.
 II 40b, 3 [15].
 (τυγχάνω): c. gen. τυχεῖν ἐθ-
 λιάτου τοῦ βασιλέως P. Fl.
 P. II 13, 19, 2 [8]; τυχεῖν
 — τῶν καλῶν ib. 6; τεύξε-
 σθαι — ἀναψυχῆς Lond. 42,
 19 [26]; τύχημ τινός ἀνα-
 ψυχῆς Vat. A, 14 [27]; —
 c. ptc. τυγχάνει βαρεῶς ἔχου-
 σα Lond. 42, 28 [26]; — c.
 inf. οὐ τυχῶν ἐπιδείξειν P.
 Fl. P. III 53n, 8 [18]. V. ἡ
 τύχη.
 (ἡ τύχη?):]τύχη δοκεῖτε[P.
 Fl. P. III 42 H 8b, 3 [7]
 (an a τυγχάνω?).
 ὑαλίην P. Fl. P. III 42 H 7,
 3 [5].
 ὑγαίνω passim. — ὑγί[γαινον]
 (cert.) P. Fl. P. III 53r, 5 [19].
 ὕδωρ P. Fl. P. I 29, 14 [13];
 Par. 32, 10 [28].
 υἱός P. Fl. P. II 2, 4, 3 [12].
 ὕλην ('silva') Par. 47, 9 [39].
 ὕμῶν αὐτῶν v. ἑαντῶν.
 (ὑπάρχω 'sum'): ὑπάρχειν P.
 Fl. P. I 29, 16 [13]; -οντες
 Tebt. 57, 11 [46].
 ὑπέρ c. gen. πεπορευῆσθαι — ὅ.
 τῆς οἰκίας Par. 44, 3 [36];
 ἀνθομολογῆ(σομέναι) ὅ. σοῦ
 οὕτως ὡς ὅ. μοῦ Oxyrh. 743,
 35 [57]; αἰτίαν, ὅ. ἧς ἀπο-

λογίζεται P. Fl. P. III 53n,
 7 [18]; — pro solo gen.:
 πεφρόντικα ὅ. σοῦ Par. 45, 2
 [37]; — pro περί c. gen.:
 ἀπηγγελκός Lond. 42, 26
 [26]; κελεύεις ὅ. τούτων Par.
 44, 4 [36]; ὅ. ὧν ἡβουλό-
 μεθα, ἀπεστάλκαμεν Goodsp.
 4, 6 [42]; γράφοντας, ὅ. ὧν
 αἰρεῖσθε 'vultis' Amh. II 39
 (= Gf. I 30), 18 [48]; ὅ. ὧν
 ἐὰν δέλῃς, γράφει Oxyrh. 743,
 39 [57].
 (ὑπισχνοῦμαι): ὑποσχνούμενος
 (sic) Tebt. 58, 19 [47].
 ὕπνω (dat.) Par. 45, 6 [37].
 ὑπό c. gen. 1) c. verbo pass.
 coniunctum: passim. 2) de
 causa: ὅ. τῆς αἰσχύνῃς Par.
 47, 25 [39].
 ὑπέγραψα 'in aversa papyri
 parte scripsi' Goodsp. 3, 8 [21].
 (ὑποδείκνυμι 'doceo'): -δείξας
 Goodsp. 4, 12 [42]; ὑποδεικ-
 νόντων, ἦν ἔχετε — φιλίαν
 Tebt. 59, 6 [52]; αὐτὰ ταῦτα
 ὑποδίξω Oxyrh. 743, 38 [57].
 ὑπολάμβανε P. Fl. P. II 16, 14
 [4]; ὑπελαμβάνουσαν Gf. II
 36, 10 [54].
 ὑπελιπόμην 'in posterum reli-
 qui, reposui' P. Fl. P. II 11,
 1, 6 [3].
 ὑπόμνη(μα) Tebt. 58, 7 [47];
 ib. 15; ib. 30.
 ὑπομνηματογραφ(αφείον) Tebt. 58,
 13 [47].
 τῶι ὑπομνη(ματο)γραφ(άφωι) Tebt.
 58, 33 [47].
 ὑποσχνοῦμαι v. ὑπισχνοῦμαι.
 ὕφηγῆσεται — σοι Oxyrh. 743,
 42 [57].
 φαίνεται Par. 49, 24 [29].
 (φανός 'lens'): φανοῦ Tebt. 55,
 7 [44].

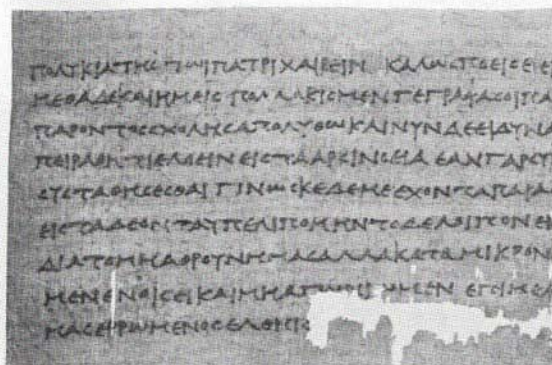
φαρμάκιον P. Fl. P. III 42 H 8f, 25 [6].
 φέρειν P. Fl. P. III 42 H 8f, 1 [6]; ἡγεγκα P. Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; ἐνέγκη Par. 49, 12 [29]. — 'fero fructum, reditum' φέρον P. Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; — 'solvo' φέρωμεν τὴν εἰκοστήν ib. 4, (φημί): φασίν P. Fl. P. I 29, 16 [13]; ἔφησεν P. Fl. P. III 53 q, 11 [17].
 φιλίαν Tebt. 59, 8 [52]; Oxyrh. 743, 21 [57].
 φιλοβασιλισταῖς Amh. II 39, 23 [48].
 τοὺς φίλους Vat. A, 20 [27]; τῶν φίλων Oxyrh. 742, 8 [56]; φ[ί]λος (subst., sine art.) ib. 9. (φιλότιμος 'studiosus'): -μον ὄντος P. Fl. P. I 29, 12 [13]. ἐφιλοτιμοῦ P. Fl. P. III 42 H 8f, 3 [6].
 φιλοφρόνως Amh. II 39 (=Gf. I 30), 15 [48] ἀσπάσασθαι; Berol. 1009, 3 [51] [ἀσπασεταί] σε παρ' ἐμοῦ φ.
 (φόβος): εἰς μεῖζω φόβ[ον] P. Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; ἐν φόβῳ ἐ[ξ]μὶ οὐ μετρίῳ ib. 5. (φοβοῦμαι): φοβεῖσθαι καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 10 [52].
 φορευθήσεσθαι Gf. II 36, 11 [54]. (φροντίζω): 1) c. acc.: φροτίσαι μοι σιτάριον Lond. 28, 5 [30]; πᾶν ἐ[μ]οὶ ἔσται πεφροτισμένον P. Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; 2) c. ὑπὲρ τινος: πεφροντικά ὑπὲρ σου Par. 45, 2 [37]; 3) ὅπως (μη) c. coni.: -σον Passal. 7 [25].
 φυντευομένην P. Fl. P. I 29, 15 [13] τὴν ἀμπελον; πεφύτευται ib. 4.

χαίρειν in princ. epist.: passim. ἑχάρην Leid. K, 8 [53];

μεγάλως ἑχάρημεν Amh. II 39, 8 [48]; ἄφες αὐτὸν χαίρειν Amh. II 37, 10 [41].
 (χαλκός 'aes'): χαλκοῦ τ(άλαντα) Par. 47, 18 [39]; χα(λκοῦ) σ' Tebt. 58, 13 [47].
 (ὁ χαλκοῦς): χαλκοῦς (acc.) Par. 49, 19 [29]; Par. 44, 3 [36]; χ. ἀπόλεσεν Oxyrh. 743, 23 [57]; -κῶν Par. 59, 2 [32]; ib. 16.
 (χαρίζομαι): χαριεῖ Lond. 42, 31 [26]; χ. ἀκούσας Goodsp. 4, 10 [42]; χ. Tebt. 55, 6 [44]; ἔσθι μοι κεχαρισμένους Tebt. 56, 16 [45]; χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [54].
 χάριν (praep.): χ. — ἡμῶν Par. 47, 17 [39] (s. vulg.); βαδίσαι εἰς Τακόνα χ. τῶν ἐκφορίων Oxyrh. 743, 29 [57].
 χάρις τοῖς θεοῖς πολλή P. Fl. P. I 29, 2 [13]; θεῶν πλείστη χ. P. Fl. P. III 53 o, 6 [14]; ὅπως δῶσιν — χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα Leid. K, 10 [53].
 (χάρτης): -ον Gf. II 38, 5 [55]; ib. 6.
 χαρτία (pl.) Gf. II 38, 5 [55] (suppl., sat. cert.).
 (χειμάζω): χειμασθῶμεν Tebt. 58, 31 [47].
 χῆνα (acc.) Par. 44, 4 [36].
 τὴν χιλίαν δέσμη (= χιλιάδα δεσμῶν) Oxyrh. 742, 13 [56].
 χιλοθήρου (gen.) (signif.?) Gf. II 38, 11 [55].
 (χοῖνιξ): -κας Par. 59, 7 [32].
 χορηγεῖν P. Fl. P. III 42 H 7, 5 [5].
 τὸν χόρτον P. Fl. P. II 42 b, 3 [9].
 χοῦς (acc.) P. Fl. P. I 29, 8 [13].
 χρεῖαν ἑχης P. Fl. P. III 42 G 9, 7 [10]; [ἐχην] P. Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ἑχων P. Fl.

- P. II 2, 4, 5 [12]; δ]ν ἄν
ἐχης [χρεῖαν sat. cert. P. Fl.
P. III 53 o, 9 [14]; χρεάν
ἐχομεν P. Fl. P. II 42 b, 2
[9].
(χρηματίζω): τὰ παρὰ τῶν θεῶν
κατὰ λόγον σοι χρηματίζεται
Par. 46, 3 [38].
χρηματισμούς Par. 49, 15 [29].
χρη(ματιστοῦ?) Gf. II 38, 24
[55]; -τῶν P. Fl. P. III 42
H 7, 8 [5].
χρησίμων Alex. 4, 5 [24]; Par.
49, 9 [29]; -α τῶν σῶν πραγ-
μάτων Par. 45, 2 [37].
χρόνος P. Fl. P. II 40 a, 14
[16]; -ον P. Fl. P. II 13, 19,
3 [8]; ib. 10; ib. 12; -ον
Lond. 42, 23 [26]; Par. 60,
7 [33]; εἰς τὸν ἅπαντα χρό-
νον Tebt. 56, 17 [45].
(χρῶμαι): 1) 'utor' χρῆσασθαι
αὐτοῖς ὡς ἀποστάταις Rev.
Mél. p. 295 l. 11 [43]; πικρῶς
σοι ἐχρήσατο P. Fl. P. III 42
H 8 f, 8 [6]; 2) 'mutuo, mu-
tuum sumo' P. Fl. P. I 29,
9 [13].
(χωρίζομαι 'discedo'): ἐπὶ τοῖς
χωρισθεῖσι Gf. II 36, 10 [54].
(χωρῶ): κατὰ λόγον (vel εἰς)
χ]ωρεῖ (= γίνεταί) P. Fl. P.
II 2, 4, 2 [12].
ψευδῆ (sic, n. pl.) Par. 47, 6
[39].
ψυχᾶς Tebt. 56, 11 [45].
ᾧδε (de loco) Gf. II 36, 17 [54].
ὡς 1) = ᾧσπερ 'ut' compar. P.
Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; P.
Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; P. Fl.
P. II 2, 4, 2 [12]; P. Fl. P. III
53 n, 3 [18]; Lond. 42, 3
[26]; Vat. A, 3 [27]; Par.
44, 2 [36]; Par. 45, 2 [37];
Par. 46, 4 [38]; Goodsp. 4,
4 [42]; Rev. Mél. p. 295 l.
12 [43]; οὕτως ὡς Oxyrh.
743, 35 [57]; — ὡς c. superl.
P. Fl. P. III 42 H 8 f, 16
[6]; 2) = ὅτι: γίνωσκε, ὡς
ἐτι — ἐσμέν Oxyrh. 744,
3 [58]; 3) 'quia' caus.
Lond. 42, 22 [26]; 4) 'ut'
finale, c. ind. fut. ζητήσας —,
ὡς ἔξομεν Tebt. 56, 14 [45];
ὡς ἂν c. con. aor. P. Fl. P.
I 30, 1, 3 [1] (fin ? an temp.);
ὡς ἂν 'ubi primum' temp.:
ὡς ἂν συμμερίζωμεν P. Fl. P.
II 2, 4, 8 [12]; ὡς ἂν ἐύ-
καιρῶς Par. 46, 18 [38];
v. 4) ὡς fin.; 4) ὡς c. ptc.:
ἡνεχυρασμένους — ὡς δώσον-
τας Tebt. 57, 4 [46]; θεωρή-
σας με ὡς προσεδρεύοντα
Tebt. 58, 25 [47]; συνπροσ-
γενέσθαι αὐτῶν ὡς ἀνθρομο-
λογη(σομένωι) Oxyrh. 743, 34
[57]; γράφοντας — ὡς πᾶν
προθυμότερον τελεωθησόμε-
νον Amh. II 39 (= Gf. I 30),
18 [48].
ὥσεί δεδύλανται (= δεδείλανται)
Tebt. 58, 27 [47].
ᾧσπερ P. Fl. P. III 42 G 9, 5
[10]; ᾧσπερ P. Fl. P. II
11, 2, 5 [2].
ᾧστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γανώ-
σκεν Oxyrh. 743, 27 [57];
συνκεχώρηκεν, ᾧστ' ᾧ —
καταστοχήσαμεν Tebt. 58,
35 [47].
(ὠφελῶ): ὠφειλήσῃ (sic) Alex.
4, 10 [24].

Epistula Polycratis ad pa

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders

Epistula Dorothei

ad Theodorum (= Nr. 16).

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II. tab. 16, facia quarta parte minor).

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski.

